

ความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
และการปรับแต่งจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริง
ของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

อุบลรัตน์ สุขมาก

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2549

ISBN 974-671-427-9

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

**ADMIRATION OF “HARRY POTTER” SERIES AND FANTASY
ADJUSTMENT TO REAL LIFE OF HARRY POTTER CLUB
MEMBERS IN THAILAND**

UBONRAT SUKMAK

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication)
Department of Information Communication
Graduate School, Dhurakij Pundit University**

2006

ISBN 974-671-427-9

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครวิน เนตรโพธิ์แก้ว ประธานคณะกรรมการ และ ศาสตราจารย์ สุกัญญา สุกบรรทัด กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ กรรมการวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท กรรมการวิทยานิพนธ์ ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

ขอขอบคุณกลุ่มเป้าหมายทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้วิจัย

ขอบคุณเพื่อน ๆ หนึ่ง เบิร์ด ก้อย อู๋ ที่คอยให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในการหาข้อมูลประกอบวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่คอยสนับสนุน คอยให้กำลังใจเป็นอย่างดีเสมอมา

อุบลรัตน์ สุขมาก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ณ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาคำวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์.....	4
ขอบเขตของการศึกษา.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
นิยามคำศัพท์.....	5
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมและสื่อวรรณกรรมเยาวชน.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับสัตยวิทยาเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์วรรณกรรม.....	18
ทฤษฎีการเล่าเรื่อง.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับจินตนาการและการปรับเปลี่ยนจินตนาการ.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับแฟนและแฟนดอม.....	31
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น.....	35
แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	57
ส่วนที่ 1 การศึกษาเนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”.....	57
ระเบียบวิธีวิจัย.....	57
แหล่งข้อมูล.....	58
ประชากรในการศึกษา.....	58
การเก็บข้อมูล.....	58

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยในการวิเคราะห์.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
เครื่องมือในการเก็บข้อมูล.....	59
การนำเสนอข้อมูล.....	60
ส่วนที่ 2 การศึกษาชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย.....	60
ระเบียบวิธีวิจัย.....	60
แหล่งข้อมูล.....	60
ประชากรในการศึกษา.....	61
การเก็บข้อมูล.....	61
เครื่องมือในการเก็บข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
การนำเสนอข้อมูล.....	62
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”.....	64
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร.....	180
5 สรุป และอภิปรายผลการวิจัย.....	206
สรุปผลการวิจัยส่วนที่ 1.....	206
สรุปผลการวิจัยส่วนที่ 2.....	208
อภิปรายผลการวิจัย.....	211
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	218
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	218
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	219
บรรณานุกรม.....	220
ภาคผนวก.....	223

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย
ชื่อผู้เขียน	อุบลรัตน์ สุขมาก
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศ. สุกัญญา สุกบรรทัด
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์สารสนเทศ
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการแบ่งการศึกษาและการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จำนวน 4 เล่มด้วยกันคือ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์, แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ, แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน และ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี 2) การสัมภาษณ์กลุ่มวัยรุ่นที่เป็นสมาชิกชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยบริษัทนามมี บুকส์ จำกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรม ตลอดจนปัจจัยที่ก่อให้เกิดความนิยมชมชอบและการปรับเปลี่ยนจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ให้เข้ากับชีวิตจริงของกลุ่มสมาชิกชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1 พบว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นมีทั้งหมด 7 องค์ประกอบด้วยกันคือ องค์ประกอบด้านโครงเรื่อง, องค์ประกอบด้านตัวละคร, องค์ประกอบด้านฉาก, องค์ประกอบด้านแก่นเรื่อง, องค์ประกอบด้านกิจกรรม, องค์ประกอบด้านสัญลักษณ์ และองค์ประกอบด้านจินตนาการ

ในส่วนของปัจจัยที่ก่อให้เกิดความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นประกอบไปด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการด้วยกันคือ 1) การได้รับความบันเทิงจากตัวสื่อวรรณกรรม เกิดจากตัวสมาชิกชมรมเองที่เลือกอ่านวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้แล้วรู้สึกสนุกสนานและเพลิดเพลินไปกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรมในโลกแห่งจินตนาการที่วรรณกรรมมีให้ ถือเป็น การแสวงหาความบันเทิงอย่างหนึ่งของกลุ่มสมาชิกชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จนทำให้เกิดเป็นความนิยมชมชอบในที่สุด 2) การได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

เพื่อน เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสนใจและให้ความสำคัญและเวลากับเพื่อนมาก จึงมักรวมกลุ่มกัน โดยการประพฤติปฏิบัติอย่างเดียวกันมีการเอาแบบอย่างกันต่อไปเป็นทอด ๆ ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเกิดจากความต้องการอยากเข้ากลุ่มกับเพื่อน เมื่อเพื่อนในกลุ่มนิยมหรือชื่นชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเกิดการเอาอย่างและแสดงความชื่นชอบตามกันเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากกลุ่ม

สำหรับการปรับเปลี่ยนจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ให้เข้ากับชีวิตจริงนั้นจากการศึกษาพบว่ามีความเป็นไปได้ใน 2 รูปแบบคือ 1) การทดแทนเนื้อหาสื่อวรรณกรรมด้วยความเป็นจริงในชีวิต คือการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของสิ่งที่พบซึ่งเป็นจินตนาการที่มีอยู่เฉพาะภายในสื่อวรรณกรรมให้เป็นไปตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยการกระทำเช่นนี้ทำให้สิ่งที่เป็นไปได้หรือเป็นเรื่องที่ไม่มีจริงในวรรณกรรมเป็นสิ่งที่ทำได้ในชีวิตจริง 2) การเติมเต็มเนื้อหาสื่อวรรณกรรมด้วยความเป็นจริงในชีวิต เป็นการปรับเปลี่ยนรายละเอียดเนื้อหาของสื่อวรรณกรรมไปตามความต้องการเฉพาะหรือความสะดวกของผู้อ่านแต่ละคนซึ่งแสดงออกมาด้วยการแต่งกายเลียนแบบตัวละครต่าง ๆ ในวรรณกรรม สมาชิกแต่ละคนอาจจะเลือกเลียนแบบในส่วนต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปตามความเข้าใจของแต่ละคน

ซึ่งจากการศึกษาสามารถสังเกตได้ว่าการปรับเปลี่ยนจินตนาการให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นเป็นการรับมาแค่บุคลิกภาพภายนอกของตัวละคร โดยไม่ได้อ้างอิงถึงบุคลิกภาพภายในจิตใจ เช่น นิสัย หรือคุณธรรมต่าง ๆ ของตัวละครด้วยเลย

Thesis Title	Admiration of “Harry Potter” Series and Fantasy Adjustment to Real Life of Harry Potter Club Members in Thailand.
Author	Ubonrat Sukmak
Thesis Advisor	Prof. Sukanya Sudbantat
Department	Information Communication
Academic Year	2005

ABSTRACT

The thesis was conducted as the qualitative data research divide the studying scope and data collection into 2 parts. The first part was the content analysis of 4 books of “Harry Potter” Series, that is, Harry Potter and the Sorcerer’s Stone, Harry Potter and the Chamber of Secrets, Harry Potter and the Prisoner of Azkaban and Harry Potter and the Goblet of Fire. The second part was the interviews derived from teenagers, who were Harry Potter Club members, established by Nanmee Books Co., Ltd. This research had the objectives to study the components of literary works, factors affecting the admiration of readers and the fantasy adjustment to real life of Harry Potter Club members in Thailand.

In the first part, Harry Potter consisted of 7 components, namely, plot, characters, settings, theme, activities, symbols and imagination.

Factors affecting the admiration of “Harry Potter” series readers were 1) Entertainment from literary works. When the members read this series, they enjoyed with the literary components mentioned above and imagination, which led to the admiration finally. 2) Participation in the group of friends. As teenagers usually spent time with friends, they established a group among friends with similar favor. Thus, teenagers loving Harry Potter series participated in the group to show their admiration so that they could be accepted by the group.

Concerning the fantasy adjustment to real life, the adjustment could be possibly performed in 2 ways as follows: 1) The fantasy contents should be replaced by real situations or

daily occurrences so that all impossible or intangible issues could be done in real life. 2) The fantasy contents should be added by real life. Namely, details should be adjusted to specific requirements or convenience of readers. In addition, readers could imitate different parts of the story based on their preference and understanding.

The research also indicated that fantasy adjustment to real life of Harry Potter Club members was derived from only the external characteristics of characters; however, internal characteristics such as habit or morality, was not referred.

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

แม้ว่าการสื่อสารในสังคมยุคสารสนเทศจะมุ่งเน้นแนวคิดไปที่ระบบการสื่อสารผ่านสื่อกลางทางเทคโนโลยีเป็นหลัก และเชื่อว่าเมื่อสื่ออิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน สื่อที่อาศัยเทคโนโลยีในการผลิต แพร่กระจาย รวมทั้งเป็นตัวกลางในการสื่อสาร ตัวอย่างสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวรรณกรรมจะสูญหายไปจากสังคม แต่จากสภาพความเป็นจริงแล้วในปัจจุบันสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อวรรณกรรมยังมีการขยายตัวอยู่ตลอดเวลา คนในสังคมยังคงใช้เวลาว่างอ่านหนังสือต่าง ๆ อยู่กับบ้าน โดยถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาความบันเทิง

Innis & McLuhan (อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2544 : 15) สืบค้นพบว่า เมื่อคนเราเปลี่ยนประสบการณ์จากการสื่อสารในรูปแบบของการพูดคุยมาเป็นการอ่านหนังสือ จะส่งผลกระทบต่อทางวัฒนธรรมในลักษณะต่าง ๆ กล่าวคือ คนอ่านหนังสือจะมีลักษณะแยกตัวอย่างโดดเดี่ยว ทั้งนี้เพราะกิจกรรมการอ่านหนังสือจะต้องการความเป็นส่วนตัว ต้องอ่านคนเดียวเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นการอ่านหนังสือทำให้ผู้อ่านยังคงรักษาระยะห่างระหว่างตัวเองกับเรื่องที่กำลังอ่าน ทั้งนี้เพราะจากรูปแบบการอ่านหนังสือนั้นผู้อ่านจะเป็นผู้ควบคุมการสื่อสาร ทำให้เรื่องราวในหนังสือมีอำนาจโน้มน้าวผู้อ่านได้น้อยกว่าเพราะเมื่อใดที่ผู้อ่านรู้สึกว่สารนั้นได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์และความคิด ก็มีสิทธิจะถอยห่างออกมาใช้สติพิจารณาไตร่ตรองได้ตลอดเวลา ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านยังส่งเสริมวิธีคิดแบบมีเหตุผล เนื่องจากผู้อ่านมีช่วงเวลาให้หยุดคิด อีกทั้งยังส่งเสริมให้มีทัศนคติแบบปัจเจกบุคคลที่เป็นอิสระทางความคิด เป็นตัวของตัวเอง อันเป็นผลลัพธ์มาจาก “วิธีการ” ที่คนสัมพันธ์กับรูปแบบการสื่อสารดังกล่าว

ทั้งนี้แม้ว่าในสังคมยุคสารสนเทศ วัฒนธรรมการอ่านจะยังไม่สูญหายไปจากสังคมไทย ดังที่ได้คาดการณ์ไว้ แต่บริบทการเปิดรับสื่อวรรณกรรมย่อมมีความแตกต่างไปจากที่เคยเป็นมาในอดีตหลายด้าน ๆ อย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้ผลิตหรือผู้ส่งสารที่ไม่เพียงแต่จะเป็นนัก

ประพันธ์ภายในประเทศไทยเองเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการเปิดรับสื่อวรรณกรรมอันเป็นผลงานของนักประพันธ์จากต่างประเทศอีกด้วย ส่วนในด้านการผลิตและการแพร่กระจายสื่อวรรณกรรมก็ เป็นไปตามลักษณะของวัฒนธรรมมวลชน (Mass Culture) มากขึ้นกว่าแต่ก่อน เนื่องจากสื่อ วรรณกรรมมีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต ทำให้สามารถผลิตสื่อได้ที่ละ ะมาก ๆ และผลิตซ้ำได้ในเวลาอันรวดเร็ว ระบบการตลาดแบบทุนนิยมอันเป็นผลมาจาก เปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจในยุคสมัยใหม่ ได้เข้ามาสนับสนุนการแพร่กระจายสื่อวรรณกรรมได้ อย่างรวดเร็ว กว้างขวาง และตรงกลุ่มผู้บริโภคเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ การรับสื่อของกลุ่มผู้รับสารในสังคมปัจจุบันก็มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เนื่องจาก ผลของความสามารถในเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่มีส่วนดึงเอาประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก ให้กลายมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน แม้จะไม่เคยได้สัมผัสกับประสบการณ์นั้นด้วยตนเองเลย ก็ตาม ทำให้ผู้รับสารแม้จะรับสารจากสื่อวรรณกรรมที่ใช้ตัวหนังสือเป็นหลักสำคัญในการเล่าเรื่อง ก็สามารถที่จะสร้างจินตนาการและเข้าใจในบริบทของสังคมที่แตกต่างไปจากสังคมในโลกแห่ง ความเป็นจริงของตนเองได้เป็นอย่างดี

ในบรรดาสื่อวรรณกรรมข้ามชาติที่เข้ามาแพร่หลายในสังคมไทยนั้นคงไม่มีวรรณกรรม เรื่องใดจะเป็นที่นิยมมากเท่ากับ “วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์” อีกแล้ว “แฮร์รี่ พอต เตอร์” ได้เข้ามาสร้างปรากฏการณ์ความนิยมในประเทศไทยเมื่อประมาณปี พุทธศักราช 2542 ด้วยตัวเลขยอดขายจำหน่ายทั่วโลกกว่า 40 ล้านเล่ม มีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศกว่า 35 ภาษาใน 35 ประเทศรวมทั้งภาษาไทยด้วย ซึ่งมียอดขายจำหน่ายในประเทศไทยประมาณสามแสนเล่มในระยะเวลา เพียงไม่กี่สัปดาห์ของการวางแผงจำหน่าย (นที สิทันดร, 2542)

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้วางโครงเรื่องในการนำเสนอไว้ 7 เล่ม ด้วยกัน แต่ในปัจจุบัน (ปี 2546) มีการแปลและพิมพ์จำหน่ายเพียง 5 เล่ม 5 ตอน คือ เล่มที่ 1 แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพณ์ (Harry Potter and the Philosophers Stone) เล่มที่ 2 แฮร์รี่ พอตเตอร์กับ ห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets) เล่มที่ 3 แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษ แห่งอชคาบัน (Harry Potter Prisoner of Azkaban) เล่มที่ 4 แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (Harry Potter and the Goblet of Fire) และเล่มที่ 5 แฮร์รี่ พอตเตอร์กับภาคีนกฟีนิกซ์ (Harry Potter and the order of the Pheonex) โดยในเล่มที่ 5 นั้นมีการพิมพ์จำหน่ายเป็นฉบับภาษาอังกฤษเท่านั้นยังไม่ ได้รับความแปลเป็นภาษาไทย และแต่ละเล่มนั้นมีความหนาประมาณ 1,000 หน้า ซึ่งในแต่ละ ตอนจะเป็นเรื่องของผจญภัยของเด็กชายแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีเนื้อหาแตกต่างกันไป ได้พบเจอกับ

มิตรแท้ ได้ข้อคิดต่าง ๆ มากมายมีการต่อสู้กับอำนาจชั่วร้าย ต่อสู้กับปีศาจ โดยที่เด็กชายแฮร์รี่ พอตเตอร์และเพื่อน ๆ ก็จะสามารถผ่านพ้นสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ไปได้ทุกตอน

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นวรรณกรรมที่เปี่ยมไปด้วยจินตนาการ และโดยส่วนมากงานที่เกี่ยวข้องกับจินตนาการมักจะมีพลังพิเศษที่ส่งผลหรือมีส่วนต่อคนอ่านได้สูง คนอ่านส่วนใหญ่เชื่อว่าโลกของพอมคน้อยคนนี้เป็นเพียงจินตนาการสนุก ๆ เป็นความฝันที่อยากให้มีอยู่ในอีกด้านของชีวิต ในแง่มุมนี้เยาวชนเพียงแต่สนุกและตื่นเต้นไปกับงานเขียนเท่านั้น และเนื้อหาที่เป็นเรื่องของความดีที่เอาชนะความชั่วได้ อันเป็นปกติวิสัยของนิยาย และโดยส่วนมากผู้อ่านที่เป็นเยาวชนต่างก็ชื่นชอบงานวรรณกรรมที่ถ่ายทอดเรื่องราวเป็นตัวหนังสือมากกว่าสื่อประเภทอื่น เพราะการอ่านเป็นการรังสรรค์จินตนาการส่วนตัวที่สามารถคิดไปได้ไกลกว่าสิ่งสำเร็จรูปบนจอภาพยนตร์

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ไม่เพียงแต่จะถูกนำมาสร้างเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมประเภทอื่นทั้งในรูปแบบสื่อและสินค้าเกี่ยวกับสื่อ แต่ยังสามารถสร้างกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” หรือที่เรียกกันว่า “ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์” (Harry Potter’s FanClub) ขึ้นทั่วโลก ไม่เว้นแม้แต่ในประเทศไทย

ชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ในประเทศไทยแห่งแรกนั้น มีต้นกำเนิดจากบริษัทนามิ บุกส์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำเข้าสื่อวรรณกรรม “แฮร์รี่ พอตเตอร์” อีกทั้งยังเป็นผู้ผลิต ผู้แปล และผู้จัดจำหน่ายอย่างเป็นทางการของสื่อวรรณกรรมเรื่องนี้อีกด้วยจึงอาจกล่าวได้ว่าต้นกำเนิดของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ อย่างเป็นทางการนั้นเป็นผลผลิตจากวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในปัจจุบัน

ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มผู้อ่านวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และเกิดความชื่นชอบในความมีสีสันและจินตนาการที่แตกต่างไปจากวรรณกรรมเล่มอื่น ความมีเสน่ห์ในด้านเนื้อหาและรูปแบบของวรรณกรรม รวมทั้งการสนับสนุนการขายจากสำนักพิมพ์ผู้จัดจำหน่ายทำให้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ไม่เพียงแต่จะเป็นวรรณกรรมขายดีซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของผู้อ่านที่เป็นเยาวชนเท่านั้น ดังจะเห็นได้ว่า สมาชิกของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์มาจากกลุ่มคนที่มีความหลากหลายในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ

ทางเศรษฐกิจ ฯลฯ แต่คุณสมบัติหนึ่งที่สมาชิกทุกคนเหมือนกันก็คือ ความรู้สึกที่รักและชื่นชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งจากจุดร่วมนี้เอง เป็นสิ่งที่ทำให้คนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ สามารถมาอยู่ร่วมในชมรมเดียวกันได้

สมาชิกของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมร่วมกันในโอกาสต่าง ๆ เช่น ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2546 ที่ผ่านมา ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้จัดงานฉลองวันเกิดให้กับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” โดยการให้สมาชิกทุกคนเข้าร่วมงานเลี้ยงฉลองพร้อมทั้งแต่งกายแบบแฟนซีเป็นตัวละครที่ชื่นชอบในวรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และมีการให้รางวัลแก่ผู้ที่แต่งกายได้เหมือนตัวละครตัวนั้นมากที่สุด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย เพื่อการทำความเข้าใจในความนิยมชมชอบที่ผู้รับสารได้รับจากการอ่านวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จนกระทั่งนำไปสู่การปรับเปลี่ยนจินตนาการจากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงได้ในที่สุด

ปัญหาวิจัย

1. สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” มีองค์ประกอบใดบ้าง และมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเกิดขึ้นได้อย่างไร
3. สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่ละคนมีการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงลักษณะความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของตนเองอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการสร้างความนิยมชมชอบสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์

3. เพื่อทำการศึกษารูปแบบของการปรับเปลี่ยน เพื่อเชื่อมโยงลักษณะในส่วนของความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสี่อรรถกรรณเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในด้านของเนื้อหาสี่อรรถกรรณ ทางผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ของอรรถกรรณเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เฉพาะที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยแล้วเท่านั้น เพื่อลดข้อจำกัดทางด้านภาษา โดยผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาอรรถกรรณเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้งหมด 4 เล่มด้วยกันดังนี้ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ (Harry Potter and the Philosopher’s Stone), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน (Harry Potter and the Prisoner of Azkaban), และแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (Harry Potter and the Goblet of Fire)

2. ในส่วนของการศึกษาชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเฉพาะชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ของบริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัดจำนวน 20 คน แบ่งเป็นชาย 10 คน หญิง 10 คน เนื่องจากเป็นชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีลักษณะเป็นทางการและมีการทำกิจกรรมกลุ่มที่ต่อเนื่องที่สุดในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ของสี่อรรถกรรณเพื่อให้สามารถสนับสนุนและคงไว้ซึ่งการบริโภคสี่อรรถกรรณในยุคโลกาภิวัตน์
2. เป็นแนวทางในการสร้างความเข้าใจ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนจินตนาการในอรรถกรรณให้เข้ากับวิถีชีวิตปกติของมนุษย์ อันจะนำไปสู่การส่งเสริมด้านจินตนาการ และการเสริมสร้างการเรียนรู้ทางสังคมผ่านสี่อรรถกรรณ

นิยามศัพท์

ความนิยมชมชอบ หมายถึง ความชื่นชอบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของสี่อรรถกรรณเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารหลังจากได้อ่านอรรถกรรณเรื่องนี้

สื่อวรรณกรรมเยาวชน หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบนวนิยายซึ่งมีเนื้อหาเหมาะสมสำหรับเด็กและเยาวชน โดยในที่นี้ผู้วิจัยหมายความถึงสื่อวรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยแล้วทั้ง 4 ภาค ดังนี้ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ (Harry Potter and the Philosopher’s Stone), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัซคาบัน (Harry Potter and the Prisoner of Azkaban), และแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (Harry Potter and the Goblet of Fire)

ชมรมคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” หมายถึง กลุ่มผู้ชื่นชอบ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จนเรียกตัวเองว่าเป็น “แฟนคลับของแฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยหมายความถึงสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเท่านั้น

จินตนาการ (Fantasy) หมายถึง การสร้างภาพหรือสัญลักษณ์ซึ่งเกิดจากการคิดฝันหรือจากสิ่งที่เคยจำได้หรือมีประสบการณ์มาก่อน เพื่อให้เกิดการสร้างสรรคผลงานออกมาในลักษณะที่แปลก แตกต่างไปจากแนวเดิม ซึ่งในที่นี้หมายถึง การผสมผสานกันทางความคิดของผู้แต่งเพื่อสร้างสรรค์สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

การปรับเปลี่ยนจินตนาการ หมายถึง การเลือกใช้เนื้อหาสาระที่เป็นความเหนือจริง หรือ Fantasy ที่ถูกสร้างขึ้นจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับบริบทในชีวิตจริง

เนื้อหาสื่อวรรณกรรม หมายถึง การเล่าเรื่องราวเหตุการณ์พฤติกรรม และปฏิกริยาต่าง ๆ ของตัวละครออกมาอย่างมีแบบแผน มีการดำเนินเรื่อง และพัฒนาตัวละครไปในแนวทางที่นักประพันธ์วางไว้ ซึ่งในที่นี้หมายความถึง เรื่องราว เหตุการณ์ และตัวละครต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้ง 4 ภาค

องค์ประกอบ หมายถึง ส่วนประกอบต่าง ๆ โดยทั่วไปของสื่อวรรณกรรม ที่ผู้ประพันธ์นำมาประกอบสร้างรวมกันเป็นหนึ่งเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายของเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระสำคัญทั้งหมดของเรื่องไปสู่ผู้อ่านหรือผู้รับสาร ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้องค์ประกอบของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ก็คือ โครงเรื่อง, ฉาก, ตัวละคร, แก่นเรื่อง, สัญลักษณ์, จินตนาการ และกิจกรรมที่ผู้ประพันธ์นำมาประสานรวมกันและสร้างสรรค์ให้เป็นวรรณกรรมเรื่องนี้ขึ้นมา

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ความนิยมชมชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ จากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์ความนิยมชมชอบและการปรับเปลี่ยนจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของ “ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์” ในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มาประกอบการศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมและสื่อวรรณกรรมเยาวชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับสัญวิทยาเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์วรรณกรรม
3. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง
4. แนวคิดเกี่ยวกับจินตนาการและการปรับเปลี่ยนจินตนาการ
5. แนวคิดเกี่ยวกับแฟนและแฟนดอม
6. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น : จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น
7. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมและสื่อวรรณกรรมเยาวชน

ลักษณะทั่วไปของสื่อวรรณกรรม

Dietrich & Sundell (อ้างถึงใน ปริญญา เกื้อหนุน, 2537 : 16) กล่าวว่ามนุษย์ดำรงชีวิตในโลกที่มีสองด้าน ด้านแรกเป็นโลกแห่งรูปธรรม (Objective World) ที่เราสามารถสัมผัสได้

เช่น กิริยา อากาหร หรือวัตถุต่าง ๆ แต่อีกด้านหนึ่งของชีวิตมนุษย์จะเป็นโลกแห่งสัญชาตญาณ ความเข้าใจ ความนึกคิดที่มีต่ออาการ กิริยา พฤติกรรม และการแสดงออกของมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์แสดงออก ทำความเข้าใจในอาการ พฤติกรรม และปฏิกิริยาของมนุษย์เหล่านั้น ผ่านภาษาพูด ภาษาเขียน และสื่อที่เหมาะสมประเภทต่าง ๆ โลกทั้งสองด้านนี้ต่างก็เป็นโลกแห่งความจริงที่ไม่อาจแยกจากกันได้ โดยโลกด้านแรกเป็นโลกแห่งรูปธรรม (Objective Action) ในขณะที่โลกด้านที่สองเป็นโลกแห่งนามธรรม วิญญาณ หรือจิตใจ (Psychological Comprehension) นักวิทยาศาสตร์อาจจะสามารถอธิบายโลกแห่งรูปธรรม ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของมนุษย์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ให้เราเข้าใจถึงสภาพความเป็นไปที่เป็นจริงได้ แต่มีเพียงนักประพันธ์เท่านั้นที่สามารถอธิบายความจริงอีกด้านหนึ่งของโลก ซึ่งเป็นความรู้สึกในห้วงจิตใจของมนุษย์ ได้การรับรู้โลกแห่งความจริงในด้านจิตใจที่เป็น นามธรรมเป็นการรับรู้โลกอีกด้านหนึ่งซึ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน และมนุษย์จะสามารถรับรู้โลกใบนี้ผ่านนวนิยาย เรื่องสั้น ละคร บทกวี และวรรณกรรมเท่านั้น

Perrine (อ้างถึงใน ปริญา เกื้อหนุน, 2537 : 17) ได้ให้เหตุผลในการอ่านวรรณกรรมไว้สองประการ คือ การอ่านเพื่อความบันเทิงใจ เนื่องจากวรรณกรรมเรียบเรียงด้วยถ้อยคำที่เป็นภาษาสละสลวยน่าติดตาม ผู้อ่านจะรู้สึกเพลิดเพลิน มีจินตนาการ อารมณ์ และความรู้สึก จนสามารถใช้เวลาให้ผ่านไปอย่างสนุกสนาน ส่วนเหตุผลอีกประการหนึ่งคือ การอ่านเพื่อการศึกษาเรียนรู้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจชีวิต สังคม ประเพณี และวัฒนธรรมต่าง ๆ

สื่อวรรณกรรมเองก็ได้รับการประพันธ์เพื่อจุดมุ่งหมายสองประการเช่นเดียวกัน คือ นักประพันธ์บางคนเขียนวรรณกรรมเพื่อความบันเทิงอย่างเดียว วรรณกรรมประเภทนี้เมื่ออ่านแล้วมีแต่ความรู้สึกสนุกสนาน ทำให้ลืมปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตจริง วรรณกรรมประเภทนี้เรียกว่า วรรณกรรมประเภทชวนฝัน (Escape Literature) ในขณะที่นักประพันธ์อีกประเภทหนึ่งเขียนวรรณกรรมเพื่อให้ข้อคิดหรือประเทืองปัญญา (Interpretive Literature) ซึ่งใช้ภาษาอันละเอียดลึกซึ้ง นำผู้อ่านไปกับจินตนาการสู่โลกแห่งความเป็นจริงอันลึกซึ้งของชีวิต ทำให้ผู้อ่านเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหา เข้าใจพฤติกรรม เข้าใจธรรมชาติ เข้าใจจักรวาลและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (ปริญา เกื้อหนุน, 2537 : 20)

นอกจากนั้น ผู้อ่านวรรณกรรมเองก็มีสองประเภทเช่นกัน ผู้อ่านประเภทแรกเป็นผู้อ่านเพื่อความบันเทิง (Immature Readers) ผู้อ่านประเภทนี้จะไม่ประเมินเนื้อหาเรื่องที่อ่านโดยอาศัยความเป็นจริง แต่จะประเมินเรื่องที่มีเนื้อหาแปลกประหลาดหรือเรื่องเกี่ยวกับความรัก ผู้อ่าน

ประเภทนี้ไม่ชอบอ่านวรรณกรรมที่ต้องใช้ความคิดมากและไม่จริงจังกับเนื้อหา ส่วนผู้อ่านประเภทที่สองเรียกว่า ผู้อ่านแบบเรียนรู้ (Mature Readers) ผู้อ่านประเภทนี้ให้ความสนใจและซาบซึ้งกับสภาพชีวิต มากกว่าที่จะใฝ่ฝันเพติดเพติดกับความรู้สาระหรือจินตนาการเป็นหลัก แต่ก็ใช่ว่าผู้อ่านทั้งสองประเภทจะปฏิเสธวรรณกรรมชนิดที่ไม่คุ้นเคยอีกประเภทหนึ่งอย่างสิ้นเชิง ซึ่งมีผู้เปรียบเทียบการอ่านวรรณกรรมว่าเป็นเหมือนการรับประทานอาหาร โดยกล่าวว่า อาหารชนิดต่างชนิดกันย่อมให้ประโยชน์ต่างกัน อาหารบางชนิดเป็นอาหารที่มีประโยชน์ แต่อาหารบางชนิดมีเพียงกลิ่นและรสชาติ มนุษย์สามารถเลือกที่จะรับประทานจากอาหารทั้งสองชนิดได้ ผู้อ่านก็สามารถเลือกสรรเรื่องที่จะอ่านที่เห็นว่าให้ประโยชน์แก่ตนเองได้อย่างแท้จริง (ปริญา เกื้อหนุน, 2537 : 21)

ลักษณะเฉพาะของสื่อวรรณกรรมเยาวชน

1. **ความลึกซึ้งของเจอนปม** วรรณกรรมสำหรับเด็ก เจอนปมที่ผูกขึ้นเป็นเรื่องง่าย ๆ สั้น ๆ ใกล้เคียงตัวเด็ก เพราะช่วงความสนใจของเด็กสั้น เด็กต้องการที่จะให้ความคลั่งคลายดำเนินเรื่องได้เร็วทันใจ หากเป็นเรื่องราวที่มีความสลับซับซ้อนหรือลึกซึ้งจนเกินไปจะไม่ทันต่อความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก เรื่องความสลับซับซ้อนนี้จึงผูกพันกับความหนาของหนังสือและความยืดยาวของเนื้อเรื่องด้วย

2. **ระดับภาษา** วรรณกรรมสำหรับเด็กจะใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อให้เด็กสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น ส่วนภาษาที่ใช้ในวรรณกรรมผู้ใหญ่ไม่น่ามีขีดจำกัด เนื่องจากต้องใช้ถ้อยคำให้เหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินเรื่องเป็นสำคัญ

3. **แนวคิดหลักหรือแก่นเรื่อง** วรรณกรรมสำหรับเด็กจะมีแนวคิดหลักหรือแก่นเรื่องที่มุ่งความเพติดเพติดสนุกสนานเป็นสำคัญ เช่นเรื่องเกี่ยวกับการเล่น การท่องเที่ยว การดำรงชีวิตประจำวัน ส่วนวรรณกรรมผู้ใหญ่มักจะมีแนวคิดหรือแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การครองรัก การดำเนินชีวิตคู่ การต่อสู้ การผจญปัญหาชีวิต เป็นต้น ซึ่งเป็นเรื่อง que เด็กยังไม่สามารถเข้าใจ จึงทำให้ไม่สนใจที่จะอ่านเรื่องทำนองนี้

4. **ตัวละคร** วรรณกรรมสำหรับเด็กจะมุ่งแต่งบุคลิกของตัวละครให้เป็นแบบอย่างในเรื่องมากกว่าวรรณกรรมผู้ใหญ่ เพราะเห็นประโยชน์ที่เด็กมักเปรียบเทียบตนเองเป็นตัวเอกของเรื่อง

เป็นสำคัญ ส่วนวรรณกรรมผู้ใหญ่จะอาศัยแนวการสรุปเรื่องเพื่อเป็นแนวคิดเป็นส่วนมาก เพราะหากแต่งบุคลิกตัวเอกดีพร้อมจนเกินไปจะทำให้มองเห็นว่าไม่ใกล้เคียงกับชีวิตที่เป็นจริงได้

5. วรรณกรรมสำหรับเด็กโดยทั่วไปมุ่งสอนเด็กและให้แนวคิดต่าง ๆ ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม มุ่งปลูกฝังแนวประพฤติกปฏิบัติ ส่วนวรรณกรรมผู้ใหญ่มุ่งในด้านความบันเทิง ความสมเหตุสมผล การตัดสินใจหรืออื่น ๆ ซึ่งจะมีบ้างในแง่ของการให้แนวคิด แต่มักจะแฝงคุณธรรมไว้อย่างค่อนข้างลึกซึ้ง

องค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่่ววรรณกรรม

1. โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่อง คือ แบบแผนหรือระบบที่นักประพันธ์สร้างขึ้นเพื่อเล่าเหตุการณ์ พฤติกรรม และปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวละคร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าโครงเรื่องเป็นแนวทางที่นักประพันธ์ใช้กำหนดลักษณะ บทบาท และอาการของตัวละคร โครงเรื่องจึงเป็นตัวกำหนดเหตุการณ์และข้อเท็จจริงของเรื่อง อีกทั้งยังมีบทบาทต่อการดำเนินเรื่องและการพัฒนาของตัวละครไปในแนวทางที่นักประพันธ์วางไว้ โครงเรื่องเปรียบเสมือนกรอบของเรื่องที่นักประพันธ์กำหนดขึ้นเพื่อใช้เขียนเรื่อง

นอกจากนั้น โครงเรื่องยังเป็นการลำดับเหตุการณ์หรือพฤติกรรม การลำดับเหตุการณ์และการลำดับพฤติกรรมนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง โดยมีจะการพัฒนาของเหตุการณ์และพฤติกรรมนั้นท่ามกลางความขัดแย้งชนิดต่าง ๆ โครงเรื่องถือเป็นแบบแปลนชีวิตที่นักประพันธ์พยายามถ่ายทอดการรับรู้และประสบการณ์ชีวิต สังคม และโลกผ่านเครื่องมือที่ตนคิดขึ้น โดยในการถ่ายทอดประสบการณ์ออกมาในรูปแบบของเหตุการณ์หรือพฤติกรรม นักประพันธ์จะต้องคำนึงว่าเหตุการณ์นั้นสมเหตุสมผลหรือไม่ จะให้เหตุการณ์นั้นเกี่ยวข้องกับตัวละครในลักษณะใด จะให้ผู้อ่านทราบจุดประสงค์ของนักประพันธ์อย่างไร ปัญหาและความขัดแย้งในเรื่องจะเสนอให้ผู้อ่านทราบได้อย่างไร ลักษณะของโครงเรื่องประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

- **ตอนเริ่มเรื่อง (Beginning, Exposition หรือ Opening)** ตอนเริ่มเรื่องถือว่าเป็นตอนที่สำคัญเพราะนักประพันธ์ต้องสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นในใจผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านอยากที่จะติดตามเรื่องต่อไป ทั้งยังจะต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องต่อไปได้ง่ายยิ่งขึ้น ตอนเริ่มเรื่องมักเป็นการแนะนำตัวละคร สถานที่เกิดเหตุ ซึ่งอาจใช้พรรณนาโวหาร บทสนทนา หรือบรรยายโวหาร การดำเนินเรื่องจะมีทั้งส่วนที่เปิดเผยและส่วนที่เป็นเงื่อนงำหรือปมของเรื่องแฝงอยู่ เมื่อผู้อ่านอ่านต่อไปความลับที่ซ่อนเร้นอยู่จะถูกเปิดเผยให้ปรากฏชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ โดยทั่วไปแล้วนักประพันธ์มักใช้เทคนิคในการเริ่มเรื่อง 2 แบบด้วยกัน คือ การเริ่มต้นไปตามลำดับเหตุการณ์ โดยเริ่มจากจุดเริ่มต้นไปตามลำดับจนความขัดแย้งทวีความตึงเครียดแล้วคลี่คลายและจบในที่สุด กับอีกแบบหนึ่งเป็นการเริ่มเรื่องจากตอนกลางหรือตอนปลาย หรือการเริ่มเรื่องโดยย้อนกลับไปเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะถึงตอนเริ่มต้นเรื่อง โดยการเริ่มเรื่องจะเป็นแบบใดก็ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์และวิธีการเสนอเรื่องของนักประพันธ์

- **ขั้นพัฒนาของเหตุการณ์ในเรื่อง (Rising Action)** ขั้นนี้เรื่องจะดำเนินไปโดยมีเหตุการณ์เกิดขึ้นติดต่อกัน และมีเหตุมีผลต่อกัน บางครั้งเรียกขั้นนี้ว่าเป็นตอนกลางของเรื่อง ขั้นพัฒนาของเหตุการณ์ในเรื่องมักเป็นตอนที่เงื่อนงำในตอนเริ่มเรื่องเริ่มเปิดเผยออกมาเป็นปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งอาจเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับคน (Man against Man) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจของตัวเอง (Man against Himself) หรือความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับพลังภายนอก (Man against External Force) และมีปัญหาซับซ้อนไปจนถึงจุดแห่งการเขม็งเกลียวถึงที่สุด ซึ่งเราเรียกช่วงเวลานี้ว่า “ช่วงแห่งความยุ่งยาก” (Complication)

- **จุดวิกฤติของเรื่อง (Climax หรือ Peripety)** เมื่อเหตุการณ์หรือความขัดแย้งค่อยสะสมเพิ่มความซับซ้อนของปัญหาเข้าสู่จุดที่ต้องแตกหักหรือจุดวิกฤติที่สุด ตัวละครในเรื่องจะอยู่ในภาวะหรือวินาทีที่สำคัญอย่างยิ่งวด ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นทางออกหรือทางแก้ปัญหา ส่วนผู้อ่านเมื่อถึงขั้นตอนที่ในช่วงวิกฤติสุดของเรื่องจะมีความรู้สึกอยากติดตามเรื่องเป็นที่สุด มีความอยากรู้อย่างยิ่งว่าจะเกิดอะไรขึ้นและเรื่องจะจบลงอย่างไร

- **ภาวะคลี่คลายของเรื่อง (Falling Actions)** เมื่อเรื่องดำเนินผ่านจุดวิกฤติไปแล้ว ปมเงื่อนต่าง ๆ ที่เคยมีเงื่อนงำหรือมีปริศนา ก็จะเปิดเผยออกมา จุดวิกฤติก็จะคลี่คลายลงไปเรื่อย ๆ

- **ตอนจบ (Denouement หรือ Ending)** เป็นตอนที่ปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ในเรื่องได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยผู้ประพันธ์สามารถเลือกจบวรรณกรรมได้หลายลักษณะ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 แบบอันแสดงวัตถุประสงค์ในการเลือกตอนจบของผู้ประพันธ์ได้ ดังนี้

1. การจบโดยที่ตัวละครประสบกับความสุข (Happy Ending) เป็นการจบที่ผู้ประพันธ์มุ่งหมายที่จะให้ความหวัง กำลังใจแก่ผู้อ่าน
2. การจบโดยที่ตัวละครประสบโศกเศร้า (Unhappy Ending) ถือเป็น การสะท้อนภาพชีวิตที่ถูกต้องชัดเจน อันมีผลทำให้ผู้อ่านได้ครุ่นคิดเกี่ยวกับ ชีวิต ได้เรียนรู้แง่คิดที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิตในด้านต่างๆ
3. การจบแบบไม่คาดคิดหรือแบบหักมุม (Surprise or Twist Ending) เป็นการเสริมความหมายและความชัดเจนให้กับเรื่อง ที่อ่านและยังทำให้ผู้อ่านมีความกระตือรือร้นในการอ่านเรื่อง
4. การจบเรื่องโดยไม่มีข้อยุติชัดเจน (Intermediate Ending) ให้มุมมองว่าในชีวิตจริงคนเราก็อาจจะพบกับสภาพที่ไม่สามารถแก้ปัญหาหรือเอาชนะอุปสรรคบางอย่างได้ เหตุการณ์จึงดำเนินต่อไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

นอกจากองค์ประกอบหลักที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว โครงเรื่องที่ดียังควรประกอบไปด้วย องค์ประกอบที่สำคัญอื่น ๆ ที่จะสร้างคุณค่าและความน่าสนใจให้กับวรรณกรรมอีกด้วยไม่ว่าจะเป็นความสมเหตุสมผล (Plausibility) เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกคล้อยตามและมีเหตุผลที่จะเชื่อถือเรื่องราวของผู้ประพันธ์ ความประหลาด (Surprise) ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความสนใจติดตามอ่านเรื่อง ไปจนจบและการสร้างความกระหายอยากรู้อยากติดตามเรื่อง (Suspense) เช่น การเกริ่นหรือการกล่าวเป็นกลาง (Foreshadows) การสร้างปริศนา (Mystery) และภาวะคับขันที่ต้องหาทางออก (Dilemma) เป็นต้น

2. ตัวละคร (Character)

Perrine (อ้างถึงใน ปรินญา เกื้อหนุน, 2537 : 36) ได้อธิบายความหมายของตัวละครไว้ 2 ประการด้วยกัน ประการแรกตัวละคร คือ บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่อง (Any of persons involved in a story) ความหมายประการที่สองคือ คุณสมบัติพิเศษทางศีลธรรมและรูปร่างหน้าตาอย่างใดอย่างหนึ่งของตัวละคร (the distinguishing moral qualities and personal traits of

character) โดย E.M. Forester ได้แบ่งลักษณะของตัวละครที่ปรากฏในสื่อวรรณกรรมออกได้เป็น ดังนี้

- **ตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat, Simplified หรือ Simple Character)** เป็นตัวละครที่มีบุคลิกลักษณะเพียงอย่างเดียวหรือสองอย่างเท่านั้น ตัวละครประเภทนี้สะท้อนให้เห็นบุคลิกเพียงส่วนเดียวจากหลายลักษณะที่เป็นจริงในชีวิตมนุษย์ บางครั้งตัวละครชนิดนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของความคิดหรือคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้อ่านจะรู้จักและจำตัวละครประเภทนี้ได้ง่ายโดยไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการสังเกตหรือทำความเข้าใจ เพราะเป็นลักษณะที่ได้เรียนรู้กันโดยทั่วไปแล้ว ตัวละครประเภทนี้ไม่สามารถสร้างความประหลาดใจให้กับผู้อ่านได้ ขาดความเหมือนมนุษย์ในความเป็นจริงและมักจะปรากฏในเรื่องด้วยลักษณะนิสัยอย่างเดิมตลอดเวลา

- **ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round or Complex Character)** นักประพันธ์สร้างตัวละครประเภทนี้จากหลาย ๆ แง่มุมของชีวิต ดังนั้นตัวละครตัวหนึ่งจะมีบุคลิกลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปตามเวลา โอกาส และสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึก อารมณ์ ทศนคติ ปฏิกิริยาก็จะแปรเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและสิ่งกระตุ้น ผู้อ่านสามารถรู้จักและเรียนรู้ตัวละครได้ในทุกแง่มุมราวกับว่าตัวละครนั้นมีชีวิตจริง ตัวละครประเภทนี้สามารถเปลี่ยนแปลงพัฒนาได้ตามสภาพแวดล้อมของสังคมและความกดดันหรือแรงจูงใจต่าง ๆ และมักสร้างความประหลาดใจและความไม่คาดฝันแก่ผู้อ่านได้ ตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อนมีลักษณะคล้ายมนุษย์ในสังคมจริง และมักปรากฏในเรื่องด้วยลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม หรือค่อย ๆ เผยลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิมออกมา

การทำความเข้าใจตัวละครในวรรณกรรม เป็นหลักการเดียวกันกับการทำความเข้าใจมนุษย์ในชีวิตจริง จะแตกต่างกันก็ตรงที่ว่าในชีวิตจริงเรารู้จักมนุษย์ด้วยกันโดยอาศัยการสัมผัสหรือการสนทนา แต่ในวรรณกรรมเราสามารถเรียนรู้ตัวละครจากภาษาที่นักประพันธ์ใช้เป็นสื่อเพื่อสื่อความหมายต่าง ๆ ซึ่งภาษาที่นักประพันธ์ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับตัวละครจะถ่ายทอดลักษณะของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ความรู้สึกภายในหรือการเปลี่ยนแปลงพัฒนาและประสบการณ์ต่าง ๆ ของตัวละครได้

3. ฉาก (Setting)

ความหมายของฉากสามารถอธิบายได้ในรูปของสถานที่ และช่วงเวลาหรือยุคสมัยที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ฉากเป็นเทคนิคเชิงศิลปะการประพันธ์อย่างหนึ่งที่นักประพันธ์นำมาใช้เพื่อสร้างแก่นเรื่อง นอกจากนั้นถ้ากล่าวถึงฉากในแง่ความเป็นจริงในชีวิตแล้วก็สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมหรือสภาพการณ์ในช่วงเวลาหรือยุคต่าง ๆ ซึ่งสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ก็มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการหาเลี้ยงชีพ ที่พักอาศัย ประเพณีวัฒนธรรม เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นแล้วสิ่งแวดล้อมหรือฉากยังมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ การกระทำ หรือแม้แต่วิถีคิดหรือแนวคิดของตัวละครหรือต่อบุคคล

William Kenney (อ้างถึงใน ปรินญา เกื้อหนุน, 2537 : 40) ได้แบ่งเนื้อหาของฉากออกเป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- **ฉากประเภทสภาพภูมิประเทศ** มักเป็นทิวทัศน์ที่นักประพันธ์พรรณนาออกมาเป็นตัวอักษรให้ผู้อ่านได้รับรู้ ฉากประเภทนี้รวมไปถึงการพรรณนาการตกแต่งภายในบ้านเรือน หรือห้องในอาคารต่าง ๆ

- **ฉากการดำเนินชีวิตของตัวละคร** แสดงการดำเนินชีวิตของตัวละครทั้งในชีวิตประจำวันและทั่ว ๆ ไป รวมทั้งการดำเนินชีวิตของสมาชิกในชุมชนที่ตัวละครมีชีวิตอยู่ และการประกอบอาชีพของตัวละครก็จะได้รับการพรรณนาให้ผู้อ่านได้รับรู้เพื่อจะได้มองเห็นภาพพจน์ที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

- **ฉากที่บอกยุคสมัยหรือช่วงเวลาของเหตุการณ์ในเรื่อง** เป็นการบอกเวลาหรือช่วงของการเกิดเหตุการณ์ หรือยุคสมัยที่เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นจะช่วยสร้างความเข้าใจและบรรยากาศที่เด่นชัดขึ้นในจินตนาการของผู้อ่าน เวลาที่กล่าวมานี้รวมถึงฤดูกาลช่วงเวลาต่าง ๆ ของกลางวันและกลางคืน

เวลาในสื่อวรรณกรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินเรื่ององค์ประกอบด้านเวลาสามารถแสดงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงของตัวละคร อีกทั้งยังสร้างความถี่ถ้วนความตึงเครียด และสร้างการคลี่คลายของเหตุการณ์ในเรื่องได้ นอกจากนั้นแล้วองค์ประกอบด้านเวลายังมีความสำคัญใน

ด้านการเชื่อมโยงเหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์เข้าด้วยกัน เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะแสดงอิทธิพล หรือผลกระทบต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลัง เวลาในเรื่องสั้นก็คล้ายกับเวลาในชีวิตจริงของมนุษย์ เหตุการณ์ที่กระทำก่อนย่อมส่งผลสะท้อนต่อเหตุการณ์ที่ตามมา

4. แก่นเรื่อง (Theme)

Kenny (อ้างถึงใน ปรินญา เกื้อหนุน, 2537 : 42) กล่าวว่าแก่นเรื่องคือความหมายของเรื่อง (Meaning of the Story) เป็นความคิดที่ควบคุมการดำเนินเรื่อง เป็นความคิดรวบยอดของเรื่อง หรือทฤษฎีชีวิตที่ผู้ประพันธ์ต้องการถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้

Gill (อ้างถึงใน ปรินญา เกื้อหนุน, 2537 : 43) ได้อธิบายความหมายของแก่นเรื่องเพิ่มเติมว่าเป็นการตีความหมายและพิจารณาชีวิต การแสดงออกของมนุษย์ ตามสายตาหรือการรับรู้ของนักประพันธ์ ซึ่งอาศัยการเรียนรู้ข้อมูลโดยวิธีอ้อมนัยหรือด้วยจิตใจและความนึกคิด (Subjective) ดังนั้น แก่นเรื่องจึงเป็นความจริงโดยทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของมนุษย์ ตามความนึกคิดหรือตามสายตาของนักประพันธ์ ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจแก่นเรื่องได้ โดยการสังเกตจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

- การสังเกตชื่อเรื่อง นักประพันธ์สามารถใช้ชื่อเรื่องในการบอกให้ผู้อ่านทราบสาระสำคัญบางอย่างในเรื่อง หรือบอกแก่นของเรื่อง

- การสังเกตความสนใจของนักประพันธ์ นักประพันธ์จะแสดงความสนใจชีวิตมนุษย์ในมุมใดมุมหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านสามารถสังเกตได้จากการที่นักประพันธ์สละหน้ากระดาษ ให้ความสำคัญกับประเด็นที่เขียนประเด็นนั้นละเอียดมากน้อยเพียงใด แต่ในขณะเดียวกัน นักประพันธ์ก็มักจะไม่วางใจถึงประเด็นที่เป็นแก่นเรื่องตรง ๆ แต่จะเขียนถึงผลต่อเนื่อง (Consequence) ที่ตามมาของแก่นเรื่องที่นักประพันธ์ต้องการบอกให้ผู้อ่านได้เรียนรู้

- การสังเกตบทบาทสัญลักษณ์ (Symbols) การใช้สัญลักษณ์ซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง หรือใช้ในเหตุการณ์สำคัญของเรื่องย่อมทำให้อ่านสังเกตได้ว่านักประพันธ์ต้องการบอกถึงแก่นเรื่อง

- **การสังเกตการใช้คำ** นักประพันธ์บางท่านอาจจะใช้คำบางคำเป็นกุญแจ ให้ผู้อ่านสามารถค้นหาแก่นเรื่องได้ โดยสังเกตการใช้คำพิเศษหรือคำสำคัญบางคำในช่วงวิกฤติของเรื่อง

- **การใช้คำเชิงแสดงคุณค่าทางศีลธรรมของตัวละคร** การใช้คำแสดงคุณค่าทางศีลธรรมจะทำให้ผู้อ่านสามารถตัดสินตัวละครจากคำพูดของตัวละคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวละครสำคัญ คำพูดที่ตัวละครแสดงออกมาถึงความจริงจังหรือความหนักแน่นของสภาวะ จะทำให้ผู้อ่านสามารถค้นหาแก่นเรื่องได้

- **การสังเกตส่วนประกอบของโครงเรื่อง** นักประพันธ์สามารถเลือกวิธีการเขียนเรื่องได้หลายวิธี แต่การที่นักประพันธ์เลือกการเขียนเรื่องแบบใดแบบหนึ่งนั้น จะต้องสามารถทำให้ผู้อ่านทราบว่าการเลือกใช้โครงเรื่องแบบใดแบบหนึ่งจะมีความเหมาะสมกับแก่นเรื่องเฉพาะอย่าง ที่นักประพันธ์ต้องการแสดงหรือไม่ วรรณกรรมที่ดีจะวางโครงเรื่องหรือจัดลำดับเหตุการณ์ให้สะท้อนแก่นเรื่อง

- **การสังเกตบทสนทนาของตัวละคร** ผู้อ่านต้องพยายามสังเกตบทสนทนาโดยเฉพาะในตอนที่สำคัญ ๆ ตัวละครบางตัวแสดงออกโดยการพูดเป็นส่วนมาก ถ้าผู้อ่านสามารถจับสาระของบทสนทนาได้อย่างลึกซึ้งแล้วจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการหาแก่นเรื่องได้

- **การสังเกตเหตุการณ์ที่สำคัญในเรื่อง** เหตุการณ์ที่สำคัญในที่นี้หมายถึงเหตุการณ์ของช่วงวิกฤติของเรื่องซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ตัวละครต้องตัดสินใจ เหตุการณ์ที่มีการค้นพบปริศนาหรือความลับที่ได้เปิดเผย

- **การสังเกตเหตุการณ์ปกติทั่วไปในเรื่อง** ในกรณีที่นักประพันธ์เขียนเรื่องทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวัน การค้นหาแก่นเรื่องจะต้องเกี่ยวกับกิจวัตรหรือเหตุการณ์ประจำวันเท่านั้นที่แทรกอยู่ในเรื่อง

- **การสังเกตตัวละคร** ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับเสนอแก่นเรื่องถ้าผู้อ่านสามารถเข้าใจลักษณะตัวละครได้ จะมีผลต่อการทำความเข้าใจแก่นเรื่อง

- การสังเกตพัฒนาการจากโครงเรื่อง โครงเรื่องคือตัวกำหนดว่าตัวละครจะกระทำหรือแสดงอะไร และอะไรจะเกิดขึ้นกับตัวละครเหล่านี้ การมองถึงพฤติกรรมที่ตัวละครกระทำหรือเป็นผู้แสดงพฤติกรรมจะแสดงให้เห็นถึงทัศนะของนักประพันธ์ต่อการกำหนดชะตาชีวิตของตัวละคร

- การสังเกตแรงจูงใจของตัวละคร แรงจูงใจหมายถึงเหตุผลหรือสาเหตุว่าทำไมตัวละครจึงกระทำอย่างนั้นหรือสิ่งนั้น ผู้อ่านควรทำความเข้าใจว่าการกระทำของตัวละครเกิดจากแรงจูงใจที่ชัดเจนเพียงใด แรงจูงใจมีอิทธิพลครอบงำตัวละครเพียงใด และตัวละครเข้าใจถึงแรงจูงใจของการกระทำพฤติกรรมของตนเพียงใด

- การสังเกตฉาก ผู้อ่านต้องสังเกตว่าสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตของตัวละครเพียงใด ฉากสะท้อนให้เห็นประสบการณ์ สภาพจิตใจ และค่านิยมของนักประพันธ์

- สังเกตวิธีการเสนอเรื่อง การเสนอเรื่องมีความสำคัญอย่างมากต่อแนวคิดของเรื่อง วิธีการเสนอเรื่องที่แตกต่างกันจะทำให้แก่นเรื่องมีความแตกต่างกัน

- การสังเกตค่านิยมของตัวละคร ค่านิยมในที่นี้ก็คือความดีและความชั่ว หรือความพอใจและความไม่พอใจของตัวละคร ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงจุดประสงค์สูงสุดอันเป็นแก่นเรื่องของวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างกรอบในการวิเคราะห์เนื้อหาว่า ในวรรณกรรมเรื่องหนึ่งนั้นควรมีองค์ประกอบในส่วนใดบ้าง ผู้วิเคราะห์หรือผู้อ่านต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง และผู้ประพันธ์จะมีวิธีการในการสื่อสารเนื้อหาความหมายที่เป็นแนวคิดหลักหรือแนวทางในการมองโลกของผู้ประพันธ์ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ผ่านสื่อวรรณกรรมซึ่งถ่ายทอดโดยตัวอักษรหรือภาษาเป็นหลักได้อย่างไร

2. แนวคิดเกี่ยวกับสัญวิทยาเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์วรรณกรรม

กลุ่มสัญวิทยาเชิงโครงสร้างโดยสำนักเบอร์มิงแฮมได้รับอิทธิพลจาก Ferdinand de Saussure และ Roland Barthes ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระบบ ชุดของความสัมพันธ์ที่เป็นตัววางกรอบและการสร้างความหมาย (ปาริชาติ สุคนธ์พานิช, 2545 : 8)

Saussure (อ้างถึงใน ปาริชาติ สุคนธ์พานิช, 2545 : 9) ได้เริ่มต้นวางรากฐานแนวคิดที่สำคัญในการวิเคราะห์โครงสร้างของภาษาที่ต่อมาได้ขยายไปสู่การวิเคราะห์ทุกอย่างที่มีความหมาย Saussure เสนอว่า ภาษานั้นไม่ได้มีหน้าที่เพียงเอาไว้เรียกชื่อสรรพสิ่งต่าง ๆ อย่างที่เราเข้าใจกัน หากแต่ภาษามีหน้าที่ที่ล้ำลึกไปยิ่งกว่านั้นกล่าวคือ

- ภาษาจะบอกว่าอะไรบางอย่างที่เป็น “Object” ในระบบสัญลักษณ์ของเรา ดังนั้น หากยังมีการเรียกชื่อสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็ยังไม่มียุทธฐานะเป็น “Object”

- ภาษาทำหน้าที่ “จัดระบบ” (Organize) และ “ประกอบสร้าง” (Construct) วิธีการเข้าถึงความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น ในสังคมที่มีคำว่า “น้ำตาลก็ก้อน” ไซ้เท่านั้น คนในสังคมนั้นจะสามารถเข้าใจความเป็นจริงได้ว่า “จะต้องใช้น้ำตาลก็ก้อนจึงจะหวานเท่าใด” ส่วนในสังคมที่ใช้น้ำตาลทรายเป็นช้อนจะไม่มีวิธีการเข้าถึง “ความเป็นจริงของระดับความหมายจากปริมาณน้ำตาลก้อน” ได้เลย

- การใช้ภาษาและการให้ความหมายแก่ความเป็นจริงผ่านการใช้ภาษามีใช้กระบวนการตามธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้สภาพความเป็นจริงอย่างเดียวกัน จึงมีคำในภาษาของชาติต่าง ๆ เรียกแตกต่างกันหรือแม้แต่คนในชาติเดียวกันที่มีวัฒนธรรมต่างกันก็ยังมีภาษาที่ต่างกันได้ด้วย

- ความหมายของคำเกิดขึ้นได้เนื่องมาจาก “ระบบความสัมพันธ์” (System of Relationship) เพราะฉะนั้นเด็ก ๆ ที่เรียนภาษาจึงจะเข้าใจความหมายของภาษาได้ก็ต่อเมื่อสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งนั้นกับสิ่งที่ไม่ใช่สิ่งนั้น ว่าแตกต่างกันอย่างไร และนอกจากนั้น ความหมายของคำก็ยังไม่หยุดนิ่ง หากแต่เคลื่อนไหวอย่างมีชีวิตชีวาอยู่ตลอดเวลาด้วยปฏิบัติการทางสังคมแบบต่าง ๆ

- คุณูปการที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ Saussure ก็คือการแยกให้เห็นลักษณะ 2 ด้านของ ภาษา คือ ลักษณะทางสังคมที่เป็นส่วนรวมกันทั้งหมด ซึ่ง Saussure เรียกว่า “Langue” หรือ Language ในภาษาอังกฤษ ลักษณะทางสังคมนี้จะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของการใช้ภาษาและ ลักษณะส่วนบุคคลที่เรียกว่า “Parole” หรือ Speech ในภาษาอังกฤษเมื่อปัจเจกบุคคลนำเอาภาษา ส่วนรวมมาใช้

- จากพื้นฐานที่เป็นนักภาษาศาสตร์และเริ่มต้นทำงานด้านภาษาก่อน Saussure ได้ขยาย ขอบเขตสิ่งที่จะวิเคราะห์ออกไปครอบคลุม “ทุกอย่างที่มีความหมาย” (Signifying System) ไม่ว่าจะเป็น การแสดงท่าทาง รูปภาพ น้ำเสียง การแต่งงาน การจัดตู้เสื้อผ้า โต๊ะอาหาร เป็นต้น และได้สร้าง ศาสตร์ที่ศึกษาทุกอย่างที่มีความหมายที่เรียกว่า “สัญญะ” (Sign) เพื่อตอบคำถามว่า “สัญญะ ประกอบสร้างด้วยอะไรบ้าง” มีกฎอะไรควบคุมอยู่เบื้องหลังการใช้สัญญะ” และ “สัญญะสร้าง ความหมายได้อย่างไร”

จากนั้นในรุ่นต่อมา R. Barthes (อ้างถึงใน นพพร ประชากุล, 2544 : 48) ได้นำความรู้ เรื่องสัญญะ ไปเชื่อมโยงกับเรื่อง “โครงสร้างอำนาจ” ซึ่ง Barthes กล่าวว่า พลังของสัญญะ ภาษายู่ ที่การสร้างความหมายให้คนเกิดการยอมรับร่วมกัน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ “เงินตรา”ซึ่งมี อำนาจอย่างมหาศาลเนื่องจากการยอมรับร่วมกัน ความหมายในระดับลึกที่ทำหน้าที่สร้างการ ยอมรับร่วมกันนี้เรียกว่า “Myth” หรือมายาคติโดย Barthes มองว่า เป็นความเข้าใจผิดที่คิดว่า Myth เป็นเรื่องของสังคมแบบดั้งเดิมในอดีต อันที่จริงในสังคมสมัยใหม่ที่มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์อย่าง ท่วมท้นก็ยังมี Myth อยู่มากมายความหมายของคำว่า Myth หรือมายาคตินั้นมิได้หมายความว่า “ความหมายดังกล่าวจะต้องเป็นเรื่องไม่จริง” แต่ทว่าคำว่า “Myth Today” นั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการ ทำหน้าที่ที่ยังคงเหมือนกับ Myth ในอดีตคือการให้คำอธิบายต่างๆเกี่ยวกับโลกแก่เรา

พลังของสัญญะเป็นเรื่องที่สำคัญในการทำ ความเข้าใจการดำรงอยู่ของสังคม เนื่องจาก สังคมไม่ได้ดำรงอยู่ด้วยการบีบบังคับจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว แต่อันที่จริงสังคมดำรงอยู่ได้ เนื่องจากคนยอมทำตามระบบเพราะการใช้รหัสและสัญญะเดียวกัน ดังนั้น สัญญะจึงเข้ามา เกี่ยวข้องกับโครงสร้างอำนาจที่ว่า ใครมีอำนาจในการสร้าง กำหนดความหมายและใครที่มีอำนาจ ในการสร้างรหัส ผู้นั้นก็จะมีอำนาจอย่างแท้จริงในสังคม

การวิเคราะห์สัญญาณ รหัส และระบบการสร้างรหัส ในแนวทางการศึกษาวรรณกรรม แนววัฒนธรรมศึกษา (Cultural Approach) เน้นที่การอ่านและการตีความหมายของผู้รับสารที่มีต่อ ความสัมพันธ์กับตัวบท อีกทั้งยังต้องเพิ่มการศึกษาตัวบทในฐานะ “การเล่าเรื่อง” (Narrative) ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สื่อ เนื่องจากสามารถศึกษาครอบคลุมประเภทของเนื้อหาได้อย่าง กว้างขวาง อีกทั้งยังทำให้ผู้รับสารสามารถสร้างความหมายด้วยการปะติดปะต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมเป็นเรื่องเดียวกันให้เข้าใจได้

ในการศึกษาเกี่ยวกับสัญญาณในงานวรรณกรรมนั้น Fry and Fry (อ้างถึงใน ปาริชาติ สุคนธ์พานิช, 2545 : 13) ได้พยายามสร้างแบบจำลองเชิงสัญญาณขึ้นมา เพื่อให้ศึกษากระบวนการ สร้างความหมายในสื่อมวลชน โดยแบบจำลองพื้นฐานนี้มีรากฐานมาจากทฤษฎีทางภาษาของ Pierce & Eco โดย Fry and Fry ได้ให้ความสำคัญทั้ง “ตัวบท” (Text) ในการสื่อสารและการ ตีความหมาย (Interpretation) ซึ่งตัวบทมีพลังที่จะกำหนดกระบวนการของการสร้างความหมายโดย ผู้รับสาร และมี 2 ปัจจัยที่ทำให้ตัวบทของสื่อมีพลัง คือ 1) ความรู้เกี่ยวกับรหัสทางวัฒนธรรมของ ตัวผู้เข้ารหัส 2) ตัวบทที่มีพลังนั้นสามารถดึงดูดความสนใจของผู้รับสารไปสู่ตัวบทบางส่วนเป็น พิเศษ โดยที่สามารถจะละความสนใจจากตัวบทอื่นได้

นอกจากนั้นแล้ว Berger (อ้างถึงใน ปาริชาติ สุคนธ์พานิช, 2545 : 19) กล่าวไว้ว่า “การ วิเคราะห์เชิงสัญญาณนั้น มุ่งเน้นไปที่ความหมายในเนื้อหาสาร เป็นความหมายที่มีสาเหตุมาจาก ความสัมพันธ์ (Relation) โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์” นอกจากนี้แล้วในการ วิเคราะห์สัญญาณ สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ก็คือความรู้เรื่องรหัส (Code) ซึ่งจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ ละวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่เราเรียนรู้มาจากสังคมและวัฒนธรรมของตน เมื่อมองจากมุมนี้วัฒนธรรมจึง นับได้ว่าเป็นระบบของการสร้างรหัส (Codification) ที่มีบทบาทสำคัญต่อชีวิตเรา การที่คนเราจะ ได้รับการขัดเกลาทางสังคมและมีการเรียนรู้แนวทางวัฒนธรรมนั้น หมายถึงว่าจะต้องได้รับการสั่ง สอนรหัสต่าง ๆ มาจำนวนหนึ่ง ซึ่งมักจะมิชอบเขตทางชนชั้นทางสังคม ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ กลุ่ม ชาติพันธุ์ ฯลฯ เป็นตัวกำหนดถึงรหัสย่อย ๆ (Subcodings) ซึ่งจะปรากฏอยู่ในรหัสสากลใหญ่ ๆ (General Code)

ในการศึกษาตัวบท (Text) โดยวิธีการทางสัญญาณ เมื่อเราเข้าใจตัวสัญญาณ กระบวนการสร้างความหมายและรหัส ซึ่งเป็นตัวเชื่อมทุกอย่างเข้าด้วยกันแล้ว ก็จะสามารถเข้าใจ ความหมายของตัวบทได้ อย่างไรก็ตาม การที่จะนำวิธีการทางสัญญาณมาใช้ในการศึกษาวรรณกรรมจะ

ใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสัญญาะเชิง Diachotic / Syntagmatic เป็นการศึกษาการดำเนินเรื่องหรือการเล่าเรื่อง (Narrative) เน้นไปที่การโยงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือการปรากฏของสัญญาะที่เกิดขึ้นไว้ด้วยกันจนสามารถเล่าเรื่องได้

ดังนั้นวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการถ่ายทอดวัฒนธรรม ความคิดเห็น และทัศนคติสู่ประชาชนผู้รับสารในเขตที่สื่อแพร่ไปถึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม นอกจากนั้น สารที่อยู่ในวรรณกรรมยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารซึ่งอาศัยการ “อ่าน” หรือ ถูกถอดรหัสโดยผู้รับสารที่เป็นคนไทย ดังนั้น การนำเอา “ตัวบท” มาวิเคราะห์ทำให้ค้นพบข้อสรุปเกี่ยวกับรากฐานทางวัฒนธรรม ความหมายของเนื้อหา ตลอดจนจุดมุ่งหมายของเนื้อหาได้อีกด้วย

3. ทฤษฎีการเล่าเรื่อง (Narrative Paradigm Theory)

ทฤษฎีการเล่าเรื่องเกิดจากการผสมกันระหว่างทฤษฎีวาทวิทยา และทฤษฎีการเล่าเรื่อง Fisher (อ้างถึงใน ปาริชาติ สุคนธ์พาณิชย์, 2545 : 25) ได้นำเอาหลักของการมีเหตุผลที่ดีมาเชื่อมต่อกับวิธีที่ใช้ในการพิสูจน์การใช้ภาษา วรรณกรรม และภาพยนตร์โดยมองว่าการประเมินคุณค่าเรื่องราวต่าง ๆ และการพิจารณาตัวบ่งชี้คุณค่าเหล่านั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นในเชิงวาทวิทยา ดังนั้น จึงมีการรวมทฤษฎีการเล่าเรื่อง กระบวนทัศน์ของสัญลักษณ์และเหตุผลเข้าไว้ด้วยกันเป็นทฤษฎีการสื่อสาร เรียกว่าทฤษฎีกระบวนทัศน์การเล่าเรื่องอีกทั้งยังให้ทัศนะว่า การเล่าเรื่องของมนุษย์เกิดจากความซาบซึ้งในนิทานปรัมปรา การอุปมา และกลยุทธในการเล่าเรื่องจะต้องให้ความสนใจต่อแก่นเรื่อง (Theme) คุณค่า และพฤติกรรมของผู้เล่าเรื่องอีกด้วย

การเล่าเรื่อง (Narration) หมายถึงการบรรยายเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นจริง เกิดจากการสร้างขึ้น หรือจินตนาการขึ้น และบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดให้อีกบุคคลหนึ่งหรือมากกว่า โดยใช้ภาษาพูด ภาษาเขียน รวมทั้งสัญลักษณ์เป็นสื่อในการเล่าเรื่องได้เช่นกัน การเล่าเรื่องช่วยให้มนุษย์สามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ซึ่งการเล่าเรื่องจะไม่จำกัดรูปแบบและไม่จำกัดว่าจะเป็นเรื่องประเภทใด เช่น นวนิยาย การ์ตูน วรรณกรรม หนังสือธรรมมะ การสนทนากันในกลุ่มเพื่อน การบรรยาย ฯลฯ

Lucaites & Condit (อ้างถึงใน กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์, 2539 : 30) ให้ทัศนะว่า การเล่าเรื่องเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ของมนุษย์ การเล่าเรื่องถูกนำมาใช้ในอรรถาธิบายทุกรูปแบบและในทุกสื่อ นับตั้งแต่การสนทนาในชีวิตประจำวัน การฟังเทศน์ นวนิยาย วรรณกรรม การรายงานข่าว การสนทนา และละครโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังได้เสนอวัตถุประสงค์ของการเล่าเรื่องไว้ดังนี้

- เพื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดจินตนาการ และความสนุกเพลิดเพลิน เช่น การเล่าเรื่องในนวนิยาย วรรณคดี โดยไม่มีการตัดแปลง เช่น ไม้กวาด รถยนต์บินได้ เป็นต้น

- เพื่อทำหน้าที่ค้นหา เปิดเผย เสนอเรื่องจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข่าวสารให้ความเข้าใจร่วมกัน หรือเปิดเผยข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ไม่เคยมีใครรู้มาก่อน

- เพื่อทำหน้าที่โน้มน้าวใจ การเล่าเรื่องต้องเรียบเรียงถ้อยคำ มีรูปแบบและวิธีการเล่า เนื้อหาที่เล่าจะต้องสอดคล้องกับบริบทของศิลปะการพูดที่ไม่หยุดนิ่ง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้พูด ผู้ฟัง เวลา สถานที่ หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตาม

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการสื่อสารทุกชนิดเป็นการเล่าเรื่อง การที่บุคคลมีความสามารถในการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการพูด การอ่าน และเขียนหนังสือได้ นั่นคือ บุคคลมีเหตุผลในการเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ส่วนผู้ฟังหรือผู้อ่าน จะยอมรับหรือเข้าใจหรือปฏิเสธเรื่องที่ได้ ฟังหรือได้อ่าน ก็ขึ้นอยู่กับว่าเรื่องนั้นสอดคล้องหรือเข้ากันได้หรือไม่กับประสบการณ์เดิมของตัวเอง

การเล่าเรื่องในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นการเล่าเรื่องประเภทหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์ต้องการเล่าหรือถ่ายทอดจินตนาการของผู้ประพันธ์ ให้ผู้อ่านได้รับ อรรถรสไปกับตัวเองด้วย แต่ไม่ได้เป็นการเล่าเรื่องโดยการใช้ภาษาพูดและเป็นการเล่าโดยภาษาเขียน ทั้งนี้ อาจจะทำให้พบข้อแตกต่างบ้างในวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ภาษาพูด กับการใช้ภาษาเขียน เช่น การพูดจะทำให้ผู้ฟังได้เห็นสีหน้า ท่าทาง ลีลาต่าง ๆ ของผู้เล่า จะช่วยสร้างบรรยากาศของเรื่อง หรือทำให้เข้าใจเรื่องมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามกับสิ่งที่กล่าวมาอาจจะไม่เกิดในการเล่าเรื่องโดยใช้ ภาษาเขียน แต่ก็มิใช่ว่าการเขียนจะสร้างความเข้าใจได้ไม่ดี เพราะถ้ามีความสามารถหรือทักษะในการใช้คำได้ดี ก็สามารถสร้างสิ่งนั้นได้ดีเท่ากับการพูด นอกจากนี้ ทฤษฎีการเล่าเรื่องเป็นการ พิจารณาเหตุและผล และเน้นด้านคุณค่าของเนื้อหาในเรื่องในลักษณะของความมีเหตุผลที่ดี การใช้เหตุผล ความสัมพันธ์ ความหมายที่ซ่อนเร้น และความต่อเนื่องของเหตุการณ์ต่าง ๆ

4. แนวคิดเกี่ยวกับจินตนาการและการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

จินตนาการเป็นความคิดที่มีลักษณะพิเศษ มีความแตกต่างจากความคิดแบบอื่น ๆ นักจิตวิทยาและนักวิทยาศาสตร์มีความเชื่อว่า แหล่งกำเนิดของจินตนาการล้วนมาจากสมองซีกขวา จินตนาการเป็นความคิดอันแสนวิเศษ เนื่องจากทำหน้าที่สร้างอารยธรรมหรือความเจริญรุ่งเรืองให้กับมนุษยชาติ สิ่งที่มีคุณค่าที่เรียกกันว่ามรดกตกทอดทางวัฒนธรรมของโลกทั้งหลายนั้นล้วนแต่เกิดขึ้นจากผลผลิตของจินตนาการทั้งสิ้น กวีทั้งหลายสร้างผลงานจากจินตนาการ สถาปนิกสร้างสิ่งต่าง ๆ จากการสร้างภาพในสมองก่อนแล้วค่อยร่างภาพลงในกระดาษ นักประดิษฐ์มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ในรูปลักษณะที่สามารถทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมด้วยการนำสิ่งเหล่านั้นมาสร้างเป็นสิ่งของหรือผลิตภัณฑ์ชิ้นใหม่ แม้แต่นักบวชหรือผู้สอนศาสนาที่ยังสามารถสร้างภาพของสังคมในอนาคตขึ้นได้โดยใช้ระดับของศีลธรรมจรรยาที่ปรากฏอยู่ในสังคมปัจจุบันมาเป็นพื้นฐานในการคิด ทุกเรื่องที่ถูกกล่าวถึงมาแล้วแต่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจินตนาการทั้งสิ้น ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบพื้นฐานอย่างเดียวกันกับวิธีการคิดแบบอื่น ๆ คือ ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งจากอดีตและปัจจุบัน

Carter Wellgood (อ้างถึงใน วนิช สุธารัตน์, 2547 : 43) ได้ให้ความหมายของจินตนาการไว้ว่าเป็นสมรรถภาพของสมองที่จะสร้างภาพหรือสัญลักษณ์อันเกิดจากการคิดฝัน หรือจากสิ่งที่เคยจำได้หรือมีประสบการณ์มาก่อน

W Toman (อ้างถึงใน วนิช สุธารัตน์, 2547 : 44) ได้ให้ความหมายไว้ว่า จินตนาการเป็นการสร้างภาพขึ้นในใจ จากการที่บุคคลได้เคยประสบกับบุคคล วัตถุ เหตุการณ์ สถานการณ์ หรือกระบวนการต่าง ๆ โดยที่สิ่งเหล่านี้เป็นมวลหมู่ของประสบการณ์ที่บุคคลเก็บสะสมไว้นับตั้งแต่วัยเริ่มต้นของชีวิตจนถึงปัจจุบัน จินตนาการเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ผลงานออกมาในลักษณะที่แปลก แตกต่างไปจากแนวเดิมโดยที่ผลงานนั้นเป็นการผสมผสานกันของความคิดทางศิลปะและวิทยาศาสตร์

ชะลูด นิมเสมอ (อ้างถึงใน วนิช สุธารัตน์, 2547 : 47) ได้ให้ความหมายของจินตนาการไว้ว่า คือพลังของจิตที่สร้างภาพขึ้นใหม่ภายในใจ ให้นำพอใจกว่า สวยกว่า เป็นระเบียบกว่า หรือร้ายกาจกว่าสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติทั่วไป จินตนาการจะทำให้เกิดภาพขึ้นในสำนึก เราเรียกภาพชนิดนี้ว่า จินตภาพ (Image) จินตภาพเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ได้รับ

ทันทีจากเหตุการณ์ภายนอกหรือไม่ก็ได้ หลายครั้งที่เดวิดที่จินตนาการเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของ
 ธรรมชาติ หรืออารมณ์ที่เกิดจากประสบการณ์ที่สะสมอยู่ใน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า จินตนาการเป็นสมรรถภาพทางสมองของมนุษย์ที่เกิดจากการนำ
 ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน โดยสร้างเป็นรูปแบบ
 ขึ้นมาใหม่ จินตนาการทั้งหลายจึงเกิดขึ้นในลักษณะของการผสมผสานของผลงานทางความคิด
 จากวิทยาการทั้งสองสาย คือ ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ และทางศิลปศาสตร์ ดังที่
 ปรากฏเป็นผลงานทางวรรณกรรม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ และจริยธรรม เป็นต้น

จินตนาการจึงเป็นการนำเอาความรู้ ความคิด วัตถุ บุคคล สถานการณ์ และมวล
 ประสบการณ์ทั้งหลายมาจัดรูปแบบใหม่ เพื่อให้เกิดลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์และมีเหตุผลด้วยกัน
 ทั้งสิ้น จินตนาการจึงมีลักษณะเป็นศูนย์กลางของความคิด และการกระทำในการสร้างสรรค์ทุก
 อย่างของมนุษย์ จินตนาการเปรียบได้กับโรงงานขนาดใหญ่อันมีมวลประสบการณ์ทั้งหลายเป็น
 วัตถุดิบ โรงงานจะผลิตอะไรได้มากน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับปริมาณของวัตถุดิบ และความ
 หลากหลายของกระบวนการผลิต ซึ่งหมายถึงกรรมวิธีการนำเอาวัตถุดิบมาจัดรูปแบบผสมผสาน
 กันใหม่ตามวิธีการของการผลิต ผลผลิตที่ดีจะต้องมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง และมีเหตุผลที่
 สามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนว่า เกิดขึ้นได้อย่างไร มีคุณค่าหรือประโยชน์ในด้านใดบ้าง

นักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิทยาวิเคราะห์มีความเชื่อว่า ต้นกำเนิดของจินตนาการมีศูนย์กลาง
 รวมอยู่ที่จิตใจส่วนไร้สำนึกที่เรียกว่าจิตไร้สำนึกองค์รวม (Collective Unconscious) จิตไร้สำนึก
 องค์รวมนี้มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ มวลหมู่ประสบการณ์ทั้งหลายที่มนุษย์ได้เก็บสะสมมาจาก
 สมัยบรรพกาล จากจุดเริ่มต้นวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตนับตั้งแต่การถือกำเนิดเป็นสัตว์ตัวเล็ก ๆ
 และค่อย ๆ เจริญพัฒนามาเป็นมนุษย์ในเวลาปัจจุบันนี้ โดยลักษณะของประสบการณ์จะมีการเก็บ
 สะสม สืบเนื่อง ถ่ายโยงกันมาโดยตลอด นักจิตวิทยาปัจจุบันเรียกจิตใจส่วนนี้ว่าจิตเหนือสำนึก
 (Superconscious Mind) ซึ่งเป็นแหล่งของการเกิดความคิดที่มีลักษณะพิเศษชนิดต่าง ๆ หลาย ๆ
 อย่าง

จินตนาการเป็นความคิดที่เกิดขึ้นจากสภาวะที่จิตใจสงบ ปกติอย่างจากปัญหาหรือ
 ความยุ่งยากทั้งหลาย ซึ่งบุคคลกำลังเผชิญอยู่ เนื่องจากขณะที่จิตใจสงบหรือปล่อยวาง ความ
 ต้องการหรือเป้าหมายจะมีการเชื่อมโยงกับมวลหมู่ประสบการณ์ที่บุคคลได้เก็บสะสมไว้แต่เดิมแล้ว

ในจิตใจ สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้แก่ วัตถุ บุคคล ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ หรือปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่นั้นเป็นแต่เพียงตัวกระตุ้นหรือชักนำให้ความคิดและประสบการณ์ที่มีอยู่แต่เดิม ได้มีการจัดรูปแบบใหม่ (Transformaiton) เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าใหม่ เมื่อได้จัดแล้วก็จะปลดปล่อยออกมาในรูปแบบของจินตนาการในเวลาหรือสถานการณ์ที่เหมาะสมเท่านั้น

จินตนาการอาจจะเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าภายนอก ซึ่งหมายถึง สิ่งที่มากระทบกับอวัยวะที่ทำหน้าที่รับสัมผัส แล้วส่งต่อไปยังสมองเพื่อสร้างเป็นภาพขึ้น บางครั้งจินตนาการเกิดเป็นเสียงหรืออาจจะเกิดขึ้นจากทั้งภาพและเสียงพร้อมกัน นอกจากนี้จินตนาการอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายใน คือ การคิดคำนึงของจิตใจถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพราะว่าจิตใจสามารถสร้างภาพของสิ่งที่คิดคำนึงขึ้นมาได้เช่นเดียวกัน

ปรีชา อมาตยกุล (อ้างถึงใน วณิช สุวรัตน์, 2547 : 52) ได้กล่าวถึงกำเนิดของจินตนาการไว้ว่า โดยทั่วไปจินตนาการมีจุดกำเนิดสะสมมาจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- เสียงเพลงหรือเสียงอื่นใดก็ตาม ที่โดยปกติหูของมนุษย์สามารถจะรับรู้ ได้ยินเสียงนั้นชัดเจนและเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง
- ภาพที่มองแล้วซึ่ง มีความหมาย และเสียดแทงความรู้สึกของสมอง ให้แปลความหมายออกมาได้แจ่มแจ้ง ทุกแง่ทุกมุม
- ภาษาและคำพูด หรือคำบรรยายที่ไพเราะ เมื่อได้อ่านหรือได้ฟังแล้วเกิดความรู้สึกซาบซึ้ง มองเห็นคุณค่า
- ข้อเขียน คำคม คติพจน์ อันมีความหมายลึกซึ้ง กินใจ ไขความลึกลับ ขจัดความสงสัย
- สิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเองในธรรมชาติ และวัตถุสิ่งของที่เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้น ซึ่งมีลักษณะสร้างความงดงามทางด้านจักษุสัมผัสและทางด้านโสตสัมผัส

- การแสดงทุกรูปแบบที่ทำให้เกิดการรับรู้ทางจักษุสัมผัส และทางโสตสัมผัสแล้วทำให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง

- ปรากฏการณ์ธรรมชาติของโลก รวมทั้งสิ่งแวดล้อมในธรรมชาติจะเป็นแม่บทอันยิ่งใหญ่ของมวลความคิดคำนึงของมนุษย์ จะช่วยดึงดูดความสนใจให้มนุษย์รู้จักพินิจพิจารณาพิจารณาเหตุผลและบังเกิดความเข้าใจลึกซึ้งในสิ่งต่าง ๆ ได้โดยง่าย

- ความครุ่นคิดคำนึง ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์สิ่งที่มากระทบจิตใจอย่างสม่ำเสมอ จนสามารถมองเห็นข้อเท็จจริง หรือมองเห็นแนวทางที่อาจเป็นไปได้

ดังนั้น การสร้างจินตนาการที่ดี บุคคลจึงต้องมีการแสวงหาสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ให้มาก โอกาสที่เหมาะสมที่สุดก็คือการได้รับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในวัยเด็ก เนื่องจากวัยเด็กนั้นเซลล์ประสาทของสมองกำลังเจริญงอกงาม ถ้าได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายเพียงใด โอกาสที่จะเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในวัยต่อ ๆ มาจะมีมากขึ้นเพียงนั้น เนื่องจากจินตนาการกับความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาก

จินตนาการของศิลปินอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น เสียง ภาพ ข้อเขียน คำคม วัตถุ สิ่งของที่มืออยู่ในธรรมชาติ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์คิดและสร้างขึ้น จินตนาการจะเกิดขึ้นในลักษณะของภาพ เสียง เหตุการณ์ หรืออะไรก็ตามในจิตใจ สิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่า จินตภาพภายนอก นอกจากนี้ จินตนาการของศิลปินสามารถเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าภายใน คือการเกิดแรงกระตุ้นหรือพลังจากจิตใจส่วนไร้สำนึก จินตนาการส่วนนี้จะมีความละเอียดลึกซึ้ง มีความสมบูรณ์ และมีลักษณะสร้างสรรค์กว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้เรียกว่า จินตภาพภายใน ในการสร้างผลงานทางศิลปะนั้นจะต้องอาศัยการผสมผสานกลมกลืนกันของจินตภาพทั้งสองชนิด

ในระยะเริ่มต้นของการเรียนรู้ศิลปะ ผู้สร้างงานจะต้องเปลี่ยนแปลงรูปของจินตนาการภายในออกมาเป็นโครงร่าง โดยใช้เส้น รูป หุ่น ตัวอักษร ฯลฯ ในลักษณะของจินตภาพภายนอก ซึ่งยังไม่มีค่าสมบูรณ์แล้วค่อย ๆ ปรับแต่งจนเข้ากันได้กับจินตภาพภายใน จิตรกรมือใหม่บางคนอาจจะต้องร่างรูปหลาย ๆ ครั้งจนพอใจ กวีฝึกหัดจะต้องร่างต้นแบบงานเขียนเป็นจำนวน

มากเช่นเดียวกัน แต่เมื่อค่อย ๆ ปรับแต่งไปเรื่อย ๆ จนจินตภาพทั้งสองเกิดความผสมผสานกลมกลืนกันพอดี จึงจะถือว่าผลงานสำเร็จสมบูรณ์

ศิลปินที่มีความชำนาญสามารถพัฒนาจินตจนถึงขั้นที่ทำให้จินตภาพภายนอกและจินตภาพภายในผสมผสานกันอย่างสมบูรณ์อย่างแท้จริง จึงสามารถสร้างผลงานได้อย่างอิสระ มีลักษณะเคลื่อนไหวสอดคล้องกลมกลืน และเปี่ยมไปด้วยพลังทางสร้างสรรค์ ศิลปินเหล่านี้สามารถทำงานของตนได้โดยไม่ต้องมีการร่างหรือสร้างแบบขึ้นมาก่อน เช่น นักเขียนที่มีความชำนาญมาก ๆ สามารถกำหนดโครงเรื่องที่จะเขียนหลาย ๆ เรื่องขึ้นพร้อม ๆ กันได้ในสมองของตน และสามารถจะเขียนพร้อม ๆ กันได้ทุก ๆ เรื่องโดยไม่ต้องเขียนโครงเรื่องแต่อย่างใด ทั้งหมดนี้คือความผสมกลมกลืนกันระหว่างจินตภาพภายนอกกับจินตภาพภายใน

จินตนาการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับทุกคนและตลอดเวลา Jerome Singer (อ้างถึงใน วณิชสุธาร์ตัน, 2547 : 54) นักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกันพบความจริงว่า บุคคลส่วนใหญ่ในแต่ละวันจะมีช่วงเวลาสำหรับการคิดฝันอยู่ส่วนหนึ่ง สาเหตุที่ทำให้คนทั่ว ๆ ไป ต้องเป็นนักคิดฝันมีอยู่สองเรื่องใหญ่ ๆ คือ ความปรารถนาที่จะเป็นอัศวินผู้ชนะ (Conquering Hero) กับความทุกข์ใจที่เกิดจากศรัทธาอันเสื่อมถอย (Suffering Martyr) จากที่เคยได้รับ ความปรารถนาที่จะเป็นอัศวินผู้ชนะทำให้บุคคลสร้างจินตนาการหรือสร้างฝันขึ้นมาว่าตนเองสวมบทบาทของวีรบุรุษ มีความมั่งคั่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจ มีคนเลื่อมใสศรัทธา และอาจก่อให้เกิดการลอกเลียนแบบหรือกระทำตามความฝันหรือจินตนาการที่ตนเองชื่นชอบเหล่านั้นเพื่อเติมเต็มความคิดฝันของตนเองให้เป็นความจริงขึ้นมาด้วยการทดแทนจินตนาการต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยความเป็นจริงในชีวิต ลักษณะของความคิดฝันเช่นนี้ แสดงถึงความต้องการของบุคคลที่จะผ่อนคลายความคับข้องใจ (Frustration) จากปัญหาหรือความทุกข์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ๆ ของตนเอง

สำหรับความทุกข์ใจที่เกิดจากศรัทธาอันเสื่อมถอย เกิดขึ้นจากการที่บุคคลเคยมีเกียรติยศ ชื่อเสียง ตำแหน่ง ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น แต่ในสภาวะปัจจุบันสิ่งต่าง ๆ ที่เคยได้รับเหล่านี้ไม่มีอีกแล้ว ดังนั้น การคิดฝันหรือจินตนาการของบุคคลประเภทนี้จะมีศูนย์กลางอยู่ที่การคิดย้อนเหตุการณ์ไปยังสมัยอดีตที่ตนเองยังมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นอยู่ครบถ้วน ภาพในความคิดฝันจึงเป็นภาพของตนเองในฐานะที่เป็นวีรบุรุษ มีบุคคลอื่น ๆ ให้เกียรติยศ ให้การยกย่อง และยอมรับ ซึ่งก็เป็นลักษณะของการผ่อนคลายความทุกข์ที่เกิดจากความคับข้องใจอีกลักษณะหนึ่ง

จินตนาการไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะใด จะทำให้บุคคลผ่อนคลายจากความทุกข์ทางด้านจิตใจ และจินตนาการบางเรื่องก็เป็นต้นกำเนิดของความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากจินตนาการบางเรื่องสามารถทำให้เกิดเป็นความจริงขึ้นมาได้ สิ่งที่ปรากฏให้เห็นจากอดีตก็คือนวนิยายทางวิทยาศาสตร์หลาย ๆ เรื่อง ได้กลายเป็นเรื่องจริงในยุคปัจจุบัน

การปรับเปลี่ยนจินตนาการจากความคิดฝันมาเป็นความคิดสร้างสรรค์ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณลักษณะ 4 ประการดังต่อไปนี้

- จินตนาการนั้นต้องมีลักษณะคล่องแคล่วก็คือมีลักษณะเป็นการคิดแก้ปัญหา สามารถจะหาคำตอบได้หลาย ๆ คำตอบในขณะเดียวกัน

- จินตนาการนั้นต้องมีลักษณะยืดหยุ่น ก็คือมีลักษณะเป็นการคิดแก้ปัญหาที่สามารถจะหาวิธีการแก้ไขได้หลาย ๆ วิธีไม่ซ้ำกัน

- จินตนาการนั้นจะต้องเป็นลักษณะของการแก้ปัญหา หรือการปรับอารมณ์ในทางบวก หรือเป็นการคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ในด้านดี

- จินตนาการนั้นจะต้องไม่ก่อให้เกิดเป็นความก้าวร้าว หรือมีระดับของความก้าวร้าวต่ำ

ดังนั้น จินตนาการที่มีลักษณะคล่องแคล่ว ยืดหยุ่น มีลักษณะเป็นความคิดทางบวก และไม่ก่อให้เกิดเป็นความก้าวร้าว จึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการกำเนิดของความคิดสร้างสรรค์ สิ่งที่ทุกคนควรจะตระหนักก็คือ บุคคลทุกคนมีโอกาที่จะมีจินตนาการหรือความคิดฝันได้ แต่ขณะที่มีความคิดฝันนั้นจำเป็นต้องใช้สติสัมปชัญญะเข้ามาตรวจสอบทุกครั้ง เมื่อใดที่มีความคิดฝันซ้ำซากอยู่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่มีคำตอบหรือทางออกชัดเจนอยู่แล้ว ก็จงเลิกฝัน แต่เมื่อใดที่มีปัญหาเกิดขึ้น และมีคำตอบหรือทางออกที่ยังไม่ชัดเจน บุคคลสามารถคิดฝันต่อไป

เมื่อใดที่มีการคิดฝันหรือปรับอารมณ์ในทางบวกหรือทางสร้างสรรค์ ก็จงปฏิบัติต่อไป แต่เมื่อใดที่พบว่า จินตนาการของตนกำลังเกิดขึ้นในทางก้าวร้าว การทำลาย อาฆาตพยาบาท อิจฉาริษยา หรือต้องการแก้แค้น หรือต้องการกระทำเพื่อความพอใจ จำเป็นจะต้องใช้สติสัมปชัญญะทำให้ยุติ และเปลี่ยนเป็นจินตนาการในทางบวก หรือทางเมตตาในทันที ถ้าทำได้

อย่างนี้ จินตนาการทุกเรื่องก็จะเป็นความคิดฝันที่เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและบุคคลอื่น เป็นความคิดฝันที่มีคุณค่าและสามารถก่อให้เกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

วรรณกรรม (Literature) เป็นศิลปะที่แสดงออกด้วยการใช้ภาษา วรรณกรรมทั้งหลายเป็นส่วนที่แสดงถึงอัจฉริยภาพทางความคิดและภูมิปัญญาในเรื่องของชีวิตและเรื่องของโลกที่มีอยู่ในตัวของผู้อ่าน โดยแสดงออกด้วยการใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง วรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นผลงานการจินตนาการของเจ.เค. โรว์ลิงค์ อันเกิดจากการถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าภายนอกขณะที่นั่งอยู่บนรถไฟ จินตภาพภายนอก เช่น ภาพวิว ทิวทัศน์ ห้องโดยสารรถไฟ เบาะที่นั่งรถไฟ บรรยากาศ ฯลฯ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้แต่งในวันนั้นก่อให้เกิดเป็นภาพเหตุการณ์เกี่ยวกับการขึ้นรถไฟไปโลกเวทมนตร์ของพ่อมดน้อยแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการวางโครงเรื่อง (Plot) ของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ และค่อย ๆ นำมาผสมผสานกับจินตภาพภายในซึ่งเป็นพลังจากจิตใจส่วนไร้สำนึกที่ทำหน้าที่ในการเก็บประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ตัวผู้แต่งได้เคยพบเจอมา เช่น ล้านวนภาษา วัฒนธรรม เทคโนโลยี ความเชื่อ ความกลัว ฯลฯ เกิดเป็นการจัดรูปแบบใหม่ทางความคิดที่มีความกลมกลืนเป็นเรื่องราวเดียวกัน แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาตามลำดับเรื่องราวที่ได้วางไว้อย่างมีชีวิตชีวา

แฮร์รี่ พอตเตอร์จึงเป็นโลกแห่งจินตนาการที่ทำหน้าที่ในการให้ความบันเทิง เพื่อให้ผู้อ่านซึ่งเป็นเยาวชนได้ผ่อนคลายความเครียดทางจิตใจอันเกิดจากสภาพความเป็นจริงรอบ ๆ ตัวที่ต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ ต้องถูกคุด่าว่ากล่าว ไปสู่โลกแห่งความคิดฝันที่ตัวเองซึ่งเป็นเด็กมีอำนาจมากกว่าผู้ใหญ่ จินตนาการในแฮร์รี่ พอตเตอร์จึงถือเป็นความคิดสร้างสรรค์อย่างหนึ่ง เพราะนำเสนอทางแก้ปัญหาทางอารมณ์ให้กับกลุ่มเยาวชนผู้รับสื่อ การปรับเปลี่ยนจินตนาการมาใช้ในทางสร้างสรรค์นั้นนอกจากจะเกิดในด้านของผู้แต่งซึ่งใช้จินตภาพภายในและภายนอกเพื่อผลิตผลงานทางวรรณกรรมให้เยาวชนได้อ่านกันแล้ว การปรับเปลี่ยนจินตนาการยังเกิดขึ้นในระดับผู้รับสารซึ่งเป็นเยาวชนที่มีความชื่นชอบแฮร์รี่ พอตเตอร์อีกด้วย เมื่อเยาวชนผู้มีความชื่นชอบเดียวกันมารวมตัวเป็นกลุ่มเดียวกันก็จะมี การแสดงออกถึงความคิดเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ตามแบบเฉพาะของแต่ละคน เมื่อกลุ่มเยาวชนเหล่านี้มารวมตัวทำกิจกรรมเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ร่วมกัน แต่ละคนก็จะมีวิธีการในการแสดงออกถึงจินตนาการของตนเองในรูปแบบที่ไม่เหมือนกัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเชื่อมโยงความเป็นจินตนาการเข้ากับชีวิตจริงของเยาวชนที่ชื่นชอบแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งมารวมตัวกันในงานกิจกรรมเปิดตัวหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์

5. แนวคิดเกี่ยวกับแฟนและแฟนดอม (Fans & Fandom)

“แฟน” (Fans) เป็นคำที่ติดปากคนไทยมานาน โดย Henry Jenkins (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 32) กล่าวว่า แฟนมีประวัติยาวนานมาก โดยคำนี้มาจากคำว่า “Fanatic” ซึ่งหมายถึง ผู้หลงใหล ผู้คลั่งไคล้ ส่วน “Fandom” เป็นลักษณะของกลุ่มผู้คลั่งไคล้ เป็นลักษณะอาการทางจิตวิทยาที่ต้องการได้รับสิ่งที่ตนสนใจต้องการได้รับสิ่งต่าง ๆ เพื่อทดแทนสิ่งที่ตนขาดและจำเป็นต้องมีวิธีการดำเนินชีวิตที่ทันสมัย

แฟนเกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อศตวรรษที่ 19 เมื่อนักหนังสือพิมพ์ได้พยายามอธิบายถึงคนที่คอยติดตามทีมนักกีฬาอาชีพ จึงกำหนดคำว่า “แฟน” ขึ้นมาเรียกคนกลุ่มนี้ หลังจากนั้นก็พัฒนาความหมายของคำ ๆ นี้ต่อมาเรื่อย ๆ โดยขยายความรวมถึงความจงรักภักดีของผู้ที่ติดตามเพื่อการกีฬาและงานบันเทิงต่าง ๆ เข้าไปด้วย แฟนแต่ละกลุ่มจะมีความชื่นชอบต่างกัน จึงมีลักษณะต่างกันทั้งในด้านลักษณะ ภาพลักษณ์ และพฤติกรรม

Lisa A. Lewis (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 34) กล่าวว่าเราต่างก็เป็นแฟนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งยามที่เราารู้สึกว่าชื่นชม นับถือ และปรารถนา ดังนั้น เราจึงแยกแยะความรู้สึกและสร้างข้อผูกมัดของตนเองขึ้นมา เราจะสามารถเข้าใจตัวเราเองได้ดียิ่งขึ้น ถ้าเราได้พยายามเข้าใจแรงผลักดันในการเป็นแฟนต่อสิ่งนั้น การเป็นแฟนแสดงให้เห็นว่าสามารถใช้สิ่งที่ได้รับจากการติดตามเพื่อสร้างความนับถือตนเอง เป็นการแสดงอำนาจอย่างหนึ่งในสังคมของเขา ทำให้เกิดความมั่นใจในสถานการณ์ต่าง ๆ การมีสิ่งที่ตนชื่นชอบทำให้แฟนมีโอกาสสร้างความหมายของการมีตัวตนในสังคมและประสบการณ์ทางสังคมที่ตนสนใจและมีหน้าที่ต้องทำ

McQuail (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 35) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องแฟนไว้ว่าเป็นกลุ่มที่ติดตามผลงานของสื่อมวลชนที่ขาดลักษณะทางสังคม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและยึดติดกับเนื้อหาสาระที่มีผู้นำเสนอ ถ้าเนื้อหาสาระเปลี่ยนแปลงไปกลุ่มแฟนจะสลายตัวได้ทันที ซึ่งบุคคลมักจะไม่รู้ตัวว่าตนเองอยู่ในกลุ่มนี้ บางครั้งกลุ่มนี้อาจได้รับแรงกระตุ้นจากสื่อหรือด้วยความสมัครใจที่จะรวมกลุ่มกัน นอกจากนี้ กลุ่มผู้รับสารที่เป็นแฟนของเนื้อหา เป็นการกำหนดรูปแบบบนพื้นฐานความพอใจในเนื้อหาเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะประเภท หรือความผูกพันกับลักษณะเฉพาะหรือรสนิยมทางวัฒนธรรมเฉพาะเรื่อง ลักษณะเช่นนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา สื่อจะเป็นผู้กระตุ้นหรือกลุ่มแฟนเป็นผู้กระตุ้นตัวเองเพื่อให้เข้าไปอยู่ในกลุ่มสังคม

กลุ่มแฟนของเนื้อหานี้มักแสดงความสัมพันธ์กับภาพลักษณ์ของสื่อ ตัวละคร และแก่นเรื่องด้วย ผลิตผลทางการค้าอย่างกระตือรือร้น

Joli Jenson (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 35) ให้คำจำกัดความของคำว่า “แฟน” โดยแบ่งออกตามลักษณะอาการไว้ดังนี้

- แฟนผู้หลงใหลแต่เพียงลำพัง (Obsessed Loner) จะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกที่อยากให้คุณแตกต่างจากผู้อื่นทำให้ความเป็นมวลชนลดลงตัดตัวเองออกจากครอบครัว สังคม เพื่อนฝูง ชีวิตจะถูกครอบงำเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากความมีชื่อเสียง ความโด่งดังของสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ จนสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง คนเช่นนี้จะถูกยั่วยุโดยสื่อมวลชน นำไปสู่โลกมายาจนข้ามไปสู่อาการทางจิตที่อยากจะฆ่าคนที่ตนถือว่าเป็นเจ้าของเพื่อให้สมความปรารถนาที่จะครอบครองของตน

- แฟนกลุ่มผู้คลั่งไคล้ (Frenzied Fan) เป็นกลุ่มของแฟนที่หลงใหลและบ้าคลั่งสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไม่สมเหตุสมผลมีความจงรักภักดีต่อสิ่งที่ตนคลั่งไคล้ แฟนในกลุ่มนี้ได้รับการชักจูงหรือครอบงำจากอิทธิพลจากภายนอกได้ง่าย

ภาพของแฟนคอม (Fandom) ถูกมองอย่างตายตัวในแง่ลบมานาน กล่าวคือ ประการแรกแฟนเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ที่แสดงออกถึงส่วนที่มีลักษณะวิพากษ์วิจารณ์ในระดับต่ำที่สุดและน้อยที่สุด ผู้รับสารถูกมองว่าสามารถถูกครอบงำและทำให้ไขว้เขวได้ง่าย อีกทั้งยังถูกผลักดันเพียงเพื่อการแสวงหาผลกำไรเท่านั้น วัฒนธรรมประชานิยมที่มีหลายรูปแบบแสดงให้เห็นความปรารถนาและความต้องการของผู้รับสาร ที่ทำให้พวกเขาเฉื่อยชาและเพิกเฉยมากขึ้น ไม่ต่างวิพากษ์วิจารณ์อย่างที่เคย แฟนไม่อาจยอมรับได้ว่าวัฒนธรรมที่เขาพอใจถูกใช้เพื่อหลอกลวงและทำให้เขาสับสน ประการที่สองมีผู้สันนิษฐานว่าแฟนเป็นกลุ่มผู้รับสารที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะยังต้องรอเวลาที่เติบโตและยังคงสนุกสนานกับการที่ไม่ต้องรับผิดชอบต่อการเป็นแฟนคอมของตน

แต่ในความเป็นจริง แฟนเป็นกลุ่มคนที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น แม้อยู่ในสภาวะแวดล้อมทางสังคมที่บีบรัด และยังเป็นผู้ผลิตวัฒนธรรมในแบบของตนขึ้นมาด้วย จากเดิมที่แฟนถูกแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม อันประกอบด้วยแฟนกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ และแฟน กลุ่มที่มีขนาดเล็ก ซึ่งแฟนกลุ่มแรกเป็นส่วนที่ถูกมองว่า เป็นกลุ่มผู้บริโภคตัวบท (Text) ของวัฒนธรรมประชา

นิยมที่มีความเฉื่อยชา แต่แฟนในกลุ่มที่สองซึ่งอยู่อย่างกระจัดกระจายนั้น กลับเป็นผู้ใช้ตัวบทที่มีลักษณะเฉพาะอย่าง ที่มีความกระตือรือร้นและให้ความสำคัญกับความหมายดั้งเดิมและความหมายใหม่ นอกจากนี้กลุ่มแฟนที่มีขนาดเล็กยังเป็นกลุ่มที่ใช้วัฒนธรรมประชานิยมเพื่อแสดงออกถึงประสบการณ์ชีวิตของตนและผู้อื่น ลักษณะเช่นนี้จึงถือว่าเป็นแฟนที่แท้จริง เพราะถึงแม้ว่ากลุ่มแฟนกลุ่มนี้จะมีความเล็กแต่ก็ถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มแฟนที่มีขนาดใหญ่ แฟนจึงสามารถจำแนกโดยอาศัยรูปแบบวัฒนธรรมประชานิยม และผลของความพยายามของกระแสทางการค้าที่ถูกจัดเตรียมไว้

การเป็นแฟนของสื่อขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้รับสารที่มีต่อตัวบท (Text) ทางวัฒนธรรม โดยเป็นความสัมพันธ์เฉพาะเรื่องที่รวมแต่ละบริบทเข้าด้วยกัน บางคนให้ความสนใจกับตัวบทเพียงบางเรื่องเท่านั้น จึงนำไปสู่การตีความอย่างเฉพาะเจาะจงลงไป และบางครั้งอาจทำให้มีอำนาจในการปฏิเสธตัวบทอื่น ความรู้สึกของผู้บริโภคจึงสามารถวัดได้จากโครงสร้างความพอใจ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ต่างกัน ที่สามารถวัดได้ในระดับการยอมรับการบริโภค เกิดความสุขจากการทำสิ่งที่อื่นบอกให้ทำ เกิดความเพลิดเพลินจากการทำในสิ่งที่ตนต้องการ เกิดความสนุกสนานจากการหลีกหนีกฎเกณฑ์ เกิดการเติมเต็มความรู้สึกเพื่อให้สมความปรารถนา

แฟนผูกพันกับรูปแบบวัฒนธรรมประชานิยมเพราะเกิดความเพลิดเพลิน ความปิติยินดี การผลิตวัฒนธรรมแห่งความพอใจเป็นตัวตัดสินใจความสัมพันธ์ของแฟนกับวัฒนธรรมประชานิยม ความเข้าใจในประเภทของแฟนต้องอาศัยความสัมพันธ์ของความรู้สึกที่ต่างกัน ความรู้สึกรักใคร่ (Affect) ซึ่งเป็นสิ่งผูกพันใกล้ชิดกับสิ่งที่เราอธิบายได้ว่า เป็นความรู้สึกที่มีชีวิตชีวา เราสามารถเข้าใจชีวิตคนอื่นได้โดยการเข้าไปร่วมแบ่งความหมายและความพอใจในสิ่งเดียวกัน แต่เราไม่อาจรู้ได้ว่าให้ความรู้สึกกับเขาได้อย่างไรอารมณ์ความรู้สึก (Feeling) เป็นขอบเขตของผลทางวัฒนธรรมในสังคมที่สร้างขึ้น ประสบการณ์อย่างเดียวกันจะเปลี่ยนไปเมื่ออารมณ์ความรู้สึกเปลี่ยนแปลงไป วัตถุชนิดเดียวกันที่มีความหมายเหมือนกันเคยให้ความพอใจเหมือนกัน แต่เมื่อความสัมพันธ์เชิงรักใคร่ของเราต่อสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลงไป ก็จะก่อให้เกิดความพอใจต่างกันได้ สำหรับแฟนนั้นรูปแบบของบริบททางวัฒนธรรมบางรูปแบบกลายเป็นสิ่งที่ทำให้เขาเกิดความรู้สึกเต็มเปี่ยมด้วยความรัก ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในบริบทสามารถนิยามได้โดยอาศัยความรู้สึกรักใคร่

การตอบรับของแฟนเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับความหลงใหล (Fascination) และความนิยมชมชอบ (Adoration) นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความหงุดหงิดผิดหวัง (Frustration) การต่อต้าน (Antagonism) องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวเชื่อมที่ผลักดันให้แฟนเกิดความรู้สึกผูกพันกับสื่อ เมื่อแฟนเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบก็จะผลักดันให้เกิดความหลงใหลในสาร สารจะทำให้เกิดอาการหิวกระหายหรือต้องการสารเหล่านั้นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมติดตามสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง แต่เมื่อใดที่แฟนเกิดความรู้สึกผิดหวังในสารที่ตนรับ ก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบใจและต่อต้าน ซึ่งจะนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิที่ตนพึงได้รับในฐานะที่ตนเป็นผู้รับสาร

Michel de Certeau (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 40) กล่าวว่า วัฒนธรรมแฟนเป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนและมีหลากหลายมิติ มีรูปแบบของการเข้าร่วมหลายระดับ และมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในสื่อ นั้น เช่น ในสื่อหนังสือ ผู้อ่านมีความคิดว่าตนเป็นเจ้าของบทความนั้น ๆ และจะต้องมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นและเป็นตัวแทนที่มีปากเสียงให้กลุ่มของตนเอง

ในกลุ่มแฟนของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้น Textual Poachers เป็นกลุ่มของแฟนที่รวบรวมต้นฉบับที่เขาโปรดปรานซึ่งไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะตัวสื่อวรรณกรรม “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงวรรณกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสื่อ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” รวมทั้งผลผลิตจากสื่อประเภทอื่น ด้วยความพยายามที่จะโยงตัวเองเข้าสู่ความเป็นตัวแทนของสื่อ อันจะนำไปสู่ประสบการณ์ทางสังคมของพวกเขา

6. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น: จิตวิทยาวัยรุ่น และวัฒนธรรมวัยรุ่น

เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็น กลุ่มวัยรุ่น จึงใช้แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่นมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ร่วมด้วย

Dorothy Rogers (อ้างถึงใน ปราณี งามสุด, 2528 : 16) ได้ให้ความหมายของจิตวิทยาวัยรุ่นว่าเป็นการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ของบุคคลในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ มากเป็นพิเศษ

ส่วนความหมายของคำว่าวัยรุ่น (Adolescence) แปลว่า การเจริญเติบโต ดังนั้นภาวะของวัยรุ่น ได้แก่ การเจริญเติบโตทั้งในด้านชีวะ สรีระ และจิตวิทยา (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม, 2527 : 23)

ชัชชาติ นาคบุปผา (2515 : 36) ได้กล่าวว่าเด็กวัยรุ่นจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

- เป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) คือ ความเจริญเติบโตทางร่างกายเป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่น ความสูง น้ำหนัก เป็นต้น
- เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) คือ มีการเปลี่ยนแปลงในชีวิตทั้งทางร่างกาย ความสนใจ และความคิดเห็นต่าง ๆ
- เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) คือ มีความคิดที่จะพึ่งตนเองและคิดต่อต้านผู้ใหญ่ อยากลองดี ชอบความก้าวร้าว
- เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหา อาจเรียกว่าเป็นวัยวิกฤตปัญหาซึ่งยากส่วนใหญ่เกี่ยวกับการปรับตัว เกิดความขัดแย้งอยู่ในใจ และการตัดสินใจเป็นไปอย่างรวดเร็ว ภู่วาม และการแสดงออกด้านอารมณ์รุนแรง

Hurlock (อ้างถึงใน สุชา จันทน์เอม, 2529 : 125) ได้กล่าวว่านอกจากวัยรุ่นจะเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจแล้วยังเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคม

และวัฒนธรรมด้วย วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจรวดเร็วและรุนแรง ทศนคติในการมองโลกและทางสังคมของวัยรุ่นอาจมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่อาจจะไม่เข้าใจความรู้สึกของวัยรุ่น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

สุชา จันทรเอม (2539 : 165) ได้แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นเป็น 3 ระยะดังนี้คือ

- วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ช่วงนี้ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตทางเพศ อย่างสมบูรณ์ทั้งเพศชายและหญิง

- วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 16-18 ปี ในระยะนี้การพัฒนาในด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกนึกคิด มีลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไป

- วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุ 19-21 ปี ในระยะนี้การพัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มสู่ภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ จึงมักมีพัฒนาการด้านจิตใจมากกว่าร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและปรัชญาชีวิต

ดังนั้นช่วงระยะเวลาการเป็นวัยรุ่นเป็นการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ หรือมีวุฒิภาวะ (Maturity) ด้วยพัฒนาการและการเจริญเติบโตในด้านต่าง ๆ ดังนี้

อลงกรณ์ ปรีวุฒิพงษ์ (2540 : 65) กล่าวว่าพัฒนาการของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- พัฒนาการทางร่างกาย หรือมีการเปลี่ยนแปลงทางขนาด ในน้ำหนัก ส่วนสูงและการทำงานของฮอร์โมน

- พัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์อย่างรวดเร็วและรุนแรง จนเรียกว่า “พายุบุแคม” คือมีความรู้สึกรุนแรง เปิดเผยตรงไปตรงมา มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการเป็นอิสระ ไม่ชอบกฎเกณฑ์และการบังคับ เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ สนใจเพศตรงข้าม และการคบหาสมาคมกับคนอื่น ๆ

- พัฒนาการทางสติปัญญา รู้จักการคิดเป็นระบบ (Formal operation) คิดเป็นเหตุเป็นผล คิดเป็นวิทยาศาสตร์ (Scientific thinking) คิดวิเคราะห์ (Analyzation) วิพากษ์วิจารณ์ (Cricism) คิดอย่างมีระเบียบแบบแผน (Systematic thinking) และมีจินตนาการสูง

- พัฒนาการทางสังคม เริ่มคบหาเพื่อนฝูง และได้รับอิทธิพลจากเพื่อนเป็นอย่างมาก บางคนอาจชอบเรียกร้องความสนใจด้วยการมีพฤติกรรม การแต่งกาย กริยา วาจา ภาษาแปลก ๆ รวมทั้งมีความคิดเห็นคล้ายคลึงตามกับกลุ่มเพื่อน

จินตวีร์ เกษมสุข (2538 : 65) กล่าวว่าลักษณะความต้องการเฉพาะบางประการของเด็กวัยรุ่น ที่มีผลไปสู่พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กวัยรุ่นตามความเห็นของนักจิตวิทยาไทย มีดังนี้

- เด็กวัยรุ่นต้องการความรักทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับ
- เด็กวัยรุ่นต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำ ต้องการมีสิทธิในการปกครองตนเอง
- เด็กวัยรุ่นต้องการความเสมอภาคทัดเทียมกับผู้อื่นในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม รูปร่างหน้าตา เสื้อผ้าเครื่องใช้ ฯลฯ
- เด็กวัยรุ่นต้องการมีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง
- เด็กวัยรุ่นต้องการทำให้ตนเองเป็นที่ประทับใจแก่ผู้อื่น จึงชอบส่องกระจกเพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองและสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้สื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ก็เป็นเสมือนกระจกส่อง ทำให้เด็กพยายามที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองตามตัวอย่างที่ได้เห็น สื่อมวลชนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความต้องการของเด็กวัยรุ่น

จินตวีร์ เกษมสุข (2538 : 66) ได้อธิบายว่า ความสนใจ (Interest) หมายถึง แนวโน้มทางด้านจิตใจหรือความรู้สึกรักของบุคคล ที่มีต่อสิ่งหนึ่งใดซึ่งมีอิทธิพลทำให้บุคคลนั้นเอาใจใส่ และรู้สึกพึงพอใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งนั้น ถึงแม้เด็กวัยรุ่นจะมีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ แตกต่างกัน เนื่องมาจากลักษณะบุคลิกภาพ การศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ความสามารถ ความถนัด ฯลฯ แต่จะมีลักษณะร่วมกันของความสนใจ นั่นคือ ความสนใจของเด็กวัยรุ่นจะขยายขอบเขตออกไปสู่สังคมนอกบ้าน และในขณะที่เดียวกันก็มีความสนใจที่แคบเข้ามาในเฉพาะเรื่อง

Crow and Crow (อ้างถึงใน จินตวิรั เกษมสุข, 2538 : 67) ได้สรุปความสนใจวัยรุ่นไว้ดังนี้

- ความสนใจเกี่ยวกับตนเอง เช่น รูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และการวางตัว ทั้งนี้เพื่อปรับปรุงตัวเองให้เป็นที่สนใจ และดึงดูดของผู้อื่นและเพื่อนต่างเพศ
- ความสนใจเกี่ยวกับสังคม ในระยะแรกจะมีความสนใจในเพื่อนต่างเพศเดียวกัน ให้ความสำคัญและเวลากับเพื่อนมาก ต่อมาจะเริ่มสนใจในเพศตรงข้าม สนใจที่เข้าร่วมกลุ่มหรือมีส่วนร่วมในสังคม รวมถึงสนใจในบทบาททางสังคมของบุคคล
- ความสนใจในการเลือกอาชีพและวิถีชีวิต เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นผู้ใหญ่

วัฒนธรรมวัยรุ่น

ช่วงวัยรุ่นยุคปัจจุบันกินเวลาก่อนข้างนาน เพราะวิวัฒนาการของระบบเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ทำให้การเรียนรู้เพื่อละทิ้งพฤติกรรมวัยเด็ก และการเตรียมตัวเพื่อรับผิชอบอย่างผู้ใหญ่ อย่างแท้จริง กินเวลานานขึ้น

ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์ (2519 : 2) ได้อธิบายไว้ในหนังสือวัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพว่าเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันออกไปคบหาสมาคมกันนอกบ้านเป็นจำนวนมาก และมักเอาอย่างกันในหลายเรื่อง เช่น การแต่งตัว ภาษาพูด ธรรมเนียมทางดนตรี และแบบแผนพฤติกรรมต่าง ๆ สิ่งที่เกิดกระทำร่วมกันเหล่านี้ทำให้เด็กวัยรุ่นมีลักษณะแตกต่างกับวัยอื่นอย่างเห็น ได้ชัดวัฒนธรรมวัยรุ่นในสมัยปัจจุบันแสดงออกด้วยการนิยมในดนตรีและการเต้นรำอันร้อนแรง ธรรมเนียมเช่นนี้ขัดกับความรูสึกของสังคมอยู่ไม่น้อย การแต่งตัวและการไว้ผมตามสมัยนิยมก็เป็นสิ่งซึ่งผู้ใหญ่ในสังคมไม่เห็นด้วย ภาษาที่เด็กใช้ก็เป็นภาษาใหม่ ๆ แปลก ๆ บางกลุ่มก็ใช้ภาษาซึ่งรุนแรงและมีการโจมตีสังคมอยู่ด้วย ส่วนพฤติกรรมโดยทั่วไป ก็ได้แก่การแสวงหาความสนุกอย่างไม่มิขอบเขต การส่ง

เสียงดัง ขาดความสำรวมในกริยามารยาท สรุปลักษณะของวัฒนธรรมวัยรุ่นไม่เป็นไปตามวัฒนธรรมใหญ่ของสังคม บางอย่างก็ขัดแย้งกับวัฒนธรรมใหญ่เป็นอันมาก ผู้ใหญ่ในสังคมหลายท่านจึงไม่เห็นด้วยกับวัฒนธรรมวัยรุ่น

อิทธิพลของวัฒนธรรมวัยรุ่นกับอิทธิพลของครอบครัว บิดามารดาที่ไม่ได้พิจารณาปัญหาอย่างลึกซึ้ง อาจเข้าใจว่าวัฒนธรรมวัยรุ่นมีอิทธิพลเหนือบุตรของตนอย่างมากและอาจทำลายอิทธิพลของครอบครัวให้หมดสิ้นลงได้ ตัวอย่างเช่นเด็กผู้ชายต้องการไว้ผมยาวตามวัฒนธรรมของเขา ไม่ว่าโรงเรียนหรือผู้ปกครองจะห้ามปรามอย่างไร เด็กวัยรุ่นก็ยังไม่เชื่อฟัง ถ้ามีโอกาสไว้ผมยาวเมื่อไรเป็นไว้เมื่อนั้น ถ้าวัยรุ่นไม่ทำเช่นนั้น เขาจะมีความลำบากในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมวัยรุ่นด้วยกัน เขาจึงเชื่อฟังหมู่ของพวกเขามากกว่าครูและผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องนี้

วัยรุ่นเป็นวัยที่เด็กคบค้าสมาคมระหว่างเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด เป็นวัยที่เด็กออกจากบ้านมากกว่าปกติ และเป็นวัยที่เด็กกำลังต้องการการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับตนเอง เด็กจะไม่เรียนเฉพาะที่โรงเรียนหรือที่บ้านเท่านั้น แต่เด็กจะเรียนรู้จากสื่อมวลชน จากกิจกรรมต่างๆ ที่สังคมจัดขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ วัยรุ่นจะเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากพวกเดียวกัน เด็กในวัยนี้รวมกลุ่มกันอย่างหลวม ๆ ด้วยการประพุดติปฏิบัติอย่างเดียวกัน หรือยึดถือวัฒนธรรมชนิดเดียวกัน ซึ่งจะทำให้มองเห็นลักษณะของคนในวัยนี้แตกต่างกับคนวัยอื่นอย่างเห็นได้ชัดในแง่ของการสร้างวัฒนธรรมนั้น วัยรุ่นจึงไม่มีองค์กร ไม่มีระบบ เป็นแต่เพียงการเอาอย่างกันต่อ ๆ ไปเท่านั้น ใครคิดอะไรขึ้นใหม่ ถ้าเป็นที่ถูกใจ เด็กก็จะยอมรับมาปฏิบัติ เพื่อนรุ่นเดียวกันเห็นเข้าก็เอาอย่างกันเป็นทอด ๆ จนแพร่หลายไปยังทุกส่วนทุกตอนของประเทศ และบางอย่างก็แพร่หลายไปยังทั่วโลก ดังเช่นวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นต้น สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูงก็มีส่วนช่วยให้วัฒนธรรมของวัยรุ่นเผยแพร่ได้อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วมากขึ้น ต่อมาเมื่อวัยรุ่นเริ่มคบหาสมาคมกันมากขึ้น เริ่มออกไปคบหาสมาคมเพื่อนรุ่นเดียวกันเป็นจำนวนมาก จึงเกิดการรวมพวกเป็นฝูงชนวัยรุ่นขึ้นทำให้วัยรุ่นได้รับความอบอุ่นทางอารมณ์ และสนองความต้องการทางสังคมของเด็กในวัยนี้เป็นอย่างดี วัยรุ่นจึงชอบรวมกลุ่มแบบไม่เป็นทางการเช่นนี้อยู่มาก ฝูงชนดังกล่าวนี้มักไม่ได้จัดเป็นองค์กรถาวร แต่ก็มีกรรวมกลุ่มวัยรุ่นบางพวกที่รวมตัวกันอย่างเป็นทางการและมีระบบงานที่รัดกุม มีระเบียบ มีการรับสมาชิกเป็นทางการ มีโครงการและมีกิจกรรมซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งองค์กรหรือสมาคมหลายอย่างของวัยรุ่นมักจะได้รับการสนับสนุนจากสถาบันทางสังคม หรือหน่วยงานราชการบางแห่งด้วย

นอกเหนือไปจากฝูงชนวัยรุ่นและองค์กร หรือสมาคมวัยรุ่นแล้ว เด็กก็จะจัดกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการขึ้นอีกประเภทหนึ่งคือกลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่มีมีระบบงาน ไม่มีระเบียบพิธี แต่เป็นการรวมกลุ่มของคนที่สนิทสนมกัน หรือมีรสนิยมตรงกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันบางอย่าง กลุ่มเพื่อนอาจเกิดจากการอยู่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ไปมาหาสู่กันได้โดยสะดวก หรือเกิดจากความสนใจที่เหมือน ๆ กันจึงปรึกษาหารือกัน และ ทำกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน หรือเกิดจากบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกัน จึงรวมกลุ่มกันได้อย่างรวดเร็ว และราบรื่น

จึงเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเรียนรู้มากที่สุด จะมีการเรียนรู้ค่านิยม วัฒนธรรม รวมทั้งเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากในสังคม ดังนั้นบุคคล องค์กรทางสังคม และสถาบันสังคมหลายอย่าง จึงมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของวัยรุ่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2519 : 4)

1. ครอบครัว ถือเป็นสถาบันสังคมอันแรก และอันสำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมให้แก่วัยรุ่น ทั้งนี้เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกที่อบรมสั่งสอนพฤติกรรมสังคมให้แก่คนตั้งแต่เกิด ถึงแม้เด็กจะเติบโตขึ้นก็ยังคงอาศัยอยู่กับครอบครัว และได้รับการอบรมจากครอบครัวเป็นประจำ แม้แต่เมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่และแยกตนไปสร้างครอบครัวใหม่แล้ว ก็ยังมีความผูกพันกับบิดามารดาและสมาชิกในครอบครัวเดิมอยู่ สิ่งใดที่ครอบครัวอบรมสั่งสอนไว้หรือสิ่งใดที่ครอบครัวเรียกร้องย่อมมีผลต่อการปฏิบัติของคนอยู่ไม่มากก็น้อย

2. วัฒนธรรมของสังคม สิ่งต่าง ๆ ที่คนในสังคมปฏิบัติอยู่โดยทั่วไป ไม่ว่าจะมิระเบียบแบบแผนอย่างไร ไม่ว่าจะมีความแตกต่างกันอย่างไร ย่อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของคนในสังคมด้วย เช่น ในสมัยใดสังคมใดที่วัฒนธรรมการแต่งกายแบบตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลย่อมมีผลให้คนในสังคมมีพฤติกรรมการแต่งกายที่แสดงออกมาในแนวตะวันตกด้วยเช่นกัน

3. สังคมวัยรุ่นและกลุ่มเพื่อน การคบหาสมาคมกับเพื่อนในวัยรุ่นเดียวกันไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อนสนิท หรือการทำกิจกรรมอื่น ๆ ในสังคมวัยรุ่น ผลที่เด็กได้รับอันหนึ่งก็คือการเรียนรู้ และการยอมรับค่านิยม และพฤติกรรมต่าง ๆ จากกิจกรรมนั้น ๆ ส่วนเพื่อนหรือสังคมวัยรุ่นจะมีอิทธิพลเหนือพฤติกรรมของเด็กอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล กลุ่มเพื่อนและองค์กรเยาวชนบางอย่าง มักมีอิทธิพลมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดบางอย่างให้แก่เด็กวัยรุ่นได้

4. สื่อมวลชน เด็กวัยรุ่นในสมัยปัจจุบันได้รับความรู้และความคิดจากสื่อมวลชนเป็นอันมาก ในบางกรณีเด็กก็ยอมรับเอาความรู้และความคิดเหล่านั้น ไปยึดถือเป็นค่านิยมบางประการของตน การโฆษณาสินค้าโดยอาศัยสื่อมวลชน ก็มีส่วนทำให้เกิดค่านิยมบางอย่างแก่เด็กวัยรุ่น ตัวอย่างที่เห็นได้แก่ ค่านิยมในการแต่งกาย การเสริมความงาม ความชื่นชอบของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งกระแสเหล่านี้เมื่อสื่อมวลชนเผยแพร่ออกไป ทำให้เกิดความนิยมชมชอบ และเลียนแบบ คนในสังคมโดยเฉพาะวัยรุ่นอาจเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี มีรสนิยม ถือเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งบางครั้งสื่อมวลชนอาจไม่ได้เป็นผู้ริเริ่มขึ้นเอง แต่สื่อมวลชนก็เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการเผยแพร่ค่านิยมให้แพร่หลายได้มาก

ในด้านความรู้และความคิด สื่อมวลชนย่อมมีบทบาทอันสำคัญในการเผยแพร่ความคิดหลาย ๆ อย่าง ถ้าความคิดสอดคล้องกับความต้องการของเด็ก เขาก็จะติดตามเรื่องนั้นมากขึ้น เมื่อสื่อมวลชนทราบเช่นนั้นก็จะเขียนเกี่ยวกับความคิดประเภทนั้นเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดความสนใจที่กว้างขวางมากขึ้นไปอีก ไม่นานค่านิยมใหม่ก็เกิดขึ้นโดยอาศัยสื่อมวลชนเป็นผู้เผยแพร่ให้

การเป็นสมาชิกของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยนั้นเกิดจากการรวมกลุ่มของวัยรุ่นที่มีความชื่นชอบ ชื่นชม หลงใหลในตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์ เองซึ่งทำให้เกิดการแสดงออกถึงความชื่นชอบในแบบต่าง ๆ กัน แต่สามารถที่จะรับรู้เข้าใจในภาษาเดียวกันได้ และยังสามารถพูดคุยสื่อสารในสิ่งต่าง ๆ ที่คนที่ไม่เคยอ่านวรรณกรรมเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์นี้ไม่สามารถที่จะเข้าใจในเรื่องที่ผู้ที่ชื่นชอบในแฮร์รี่ พอตเตอร์ พูดคุยกันได้ จึงทำให้เกิดวัฒนธรรมวัยรุ่นเฉพาะกลุ่มขึ้นมา

7. แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

ในบรรดาสื่อวรรณกรรมเยาวชนข้ามชาติที่เข้ามาแพร่หลายในสังคมไทยนั้น คงไม่มีวรรณกรรมเรื่องใดจะเด่นดังไปกว่า “วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์” อีกแล้ว “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้เข้ามาสร้างปรากฏการณ์ความนิยมในประเทศไทยเมื่อประมาณปี 2542 ด้วยตัวเลขยอดจำหน่ายทั่วโลกกว่า 40 ล้านเล่ม มีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศกว่า 35 ภาษาใน 35 ประเทศรวมทั้งภาษาไทยด้วย ซึ่งยอดจำหน่ายในประเทศไทยกว่าสามแสนเล่ม ในระยะเวลาเพียงไม่กี่สัปดาห์ของการวางแผงจำหน่าย (นที สิทันดร, 2542)

“แฮร์รี่ พอตเตอร์” ถือกำเนิดขึ้นเมื่อโจแอน เค. โรว์ลิง หรือเป็นที่รู้จักกันดีในนามของ เจ. เค. โรว์ลิง (J.K. Rowling) นั่งรถไฟกลับจากเมืองแมนเชสเตอร์ (Manchester) ประเทศอังกฤษ และเมื่อรถไฟจอดเทียบสถานีคิงครอส (King’s cross) เจ. เค. ก็สามารถสร้างตัวละครในเรื่องได้มากมายและใช้เวลากว่า 5 ปีในการสร้างสรรค์โครงเรื่องวรรณกรรมเยาวชนเล่มนี้ โจแอน เค. โรว์ลิงเป็นนักประพันธ์ที่เปี่ยมด้วยพรสวรรค์ซึ่งสามารถนำเสนอวรรณกรรมเยาวชนที่น่าอ่านและมีเสน่ห์น่าติดตามทั้งกับเด็ก ๆ และผู้ใหญ่ทั่วไป

เจ. เค. เกิดที่ชิปปิง ซ็อคเบอร์รี่ในวิลท์ไชร์ ประเทศอังกฤษ และเข้าศึกษาที่โรงเรียนวิเดน คอมพรีเฮนซีฟ ก่อนที่จะไปศึกษาภาษาฝรั่งเศสในมหาวิทยาลัยเอ็กซีเตอร์ (Exeter University) เมื่ออายุ 26 ปี จากนั้นเธอเดินทางไปสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ประเทศโปรตุเกส ทำการสมรสและมีบุตรสาวหนึ่งคน ต่อมาชีวิตรักของเธอก็ล่มสลายและหย่าร้างในที่สุด จากนั้นเธอได้ย้ายกลับมาอยู่ที่เมืองเอดินเบิร์ก ซึ่งเป็นดินแดนที่เอื้อประโยชน์ต่อการเขียนหนังสือประเภทอำนาจลับ ด้วยเหตุนี้เธอจึงตัดสินใจอยู่ที่เอดินเบิร์กเพื่อเขียนวรรณกรรมชุดแฮร์รี่ พอตเตอร์เล่มแรกให้แล้วเสร็จ ปัจจุบันโจแอนเป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงและทรัพย์สินมากที่สุดในประเทศอังกฤษและบทประพันธ์ที่ทำรายได้มหาศาลให้เธอก็คือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั่นเอง

“แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้วางโครงเรื่องไว้ถึง 7 เล่มด้วยกันแต่ปัจจุบัน (ปี 2546) มีการแปลและพิมพ์จำหน่ายเพียง 5 เล่ม 5 ตอน คือ ศิลาอาถรรพณ์ ห้องแห่งความลับ นักโทษแห่งอัศวิน ถ้วยอัคนี และภาคินกฟินิกซ์ ซึ่งในเล่มที่ 5 นั้นมีการพิมพ์จำหน่ายเป็นฉบับภาษาอังกฤษเท่านั้นยังไม่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทย บทประพันธ์แต่ละเล่มนั้นมีความหนาแน่นเกือบประมาณ 1,000 หน้า ในแต่ละตอนจะเป็นเรื่องการผจญภัยของเด็กชายแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีเนื้อหาแตกต่างกันไป ได้พบเจอ

กับมิตรแท้ ได้ข้อคิดต่าง ๆ มากมายมีการต่อสู้กับอำนาจชั่วร้าย ต่อสู้กับปีศาจ โดยที่เด็กชายแฮร์รี่ พอตเตอร์และเพื่อน ๆ ก็จะสามารถผ่านพ้นสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ไปได้ทุกตอน

เนื้อเรื่องโดยย่อของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

แฮร์รี่ พอตเตอร์เด็กชายกำพร้าตัวเล็กผู้มีผมสีดำ ตาสีเขียว และรอยแผลเป็นรูปสายฟ้า พาดที่หน้าผากอาศัยอยู่กับครอบครัวเดอร์สลีย์ญาติจอมโหดร้ายที่บ้านเลขที่ 4 ซอยพรีเว็ตเป็นเวลาสิบปี และในวันเกิดครบรอบอายุ 11 ปีของเขา แฮร์รี่ก็ได้พบกับแฮกริดและซองจดหมายสี่เหลี่ยมจําหน้าซองด้วยหมึกสีเขียวมรกตซึ่งบอกความลับให้เขาได้ทราบว่าเขาเป็นพ่อมดและจะได้เข้าเรียนที่โรงเรียนฮอกวอตส์ซึ่งเป็นโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ดีที่สุดสำหรับพ่อมดแม่มดซึ่งมีอัลบัส ดัมเบิลดอร์เป็นอาจารย์ใหญ่ในปีการศึกษาใหม่นี้

ที่โรงเรียนฮอกวอตส์แฮร์รี่ได้อาศัยอยู่ในบ้าน กริฟฟินดอร์ซึ่งเป็นบ้านสำหรับผู้กล้า และได้พบกับรอน วิสลิย์ เด็กชายพ่อมดจากครอบครัวเลือดบริสุทธิ์ และเฮอรัมไมโอนี่ เกรนเจอร์ แม่มดที่เก่งที่สุดของชั้นปีและได้ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิท พร้อมกันนั้น แฮร์รี่ยังได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพ่อมดผู้ชั่วร้ายที่สุดของโลกเวทมนตร์ที่มีชื่อว่า “ลอร์ดโวลเดอมอร์ต” ซึ่งเป็นพ่อมดที่โหดเหี้ยมและน่ากลัวจนกระทั่งไม่มีใครในโลกเวทมนตร์กล้าเอ่ยชื่อเขาจนต้องใช้สรรพนามแทนว่า “คุณก็รู้ว่าใคร” เวลาที่พูดถึง ลอร์ดโวลเดอมอร์ตเป็นผู้ฆ่าพ่อแม่ของเขาแต่ก็ถูกแฮร์รี่ทำลายและหายไปตั้งแต่เขายังเป็นทารกโดยที่แฮร์รี่เองก็จำเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ได้

อยู่มาวันหนึ่งแฮร์รี่ก็ได้พบหลักฐานว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตยังไม่ตายและพยายามที่จะหาทางเข้ามาในโรงเรียนฮอกวอตส์เพื่อชิงศิลาอาถรรพ์ไปชุบชีวิตตัวเอง โดยแฮร์รี่สงสัยว่าศาสตราจารย์ สเนป อาจารย์สอนวิชาปรุงยาเป็นสมุนที่ให้การช่วยเหลือลอร์ดโวลเดอมอร์ต แฮร์รี่และเพื่อนสนิททั้งสองจึงได้ช่วยกันขัดขวางไม่ให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตคืนชีพด้วยการฝ่าด่านป้องกันต่าง ๆ เพื่อจะไปชิงศิลาอาถรรพ์มาก่อนศาสตราจารย์สเนป แต่เมื่อไปถึงศิลาอาถรรพ์แฮร์รี่ก็ต้องพบกับความประหลาดใจอย่างที่สุดเมื่อพบว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตอาศัยอยู่ในร่างของอาจารย์อีกคนหนึ่งชื่อศาสตราจารย์ควีเรล และควีเรลนี่เองที่เป็นคนช่วยเหลือลอร์ดโวลเดอมอร์ตและลอบทำร้ายแฮร์รี่มาตลอดโดยมีสเนปเป็นผู้ขัดขวางแผนการชั่วของเขาไว้ทุกครั้ง ลอร์ดโวลเดอมอร์ตในร่างควีเรล

ลแย้งซึ่งศิลาอาถรรพ์กับแฮร์รี่และเฟลอร์ โคนตัวแฮร์รี่ทำให้ถูกพลังในตัวแฮร์รี่ทำลายล้างจนสูญสลายไปอีกครั้งหนึ่ง

ท้ายที่สุด ศิลาอาถรรพ์ได้ถูกนำกลับมาส่งยังอัลบัส ดัมเบิลดอร์และถูกทำลายไปในที่สุด เพื่อไม่ให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตีทางกลับมากินชีพได้อีกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นงานเลี้ยงปิดเทอม แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ได้กลับมายังโลกปกติในวันหยุดปิดเทอมฤดูร้อนและรอวันเปิดเทอมของปีการศึกษาต่อไปที่ฮอกวอตส์อีกครั้ง

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

หลังจบปีการศึกษาที่ 1 ในโรงเรียนฮอกวอตส์ แฮร์รี่ พอตเตอร์กลับมาใช้ชีวิตปิดเทอมฤดูร้อนที่บ้านซอซพีรีเว็ตกับครอบครัวเดอร์สลีย์ ญาติเพียงกลุ่มเดียวที่เหลือของเขา ในระหว่างนั้นเอง แฮร์รี่ก็ได้พบกับด็อบบี้ เอลฟ์ประจำบ้านมาเตือนไม่ให้แฮร์รี่กลับไปยังโรงเรียนฮอกวอตส์ เพราะจะมีเรื่องร้ายเกิดขึ้นที่นั่น แต่แฮร์รี่ไม่เชื่อและยืนยันจะกลับไปยังฮอกวอตส์ให้ได้ ในปีการศึกษาที่ 2 นี้แฮร์รี่ได้พบกับจินนี่น้องสาวคนเล็กของบ้านวิสลิย์ซึ่งเข้ามาเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนฮอกวอตส์ จินนี่ชอบแฮร์รี่มากแต่แฮร์รี่ไม่เคยสนใจเธอเลย ทำให้จินนี่น้อยใจและเขียนระบายความรู้สึกของตัวเองลงในสมุดบันทึกลึกลับที่เธอได้มาจากตำราเวทมนตร์ซึ่งซื้อจากร้านขายของเก่า นอกจากนั้นในปีการศึกษานี้แฮร์รี่ยังได้เรียนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตราจารย์มิดจากอาจารย์คนใหม่ชื่อศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทฟอมดหน้าตาหล่อเหลา จี้ค्यू แต่ไม่ค่อยจะมีฝีมือเท่าไร

ในวันฮัลโลวีน แฮร์รี่ รอน และเฮอริไมโอนี่ได้รับเชิญไปงานเลี้ยงครบรอบวันตายของนิคหัวเกือบขาด ฝิประจำบ้านกริฟฟินดอร์ ระหว่างทางกลับแฮร์รี่ได้ยินเสียงแปลก ๆ เขาและเพื่อนทั้งสองจึงเดินตามเสียงนั้นไป และได้พบกับข้อความขู่เกี่ยวกับห้องแห่งความลับและการตามล่าศัตรูของทายาทสลิธีริน ผู้ก่อตั้งบ้านฝายอธรรมหนึ่งในสี่คนของฮอกวอตส์ แฮร์รี่และเพื่อนทั้งสองจึงถูกกล่าวหาว่าสร้างเรื่องวุ่นวายให้กับฮอกวอตส์ และในวันนั้นเองแฮร์รี่ก็ได้รู้ความลับเกี่ยวกับตัวเขาอีกอย่างว่าเขาเป็นพาร์เซลเม้าท์หรือเป็นฟอมดที่พูดภาษางูได้เหมือนกับลอร์ดโวลเดอมอร์ต แฮร์รี่จึงถูกคนในฮอกวอตส์สงสัยว่าเป็นทายาทของสลิธีรินและเป็นคนเปิดห้องแห่งความลับปล่อยสัตว์ประหลาดที่น่ากลัวออกมา ระหว่างนั้นเองคุณนายนอร์ริส แมวของภารโรงอาร์กัส พิลช์ นักเรียนจากบ้านทั้ง 4 ของฮอกวอตส์ รวมทั้งเฮอริไมโอนี่ก็ถูกสัตว์ประหลาดทำร้ายโดยการสาปให้เป็นหิน

และจินนี่ วิสลิย์ก็ถูกลักพาตัวไปอยู่ในห้องแห่งความลับ ทำให้แฮร์รี่และรอนตัดสินใจออกค้นหาห้องแห่งความลับโดยมีศาสตราจารย์ลોકฮาร์ตตามไปด้วยอย่างไม่เต็มใจ

แฮร์รี่ รอน และศาสตราจารย์ลોકฮาร์ตค้นพบทางเข้าห้องแห่งความลับในห้องน้ำนักเรียนหญิงซึ่งมีรหัสเปิดเป็นภาษาพาร์เซลเม้าท์ โดยในระหว่างทางไปห้องแห่งความลับ ล็อกฮาร์ตได้หักหลังแฮร์รี่และรอนด้วยการเสกคาถาลบความทรงจำเข้าไปใส่เด็กทั้งสอง แต่ผลปรากฏว่าคาลานั่นได้ย้อนกลับไปหาตัวล็อกฮาร์ตเองทำให้ล็อกฮาร์ตกลายเป็นคนสูญเสียความทรงจำไป แม้ว่าแฮร์รี่และรอนจะปลอดภัยจากการลอบทำร้าย แต่แรงระเบิดจากคาถาก็ทำให้อุโมงค์ทางเข้าห้องแห่งความลับถล่มแยกรอนและแฮร์รี่ออกจากกัน แฮร์รี่จึงต้องเดินหน้าไปตามหาจินนี่ในห้องแห่งความลับเพียงคนเดียว

แฮร์รี่ตามหาจินนี่เข้ามาถึงห้องแห่งความลับ ที่นั่นเขาได้พบทอม ริคเคิล เจ้าของสมุดบันทึก ซึ่งอดีตตอนเป็นนักเรียนโรงเรียนฮอกวอตส์ของลอร์ดโวลเดอมอร์ที่จินนี่ปลดปล่อยออกมาด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ทำให้เธอสูญเสียพลังเวทมนตร์จนหมดสติไป แฮร์รี่ต่อสู้กับทอม ริคเคิลและลูกสมุนซึ่งเป็นนุ้ยักษ์บาซิลิสก์สัตว์ประหลาดประจำห้องแห่งความลับ ในขณะที่แฮร์รี่กำลังพลาดท่าถูกบาซิลิสก์จกก็มีคนตัวหนึ่งบินมาช่วยเขาไว้ คนตัวนี้ชื่อฟอกส์และเป็นนักฟิสิกส์ของอัลบัส ดัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฮอกวอตส์ ฟอกส์ได้ช่วยรักษาพิษงูให้กับแฮร์รี่ อีกทั้งยังช่วยแฮร์รี่ฆ่าบาซิลิสก์และกำจัดทอม ริคเคิลด้วย

ฟอกส์พาแฮร์รี่ จินนี่ รอน และศาสตราจารย์ลોકฮาร์ตกลับมายังฮอกวอตส์เพื่อพบกับศาสตราจารย์ดัมเบิลดอร์ แฮร์รี่เล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นในห้องแห่งความลับให้ดัมเบิลดอร์ฟัง ดัมเบิลดอร์จึงให้รางวัลแก่บ้านกริฟฟินดอร์ รวมทั้งหาวิธีรักษานักเรียนที่ถูกบาซิลิสก์ทำร้ายให้ฟื้นขึ้นมา แฮร์รี่ได้รู้จากค็อบบีที่ตามมาถึงฮอกวอตส์ว่าสมุดบันทึกและเรื่องราวทั้งหมดมีที่มาจากลูเซียส มัลฟอย ลูกน้องเก่าของลอร์ดโวลเดอมอร์ เขาจึงหาทางแก้เผ็ดลูเซียสด้วยการให้เสื้อผ้ากับค็อบบีทำให้ค็อบบีได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของตระกูลมัลฟอย และกลายเป็นเพื่อนที่จงรักภักดีกับแฮร์รี่ที่สุดอีกคนหนึ่ง หลังจากปีการศึกษาที่ 2 สิ้นสุดลง แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ก็ได้เดินทางกลับไปในวันหยุดปิดเทอมฤดูร้อนกับครอบครัวที่โลกปกติอีกครั้งหนึ่ง

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

แฮร์รี่ พอตเตอร์กลับมาใช้ชีวิตวันปิดเทอมฤดูร้อนที่บ้านชอยพรีเว็ดกับครอบครัวเดอร์ส ลีญาติจอมโหดร้ายของเขาเหมือน 2 ปีที่ผ่านมา และเป็นครั้งแรกที่แฮร์รี่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับซีเรียส แบล็ก นักโทษแหกคุก แต่เขาก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะคิดว่าแบล็กเป็นแค่ักโทษแหกคุกธรรมดา วันหยุดปิดเทอมปีนี้ของแฮร์รี่จะสาหัสกว่าทุกปีที่ผ่านมาเพราะเขาต้องเผชิญหน้ากับปีมารัจจอม วายร้ายของครอบครัวเดอร์สลีย์ ปีมารัจกลั่นแกล้งแฮร์รี่จนเขาทนไม่ไหวต้องเสกคาถาพองลมใส่ป่า และหนีออกจากบ้านมาอยู่ที่ตรอกไดแอกอน โดยระหว่างทางแฮร์รี่ได้เห็นเงาของกริม หมาสีดำตัว ใหญ่ซึ่งบรรดาพ่อมดเชื่อกันว่าเป็นนางมรณะแก่ผู้พบเห็น เมื่อกลับเข้ามาอยู่ในโลกแห่งเวทมนตร์ แฮร์รี่จึงได้รู้ว่าแท้ที่จริงซีเรียส แบล็กเป็นพ่อมดร้าย ลูกน้องของลอร์ดโวลเดอมอร์ต ซึ่งถูกจองจำ ไว้ในคุกอัชคาบันด้วยข้อหาฆ่าพ่อมดชื่อปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ และมักเกิ้ลอีก 12 คนด้วยคาถาเพียงบท เดียว และตอนนี้เขาได้แหกคุกอัชคาบันออกมาเพื่อแก้แค้นแฮร์รี่ที่ทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตสูญเสีย อำนาจไป

แฮร์รี่เดินทางกลับมายังฮอกวอตส์พร้อมกับครอบครัววิสลีย์และเฮอรัมโคโนนี่ซึ่งมีสัตว์ เลี้ยงตัวใหม่เป็นแมวชื่อครุกเซงก์มาด้วย แฮร์รี่แปลกใจมากที่ครุกเซงก์ไม่ชอบสแคบเบอร์หนูของ รอนเลย ในปีการศึกษาที่ 3 นี้ แฮร์รี่ได้เรียนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดกับอาจารย์คนใหม่ชื่อ ศาสตราจารย์รีมัส ลูปีน อาจารย์ท่าทางซอมซ่อ แต่เป็นที่ชื่นชอบของบรรดานักเรียนบ้านต่าง ๆ มาก ยกเว้นบ้านสลีธีริน และในปีการศึกษานี้แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ยังได้เรียนวิชาการดูแลสัตว์วิเศษจาก แสกริดอีกด้วย แต่ด้วยความเป็นครู่มือใหม่ทำให้แสกริดนำบัคบิค ฮิปโปกริฟฟ์ซึ่งเป็นสัตว์อันตราย มาให้นักเรียนได้เรียนกัน บัคบิคทำร้ายเครโก มัลฟอย นักเรียนบ้านสลีธีรินคู่ปรับของแฮร์รี่จน ได้รับบาดเจ็บ เป็นเหตุให้บัคบิคถูกจองจำและรอการตัดสินโทษจากทางการ

แฮร์รี่ค้นพบความลับว่าลูปีน แบล็ก และเพ็ตติกรูว์เคยเป็นเพื่อนแก๊ง “พอตเตอร์” กับ เจมส์ พอตเตอร์พ่อของเขา และแบล็กเป็นคนทรยศโดยบอกที่ซ่อนพ่อของเขาแก่ลอร์ดโวล เดอมอร์ต ทำให้พ่อแม่ของเขาถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ตฆ่าตาย แฮร์รี่จึงตัดสินใจที่จะเผชิญหน้ากับ แบล็กเพื่อแก้แค้นแทนพ่อแม่และเพ็ตติกรูว์พ่อมดที่ตายไปเมื่อ 13 ปีก่อน ในระหว่างนั้น สแคบ เบอร์หนูของรอนหายตัวไป ทำให้รอนเข้าใจว่าสแคบเบอร์ถูกครุกเซงก์จับไปและฆ่าตายแล้ว รอน โกรธเฮอรัมโคโนนี่มากจนไม่ยอมพูดด้วย แต่เฮอรัมโคโนนี่ไม่เชื่อว่าครุกเซงก์จะฆ่าสแคบเบอร์ เธอ จึงไม่ยอมขอโทษและไม่พูดกับรอนเช่นกัน

บักบิคถูกตัดสินประหารชีวิต เหตุการณ์สะเทือนใจนี้ทำให้รอนและเซอร์ไม โอนิหันมา คินคินอีกครั้งเพื่อเป็นกำลังใจให้แฮกริด ในวันประหารชีวิตของบักบิค แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไม โอนิตัดสินใจหนีออกจากฮอกวอตส์โดยใส่ผ้าคลุมล่องหนเพื่อมาอยู่เป็นเพื่อนแฮกริดที่กระท่อม และที่นี้เองเซอร์ไม โอนิได้เจอสแคบเบอร์ซึ่งซ่อนอยู่ในเหยือกนมอีกครั้งและนำไปคินให้รอน แฮกริดไล่เด็กทั้ง 3 กลับไปยังฮอกวอตส์เพราะไม่ยอมให้ทั้ง 3 เห็นบักบิคถูกประหาร แต่ ระหว่างที่กลับไปฮอกวอตส์นั้น แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไม โอนิก็ได้พบกับครุกแชงก์และหมาสีดำ ตัวใหญ่มาขวางทางไว้และจับเอาตัวรอนไป

แฮร์รี่และเซอร์ไม โอนิตามครุกแชงก์ หมาดำและรอนมาจนถึงเพิงโหยหวนและได้ พบว่าหมาดำตัวนั้นแท้ที่จริงแล้วคือร่างแอนนิเมจัส (ร่างแปลงเป็นสัตว์) ของซิเรียส แบล็ก แฮร์รี่ พยายามช่วยรอนแต่ถูกแบล็กขัดขวางไว้ แฮร์รี่กับแบล็กต่อสู้กัน แบล็กเสียทำให้แฮร์รี่ ในขณะที่ แฮร์รี่จะฆ่าแบล็ก ลูปินก็ตามมาพบและขวางแฮร์รี่ไว้ แฮร์รี่และเซอร์ไม โอนิเข้าใจว่าลูปินเป็นพวก เดียวกับแบล็ก ทำให้เซอร์ไม โอนิเผยความลับของลูปินว่าเขาเป็นมนุษย์หมาป่า

ลูปินกับแบล็กอธิบายให้แฮร์รี่ เซอร์ไม โอนิ และรอนฟังว่า แท้ที่จริงแล้วสแคบเบอร์ ไม่ใช่หนู แต่เป็นพอมดแอนนิเมจัสชื่อว่า ปีเตอร์ เฟตติกรูว์ คนเดียวกับที่ทุกคนเชื่อว่าตายไปแล้ว เมื่อ 13 ปีก่อน และปีเตอร์ เฟตติกรูว์นี่เองที่เป็นคนทรยศบอกที่ซ่อนของครอบครัวพอตเตอร์ให้ ลอร์ดโวลเดอมอร์ต ลูปินกับแบล็กจะลงมือฆ่าเฟตติกรูว์เพื่อแก้แค้นแทนพ่อแม่ของแฮร์รี่ แต่แฮร์รี่ ตัดสินใจว่าให้ส่งปีเตอร์เข้าคุกอัสคาบันแทนเพื่อให้แบล็กพ้นมลทิน แบล็กจึงบอกกับแฮร์รี่ว่าเขา เป็นพ่อทูนหัวของแฮร์รี่ และชวนแฮร์รี่ไปอยู่กับเขาที่บ้านด้วย แฮร์รี่ดีใจมากและตอบตกลง

ระหว่างทางที่ทั้งหมดควบคุมตัวปีเตอร์ เฟตติกรูว์กลับไปรับโทษที่ฮอกวอตส์ ลูปินซึ่ง ถูกแสงจันทร์ในคืนวันเพ็ญได้แปลงร่างเป็นมนุษย์หมาป่าและทำร้ายรอนจนสลบ แบล็กจึงได้ แปลงร่างเป็นหมาดำเข้าสู่กับลูปินเพื่อปกป้องเด็ก ๆ จนถูกทำร้ายบาดเจ็บ ผู้คุมวิญญาณจากคุกอัส คาบันตามมาทันจึงจะมอบจุมพิตคูวิญญาณซึ่งเป็นการลงโทษสูงสุดแก่แบล็ก แต่แฮร์รี่และเซอร์ ไม โอนิเข้ามาขวางไว้จึงถูกผู้คุมวิญญาณทำร้ายเอาด้วย ในระหว่างที่กำลังจะหมดสตินั้นเองแฮร์รี่ก็ ได้เห็นกวางสีเงิน ผู้พิทักษ์จากกาถาดต่อต้านผู้คุมวิญญาณมาช่วยไว้และวิ่งกลับไปหาผู้ชายร่างสูงคน หนึ่งซึ่งแฮร์รี่เข้าใจว่าเป็นเจมส์ พอตเตอร์ พ่อของเขาที่เสียชีวิตไปแล้ว ศาสตราจารย์สเนปตามมา พบและพาเด็ก ๆ ทุกคนรวมทั้งแบล็กกลับไปฮอกวอตส์ แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไม โอนิถูกนำตัว มายังห้องพยาบาล ส่วนแบล็กถูกนำตัวไปยังไว้บนหอคอยเพื่อรอการรับโทษ

แฮร์รี่และเซอร์ไมโอเน่เล่าเรื่องทั้งหมดให้อัลบัส ดัมเบิลดอร์ทราบ ดัมเบิลดอร์จึงได้บอกให้ทั้งสองย้อนอดีตกลับไปช่วยเบล็ก แฮร์รี่และเซอร์ไมโอเน่ย้อนเวลากลับไปปล่อยบัคบีคออกจากลานประหารและจับบัคบีคขึ้นไปช่วยซีเรียสบนหอคอย ทำให้ซีเรียสและบัคบีคหนีพ้นการลงโทษไปได้ และแฮร์รี่ก็ได้ค้นพบความจริงว่าคนที่มาช่วยเขาไว้จากการโจมตีของผู้คุมวิญญาณนั้นแท้ที่จริงแล้วไม่ใช่พ่อของเขาแต่เป็นตัวเขาเอง วันต่อมาเมื่อลูปีนกลายเป็นคนเขาได้ลาออกจากการเป็นอาจารย์ที่ฮอกวอตส์และเดินทางออกจากฮอกวอตส์ไป ส่วนพวกเด็ก ๆ ก็กลับมาหาครอบครัวในโลกปกติอีกครั้งในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

คืนหนึ่งในระหว่างที่แฮร์รี่ พอตเตอร์นอนหลับอยู่ที่บ้านซอยพรีเว็ตในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน เขาฝันเห็นชายแก่คนหนึ่งถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ตำร้ายและรู้สึกเจ็บที่แผลเป็น เขาจึงตัดสินใจเขียนจดหมายไปแล้วให้ซีเรียส พ่อทูนหัวของเขาฟัง ซึ่งซีเรียสก็เชื่อว่าเป็นเพราะลอร์ดโวลเดอมอร์วางแผนร้ายบางอย่างเกี่ยวกับแฮร์รี่ไว้ เช้าวันรุ่งขึ้น ครอบครัวเดอร์สลีย์ได้รับจดหมายจากครอบครัววิสลีย์ขออนุญาตพาแฮร์รี่ไปดูควิดดิชเว็ลด์คัพ กีฬายอดนิยมของโลกเวทมนตร์ แม้ว่าครอบครัวเดอร์สลีย์จะไม่พอใจเพราะไม่อยากเห็นแฮร์รี่มีความสุข แต่ครอบครัววิสลีย์ก็มารับตัวแฮร์รี่ไปจากบ้านซอยพรีเว็ตจนได้และพาเขาไปพักยังบ้านโพรงกระต่ายเพื่อไปดูควิดดิชเว็ลด์คัพ ด้วยกันก่อนจะกลับไปเริ่มปีการศึกษาใหม่ที่ฮอกวอตส์

แฮร์รี่ รอน เซอร์ไมโอเน่ เฟร็ด จอร์จ และจินนี่เดินทางไปดูควิดดิชเว็ลด์คัพพร้อมนายวิสลีย์และครอบครัววิกเกอร์ด้วยกุญแจนำทาง นายวิสลีย์แนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักกับลูโด แบ็กแมนและบาร์ตี้ เคร้าช์ พ่อมดที่รับผิดชอบการจัดควิดดิชเว็ลด์คัพ ลูโด แบ็กแมนเป็นอดีตนักควิดดิชทีมชาติอังกฤษจอมขี้คุยและนิสัยเหมือนเด็ก ส่วนบาร์ตี้ เคร้าช์เป็นพ่อมดสูงวัยท่าทางเอาจริงเอางัง ทั้งสองคนทำงานให้กระทรวงเวทมนตร์ แฮร์รี่และทุกคนเข้าไปดูควิดดิชเว็ลด์คัพรอบชิงชนะเลิศระหว่างไอร์แลนด์กับบัลแกเรีย ซึ่งบัลแกเรียเป็นฝ่ายชนะและผู้ที่ทำคะแนนให้บัลแกเรียได้ก็คือวิกเตอร์ ครัม ซีกเกอร์อายุ 18 ปีที่มีหน้าตาบึ้งตึงตลอดเวลา กลางดึกคืนนั้น แฮร์รี่และทุกคนในเว็ลด์คัพก็ต้องพบกับเรื่องอกสั่นขวัญแขวนหลังจากที่มีคนเสกตรามารซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของลอร์ดโวลเดอมอร์ขึ้นบนท้องฟ้า โดยทุกคนเข้าใจว่าวิกกี้ เอลฟ์ประจำบ้านของบาร์ตี้ เคร้าช์เป็นคนเสกตรามาร ทำให้บาร์ตี้ เคร้าช์โกรธมากและไล่เอลฟ์ประจำบ้านออกทันที เซอร์ไมโอเน่ไม่

พอใจการกระทำที่พ่อแม่แม่คทำต่อเอลฟ์ประจำบ้าน ทำให้เธอเริ่มความคิดที่จะปลดปล่อยเอลฟ์ประจำบ้านออกจากระบบทาสของโลกเวทมนตร์

แฮร์รี่และเพื่อน ๆ เดินทางกลับมายังโรงเรียนฮอกวอตส์และพบว่าปีนี้ที่ฮอกวอตส์มีการจัดการประลองเวทไตรภาคีขึ้นแทนการแข่งขันควิดดิชระหว่างบ้าน โดยการประลองเวทไตรภาคีจะเป็นการแข่งขันกระชับมิตรระหว่างโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป 3 แห่งคือ ฮอกวอตส์ โบซ์บาดง และเคิร์มสเตรงก์ โดยแต่ละโรงเรียนจะคัดเลือกตัวแทนมาโรงเรียนละคนเพื่อทำการแข่งขันซึ่งด้วยไตรภาคีและรางวัล 1,000 เกลเลียน โดยผู้จะเข้าประลองได้นั้นต้องมีอายุ 17 ปีขึ้นไป และการแข่งขันจะเริ่มขึ้นในวันฮัลโลวีน ในปีการศึกษาที่ 4 นี้ แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ก็ได้อาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดคนใหม่ชื่อ “แม็ค – อาย” มู้ดดี พ่อมคชราหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว เต็มไปด้วยรอยแผลเป็น และยังมีตาวิเศษที่สามารถมองได้รอบทิศอยู่ตรงกลางหน้าผากด้วย แม็ค – อาย มู้ดดี ได้สอนให้แฮร์รี่และเพื่อน ๆ รู้จักกับคำสาปโทษผิวดานเดี่ยวซึ่งเป็นคำสาปที่ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์และลูกสมุนที่เรียกตัวเองว่าผู้เสพความตายใช้ในการทรมานและฆ่าพ่อแม่แม่คในยุคที่ยังรุ่งเรืองอยู่ ซึ่งในปัจจุบันคำสาปเหล่านี้เป็นคำสาปที่ถูกกระทรวงเวทมนตร์สั่งห้ามใช้ และหากใครใช้คนผู้นั้นก็ต้องถูกส่งเข้าคุกอักษคาบันทันที

ในวันฮัลโลวีน นักเรียนโรงเรียนโบซ์บาดงและเคิร์มสเตรงก์ก็เดินทางมาถึงฮอกวอตส์พร้อมกับอาจารย์ใหญ่ของพวกเขา โดยมีมาดามแม็กซิม หญิงหน้าสวยร่างใหญ่ยักษ์เท่ากับแฮกริดเป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนโบซ์บาดง และคาร์การอฟ พ่อมคทำทางเจ้าเล่ห์เป็นอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเคิร์มสเตรงก์ ในงานเลี้ยงฮัลโลวีน คัมเบิลดอร์ได้นำถ้วยอัคนีออกมาเพื่อใช้ในการคัดเลือกตัวแทน 3 คนจาก 3 โรงเรียนเพื่อประลองเวทไตรภาคี โดยตัวแทนจากเคิร์มสเตรงก์ได้แก่ วิกเตอร์ ครัม จากโบซ์บาดง ได้แก่ เฟลอร์ เดอลากูร์ และตัวแทนจากฮอกวอตส์ ได้แก่ เซดริก ดิกกอรี่ แต่ในขณะนั้นเอง ถ้วยอัคนีก็ได้ส่งชื่อของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ออกมาเป็นผู้เข้าแข่งขันคนที่ 4 ทำให้แฮร์รี่ต้องเข้าร่วมแข่งขันประลองเวทไตรภาคีด้วยอย่างไม่คาดฝัน รอนและเพื่อน ๆ ใน ฮอกวอตส์เข้าใจแฮร์รี่คิดว่าเขาทำตัวเด่นดังและเริ่มตีตัวออกห่างเขา มีแต่เพียงเฮอริไมโอนีนเท่านั้นเชื่อว่าแฮร์รี่ไม่ได้เป็นคนใส่ชื่อตัวเองเข้าไปในถ้วยอัคนี

ในการประลองเวทไตรภาคี ตัวแทนที่เข้าแข่งขันจะต้องปฏิบัติภารกิจ 3 ประการ โดยมีลูโด แบ็กแมนและบาร์ดี เคิร์ชมาเป็นกรรมการร่วมกับอาจารย์ใหญ่ของทั้ง 3 โรงเรียน และมีริต้า สกิตเตอร์นักข่าวสาวจอมซุ่มที่ชอบนั่งเทียนเขียนข่าวคอยรายงานสถานการณ์การประลอง

ตลอดการแข่งขัน โดยภารกิจแรกจะเป็นภารกิจเพื่อทดสอบความกล้าหาญโดยการเก็บไข่ทองคำจากรังมังกร ซึ่งในภารกิจนี้ แฮร์รี่ก็สามารถผ่านไปได้อย่างปลอดภัยโดยการใช้ไม้กวาดบินมาช่วยในการเก็บไข่ทองคำและได้คะแนนเป็นลำดับที่ 1 เสมอกันกับวิกเตอร์ ครัม และด้วยความอันตรายของภารกิจนี้ทำให้รอนกลับมาคืนดีกับแฮร์รี่อีกครั้ง และในระหว่างนี้แฮร์รี่จะต้องไปปรึกษาของภารกิจที่สองจากไข่ทองคำที่ได้รับมา

ในคืนวันคริสต์มาส ฮอกวอตส์ได้จัดงานเต้นรำเพื่อฉลองการประลองเวทไตรภาคี โดยให้นักเรียนจับคู่กันมางานเต้นรำ โดยตัวแทนทั้ง 4 คนจะต้องหาคู่มาเปิดฟลอร์เต้นรำ แฮร์รี่คิดจะชวนโซ แซง นักเรียนหญิงหน้าตาน่ารัก ซิกเกอร์ของบ้านเรเวนคลอที่เขาแอบชอบอยู่มาเป็นคู่ แต่ปรากฏว่าโซตอบรับที่จะไปงานกับเซดริกตัวแทนอีกคนหนึ่งของฮอกวอตส์แล้ว แฮร์รี่จึงต้องไปงานกับปาราวตี พาดิล นักเรียนหญิงบ้านกริฟฟินดอร์แทน ซึ่งในงานนี้แฮร์รี่ไม่โอเน็ตได้รับเชิญมาในฐานะคู่เต้นรำของวิกเตอร์ ครัม ทำให้รอนไม่พอใจและพูดจาไม่ดีใส่แฮร์รี่ไม่โอเน็ตทำให้ทั้ง 2 คนทะเลาะกัน แฮร์รี่และรอนเริ่มสังเกตเห็นว่าแฮร์รี่ไม่โอเน็ตเปลี่ยนแปลงไปเป็นสาวสวยขึ้นกว่าที่พวกเขาเคยเห็น

ในระหว่างทางกลับจากงานเลี้ยง แฮร์รี่และรอนได้รู้ความลับของแฮกริดและมาดามแมกซิมว่าทั้งสองไม่ใช่พ่อมดแม่แมดสายเลือดบริสุทธิ์แต่เป็นลูกครึ่งยักษ์ เมื่อความลับนี้ถูกเปิดเผยในหนังสือพิมพ์เคล็ทพรอเฟ็ต แฮกริดจึงถูกไล่ออกจากตำแหน่งอาจารย์และต้องเดินทางออกจาก ฮอกวอตส์เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองชาวพ่อมดแม่แมดไม่ยอมรับอาจารย์ที่ไม่ใช่สายเลือดบริสุทธิ์ แฮกริดขอร้องให้แฮร์รี่เอาชนะการประลองเวทไตรภาคีให้ได้เพื่อแสดงให้ชาวโลกเวทมนตร์ได้รู้ว่าสายเลือดบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นตัววัดความสามารถของพ่อมด ทำให้แฮร์รี่ต้องย้อนกลับมาไปปรึกษาของภารกิจที่ 2 จากไข่ทองคำอย่างจริงจัง และด้วยความช่วยเหลือของเซดริกทำให้แฮร์รี่ได้รู้ว่ภารกิจที่ 2 คือการดำน้ำไปงมของรักจากทะเลสาบหน้าโรงเรียนฮอกวอตส์ แฮร์รี่จึงต้องพยายามคิดหาวิธีการในการหายใจใต้น้ำให้ได้ครบ 1 ชั่วโมงเพื่อปฏิบัติภารกิจนั้น แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไม่โอเน็ตช่วยกันค้นหาวิธีการแต่ก็ไม่สามารถหาพบ และในคืนก่อนวันประลองภารกิจที่ 2 รอนและแฮร์รี่ไม่โอเน็ตก็ถูกเรียกตัวไปหาศาสตราจารย์มกกอนนากัลและไม่ได้กลับมาช่วยแฮร์รี่ทำภารกิจที่ 2 อีกเลยจนรุ่งเช้า แฮร์รี่ได้พบกับค็อบบี้ เอลฟ์ประจำบ้านที่มาทำงานที่ฮอกวอตส์ ค็อบบี้ได้บอกความลับในการหายใจใต้น้ำด้วยหญ้าแห้งอกลา พร้อมทั้งนำหญ้าแห้งอกลามาให้แฮร์รี่

ภารกิจที่ 2 ของการประลองเวทีไตรภาคีถูกจัดขึ้นในเช้าวันที่ 24 กุมภาพันธ์ โดยในภารกิจนี้แฮร์รี่และตัวแทนอีก 3 คนจะต้องดำน้ำลงไปยังทะเลสาปเพื่อนำของที่ถูกลักพาไปกลับคืนมา ซึ่งของที่ว่านี้ก็คือรอน วิสลิย์ เพื่อนรักของแฮร์รี่ เฮอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์ ของรักของวิกเตอร์ ครัม โข แซง คนรักของเซดริก ดิกกอรี่ และน้องสาวของเฟลอร์ เดอลาเกอร์ โดยทั้ง 4 คนนี้ได้ถูกชาวเงือกจับเป็นตัวประกันไว้เพื่อรอให้ตัวแทนทั้ง 4 ไปช่วยขึ้นมา แม้ว่าในภารกิจนี้แฮร์รี่จะกลับมาเป็นคนสุดท้ายและกลับมาไม่ทันเวลาที่ได้กำหนดไว้ในการแข่งขัน แต่แฮร์รี่ก็สามารถได้คะแนนมาเป็นที่ 1 เท่ากันกับเซดริก ดิกกอรี่ เพราะดัมเบิลดอร์ได้รู้ความจริงจากประมุขชาวเงือกว่า จริง ๆ แล้วแฮร์รี่ไปถึงตัวประกันเป็นคนแรก แต่ที่เขากลับเข้าฝั่งช้าเป็นเพราะมุ่งมั่นที่จะนำตัวประกันทั้งหมดกลับมาอย่างปลอดภัย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมความมีน้ำใจของเขา ทำให้เขาได้รับคะแนนพิเศษจากเหล่ากรรมการ

ระหว่างการรอกอยภารกิจที่ 3 แฮร์รี่ รอน และเฮอร์ไมโอนี่ก็ได้ออกไปเที่ยวชอกมิดหมู่บ้านพ่อมดแม่มดที่อยู่ไม่ไกลจากปราสาทฮอกวอตส์นัก ที่นั่นทั้งสามคนได้นัดพบกับสนิฟเฟิล ลูนซ์ลีดำ ร่างแปลงของซีเรียสซึ่งอยู่ในระหว่างการหลบซ่อนจากผู้คุมวิญญาณคูกอซ์คาบัน ซีเรียสเป็นห่วงแฮร์รี่มากที่เขาต้องเข้าแข่งขันการประลองเวทีไตรภาคีและเตือนให้แฮร์รี่ระวังตัว รวมทั้งเล่าเรื่องราวในอดีตเกี่ยวกับกรรมการตัดสินการประลองเวทีไตรภาคีอีก 2 คน คือลูโด แบกแมน และบาร์ตี้ เคร้าช์ให้เด็กทั้งสามฟังด้วย ในอดีตลูโด แบกแมนเคยถูกกล่าวหาจากศาสตราจารย์มอด ซึ่งเป็ศาสตราจารย์ในการพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์ของพ่อมดแม่มดว่ามีความเกี่ยวข้องกับลอร์ดโวลเดอมอร์ต แต่อัลบัส ดัมเบิลดอร์ได้ให้การรับรองความบริสุทธิ์แก่เขา ทำให้ลูโด แบกแมนได้รับการปล่อยตัวและพ้นข้อกล่าวหาเช่นเดียวกับศาสตราจารย์สเนป ส่วนบาร์ตี้ เคร้าช์นั้นในอดีตเคยเป็นผู้ต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความรุนแรง และเป็นตัวเก็งในฐานะรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ แต่วันหนึ่งเมื่อลูกชายของเขาซึ่งใช้ชื่อบาร์ตี้ เคร้าช์เหมือนกันถูกตัดสินว่ามีความผิดในฐานะเป็นผู้เสพความตาย ลูกสมุนของลอร์ดโวลเดอมอร์ต เคร้าช์ (คนพ่อ) ก็ทอดทิ้งให้ลูกตัวเองถูกจับเข้าคุกอัสคาบันและเสียชีวิตในคุกนั่นเอง และตัวของเคร้าช์ก็หลุดจากตำแหน่งว่าที่รัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ไปอยู่ในตำแหน่งปัจจุบันจนบัดนี้ อีกทั้งยังสูญเสียภรรยาหลังจากที่ลูกชายถูกจับเข้าคุกได้ไม่นาน จนกลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรงถึงความเข้มงวดที่เขามีต่อลูกชาย เมื่อกลับมาถึงฮอกวอตส์ วิกเตอร์ ครัมเรียกแฮร์รี่ไปคุยเป็นการส่วนตัวที่ชายป่าต้องห้ามใกล้กระท่อมแฮ กริด ระหว่างที่แฮร์รี่กับครัมกำลังคุยกัน พวกเขาก็ได้พบกับบาร์ตี้ เคร้าช์ในอาการพินเพื่อนเข้ามาขอพบดัมเบิลดอร์ แฮร์รี่รับอาสาไปตามดัมเบิลดอร์มาให้และให้ครัมอยู่เป็นเพื่อนเคร้าช์ เมื่อกลับมา

พร้อมกับดัมเบิลดอร์ แฮร์รี่ก็พบว่าครีมนูกทำร้ายนอนสลบอยู่ และครีมนูกได้หายไปแล้ว มู้ดดีอาสาตามหาครีมนูกให้ แต่ก็หาตัวครีมนูกไม่พบ

ภารกิจที่ 3 ของการประลองเวทไตรภาคีถูกจัดขึ้นในวันที่ 24 เดือนมิถุนายนซึ่งเป็นการฝ่าด่านเขาวงกตเข้าไปชิงถ้วยอัคนี ในภารกิจนี้เองตัวแทนจากโบซ์บาดงและเดิร์มสเตรงก์ก็ได้ถูกลอบทำร้ายอย่างลึกซึ้ง เหลือแต่เพียงเซดริกและแฮร์รี่ซึ่งเป็นตัวแทนจากฮอกวอตส์เท่านั้น และในระหว่างที่ทั้งสองคนก้าวไปถึงด่านสุดท้ายเพื่อชิงถ้วยอัคนี พวกเขาได้ต่อสู้กับแมงมุมยักษ์ร่วมกันและตัดสินใจที่จะครองถ้วยอัคนีร่วมกัน

ในทันทีที่แฮร์รี่และเซดริกจับถ้วยอัคนี ถ้วยอัคนีก็แปรสภาพเป็นกุญแจนำทาง นำตัวแฮร์รี่และเซดริกมายังสุสานแห่งหนึ่งซึ่งลอร์ดโวลเดอมอร์ต์และหางนอนลูกสมุนรออยู่ ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ลงมือฆ่าเซดริกด้วยคาถาพิฆาต “อะวาดา เคดาฟ – รา” ทำให้เซดริกสิ้นใจตายทันที แฮร์รี่ได้รู้ความจริงว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ต้องการตัวเขามาเพื่อใช้ในการฟื้นคืนชีพ โดยในการฟื้นคืนชีพของลอร์ดโวลเดอมอร์ต์จะต้องอาศัยของ 3 สิ่ง คือ กระดุกของบิคาทือศพของทอมริดเดิ้ล เนื่องจากทาสรับใช้ คือ มือของหางนอนหรือปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ และเลือดจากศัตรู คือ เลือดของแฮร์รี่ พอตเตอร์นั่นเอง เมื่อได้ของครบทั้ง 3 สิ่งแล้ว ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งและได้เรียกลูกสมุนคือเหล่าผู้เสพความตายกลับมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์คิดจะกำจัดแฮร์รี่ทิ้งด้วยคำสาปพิฆาต เขาจึงได้ให้โอกาสแฮร์รี่ต่อสู้กับเขาด้วยการดวลกันตัวต่อตัว ในขณะที่ทั้งสองปะทะกันไม่กายสิทธิ์ของแฮร์รี่ได้ทวนคาถาของลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ ทำให้วิญญาณของผู้ที่ ถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ฆ่าตายปรากฏออกมาช่วยแฮร์รี่ให้พ้นจากคำสาปพิฆาต

แฮร์รี่กลับมายังฮอกวอตส์พร้อมกับศพของเซดริก เขาได้เล่าความจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ให้อัลบัส ดัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่ และคอร์นีเลียส ฟัดจ์รัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ฟัง ซึ่งทำให้ฟัดจ์ตกใจสุดขีดและปฏิเสธที่จะเชื่อแฮร์รี่โดยสิ้นเชิง ในขณะนั้นเอง แมด – อาย มู้ดดีอาสาพาแฮร์รี่ไปยังห้องพยาบาล มู้ดดีสอบถามแฮร์รี่เกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นและเมื่อรู้ว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ฟื้นคืนชีพแล้ว เขาก็สารภาพให้แฮร์รี่รู้ว่าเขาคือสมุนของลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ที่แฝงตัวเข้ามาในฮอกวอตส์ และเขาเป็นผู้ช่วยให้แฮร์รี่ชนะการประลองเวทไตรภาคีเพื่อให้แฮร์รี่ได้ถ้วยไตรภาคีซึ่งเป็นกุญแจนำทางไปหาลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ ในขณะที่มู้ดดีกำลังจะฆ่าแฮร์รี่ ดัมเบิลดอร์ ศาสตราจารย์สเนปและศาสตราจารย์มกกอนนากัลก็เข้ามาช่วยแฮร์รี่ไว้ได้ทัน

ดัมเบิลดอร์บอกให้แฮร์รี่รู้ว่ามู้ดดีที่แฮร์รี่เห็นและเรียนกับเขามาตลอดเทอมไม่ใช่มู้ดดีตัวจริง แต่เป็นลูกชายของบารตี้ เคร้าช์ลูกสมุนเก่าของลอร์ดโวลเดอมอร์ตที่ทุกคนเข้าใจว่าถูกจับขังอยู่ในคุกอัสคาบันปลอมตัวมาเป็นมู้ดดีโดยการดื่มน้ำยาสรรพรส ดัมเบิลดอร์บังคับให้ลูกชายของบารตี้ เคร้าช์ดื่มสัจจะเซรุ่ม น้ำยาช่วยในการสารภาพความจริงทั้งหมด จึงได้รู้ว่าเคร้าช์หนีออกมาจากคุกอัสคาบันได้โดยการดื่มน้ำยาสรรพรสเพื่อเปลี่ยนตัวกับแม่ของเขาซึ่งป่วยใกล้ตายและแม่ของเขาก็ตายในคุกอัสคาบันในชื่อของเขานั่นเอง โดยตัวเขาก็กลับมาอยู่บ้านภายใต้อำนาจสะกดของบารตี้ เคร้าช์คนพ่อ ลอร์ดโวลเดอมอร์ตสืบรู้ว่าเคร้าช์สมุนเก่ายังไม่ตาย จึงเดินทางมาหาเขาที่บ้านพร้อมทั้งมอบหมายให้ปลอมตัวเป็นมู้ดดีเข้ามาลักพาตัวแฮร์รี่ที่ฮอกวอตส์ พร้อมทั้งเสกคำสาปสะกดใจใส่เคร้าช์คนพ่อให้อยู่ภายใต้อำนาจสะกดของตน วันหนึ่งเคร้าช์คนพ่อได้สติจากอำนาจสะกดใจและหลบหนีจากการควบคุมของลอร์ดโวลเดอมอร์ตมายังฮอกวอตส์เพื่อสารภาพความผิดที่ได้ลักลอบพาลูกชายออกจากอัสคาบัน แต่เคร้าช์คนลูกรู้เรื่องก่อนจึงได้ไปดักรอเคร้าช์คนพ่อและฆ่าเขาตายก่อนที่จะได้พบกับดัมเบิลดอร์และซ่อนศพไว้ที่แปลงดินขุดใหม่หน้ากระท่อมแฮกริด รวมทั้งลักพาตัวแฮร์รี่ไปให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตใช้ในการฟื้นคืนชีพได้เป็นผลสำเร็จ

ดัมเบิลดอร์ประกาศให้ทั้งโรงเรียนฮอกวอตส์ได้ทราบว่าการลอร์ดโวลเดอมอร์ตฟื้นคืนชีพแล้วและได้ทำการฆาตกรรมเซดริก ทำให้เด็ก ๆ ในโรงเรียนรวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองพากันตื่นตระหนกและแบ่งแยกพวกออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตฟื้นคืนชีพแล้วและสนับสนุนดัมเบิลดอร์ อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากกว่าปฏิเสธที่จะเชื่อหรือรับรู้เรื่องของลอร์ดโวลเดอมอร์ตเพราะไม่สามารถยอมรับความจริงที่เจ็บปวดได้และแสดงตนเป็นปฏิปักษ์ต่อดัมเบิลดอร์และแฮร์รี่ พอตเตอร์อย่างรุนแรง เมื่อการสอบเสร็จสิ้นลง นักเรียนทั้งหมดจึงได้เดินทางกลับบ้านในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน

ผู้วิจัยได้ใส่แนวคิดเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความรู้จักกับเนื้อหาและเรื่องราวของวรรณกรรมเรื่องนี้ในเบื้องต้นเพื่อเสริมสร้างความรู้เข้าใจในการอ่านส่วนต่อ ๆ ไปของงานวิจัยชิ้นนี้

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกศินี ศิลปี (2539) ศึกษาชมรมแฟนภาพยนตร์ของหนังสือสตาร์พิคส์และซีเนีแม็คพบว่า ในแง่ของผู้ผลิตนั้นการก่อตั้งชมรมขึ้นเกิดจากผลประโยชน์ทางการตลาดและถือเป็นการคืนกำไรให้กับลูกค้า และกิจกรรมการรวมกลุ่มเป็นการแสดงออกถึงความเป็นผู้มีรสนิยมเดียวกัน และชอบในสิ่งเดียวกันระหว่างทีมผู้ผลิตสื่อและแฟนหนังสือ ส่วนลักษณะแฟนชมรมภาพยนตร์ของหนังสือสตาร์พิคส์และซีเนีแม็คมีลักษณะเป็น Textual Poacher คือเป็นกลุ่มที่มีความรู้ลึกเป็นเจ้าของต่อบทความของหนังสือที่เป็นแฟนประจำ และมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการเขียนบทความหรือวิพากษ์วิจารณ์ลงในหนังสือ ความทั้งมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการผลิต อีกทั้งยังเป็นกลุ่มผู้มีการศึกษาคือเป็นส่วนใหญ่ด้วย โดยปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของแฟนชมรมได้แก่ปัจจัยความสัมพันธ์ที่ีระหว่างทีมผู้ผลิตและกลุ่มผู้บริโภค ปัจจัยด้านความบันเทิงจากกิจกรรมที่จัด ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างแฟนชมรมด้วยกันเอง และปัจจัยในด้านการเป็นเอกลักษณ์ในฐานะของสมาชิกชมรมภาพยนตร์ของหนังสือทั้งสอง ตลอดจนผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ชไมพร แก้วประไพ (2541) ศึกษาการวิเคราะห์แฟนของสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารพบว่า ผู้รับสารที่มีลักษณะเป็นแฟนของเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารนั้นมีความแตกต่างกันในลักษณะทางประชากรศาสตร์ แต่ลักษณะดังกล่าวไม่ได้เป็นอุปสรรคในการเป็นแฟนของเนื้อหาประเภทนี้แต่อย่างใด การเป็นแฟนเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทำให้ผู้รับสารเกิดความผูกพันกับเนื้อหาประเภทนี้จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการติดตามสื่อมวลชนที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร โดยแฟนแต่ละคนสามารถแสวงหาเนื้อหาจากสื่อมวลชนได้หลายช่องทาง ส่วนการเปิดรับและการติดตามสื่อมวลชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารของแฟนนั้นเกิดมาจากแรงผลักดันและแรงกระตุ้นที่แตกต่างกันของผู้รับสาร โดยแฟนที่เป็นผู้รับสารเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารนั้นเป็นตัวแทนที่มีอิสระ เป็นผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้น มีการสื่อสารกลับไปยังสื่อ แต่ในบางครั้งก็เป็นเพียงผู้รับสารอย่างเดียว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้รับสารเป็นสำคัญ และแฟนของเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการติดตามเนื้อหาจากสื่อ ไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน ทั้งที่เป็นประโยชน์ในหน้าที่การงานและความเพลิดเพลิน

หฤทัย रामสูตร (2542) ทำการศึกษาเปรียบเทียบการเสนอภาพเยาวชนในวรรณกรรมเยาวชนต่างวัฒนธรรม พบว่า วรรณกรรมเยาวชนของไทยมีจำนวนวรรณกรรมประเภทแนวสมจริงมากกว่าแนวจินตนาการ ในขณะที่วรรณกรรมเยาวชนแปลมีจำนวนวรรณกรรมแนวสมจริงและแนวจินตนาการใกล้เคียงกัน การเสนอภาพเยาวชนในวรรณกรรมเยาวชนไทยส่วนใหญ่เสนอเรื่องที่เกิดขึ้นในชนบท ตัวละครส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในชนบท เน้นการแสดงปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอกเป็นรูปธรรม และเสนอปัญหาซ้ำ ๆ อย่างตรงไปตรงมา การเล่าเรื่องในลักษณะที่ซ้ำรอยเดิมทำให้ไม่เอื้อต่อการพัฒนาตัวละคร นอกจากนี้ตัวละครเยาวชนและผู้ใหญ่แสดงบทบาทต่อกันและกันในฐานะ “ผู้รับ” และ “ผู้ให้” ทำให้เยาวชนไทยมักตกเป็นฝ่ายรับ (Passive) ของสถานการณ์ ในขณะที่วรรณกรรมเยาวชนต่างประเทศจะแสดงปัญหาอย่างเป็นนามธรรมมากกว่า และมีความหลากหลายของประเด็นและวิธีการนำเสนอมากกว่า มีการเล่าเรื่องที่ก้าวหน้าและเอื้อต่อการพัฒนาตัวละครมากกว่า โดยตัวละครเยาวชนและผู้ใหญ่มีโอกาสแสดงบทบาทผู้ให้และผู้รับเท่าเทียมกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ นอกจากนี้บทสัมภาษณ์บรรณาธิการทำให้ทราบว่า ตลาดวรรณกรรมเยาวชนไทยยังแคบ เนื่องจากนักเขียนไม่เข้าใจในเยาวชน จึงมักเสนอเรื่องโดยให้การอบรมสั่งสอนอย่างตรงไปตรงมาเพราะเห็นว่าถูกใจผู้ปกครองและบรรณารักษ์

ธศา จิตโต (2545) แปลหนังสือเรื่อง เจ. เค. โรว์ลิ่ง อัจฉริยะเบื้องหลังแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งเขียนโดย ฉอน สมิธ ผู้เขียนวิเคราะห์ชีวประวัติของเจ. เค. โรว์ลิ่ง ผู้แต่งวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ โดยการวิเคราะห์จากเอกสารและการสัมภาษณ์ซึ่งมีการอ้างอิงถึงหนังสือ นิตยสาร รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ ภาพยนตร์ และบทเพลงเป็นจำนวนมาก ผู้เขียนต้องการแกะรอยเท้าของผู้แต่ง มุ่งหวังที่จะค้นพบสิ่งที่ชักจูงผู้แต่งในการกำเนิดแฮร์รี่ พอตเตอร์ ทำให้ผู้เขียนพบว่า แฮร์รี่ พอตเตอร์ กำเนิดมาจากประสบการณ์ของผู้แต่งทั้งสิ้น ตัวละคร ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้แต่ง เช่น เพื่อนบ้าน ตัวละครในหนังสือที่ผู้แต่งชอบอ่าน ก็กลายมาเป็นตัวละครในแฮร์รี่ พอตเตอร์ สถานที่ที่เคยไป ความทรงจำต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเรื่องราวในแฮร์รี่ พอตเตอร์ เสมือนเป็นการนำชีวิตของผู้แต่งใส่ลงไปในวรรณกรรม จากการค้นคว้าทำให้ทราบว่าผู้แต่งมีลักษณะรักการอ่าน ช่างจดจำ ช่างจินตนาการ ซึ่งเป็นนิสัยที่นักเขียนควรมีเป็นอย่างยิ่ง

ปาริชาติ สุคนธ์พานิช (2545) ศึกษาแฮร์รี่ พอตเตอร์ : วรรณกรรมเพื่อพัฒนานิสัยการอ่าน พบว่า จุดเด่นหรือจุดจับใจของเนื้อหาวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีต่อความสนใจอ่าน

ของผู้อ่านมาจากวิธีการเล่าเรื่องโดยใช้กลยุทธ์การผสมผสาน (Hybridism) ระหว่างของจริง (Reality) ที่ผู้อ่านคุ้นเคยกับจินตนาการ (Fantasy) ที่ผู้แต่งสร้างขึ้นในทุกองค์ประกอบของการเล่าเรื่องได้อย่างลงตัวและแนบเนียน สิ่งที่น่าสนใจที่โดดเด่นประทับใจผู้อ่านมา คือ การสร้างตัวละครเอกเป็นเด็กได้แสดงบทบาทในด้านความกล้าหาญที่หลากหลาย โดยสัญลักษณ์และความหมายสื่อออกมาในลักษณะของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างความสัมพันธ์คู่ตรงข้าม ความดี - ความชั่ว มุ่งสอนผู้อ่านให้ยอมรับความเป็นจริงของชีวิต ซึ่งผู้อ่านรับรู้และสามารถถอดความหมายได้สอดคล้องกับการเข้ารหัสของผู้แต่ง วรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนนิสัยการอ่านของตัวเอง จากเดิมที่ไม่ชอบอ่านหนังสือกลายเป็นคนชอบอ่านหนังสือ และยังมีผลให้เกิดความต้องการหนังสือประเภทนี้อีก ผู้อ่านส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ ในด้านนิสัยการอ่าน ประโยชน์ของการอ่าน ความคุ้มค่า คุณค่าของหนังสือ คุณภาพหนังสือ แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉากผู้แต่ง และผู้แปล

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความนิยมชมชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ ในประเทศไทย มีจุดประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” 2) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยในการสร้างความนิยมชมชอบสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ 3) เพื่อศึกษาการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงลักษณะความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) อีกทั้งได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรม และส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการศึกษาผู้รับสารด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ส่วนที่ 1 การศึกษาเนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ผู้วิจัยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ด้านการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อ (Content Analysis) โดยจะทำการศึกษาองค์ประกอบของสื่อด้วยการวิเคราะห์วรรณกรรม ภายใต้กรอบแนวคิดทฤษฎีสัญญาวิทยาเชิงโครงสร้าง ทฤษฎีการเล่าเรื่อง รวมทั้งแนวคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมและวรรณกรรมเยาวชน

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาองค์ประกอบสื่อวรรณกรรมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลเอกสาร อันประกอบด้วย แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับนักประพันธ์ หรือเจ. เค. โรว์ลิงค์ เอกสารสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือที่มีความเกี่ยวข้องกับสื่อวรรณกรรมเยาวชน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” รวมทั้งบทความในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อและการวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
2. แหล่งข้อมูลที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ อันประกอบด้วยแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสื่อวรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ที่สามารถพบได้ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประเภทเว็บไซต์

ประชากรในการศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดประชากรในการศึกษาเป็นสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เฉพาะที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยแล้ว จำนวน 4 เล่ม ด้วยกันคือ

1. แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ (Harrt Potter and the Philosopher Stone)
2. แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets)
3. แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัซคาบัน (Harry Potter and the Prisoner of Azkaban)
4. แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (Harry Potter and the Goblet of Fire)

การเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยภาคตัดขวาง (Cross – Sectional Study) โดยอาศัยข้อสันนิษฐานว่า สื่อทุกประเภทจะมีลักษณะหน้าที่เหมือนกันไม่ว่าจะอยู่ในช่วงเวลาใด ดังนั้น ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหาในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน 2546 รวมระยะเวลา 2 เดือน

หน่วยในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้สร้างหน่วยในการวิเคราะห์เกี่ยวกับองค์ประกอบของสื่อวรรณกรรมเอาไว้ดังนี้

1. โครงเรื่องที่ใช้ในการแต่งวรรณกรรม อันเป็นการวิเคราะห์การวางลำดับเหตุการณ์ภายในสื่อวรรณกรรมแต่ละเล่ม
2. แก่นเรื่อง ซึ่งหมายถึง แนวคิดสำคัญที่ผู้แต่งต้องการสื่อสารให้ผู้รับสารได้ทราบจากการอ่านเรื่องราวในวรรณกรรม
3. ตัวละคร ซึ่งหมายถึง ตัวละครต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
4. ฉาก หมายถึง สถานที่ที่ผู้ประพันธ์กำหนดขึ้นเพื่อรองรับการเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ
5. สัญลักษณ์ หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ใช้ในการสื่อความหมายถึงสิ่งอื่น ๆ ให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ความ และหาความหมายของข้อมูลโดยใช้กรอบทฤษฎีสัญวิทยาเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์วรรณกรรม (Semiological Analysis) โดยศึกษาจากตัวบท (Text) ของวรรณกรรม ซึ่งผู้วิจัยจะใช้วิธีพิจารณาด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ของการสร้างสื่อวรรณกรรม

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยตารางลงรหัส (Coding Sheet) ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีเป็นเครื่องมือ โดยตารางลงรหัสนี้จะประกอบด้วย Category System ที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลเป็นไปในรูปแบบการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ค้นพบได้ในบทที่ 4 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรม

ส่วนที่ 2 การศึกษาชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter's FanClub) ในประเทศไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษา “ความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการจากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย” เป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคม (Social Phenomena) จากสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริง เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อมนั้น โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ด้านการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – Depth Interview)

แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความนิยมชมชอบและการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก“แฮร์รี่ พอตเตอร์” โดยอาศัยแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล ได้แก่ แหล่งข้อมูลที่เป็นสมาชิกในชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัทนานมี บุ๊คส์ จำกัด จำนวน 20 คน แบ่งเป็น ชาย 10 คน หญิง 10 คน ที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี และเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี โดยต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมของชมรมอย่างสม่ำเสมอ
2. แหล่งข้อมูลประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ เว็บไซต์ต่าง ๆ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ ที่สามารถค้นหาได้จากสื่ออินเทอร์เน็ต

ประชากรในการศึกษา

ผู้วิจัยได้เลือกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ หรือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์ แฟนคลับ” ที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัทนานมี บุ๊คส์ จำกัด เนื่องจากเป็นกลุ่มประชากรที่มีการรวมตัวกันทำกิจกรรมเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีความต่อเนื่องที่สุด

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากแหล่งข้อมูลประเภทบุคคลในช่วงเวลาดังแต่เดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2546 รวมระยะเวลา 2 เดือน โดยก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะจัดส่งรูปแบบคำถามที่ผู้วิจัยต้องการทราบข้อมูลไปให้ผู้รับสารที่เป็นสมาชิกชมรมล่วงหน้า โดยการเก็บข้อมูลในระหว่างการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะใช้เครื่องมือในการช่วยเก็บข้อมูล โดยการบันทึกเทปและจดบันทึก

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างคำถาม (Structured Interview) โดยมีการสร้างแนวคำถามโดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับแฟนและแฟนคอม และจิตวิทยาวัยรุ่นดังนี้

1. เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ ชื่อจริง นามสกุล ชื่อเล่น เพศ อายุ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์สภาพทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล
2. รู้จัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้อย่างไร และมีเหตุผลอะไรในการเลือกอ่านวรรณกรรมเรื่องเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” รวมทั้งการเข้าร่วมกลุ่มชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ เพื่อศึกษาถึงความนิยมชมชอบในวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์
3. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร การผจญภัย และองค์ประกอบตอนที่ชอบ ทำไมจึงชอบ และการดูบริบทแวดล้อมขณะสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาวิธีการเชื่อมโยงจินตนาการให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์แต่ละคน
4. มีการรับสื่อประเภทอื่นเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” หรือสะสมของเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ไว้บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด เพื่อศึกษาถึงลักษณะความเป็นแฟนของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยาของผู้รับสารที่เป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย โดยวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์และโยงให้เห็นสาเหตุในการเกิดความนิยมชมชอบของสมาชิกชมรมต่อสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”
2. การศึกษาเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย และลักษณะความเป็นแฟนของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย โดยวิเคราะห์จากบทสัมภาษณ์ตามแนวคำถามที่ได้วางไว้

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลในการศึกษา ผู้วิจัยจะใช้การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับแฟนและแฟนดอม และแนวคิดเกี่ยวกับจินตนาการและการปรับเปลี่ยนจินตนาการ เป็นหลักในการวิเคราะห์สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความนิยมชมชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์, ปัจจัยที่ทำให้เกิดความนิยมชมชอบวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์, รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

ผู้วิจัยแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนแรกเป็นการศึกษาเนื้อหาสื่อวรรณกรรมโดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) ด้านการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทยแล้วจำนวน 4 เล่ม ประกอบด้วย แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ (Harry Potter and the Philosopher Stone), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets), แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน (Harry Potter and the Prisoner of Azkaban) และแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี (Harry Potter and the Goblet of Fire) ในด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรม

ส่วนที่สองเป็นการศึกษาชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter' Fanclub) โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In - Depth Interview) เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่บริษัทนานมีบุ๊คส์ จำกัดเป็นผู้ก่อตั้งขึ้น

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

คำถามวิจัยข้อที่ 1 สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” มีองค์ประกอบใดบ้าง และมีลักษณะเป็นอย่างไร

ในการศึกษาเรื่อง ความนิยมชมชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เพื่อทำการตอบคำถามเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อวรรณกรรม จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นมีองค์ประกอบต่าง ๆ ครบถ้วนตามลักษณะทั่วไปของสื่อวรรณกรรม โดยสามารถแจกแจงรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของวรรณกรรมได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านโครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องถือเป็นแบบแผนหรือระบบที่นักประพันธ์สร้างขึ้นเพื่อเล่าเหตุการณ์ พฤติกรรมและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวละคร โครงเรื่องเป็นแนวทางที่นักประพันธ์ใช้กำหนดลักษณะ บทบาท และอาการของตัวละคร โครงเรื่องจึงเป็นตัวกำหนดเหตุการณ์และข้อเท็จจริงของเรื่อง อีกทั้งยังมีบทบาทต่อการดำเนินเรื่องและการพัฒนาของตัวละครไปในแนวทางที่นักประพันธ์วางไว้ โครงเรื่องเปรียบเสมือนกับกรอบของเรื่องที่นักประพันธ์กำหนดขึ้นเพื่อใช้เขียนเรื่องโดยโครงเรื่องแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 โครงเรื่องหลัก

เป็นการวางโครงเรื่องโดยรวมของตัววรรณกรรมโครงเรื่องหลักของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นการวางโครงเรื่องที่ถูกสร้างขึ้นมาตามสูตรสำเร็จการสร้างตำนานวีรบุรุษ โดยมีลักษณะเป็นแบบคงรูปซึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันในทุกเล่มของวรรณกรรม มีการเริ่มต้น การดำเนินเรื่อง และการสรุปจบของเรื่องราวและเหตุการณ์ในช่วงเวลาเดียวกันในทุกภาค เพียงแต่จะมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาไปตามเนื้อเรื่องของแต่ละภาค โดยสามารถแบ่งการวางโครงเรื่องออกได้เป็น 3 ช่วงใหญ่อันประกอบด้วย การจากไป การต่อสู้ และการกลับมา

ช่วงที่ 1 การจากไป

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จะมีตอนเริ่มเรื่อง (Beginning, Exposition หรือ Opening) ที่กระบวนการการจากไปของพ่อมดน้อยแฮร์รี่ พอตเตอร์ ที่จะเดินทางกลับสู่โรงเรียนคาถาพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ต ในวันที่ 1 กันยายน ซึ่งเป็นวันเปิดเทอมของโรงเรียนในทุกปี หลังจากที่ต้องกลับมาอาศัยอยู่กับครอบครัวของลุงที่เป็นคนธรรมดาไม่ใช่พวกพ่อมดแม่มดในช่วงเวลาที่โรงเรียนปิดเทอม เป็นการเดินทางเข้าสู่โลกแห่งเวทมนตร์คาถาและการผจญภัยในโลกแห่งจินตนาการที่เริ่มต้นเหมือนกันในทุกภาคของวรรณกรรมเรื่องนี้

ตลอดเวลา 11 ปีที่ผ่านมา แฮร์รี่ พอตเตอร์ ใช้ชีวิตอยู่ในบ้านเลขที่ 4 ซอยพรีเว็ตกับครอบครัวเดอร์สลีย์ญาติจอมกดขี่ข่มเหงของเขา แฮร์รี่รู้แล้วว่าตนเองเป็นเด็กผู้ชายธรรมดา ๆ คนหนึ่ง ไม่เคยรู้ตัวเองว่าเป็นพ่อมดเขาไม่รู้ว่าโลกแห่งเวทมนตร์ที่เต็มไปด้วยพ่อมด แม่มด เวทมนตร์คาถา และบรรดาภูติผีปีศาจนั้นมีอยู่จริง อีกทั้งยังไม่เคยรู้ว่าตัวเองนั้นเป็น “ตำนาน” แห่งโลกเวทมนตร์ที่ทุกคนยกย่องเขาเป็น “แฮร์รี่ พอตเตอร์ ผู้ยิ่งใหญ่” พ่อมดผู้เดียวที่รอดตายจากเงื้อมมือของลอร์ดโวลเดอมอร์เจ้าแห่งศาสตร์มืดผู้ชั่วร้าย แล้วยังล้มบัลลังก์ของเจ้าแห่งศาสตร์มืดได้ตั้งแต่ยังแบเบาะ

แต่เมื่อเขาได้รับจดหมายจากโรงเรียนฮอกวอร์ตที่แฮกริดนำมาให้ทุกสิ่งทุกอย่างก็เปลี่ยนไปจากเดิมจนหมดสิ้น การผจญภัยของแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้เริ่มเปิดฉากขึ้นเมื่อได้รับรู้ว่าตัวเองเป็นพ่อมดและต้องเดินทางไปเรียนที่โรงเรียนคาถาพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ตซึ่งมีอัลบัส ดัมเบิลดอร์ พ่อมดผู้ยิ่งใหญ่เป็นอาจารย์ใหญ่ เป็นเวลา 7 ปีการศึกษา และที่โรงเรียนฮอกวอร์ตนี้เอง แฮร์รี่ พอตเตอร์ ได้พบกับพ่อมดแม่มดมากมายทั้งที่อายุมากกว่าเขาและอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เขาได้เรียนรู้เรื่องเวทมนตร์คาถาและได้รู้จักกับโลกแห่งเวทมนตร์มากขึ้น อีกทั้งยังได้รับรู้ว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะใช้ชีวิตอยู่ในโลกแห่งเวทมนตร์ เพราะยังมีเรื่องราวมากมายที่เขาจะต้องศึกษาในหลักสูตรแต่ละปีของโรงเรียนฮอกวอร์ต และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

หลังจากที่ แฮร์รี่ พอตเตอร์ ได้เดินทางมาถึงโรงเรียนคาถาพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ตแล้วก็จะถึงช่วงการพัฒนาเหตุการณ์ของเรื่อง (Rising Action) เป็นช่วงที่เรื่องราวการผจญภัยของแฮร์รี่ พอตเตอร์ดำเนินไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน มีเหตุการณ์เกิดขึ้นติดต่อกัน และเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน เป็นขั้นตอนของการเปิดเผยเงื่อนงำในเรื่องออกมาเป็นปัญหาความ

ขัดแย้ง ซึ่งอาจเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างคนกับคน (Man Against Man) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจของตัวละคร (Man against Himself) หรือความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับพลังภายนอก (Man against External Force)

ช่วงการพัฒนาเหตุการณ์ของเรื่องเป็นระยะแห่งการเพิ่มปมปัญหาให้ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่จุดแห่งการเขม็งเกลียวถึงที่สุดหรือเรียกได้ว่าเป็นช่วงเวลาแห่งความยุ่งยาก (Complication) ซึ่งในระหว่างการเผชิญหน้ากับช่วงเวลายุ่งยากที่กำลังเขม็งเกลียวซับซ้อนขึ้นทุกที แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็จะได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้เขาสามารถเผชิญหน้าและรับมือกับสถานการณ์แห่งความเป็นความตายที่จะเกิดขึ้นในช่วงต่อไปได้ ขั้นตอนการพัฒนาเรื่องในช่วงการจากไปนี้ แฮร์รี่ พอตเตอร์จะได้พบกับบรรดาผู้ช่วยเหลือซึ่งจะทำการชี้แนะเกี่ยวกับเวทมนตร์ คาถา และได้รับรู้ความเป็นไปในโลกแห่งเวทมนตร์อันเป็นดินแดนที่เขาไม่เคยรู้จักมาก่อนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

ช่วงที่ 2 การต่อสู้

ช่วงการต่อสู้ถือเป็นขั้นจุดวิกฤติ (Climax หรือ Peripety) ของเรื่องราวในแต่ละตอนของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ช่วงการต่อสู้เป็นช่วงที่เหตุการณ์หรือความขัดแย้งที่อยู่ในแต่ละภาคค่อยสะสมเพิ่มความซับซ้อนเข้าสู่จุดที่แตกหักหรือจุดวิกฤติที่สุด ตัวละครของเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวละครสำคัญ ๆ เช่น แฮร์รี่ พอตเตอร์ รอน วิสลิย์ และ เฮอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์จะอยู่ในภาวะหรือวินาทีที่สำคัญอย่างยิ่งยวด ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นทางออกหรือทางแก้ปัญหา เมื่อผู้อ่านอ่านมาถึงขั้นตอนที่ในช่วงวิกฤติสุดของเรื่องจะมีความรู้สึกอยากติดตามเรื่องเป็นที่สุด มีความอยากรู้อย่างยิ่งว่าจะเกิดอะไรขึ้นและเรื่องจะจบลงอย่างไร และเมื่อเรื่องดำเนินผ่านจุดวิกฤติไปแล้ว ปมเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เคยมีเงื่อนไขหรือมีปริศนาก็จะถูกเปิดเผยออกมา จุดวิกฤติก็จะเข้าสู่ภาวะคลี่คลายของเรื่อง (Falling Actions)

ช่วงการต่อสู้เริ่มต้นขึ้นเมื่อตัวแฮร์รี่ พอตเตอร์ถูกชักพาไปในสถานที่ซึ่งมิได้คาดหมายหรือสถานการณ์อันไม่คุ้นเคย แต่จะได้พบกับผู้ร่วมทางซึ่งจะทำหน้าที่ช่วยเหลือและนำพาเขาไปสู่ความท้าทายหรือสถานการณ์อันเปรียบเสมือนกับประตูแห่งความเป็นความตาย ซึ่งผู้ร่วมทางไปต่อสู้กับแฮร์รี่ พอตเตอร์ ก็มักจะเป็นรอน วิสลิย์ และ เฮอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เพื่อนสนิททั้งสองคนของเขา แต่อย่างไรก็ตามในที่สุดแฮร์รี่ ก็จะต้องต่อสู้เพียงลำพังหรือก้าวข้ามประตุนั้นเข้าไปด้วยตัว

ของเขาเอง แฮร์รี่จะต้องต่อสู้กับสิ่งชั่วร้ายจนบาดเจ็บปางตาย และเริ่มเข้าใจถึงพลังของตนเองและที่มาของพลังลึกลับที่มีอยู่

ช่วงที่ 3 การกลับมา

ช่วงการกลับมาเป็นตอนที่ปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ในเรื่องได้สิ้นสุดลงแล้วโดยแฮร์รี่ พอตเตอร์จะสามารถรอดกลับมาจากการต่อสู้ได้โดยอาจได้รับความช่วยเหลือจากใครบางคนหรือของบางอย่าง ซึ่งเมื่อกลับมาแล้วแฮร์รี่ พอตเตอร์จะประสบความสำเร็จถึงสองด้านอันเกิดจากการได้รับเกียรติยศชื่อเสียงและค้นพบตัวตนที่แท้จริงภายในใจของเขาเองได้พบกับอิสรภาพในการมีชีวิตอยู่อย่างเต็มที่เพราะเขาสามารถเอาชนะความกลัวได้โดยสิ้นเชิง

สำหรับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แล้ว การได้รับความช่วยเหลือจากใครบางคนเพื่อให้พ้นจากนาทิวฤกษ์ของชีวิตก็มักจะเป็นการได้รับความช่วยเหลือจาก “อัลบัส ดัมเบิลดอร์” พ่อมดผู้ยิ่งใหญ่นั่นเอง หลังจากที่แฮร์รี่ พอตเตอร์ต้องต่อสู้กับลอร์ดโวลเดอมอร์ในฉากท้ายของเรื่อง ดัมเบิลดอร์มักจะพาเขากลับมาพร้อมทั้งเฉลยปริศนาบางอย่างที่เขาสงสัยให้ได้รับคำตอบ บางทีถ้าดัมเบิลดอร์ไม่ได้เดินทางไปช่วยแฮร์รี่เองก็จะส่ง “บางสิ่งบางอย่าง” ไปแทน เช่น นักฟิสิกส์ชื่อฟอกส์ เป็นต้น ซึ่งหลังจากการฟันฝ่าอุปสรรคทั้งหลายแล้วแฮร์รี่ พอตเตอร์จะมีความแข็งแกร่งพร้อมทั้งเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ภาค การเผชิญหน้ากับลอร์ดโวลเดอมอร์ถือเป็นฝันร้ายที่น่าสยดสยองที่สุดสำหรับพ่อมดทั้งหลาย จนแม้แต่ชื่อก็ยังไม่กล้าเรียกออกมาตรง ๆ ต้องใช้สรรพนามแทนว่า “คนที่คุณก็รู้ว่าใคร” แต่กับแฮร์รี่แล้ว เขาต้องประสบกับมันมาหลายต่อหลายครั้ง และประสบการณ์เหล่านี้ได้หล่อหลอมให้แฮร์รี่ พอตเตอร์กลายเป็นพ่อมดที่ยิ่งใหญ่กว่าพ่อมดทั้งปวงแม้กระทั่งดัมเบิลดอร์ ในที่สุดตอนจบของเรื่อง (Denouement หรือ Ending) ก็มาถึง เป็นการจบโดยที่ตัวละครประสบกับความสุข (Happy Ending) ผสมกับการจบแบบไม่มีข้อยุติชัดเจน (Intermediate Ending) เพราะยังไม่ปรากฏการตายของตัวร้ายอย่างชัดเจนทำให้ผู้อ่านต้องติดตามเรื่องราวในภาคต่อไปอยู่เรื่อย ๆ

หลังจากการต่อสู้จบลงแฮร์รี่ก็ต้องกลับไปอยู่กับครอบครัวของลุงเวอร์นอนในช่วงปิดเทอมของโรงเรียนซึ่งจะเป็นเหมือนกันในทุกภาค เพื่อรอเวลาในการเริ่มต้นการผจญภัยในภาคต่อไปเมื่อถึงวันที่ 1 กันยายนซึ่งเป็นวันที่โรงเรียนเปิดเทอมเหมือนทุกปี

1.2 โครงเรื่องเฉพาะของแต่ละภาค

เป็นการวางโครงเรื่องที่จะแสดงลำดับเหตุการณ์เฉพาะของแต่ละภาคของวรรณกรรมว่า เรื่องราวในแต่ละภาคต้องการจะกล่าวหรือเล่าถึงเรื่องราวอะไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง มีใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง โครงเรื่องเฉพาะของแต่ละภาคแบ่งออกได้ดังนี้

- โครงเรื่องหลัก เป็นโครงเรื่องที่ต้องมีประจำในทุกภาค ซึ่งจะป็นเนื้อหาที่สำคัญในแต่ละภาค วรรณกรรมจะขาดโครงเรื่องหลักไม่ได้จำเป็นต้องมีอยู่ในทุกภาค

- โครงเรื่องรอง เป็นโครงเรื่องย่อยที่ซ่อนอยู่ในโครงเรื่องหลักอีกที เป็นเนื้อหาที่มีความสำคัญแยกย่อยออกมาจากเนื้อหาหลักในแต่ละภาค เป็นประเด็นที่ทำให้เรื่องราวมีความซับซ้อนมากขึ้น จะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ถ้ามีก็จะสามารถช่วยทำให้เรื่องราวน่าติดตามมากขึ้น

โครงเรื่องเฉพาะในแต่ละภาคของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ (Harry Potter and the Philosopher Stone)

แฮร์รี่ พอตเตอร์เด็กชายกำพร้าตัวเล็กผู้มีผมสีดำ ตาสีเขียว และรอยแผลเป็นรูปสายฟ้าพาดที่หน้าผากอาศัยอยู่กับครอบครัวเดอร์สลีย์ญาติจอมโหดร้ายที่บ้านเลขที่ 4 ซอยพรีเว็ตเป็นเวลาสิบปี และในวันเกิดครบรอบอายุ 11 ปีของเขา แฮร์รี่ก็ได้พบกับแฮกริดและซองจดหมายสีเหลืองจำหน้าซองด้วยหมึกสีเขียวมรกตซึ่งบอกความลับให้เขาได้ทราบว่าเขาน่าเป็นพ่อมดและจะได้เข้าเรียนที่โรงเรียนฮอกวอตส์ซึ่งเป็นโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ดีที่สุดสำหรับพ่อมดแม่มดซึ่งมีอัลบัส ดัมเบิลดอร์เป็นอาจารย์ใหญ่ในปีการศึกษาใหม่นี้

ที่โรงเรียนฮอกวอตส์แฮร์รี่ได้อาศัยอยู่ในบ้าน กริฟฟินดอร์ซึ่งเป็นบ้านสำหรับผู้กล้า และได้พบกับรอน วิสลิย์ เด็กชายพอมดจากครอบครัวเลือดบริสุทธิ์ และเฮอร์ไมโอนี เกรนเจอร์ แม่มดที่เก่งที่สุดของชั้นปีและได้ทั้งสองเป็นเพื่อนสนิท พร้อมกันนั้น แฮร์รี่ยังได้รู้เรื่องราวเกี่ยวกับพ่อมดผู้ชั่วร้ายที่สุดของโลกเวทมนตร์ที่มีชื่อว่า “ลอร์ดโวลเดอมอร์ต” ซึ่งเป็นพอมดที่โหดเหี้ยมและน่ากลัวจนกระทั่งไม่มีใครในโลกเวทมนตร์กล้าเอ่ยชื่อเขาจนต้องใช้สรรพนามแทนว่า “คุณก็รู้

ว่าใคร” เวลาที่พูดถึง ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์เป็นผู้ฆ่าพ่อแม่ของเขาแต่ก็ถูกแฮร์รี่ทำลายและหายไปตั้งแต่เขายังเป็นทารกโดยที่แฮร์รี่เองก็จำเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ได้

อยู่มาวันหนึ่งแฮร์รี่ก็ได้พบหลักฐานว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ยังไม่ตายและพยายามที่จะหาทางเข้ามาในโรงเรียนฮอกวอตส์เพื่อชิงศิลาอาถรรพ์ไปชุบชีวิตตัวเอง โดยแฮร์รี่สงสัยว่าศาสตราจารย์ สเนป อาจารย์สอนวิชาปรุงยาเป็นสมุนที่ให้การช่วยเหลือลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ แฮร์รี่และเพื่อนสนิททั้งสองจึงได้ช่วยกันขัดขวางไม่ให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์คืนชีพด้วยการฝ่าด่านป้องกันต่าง ๆ เพื่อจะไปชิงศิลาอาถรรพ์มาก่อนศาสตราจารย์สเนป แต่เมื่อไปถึงศิลาอาถรรพ์แฮร์รี่ก็ต้องพบกับความประหลาดใจอย่างที่สุดเมื่อพบว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ต์อาศัยอยู่ในร่างของอาจารย์อีกคนหนึ่งชื่อศาสตราจารย์คิเรล และคิเรลนี่เองที่เป็นคนช่วยเหลือลอร์ดโวลเดอมอร์ต์และลอบทำร้ายแฮร์รี่มาตลอดโดยมีสเนปเป็นผู้ขัดขวางแผนการชั่วของเขาไว้ทุกครั้ง ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์ในร่างคิเรลแย่งชิงศิลาอาถรรพ์กับแฮร์รี่และเปลวโคนตัวแฮร์รี่ทำให้ถูกพลังในตัวแฮร์รี่ทำลายล้างจนสูญสลายไปอีกครั้งหนึ่ง

ท้ายที่สุด ศิลาอาถรรพ์ได้ถูกนำกลับมาส่งยังอัลบัส ดัมเบิลดอร์และถูกทำลายไปในที่สุดเพื่อไม่ให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ต์มีทางกลับมาคืนชีพได้อีกครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นงานเลี้ยงปิดเทอม แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ได้กลับมายังโลกปกติในวันหยุดปิดเทอมฤดูร้อนและรอวันเปิดเทอมของปีการศึกษาต่อไปที่ฮอกวอตส์อีกครั้ง

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (Harry Potter and the Chamber of Secrets)

หลังจบปีการศึกษาที่ 1 ในโรงเรียนฮอกวอตส์ แฮร์รี่ พอตเตอร์กลับมาใช้ชีวิตปิดเทอมฤดูร้อนที่บ้านซอว์พรีเว็ตกับครอบครัวเดอร์สลีย์ ญาติเพียงกลุ่มเดียวที่เหลือของเขา ในระหว่างนั้นเอง แฮร์รี่ก็ได้พบกับค็อบบี้ เอลฟ์ประจำบ้านมาเตือนไม่ให้แฮร์รี่กลับไปยังโรงเรียนฮอกวอตส์เพราะจะมีเรื่องร้ายเกิดขึ้นที่นั่น แต่แฮร์รี่ไม่เชื่อและยืนยันจะกลับไปยังฮอกวอตส์ให้ได้ ในปีการศึกษาที่ 2 นี้แฮร์รี่ได้พบกับจินนี่น้องสาวคนเล็กของบ้านวิสลิย์ซึ่งเข้ามาเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนฮอกวอตส์ จินนี่ชอบแฮร์รี่มากแต่แฮร์รี่ไม่เคยสนใจเธอเลย ทำให้จินนี่น้อยใจและเขียนระบายความรู้สึกของตัวเองลงในสมุดบันทึกที่เธอได้มาจากตำราเวทมนตร์ซึ่งซื้อจากร้านขายของเก่า นอกจากนั้นในปีการศึกษานี้แฮร์รี่ยังได้เรียนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดจาก

อาจารย์คนใหม่ชื่อศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ตพอมคหน้าตาหล่อเหลา ชี้คู้ แต่ไม่ค่อยจะมีฝีมือเท่าไร

ในวันฮัลโลวีน แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไมโอเนียนี้ได้รับเชิญไปงานเลี้ยงครบรอบวันตายของนิคหัวเกือบขาด ฝึประจําบ้านกริฟฟินดอร์ ระหว่างทางกลับแฮร์รี่ได้ยินเสียงแปลก ๆ เขาและเพื่อนทั้งสองจึงเดินตามเสียงนั้นไป และได้พบกับข้อความขู่เกี่ยวกับห้องแห่งความลับและการตามล่าศัตรูของทายาทสลิธีริน ผู้ก่อตั้งบ้านฝ้ายธรรมชาติหนึ่งในสี่คนของฮอกวอตส์ แฮร์รี่และเพื่อนทั้งสองจึงถูกกล่าวหาว่าสร้างเรื่องวุ่นวายให้กับฮอกวอตส์ และในวันนั้นเองแฮร์รี่ก็ได้รับความลับเกี่ยวกับตัวเขาอีกอย่างว่าเขาเป็นพาร์เซลเม้าท์หรือเป็นพอมคที่พูดภาษางูได้เหมือนกับลอร์ดโวลเดอมอร์ต แฮร์รี่จึงถูกคนในฮอกวอตส์สงสัยว่าเป็นทายาทของสลิธีรินและเป็นคนเปิดห้องแห่งความลับปล่อยสัตว์ประหลาดที่นำกลัวออกมา ระหว่างนั้นเองคุณนายอนริส แมวของกรรโรงเรียนจากบ้านทั้ง 4 ของฮอกวอตส์ รวมทั้งแฮร์รี่ไมโอเนียนี้ก็ถูกสัตว์ประหลาดทำร้ายโดยการสาปให้เป็นหินและเงินนี้ วิสลิก็ถูกลักพาตัวไปอยู่ในห้องแห่งความลับ ทำให้แฮร์รี่และรอนตัดสินใจออกค้นหาห้องแห่งความลับโดยมีศาสตราจารย์ล็อกฮาร์ตตามไปด้วยอย่างไม่เต็มใจ

แฮร์รี่ รอน และศาสตราจารย์ล็อกฮาร์ตค้นพบทางเข้าห้องแห่งความลับในห้องน้ำนักเรียนหญิงซึ่งมีรหัสเปิดเป็นภาษาพาร์เซลเม้าท์ โดยในระหว่างทางไปห้องแห่งความลับ ล็อกฮาร์ตได้หักหลังแฮร์รี่และรอนด้วยการเสกคาถาลบความทรงจำเข้าใส่เด็กทั้งสอง แต่ผลปรากฏว่าคาถานั้นได้ย้อนกลับไปหาตัวล็อกฮาร์ตเองทำให้ล็อกฮาร์ตกลายเป็นคนสูญเสียความทรงจำไป แม้ว่าแฮร์รี่และรอนจะปลอดภัยจากการลอบทำร้าย แต่แรงระเบิดจากคาถาก็ทำให้อูโมงค์ทางเข้าห้องแห่งความลับถล่มแยกรอนและแฮร์รี่ออกจากกัน แฮร์รี่จึงต้องเดินหน้าไปตามหาเงินนี้ในห้องแห่งความลับเพียงคนเดียว

แฮร์รี่ตามหาเงินนี้เข้ามาถึงห้องแห่งความลับ ที่นั่นเขาได้พบทอม ริคเคิล เจ้าของสมุดบันทึก ซึ่งอดีตตอนเป็นนักเรียนโรงเรียนฮอกวอตส์ของลอร์ดโวลเดอมอร์ตที่เงินนี้ปลดปล่อยออกมาด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ทำให้เธอสูญเสียพลังเวทมนตร์จนหมดสติไป แฮร์รี่ต่อสู้กับทอม ริคเคิลและลูกสมุนซึ่งเป็นยักษ์บาซิลิสก์สัตว์ประหลาดประจำห้องแห่งความลับ ในขณะที่แฮร์รี่กำลังพลาดท่าถูกบาซิลิสก์จกก็มีนกตัวหนึ่งบินมาช่วยเขาไว้ นกตัวนี้ชื่อฟอกส์และเป็นนกฟีนิกซ์ของอัลบัส ดัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฮอกวอตส์ ฟอกส์ได้ช่วยรักษาพิษงูให้กับแฮร์รี่ อีกทั้งยังช่วยแฮร์รี่ฆ่าบาซิลิสก์และกำจัดทอม ริคเคิลด้วย

ฟอกส์พาแฮร์รี่ จินนี่ รอน และศาสตราจารย์ลอร์ดกลับมายังฮอกวอตส์เพื่อพบกับศาสตราจารย์คัมเบิลคอร์ แฮร์รี่เล่าเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นในห้องแห่งความลับให้คัมเบิลคอร์ฟัง คัมเบิลคอร์จึงให้รางวัลแก่บ้านกริฟฟินดอร์ รวมทั้งหาวิธีรักษานักเรียนที่ถูกบาซิลิสก์ทำร้ายให้ฟื้นขึ้นมา แฮร์รี่ได้รู้จากคัมเบิลคอร์ที่ตามมาถึงฮอกวอตส์ว่าสมุคบันทิกและเรื่องราวทั้งหมดมีที่มาจากลูเซียส มัลฟอย ลูกน้องเก่าของลอร์ดโวลเดอมอร์ต เขาจึงหาทางแก้เผ็ดลูเซียสด้วยการให้เสื้อผ้ากับคัมเบิลคอร์ทำให้คัมเบิลคอร์ได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของตระกูลมัลฟอย และกลายเป็นเพื่อนที่จงรักภักดีกับแฮร์รี่ที่สุดอีกคนหนึ่ง หลังจากปีการศึกษาที่ 2 สิ้นสุดลง แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ก็ได้เดินทางกลับไปในวันหยุดปิดเทอมฤดูร้อนกับครอบครัวที่โลกปกติอีกครั้งหนึ่ง

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน (Harry Potter and the Prisoner of Azkaban)

แฮร์รี่ พอตเตอร์กลับมาใช้ชีวิตวันปิดเทอมฤดูร้อนที่บ้านชอยพรีเว็ตกับครอบครัวเดอรัลส์ ลีญาติจอมโหดร้ายของเขาเหมือน 2 ปีที่ผ่านมา และเป็นครั้งแรกที่แฮร์รี่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับซีเรียส แบล็ก นักโทษแหกคุก แต่เขาก็ไม่ได้สนใจอะไรเพราะคิดว่าแบล็กเป็นแค่ นักโทษแหกคุกธรรมดา วันหยุดปิดเทอมปีใหม่ของแฮร์รี่จะสาหัสกว่าทุกปีที่ผ่านมาเพราะเขาต้องเผชิญหน้ากับป้ามาร์จจอมวายร้ายของครอบครัวเดอรัลส์ ป้ามาร์จกลั่นแกล้งแฮร์รี่จนเขาทนไม่ไหวต้องเสกคาถาพองลมใส่ป้า และหนีออกจากบ้านมาอยู่ที่ตรอกไดแอกอน โดยระหว่างทางแฮร์รี่ได้เห็นเงาของกริม หม่าสีดำตัวใหญ่ซึ่งบรรดาพ่อมดเชื่อกันว่าเป็นलगมรณะแก่ผู้พบเห็น เมื่อกลับเข้ามาอยู่ในโลกแห่งเวทมนตร์ แฮร์รี่จึงได้รู้ว่าแท้ที่จริงซีเรียส แบล็กเป็นพ่อมดร้าย ลูกน้องของลอร์ดโวลเดอมอร์ต ซึ่งถูกจองจำไว้ในคุกอัชคาบันด้วยข้อหาฆ่าพ่อมดชื่อปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ และมักเกิดอีก 12 คนด้วยคาถาเพียงบทเดียว และตอนนี้เขาได้แหกคุกอัชคาบันออกมาเพื่อแก้แค้นแฮร์รี่ที่ทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตสูญเสียอำนาจไป

แฮร์รี่เดินทางกลับมายังฮอกวอตส์พร้อมกับครอบครัววิสลีย์และเฮอรัมโคโนนี่ซึ่งมีสัตว์เลี้ยงตัวใหม่เป็นแมวชื่อครุกเซงก์มาด้วย แฮร์รี่แปลกใจมากที่ครุกเซงก์ไม่ชอบสแคบเบอร์หนูของรอนเลย ในปีการศึกษาที่ 3 นี้ แฮร์รี่ได้เรียนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตราจารย์คัมเบิลคอร์ใหม่ชื่อศาสตราจารย์รัส ลูปิน อาจารย์ท่าทางซอมซ่อ แต่เป็นที่ชื่นชอบของบรรดานักเรียนบ้านต่าง ๆ มาก ยกเว้นบ้านสลีธีริน และในปีการศึกษานี้แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ยังได้เรียนวิชาการดูแลสัตว์วิเศษจากแฮกริดอีกด้วย แต่ด้วยความเป็นครูมือใหม่ทำให้แฮกริดนำบักบีค ฮิปโปกริฟฟ์ซึ่งเป็นสัตว์อันตราย

มาให้นักเรียนได้เรียนกัน บัคบิคทำร้ายเครโก มัลฟอย นักเรียนบ้านสลิธีรินคู่ปรับของแฮร์รี่จนได้รับบาดเจ็บ เป็นเหตุให้บัคบิคถูกจองจำและรอการตัดสินโทษจากทางการ

แฮร์รี่ค้นพบความลับว่าลูปิน แบล็ก และเฟ็ดติกรูว์เคยเป็นเพื่อนแก๊ง “พอตเตอร์” กับเจมส์ พอตเตอร์พ่อของเขา และแบล็กเป็นคนทรยศโดยบอกที่ซ่อนพ่อของเขาแก่ลอร์ดโวลเดอมอร์ต ทำให้พ่อแม่ของเขาถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ตฆ่าตาย แฮร์รี่จึงตัดสินใจที่จะเผชิญหน้ากับแบล็กเพื่อแก้แค้นแทนพ่อแม่และเฟ็ดติกรูว์พ่อมดที่ตายไปเมื่อ 13 ปีก่อน ในระหว่างนั้น สแคบเบอร์หนูของรอนหายตัวไป ทำให้รอนเข้าใจว่าสแคบเบอร์ถูกรุกแซงก์จับไปและฆ่าตายแล้ว รอนโกรธแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มากจนไม่ยอมพูดคุย แต่แฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มเชื่อว่ารุกแซงก์จะฆ่าสแคบเบอร์ เธอจึงไม่ยอมขอโทษและไม่พูดกับรอนเช่นกัน

บัคบิคถูกตัดสินประหารชีวิต เหตุการณ์สะเทือนใจนี้ทำให้รอนและแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มหันมาคิดกันอีกครั้งเพื่อเป็นกำลังใจให้แฮกริด ในวันประหารชีวิตของบัคบิค แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มตัดสินใจหนีออกจากฮอกวอตส์โดยใส่ผ้าคลุมล่องหนเพื่อมาอยู่เป็นเพื่อนแฮกริดที่กระท่อม และที่นั่นเองแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มได้เจอสแคบเบอร์ซึ่งซ่อนอยู่ในเหยือกนมอีกครั้งและนำไปคืนให้รอน แฮกริดไล่เด็กทั้ง 3 กลับไปยังฮอกวอตส์เพราะไม่อยากจะให้ทั้ง 3 เห็นบัคบิคถูกประหาร แต่ระหว่างที่กลับไปฮอกวอตส์นั้น แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มก็ได้พบกับรุกแซงก์และหมาสี่ขาตัวใหญ่มาขวางทางไว้และจับเอาตัวรอนไป

แฮร์รี่และแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มตามรุกแซงก์ หมาดำและรอนมาจนถึงเพิงโหยหวานและได้พบว่าหมาดำตัวนั้นแท้ที่จริงแล้วคือร่างแอนนิเมจัส (ร่างแปลงเป็นสัตว์) ของซีเรียส แบล็ก แฮร์รี่พยายามช่วยรอนแต่ถูกแบล็กขัดขวางไว้ แฮร์รี่กับแบล็กต่อสู้กัน แบล็กเสียทำให้แฮร์รี่ ในขณะที่แฮร์รี่จะฆ่าแบล็ก ลูปินก็ตามมาพบและขวางแฮร์รี่ไว้ แฮร์รี่และแฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มเข้าใจว่าลูปินเป็นพวกเดียวกับแบล็ก ทำให้แฮร์รี่ไม่โอเน็ต้มเผยความลับของลูปินว่าเขาเป็นมนุษย์หมาป่า

ลูปินกับแบล็กอธิบายให้แฮร์รี่ แฮร์รี่ไม่โอเน็ต้ม และรอนฟังว่า แท้ที่จริงแล้วสแคบเบอร์ไม่ใช่หนู แต่เป็นพ่อมดแอนนิเมจัสชื่อว่า ปีเตอร์ เฟ็ดติกรูว์ คนเดียวกับที่ทุกคนเชื่อว่าตายไปแล้วเมื่อ 13 ปีก่อน และปีเตอร์ เฟ็ดติกรูว์นี่เองที่เป็นคนทรยศบอกที่ซ่อนของครอบครัวพอตเตอร์ให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ต ลูปินกับแบล็กจะลงมือฆ่าเฟ็ดติกรูว์เพื่อแก้แค้นแทนพ่อแม่ของแฮร์รี่ แต่แฮร์รี่

ตัดสินใจว่าให้ส่งปีเตอร์เข้าคุกอัชคาบันแทนเพื่อให้แบล็กพันมลินิน แบล็กจึงบอกกับแฮร์รี่ว่าเขาเป็นพ่อทูนหัวของแฮร์รี่ และชวนแฮร์รี่ไปอยู่กับเขาที่บ้านด้วย แฮร์รี่ดีใจมากและตอบตกลง

ระหว่างทางที่ทั้งหมดควบคุมตัวปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์กลับไปรับโทษที่ฮอกวอตส์ ลูปินซึ่งถูกแสงจันทร์ในคืนวันเพ็ญได้แปลงร่างเป็นมนุษย์หมาป่าและทำร้ายรอนจนสลบ แบล็กจึงได้แปลงร่างเป็นหมาดำเข้าสู่กับลูปินเพื่อปกป้องเด็ก ๆ จนถูกทำร้ายบาดเจ็บ ผู้คุมวิญญาณจากคุกอัชคาบันตามมาทันจึงจะมอบจุมพิตคูควิญญาณซึ่งเป็นการลงโทษสูงสุดแก่แบล็ก แต่แฮร์รี่และเซอร์ไมโอนี่เข้ามาขวางไว้จึงถูกผู้คุมวิญญาณทำร้ายเอาด้วย ในระหว่างที่กำลังจะหมดสติตัวเองแฮร์รี่ก็ได้เห็นกวางสีเงิน ผู้พิทักษ์จากคาถาต่อต้านผู้คุมวิญญาณมาช่วยไว้และวิ่งกลับไปหาผู้ชายร่างสูงคนหนึ่งที่แฮร์รี่เข้าใจว่าเป็นเจมส์ พอตเตอร์ พ่อของเขาที่เสียชีวิตไปแล้ว ศาสตราจารย์สเนปตามมาพบและพาเด็ก ๆ ทุกคนรวมทั้งแบล็กกลับไปยังฮอกวอตส์ แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไมโอนี่ถูกนำตัวมายังห้องพยาบาล ส่วนแบล็กถูกนำตัวไปขังไว้บนหอคอยเพื่อรอการรับโทษ

แฮร์รี่และเซอร์ไมโอนี่เล่าเรื่องทั้งหมดให้อัลบัส ดัมเบิลดอร์ทราบ ดัมเบิลดอร์จึงได้บอกให้ทั้งสองย้อนอดีตกลับไปช่วยแบล็ก แฮร์รี่และเซอร์ไมโอนี่ย้อนเวลากลับไปปล่อยบัคบีคออกจากลานประหารและจับบัคบีคขึ้นไปช่วยซีเรียสบนหอคอย ทำให้ซีเรียสและบัคบีคหนีพ้นการลงโทษไปได้ และแฮร์รี่ก็ได้ค้นพบความจริงว่าคนที่มาช่วยเขาไว้จากการโจมตีของผู้คุมวิญญาณนั้นแท้ที่จริงแล้วไม่ใช่พ่อของเขาแต่เป็นตัวเขาเอง วันต่อมาเมื่อลูปินกลายร่างกลับเป็นคนเขาได้ลาออกจากการเป็นอาจารย์ที่ฮอกวอตส์และเดินทางออกจากฮอกวอตส์ไป ส่วนพวกเด็ก ๆ ก็กลับมาหาครอบครัวในโลกปกติอีกครั้งในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน

แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี(Harry Potter and the Goblet of Fire)

คืนหนึ่งในระหว่างที่แฮร์รี่ พอตเตอร์นอนหลับอยู่ที่บ้านชอชพรีเว็ตในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน เขาฝันเห็นชายแก่คนหนึ่งถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ตทำร้ายและรู้สึกเจ็บที่แผลเป็น เขาจึงตัดสินใจเขียนจดหมายไปเล่าให้ซีเรียส พ่อทูนหัวของเขาฟัง ซึ่งซีเรียสก็เชื่อว่าเป็นเพราะลอร์ดโวลเดอมอร์ตวางแผนร้ายบางอย่างเกี่ยวกับแฮร์รี่ไว้ เช้าวันรุ่งขึ้น ครอบครัวเดอร์สลีย์ได้รับจดหมายจากครอบครัววิสลีย์ขออนุญาตพาแฮร์รี่ไปคูควิดดิชเวิลด์คัพ กีฬายอดนิยมของโลกเวทมนตร์ แม้ว่าครอบครัวเดอร์สลีย์จะไม่พอใจเพราะไม่อยากจะเห็นแฮร์รี่มีความสุข แต่ครอบครัววิสลีย์ก็มารับ

ตัวแฮร์รี่ไปจากบ้านชอยพรีเว็ตจนได้และพาเขาไปพักยังบ้านโพรงกระต่ายเพื่อไปดูควิดดิชเวลด์คัพ ด้วยกันก่อนจะกลับไปเริ่มปีการศึกษาใหม่ที่ฮอกวอตส์

แฮร์รี่ รอน เฮอร์ไมโอนี่ เฟร็ด จอร์จ และจินนี่เดินทางไปดูควิดดิชเวลด์คัพพร้อม นายวิสลีย์และครอบครัวด้วยกฎเกณฑ์ นายวิสลีย์แนะนำให้เด็ก ๆ รู้จักกับลูโด แบ็กแมนและบาร์ตี้ เคร้าช์ พ่อมดที่รับผิดชอบการจัดควิดดิชเวลด์คัพ ลูโด แบ็กแมนเป็นอดีตนักควิดดิชทีมชาติอังกฤษจอมขี้คุยและนิสัยเหมือนเด็ก ส่วนบาร์ตี้ เคร้าช์เป็นพ่อมดสูงวัยท่าทางเอาจริงเอาจัง ทั้งสองคนทำงานให้กระทรวงเวทมนตร์ แฮร์รี่และทุกคนเข้าไปดูควิดดิชเวลด์คัพรอบชิงชนะเลิศระหว่างไอร์แลนด์กับบัลแกเรีย ซึ่งบัลแกเรียเป็นฝ่ายชนะและผู้ที่ทำคะแนนให้บัลแกเรียได้ก็คือวิกเตอร์ ครัม ซิกเกอร์อายุ 18 ปีที่มีหน้าตาบึ้งตึงตลอดเวลา กลางดึกคืนนั้น แฮร์รี่และทุกคนในเวลด์คัพก็ต้องพบกับเรื่องอกลั่นขวัญแขวนหลังจากที่มีคนเสกตรามารซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ ลอร์ดโวลเดอมอร์ตขึ้นบนท้องฟ้า โดยทุกคนเข้าใจว่าวิกกี เอลฟ์ประจำบ้านของบาร์ตี้ เคร้าช์เป็นคนเสกตรามาร ทำให้บาร์ตี้ เคร้าช์โกรธมากและไล่เอลฟ์ประจำบ้านออกทันที เฮอร์ไมโอนี่ไม่พอใจการกระทำที่พ่อมดแม่มดทำต่อเอลฟ์ประจำบ้าน ทำให้เธอเริ่มความคิดที่จะปลดปล่อยเอลฟ์ประจำบ้านออกจากระบบทาสของโลกเวทมนตร์

แฮร์รี่และเพื่อน ๆ เดินทางกลับมายังโรงเรียนฮอกวอตส์และพบว่าปีนี้ที่ฮอกวอตส์มีการจัดการประลองเวทไตรภาคีขึ้นแทนการแข่งขันควิดดิชระหว่างบ้าน โดยการประลองเวทไตรภาคีจะเป็นการแข่งขันกระชับมิตรระหว่างโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป 3 แห่งคือ ฮอกวอตส์ โบซ์บาตง และเดิร์มสเตรงก์ โดยแต่ละโรงเรียนจะคัดเลือกตัวแทนมาโรงเรียนละคนเพื่อทำการแข่งขันซึ่งถ้วยไตรภาคีและรางวัล 1,000 เกลเลียน โดยผู้จะเข้าประลองได้นั้นต้องมีอายุ 17 ปีขึ้นไป และการแข่งขันจะเริ่มขึ้นในวันฮัลโลวีน ในปีการศึกษาที่ 4 นี้ แฮร์รี่และเพื่อน ๆ ก็ได้อาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดคนใหม่ชื่อ “แมด – อาย” มู้ดดี พ่อมดชราหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว เต็มไปด้วยรอยแผลเป็น และยังมีตาวิเศษที่สามารถมองได้รอบทิศอยู่ตรงกลางหน้าผากด้วย แมด – อาย มู้ดดี ได้สอนให้แฮร์รี่และเพื่อน ๆ รู้จักกับคำสาปโทษผิดสถานเดียวซึ่งเป็นคำสาปที่ลอร์ดโวลเดอมอร์ตและลูกสมุนที่เรียกตัวเองว่าผู้เสพความตายใช้ในการทรมานและฆ่าพ่อมดแม่มดในยุคที่ยังรุ่งเรืองอยู่ ซึ่งในปัจจุบันคำสาปเหล่านี้เป็นคำสาปที่ถูกกระทรวงเวทมนตร์สั่งห้ามใช้ และหากใครใช้คนผู้นั้นก็ต้องถูกส่งเข้าคุกอัสคาบันทันที

ในวันฮัลโลวีน นักเรียนโรงเรียนโบซ์บาดงและเคิร์มสเตรงก์ก็เดินทางมาถึงฮอกวอตส์พร้อมกับอาจารย์ใหญ่ของพวกเขา โดยมีมาดามแม็กซึม หญิงหน้าสวยร่างใหญ่ยักษ์เท่ากับแฮกริด เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนโบซ์บาดง และคาร์การอฟ พ่อมดท่าทางเจ้าเล่ห์เป็นอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเคิร์มสเตรงก์ ในงานเลี้ยงฮัลโลวีน คัมเบิลดอร์ได้นำถ้วยอัคนีออกมาเพื่อใช้ในการคัดเลือกตัวแทน 3 คนจาก 3 โรงเรียนเพื่อประลองเวทไตรภาคี โดยตัวแทนจากเคิร์มสเตรงก์ ได้แก่ วิกเตอร์ ครัม จากโบซ์บาดง ได้แก่ เฟลอร์ เดอลากูร์ และตัวแทนจากฮอกวอตส์ ได้แก่ เซดริก ดิกกอรี่ แต่ในขณะนั้นเอง ถ้วยอัคนีก็ได้ส่งชื่อของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ออกมาเป็นผู้เข้าแข่งขันคนที่ 4 ทำให้แฮร์รี่ต้องเข้าร่วมแข่งขันประลองเวทไตรภาคีด้วยอย่างไม่คาดฝัน รอนและเพื่อน ๆ ใน ฮอกวอตส์เข้าใจแฮร์รี่คิดว่าเขาทำตัวเด่นดังและเริ่มตีตัวออกห่างเขา มีแต่เพียงแฮร์รี่ไมโอเนียนั้นเชื่อว่าแฮร์รี่ไม่ได้เป็นคนใส่ชื่อตัวเองเข้าไปในถ้วยอัคนี

ในการประลองเวทไตรภาคี ตัวแทนที่เข้าแข่งขันจะต้องปฏิบัติภารกิจ 3 ประการ โดยมีลูโด แบ็กแมนและบาร์ตี้ เคร้าช์มาเป็นกรรมการร่วมกับอาจารย์ใหญ่ของทั้ง 3 โรงเรียน และมีริต้า สกิตเตอร์นักข่าวสาวจอมจู้ที่ชอบนั่งเทียนเขียนข่าวคอยรายงานสถานการณ์การประลองตลอดการแข่งขัน โดยภารกิจแรกจะเป็นภารกิจเพื่อทดสอบความกล้าหาญโดยการเก็บไข่ทองคำจากรังมังกร ซึ่งในภารกิจนี้ แฮร์รี่ก็สามารถผ่านไปได้อย่างปลอดภัยโดยไม่ควาดบินมาช่วยในการเก็บไข่ทองคำและได้คะแนนเป็นลำดับที่ 1 เสมอกันกับวิกเตอร์ ครัม และด้วยความอันตรายของภารกิจนี้ทำให้ออนกลับมาคืนดีกับแฮร์รี่อีกครั้ง และในระหว่างนี้แฮร์รี่จะต้องไขปริศนาของภารกิจที่สองจากไข่ทองคำที่ได้รับมา

ในคืนวันคริสต์มาส ฮอกวอตส์ได้จัดงานเต้นรำเพื่อฉลองการประลองเวทไตรภาคี โดยให้นักเรียนจับคู่กันมางานเต้นรำ โดยตัวแทนทั้ง 4 คนจะต้องหาคู่มาเปิดฟลอร์เต้นรำ แฮร์รี่คิดจะชวนโซ แชน นักเรียนหญิงหน้าตาน่ารัก ซิกเกอร์ของบ้านเรเวนคลอที่เขาแอบชอบอยู่มาเป็นคู่ แต่ปรากฏว่าโซตอบรับที่จะไปงานกับเซดริกตัวแทนอีกคนหนึ่งของฮอกวอตส์แล้ว แฮร์รี่จึงต้องไปงานกับปาราวตี พาดิล นักเรียนหญิงบ้านกริฟฟินดอร์แทน ซึ่งในงานนี้แฮร์รี่ไมโอเนียนั้นได้รับเชิญมาในฐานะคู่เต้นรำของวิกเตอร์ ครัม ทำให้ออนไม่พอใจและพูดจาไม่ดีใส่แฮร์รี่ไมโอเนียนี้ทำให้ทั้ง 2 คนทะเลาะกัน แฮร์รี่และรอนเริ่มสังเกตเห็นว่าแฮร์รี่ไมโอเนียนี้เปลี่ยนแปลงไปเป็นสาวสวยขึ้นกว่าที่พวกเขาเคยเห็น

ในระหว่างทางกลับจากงานเลี้ยง แฮร์รี่และรอนได้รู้ความลับของแฮกริดและมาดามแมก ซิมว่าทั้งสองไม่ใช่พ่อมดแม่แมดสายเลือดบริสุทธิ์แต่เป็นลูกครึ่งยักษ์ เมื่อความลับนี้ถูกเปิดเผยในหนังสือพิมพ์เคลีพรอฟีต แฮกริดจึงถูกไล่ออกจากตำแหน่งอาจารย์และต้องเดินทางออกจาก สอกวอตส์เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองชาวพอมดแม่แมดไม่ยอมรับอาจารย์ที่ไม่ใช่สายเลือดบริสุทธิ์ แฮกริดขอร้องให้แฮร์รี่เอาชนะการประลองเวทไตรภาคีให้ได้เพื่อแสดงให้ชาวโลกเวทมนตร์ได้รู้ว่าสายเลือดบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นตัววัดความสามารถของพอมด ทำให้แฮร์รี่ต้องย้อนกลับมาไปปรึกษาของภารกิจการที่ 2 จากไปทองคำอย่างจริงจัง และด้วยความช่วยเหลือของเซดริกทำให้แฮร์รี่ได้รู้ว่าการกิจการที่ 2 คือการดำน้ำไปงมของรักจากทะเลสาบหน้าโรงเรียนสอกวอตส์ แฮร์รี่จึงต้องพยายามคิดหาวิธีการในการหายใจใต้น้ำให้ได้ครบ 1 ชั่วโมงเพื่อปฏิบัติภารกิจนั้น แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไมโอนี่ช่วยกันค้นหาวิธีการแต่ก็ไม่สามารถหาพบ และในคืนก่อนวันประลองภารกิจการที่ 2 รอนและเซอร์ไมโอนี่ก็ถูกเรียกตัวไปหาศาสตราจารย์มกกอนนากัลและไม่ได้กลับมาช่วยแฮร์รี่ทำภารกิจการที่ 2 อีกเลยจนรุ่งเช้า แฮร์รี่ได้พบกับค็อบบี เอลฟ์ประจำบ้านที่มาทำงานที่สอกวอตส์ ค็อบบีได้บอกความลับในการหายใจใต้น้ำด้วยหญ้าเหงือกปลา พร้อมทั้งนำหญ้าเหงือกปลามาให้แฮร์รี่

ภารกิจการที่ 2 ของการประลองเวทไตรภาคีถูกจัดขึ้นในเช้าวันที่ 24 กุมภาพันธ์ โดยในภารกิจการนี้แฮร์รี่และตัวแทนอีก 3 คนจะต้องดำน้ำลงไปยังทะเลสาบเพื่อนำของที่ถูกลักพาไปกลับคืนมา ซึ่งของที่วางนี้ก็คือรอน วิสลิย์ เพื่อนรักของแฮร์รี่ เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์ ของรักของวิกเตอร์ ครัม โข แซง คนรักของเซดริก ดิกกอรี่ และน้องสาวของเฟลอร์ เดอลากูร์ โดยทั้ง 4 คนนี้ได้ถูกชาวเงือกจับเป็นตัวประกันไว้เพื่อรอให้ตัวแทนทั้ง 4 ไปช่วยขึ้นมา แม้ว่าในภารกิจการนี้แฮร์รี่จะกลับมาเป็นคนสุดท้ายและกลับมาไม่ทันเวลาที่ได้กำหนดไว้ในการแข่งขัน แต่แฮร์รี่ก็สามารถได้คะแนนมาเป็นที่ 1 เท่ากันกับเซดริก ดิกกอรี่ เพราะคัมเบิลดอร์ได้รู้ความจริงจากประมุขชาวเงือกว่า จริง ๆ แล้วแฮร์รี่ไปถึงตัวประกันเป็นคนแรก แต่ที่เขากลับเข้าฝั่งช้าเป็นเพราะมุ่งมั่นที่จะนำตัวประกันทั้งหมดกลับมาอย่างปลอดภัย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณธรรมความมีน้ำใจของเขา ทำให้เขาได้รับคะแนนพิเศษจากเหล่ากรรมการ

ระหว่างการรอคอยภารกิจการที่ 3 แฮร์รี่ รอน และเซอร์ไมโอนี่ก็ได้ออกไปเที่ยวฮอกมิดด์หมู่บ้านพอมดแม่แมดที่อยู่ไม่ไกลจากปราสาทสอกวอตส์นัก ที่นั่นทั้งสามคนได้นัดพบกับสนัฟเฟิลสุนัขสีดำ ร่างแปลงของซีเรียสซึ่งอยู่ในระหว่างการหลบซ่อนจากผู้คุมวิญญาณคูกอซคาบัน ซีเรียสเป็นห่วงแฮร์รี่มากที่เขาต้องเข้าแข่งขันการประลองเวทไตรภาคีและเตือนให้แฮร์รี่ระวังตัว รวมทั้งเล่าเรื่องราวในอดีตเกี่ยวกับกรรมการตัดสินการประลองเวทไตรภาคีอีก 2 คน คือลูโด แบกแมน

และบาร์ดี เคร้าช์ให้เด็กทั้งสามฟังด้วย ในอดีตลูโด แบกแมนเคยถูกกล่าวหาจากศาลวินเซนกามอต ซึ่งเป็นศาลสูงสำหรับใช้ในการพิจารณาคดีอุกฉกรรจ์ของพ่อมดแม่มด ว่าเคยมีความเกี่ยวข้องกับ ลอร์ดโวลเดอมอร์ต แต่อัลบัส ดัมเบิลดอร์ได้ให้การรับรองความบริสุทธิ์แก่เขา ทำให้แบกแมน ได้รับการปล่อยตัวพ้นข้อกล่าวหาเช่นเดียวกับศาสตราจารย์สเนป ส่วนบาร์ดี เคร้าช์นั้นในอดีตเคย เป็นผู้ต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความรุนแรงและเป็นตัวเก็งในฐานะรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ แต่ วันหนึ่งเมื่อลูกชายของเขาซึ่งใช้ชื่อบาร์ดี เคร้าช์เหมือนกันถูกตัดสินว่ามีความผิดในฐานะเป็นผู้เสพ ความตาย ลูกสมุนของลอร์ดโวลเดอมอร์ต เคร้าช์ (คนพ่อ) ก็ทอดทิ้งให้ลูกตัวเองถูกจับเข้าคุกอัช คาบันและเสียชีวิตในคุกนั่นเอง และตัวของเคร้าช์ก็หลุดจากตำแหน่งว่าที่รัฐมนตรีกระทรวงเวท มนตร์ไปอยู่ในตำแหน่งปัจจุบันจนบัดนี้ อีกทั้งยังสูญเสียภรรยาหลังจากที่ลูกชายถูกจับเข้าคุกได้ไม่ นาน จนกลายเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างรุนแรงถึงความเข้มงวดที่เขามีต่อลูกชาย เมื่อกลับ มาถึงฮอกวอตส์ วิกเตอร์ ครัมเรียกแฮร์รี่ไปคุยเป็นการส่วนตัวที่ชายป่าต้องห้ามใกล้กระท่อมแฮ กริด ระหว่างที่แฮร์รี่กับครัมกำลังคุยกัน พวกเขาก็ได้พบกับบาร์ดี เคร้าช์ในอาการพันทึนเพื่อนเข้ามา ขอบพบดัมเบิลดอร์ แฮร์รี่รับอาสาไปตามดัมเบิลดอร์มาให้และให้ครัมอยู่เป็นเพื่อนเคร้าช์ เมื่อ กลับมาพร้อมกับดัมเบิลดอร์ แฮร์รี่ก็พบว่าครัมถูกทำร้ายนอนสลบอยู่ และเคร้าช์ได้หายไปแล้ว มู้ดดีอาสาตามหาเคร้าช์ให้ แต่ก็หาตัวเคร้าช์ไม่พบ

ภารกิจที่ 3 ของการประลองเวทไตรภาคีถูกจัดขึ้นในวันที่ 24 เดือนมิถุนายนซึ่งเป็นการฝ่าด่านเขาวงกตเข้าไปชิงถ้วยอัคนี ในภารกิจนี้เองตัวแทนจากโอบีวัตต์และเดิร์มสเตรงก์ก็ได้ ถูกลอบทำร้ายอย่างลึกลับ เหลือแต่เพียงเซดริกและแฮร์รี่ซึ่งเป็นตัวแทนจากฮอกวอตส์เท่านั้น และ ในระหว่างที่ทั้งสองคนก้าวไปถึงด่านสุดท้ายเพื่อชิงถ้วยอัคนี พวกเขาได้ต่อสู้กับแมงมุมยักษ์ ร่วมกันและตัดสินใจที่จะครองถ้วยอัคนีร่วมกัน

ในทันทีที่แฮร์รี่และเซดริกจับถ้วยอัคนี ถ้วยอัคนีก็แปรสภาพเป็นกัญญาทาง นำตัว แฮร์รี่และเซดริกมายังสุสานแห่งหนึ่งซึ่งลอร์ดโวลเดอมอร์ตและหางหนอนลูกสมุนรออยู่ ลอร์ด โวลเดอมอร์ตลงมือฆ่าเซดริกด้วยคาถาพิฆาต “อะวาดา เคดาฟ – รา” ทำให้เซดริกสิ้นใจตาย ทันที แฮร์รี่ได้รู้ความจริงว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตต้องการตัวเขามาเพื่อใช้ในการฟื้นคืนชีพ โดยใน การฟื้นคืนชีพของลอร์ดโวลเดอมอร์ตจะต้องอาศัยของ 3 สิ่ง คือ กระดุกของบิคาทือศพของทอม ริคเดิ้ล เนื่องจากทาสรับใช้ คือ มือของหางหนอนหรือปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ และเลือดจากศัตรู คือ เลือดของแฮร์รี่ พอตเตอร์นั่นเอง เมื่อได้ของครบทั้ง 3 สิ่งแล้ว ลอร์ดโวลเดอมอร์ตก็ฟื้นคืนชีพ ขึ้นมาอีกครั้งและได้เรียกลูกสมุนคือเหล่าผู้เสพความตายกลับมาวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง ลอร์ดโวล

เดอมอร์ตคิกจะกำจัดแฮร์รี่ทิ้งด้วยคำสาปพิฆาต เขาจึงได้ให้โอกาสแฮร์รี่ต่อสู้กับเขาด้วยการควลงันตัวต่อตัว ในขณะที่ทั้งสองปะทะกันไม่กายสิทธิ์ของแฮร์รี่ได้ทวนคาถาของลอร์ดโวลเดอมอร์ต ทำให้วิญญาณของผู้ที่ถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ตฆ่าตายปรากฏออกมาช่วยแฮร์รี่ให้พ้นจากคำสาปพิฆาต

แฮร์รี่กลับมายังฮอกวอตส์พร้อมกับศพของเซดริก เขาได้เล่าความจริงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของลอร์ดโวลเดอมอร์ตให้อัลบัส คัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่ และคอร์นีเลียส ฟัดจ์รัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ฟัง ซึ่งทำให้ฟัดจ์ตกใจสุดขีดและปฏิเสธที่จะเชื่อแฮร์รี่โดยสิ้นเชิง ในขณะนั้นเอง แมด – อาย มู้ดคืออาสาพาแฮร์รี่ไปยังห้องพยาบาล มู้ดคือสอบถามแฮร์รี่เกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นและเมื่อรู้ว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตฟื้นคืนชีพแล้ว เขาก็สารภาพให้แฮร์รี่รู้ว่าเขาคือสมุนของลอร์ดโวลเดอมอร์ตที่แฝงตัวเข้ามาในฮอกวอตส์ และเขาเป็นผู้ช่วยให้แฮร์รี่ชนะการประลองเวทไตรภาคีเพื่อให้แฮร์รี่ได้ด้วยไตรภาคีซึ่งเป็นกุญแจหนทางไปหาลอร์ดโวลเดอมอร์ต ในขณะที่มู้ดคือกำลังจะฆ่าแฮร์รี่ คัมเบิลดอร์ ศาสตราจารย์สเนปและศาสตราจารย์มกกอนนากัลก็เข้ามาช่วยแฮร์รี่ไว้ได้ทัน

คัมเบิลดอร์บอกให้แฮร์รี่รู้ว่ามู้ดคือที่แฮร์รี่เห็นและเรียนกับเขามาตลอดทอมไม่ใช่มู้ดคือตัวจริง แต่เป็นลูกชายของบาร์ตี้ เคร้าช์ลูกสมุนเก่าของลอร์ดโวลเดอมอร์ตที่ทุกคนเข้าใจว่าถูกจับขังอยู่ในคุกอัสคาบันปลอมตัวมาเป็นมู้ดคือโดยการดื่มน้ำยาสรรพรส คัมเบิลดอร์บังคับให้ลูกชายของบาร์ตี้ เคร้าช์ดื่มน้ำยาสรรพรส น้ำยาช่วยในการสารภาพความจริงทั้งหมด จึงได้รู้ว่าเคร้าช์หนีออกมาจากคุกอัสคาบันได้โดยการดื่มน้ำยาสรรพรสเพื่อเปลี่ยนตัวกับแม่ของเขาซึ่งป่วยใกล้ตายและแม่ของเขาที่ตายในคุกอัสคาบันในชื่อของเขานั้นเอง โดยตัวเขาก็กลับมาอยู่บ้านภายใต้อำนาจสะกดของบาร์ตี้ เคร้าช์คนพ่อ ลอร์ดโวลเดอมอร์ตสืบรู้ว่าเคร้าช์สมุนเก่ายังไม่ตาย จึงเดินทางมาหาเขาที่บ้านพร้อมทั้งมอบหมายให้ปลอมตัวเป็นมู้ดคือเข้ามาลักพาตัวแฮร์รี่ที่ฮอกวอตส์ พร้อมทั้งเสกคำสาปสะกดใจใส่เคร้าช์คนพ่อให้อยู่ภายใต้อำนาจสะกดของตน วันหนึ่งเคร้าช์คนพ่อได้สติจากอำนาจสะกดใจและหลบหนีจากการควบคุมของลอร์ดโวลเดอมอร์ตมายังฮอกวอตส์เพื่อสารภาพความผิดที่ได้ลักลอบพาลูกชายออกจากอัสคาบัน แต่เคร้าช์คนลูกรู้เรื่องก่อนจึงได้ไปดักรอเคร้าช์คนพ่อและฆ่าเขาตายก่อนที่จะได้พบกับคัมเบิลดอร์และซ่อนศพไว้ที่แปลงดินขุดใหม่หน้ากระท่อมแฮกริดรวมทั้งลักพาตัวแฮร์รี่ไปให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ตใช้ในการฟื้นคืนชีพได้เป็นผลสำเร็จ

คัมเบิลดอร์ประกาศให้ทั้งโรงเรียนฮอกวอตส์ได้ทราบว่ลอร์ดโวลเดอมอร์ตฟื้นคืนชีพแล้วและได้ทำการฆาตกรรมเซดริก ทำให้เด็ก ๆ ในโรงเรียนรวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองพากันตื่น

ตระหนกและแบ่งแยกพวกออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าลอร์ดโวลเดอมอร์ตี้นั้นคืบแล้วและสนับสนุนคัมเบลคอร์ด อีกฝ่ายหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากกว่าปฏิเสธที่จะเชื่อหรือรับรู้เรื่องของลอร์ดโวลเดอมอร์ตเพราะไม่สามารถยอมรับความจริงที่เจ็บปวดได้และแสดงตนเป็นปฏิปักษ์ต่อคัมเบลคอร์ดและแฮร์รี่ พอตเตอร์อย่างรุนแรง เมื่อการสอบเสร็จสิ้นลง นักเรียนทั้งหมดจึงได้เดินทางกลับบ้านในช่วงปิดเทอมฤดูร้อน

การวางโครงเรื่องที่เหมือนกันในทุกภาคของสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทำให้การทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องคลี่คลายลงได้อย่างรวดเร็ว เด็กหรือผู้อ่านจะสามารถคาดเดาเหตุการณ์ต่าง ๆ ล่วงหน้าได้ว่าเรื่องราวจะดำเนินไปอย่างไรและจะถึงจุดวิกฤตเมื่อใดทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจซึ่งสอดคล้องกับช่วงความสนใจของเด็ก เพราะเด็กหรือเยาวชนมีช่วงความสนใจสั้น การดำเนินเรื่องที่สลับซับซ้อนและเยิ่นเย้อจะไม่ทันต่อความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก

2. องค์ประกอบด้านตัวละคร (Character)

ตัวละคร คือ บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่อง (Any of persons involved in a story) ดังนั้น การวิเคราะห์ตัวละคร (Character) จึงเป็นการเรียนรู้ลักษณะของบุคคลในเรื่อง ด้วยคุณสมบัติพิเศษทางรูปร่างหน้าตาและลักษณะนิสัยของตัวละคร ตัวละครในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

2.1 ตัวละครหลัก

เป็นตัวละครที่สามารถพบได้ในทุกภาคของสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าตัวละครนำ จะเป็นตัวละครที่ใช้ในการเดินเรื่อง ชักนำให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่อง มีลักษณะพิเศษคือมักเป็นตัวละครแบบไม่ซับซ้อน คือไม่ได้มีนิสัยใด ๆ ที่มีความขัดแย้งอยู่ในตัวเอง มักแสดงออกทางลักษณะนิสัยอย่างเดียว เช่น ถ้าเป็นตัวละครฝ่ายดีก็จะมีนิสัยดี รักพวกพ้อง กล้าหาญ เก่งกาจ ถ้าเป็นตัวละครฝ่ายร้ายก็จะแสดงออกถึงนิสัยที่ชั่วร้าย ชี้โกง โหดเหี้ยม

ตัวละครหลักฝ่ายดี

แฮร์รี่ พอตเตอร์

แฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นเด็กชายร่างสูงผอม ผมสีดำดวงตาสีเขียวสดใสสวมแว่นตารูปทรงกลม ช่วงตอนที่แฮร์รี่ พอตเตอร์ยังเป็นเด็กเขาโดนพวกเดิร์สตีลีย์ญาติที่อาศัยอยู่ด้วยตั้งแต่เกิดกดขี่ข่มเหงสารพัดรูปแบบ แฮร์รี่ไม่เคยรู้ว่าตัวเองเป็นพ่อมด เป็นดำนาน “แฮร์รี่ พอตเตอร์ผู้ยิ่งใหญ่” ที่กล่าวขานกันในโลกแห่งพ่อมดในฐานะเด็กน้อยที่รอดตายจากเงื้อมมือลอร์ดโวลเดอมอร์ เจ้าแห่ง

ศาสตร์มืด และยังสามรถลี้มบัลลังก์เจ้าแห่งศาสตร์มืดได้ตั้งแต่ยังแบเบาะ โดยทิ้งบาดแผลไว้ให้เขาแค่เพียงรอยแผลเป็นรูปสายฟ้าฟาดบนหน้าผากที่มีความเกี่ยวพันบางอย่างกับลอร์ดโวลเดอมอร์ โดยทั้งแฮร์รี่ พอตเตอร์และลอร์ดโวลเดอมอร์มีชาติกำเนิดที่เหมือนกันคือเป็นลูกครึ่งฟอมดแมมดกับมักเกิ้ล เขาทั้งสองอยู่ในสภาพที่ด้อยกว่าผู้มีสายเลือดบริสุทธิ์ของฟอมดแมมดโดยกำเนิด แต่ทั้งแฮร์รี่ พอตเตอร์และลอร์ดโวลเดอมอร์ก็มีความแข็งแกร่งกว่าฟอมดทั่วไป

เมื่อได้รับจดหมายจากโรงเรียนฮอกวอร์ตตอนอายุ 11 ปี แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็ได้ก้าวเข้าสู่โลกแห่งเวทมนตร์โดยการเข้าศึกษาเวทมนตร์คาถาที่โรงเรียนฮอกวอร์ตที่นี้เองที่ทำให้วิถีชีวิตของแฮร์รี่ พอตเตอร์แตกต่างไปจากลอร์ดโวลเดอมอร์ โดยแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้รับรู้จากหมวกคัดสรรว่าเขามีพรสวรรค์ที่จะนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ได้เช่นเดียวกับลอร์ดโวลเดอมอร์หากเขาได้คัดสรรไปเรียนในบ้านสลิธีริน แต่แฮร์รี่ พอตเตอร์เลือกที่จะกำหนดโชคชะตาของตัวเองโดยการเลือกที่จะเข้าไปเป็นสมาชิกบ้านกริฟฟินดอร์แทน ทำให้แฮร์รี่ พอตเตอร์ได้พบกับความหวังและมิตรภาพความเป็นเพื่อนแท้จากเด็กชายหญิงร่วมบ้านกริฟฟินดอร์สองคน คือ รอน วิสลิย์ และเฮอริไมโอนี่ เกรนเจอร์ แม้ว่าแฮร์รี่ พอตเตอร์จะเป็นตำนานที่ยิ่งใหญ่และโดดเด่นมากแม้ในหมู่ฟอมดแมมดด้วยกัน แต่แฮร์รี่ พอตเตอร์กลับไม่ชอบทำตัวให้ดูเด่น หรือเป็นฮีโร่ในสายตาใคร แฮร์รี่ พอตเตอร์รู้สึกอึดอัดกับการถูกจับตามองจากฟอมดแมมดด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามมักจะมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมาบังคับให้เขาต้องต่อสู้และแสดงความสามารถทางเวทมนตร์ที่โดดเด่นกว่าคนอื่นออกมาอยู่เสมอ โดยในการผจญภัยแต่ละภาคของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เขาก็มักจะได้รับบาดเจ็บสะบักสะบอมอยู่ไม่น้อยกว่าจะผ่านวิกฤติการณ์เหล่านั้นมาได้ บ่อยครั้งหรืออาจจะทุกครั้งที่แฮร์รี่ พอตเตอร์เกิดความกลัวขึ้นภายในจิตใจเมื่อต้องผจญกับเหตุการณ์เลวร้ายแต่เขาก็สามารถเอาชนะมันได้ในที่สุด และสามารถรอดชีวิตกลับมาโดยได้รับการช่วยเหลือจากอัลบัส ดัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนฮอกวอร์ตหรือตัวแทนของเขา เช่น นกฟีนิกซ์ชื่อฟอกส์ การฟื้นฟ้อุปสรรคมากมายหล่อหลอมให้แฮร์รี่ พอตเตอร์มีความแข็งแกร่งกว่าฟอมดแมมดทั่วไป การเผชิญหน้ากับลอร์ดโวลเดอมอร์ถือเป็นฝันร้ายสำหรับฟอมดแมมดทุกคน แต่แฮร์รี่ พอตเตอร์ต้องประสบกับมันมาหลายต่อหลายครั้งรวมถึงยังได้สู้แบบตัวต่อตัวกับลอร์ดโวลเดอมอร์มาแล้วทำให้แฮร์รี่ พอตเตอร์เติบโตขึ้นพร้อมกับความยิ่งใหญ่กว่าฟอมดทั้งปวงในโลกแห่งเวทมนตร์

อัลบัส ดัมเบิลดอร์

อัลบัส คัมเบลดอร์ อาจารย์ใหญ่แห่งโรงเรียนฮอกวอร์ต พ่อมดผู้เดียวที่ลอร์ดโวลเดอมอร์ เข้าแห่งศาสตร์มืดเกรงกลัว อัลบัส คัมเบลดอร์เป็นพ่อมดหนึ่งในไม่กี่คนที่กล้าเอ่ยชื่อลอร์ดโวลเดอมอร์ออกมาตรง ๆ แทนที่จะเรียกว่า “คุณก็รู้ว่าใคร” อีกทั้งยังเป็นผู้ที่รู้จักคิดและตัวตนของลอร์ดโวลเดอมอร์ตอนที่ยังเป็นนักเรียนฮอกวอร์ตเป็นอย่างดีอีกด้วย คัมเบลดอร์เป็นพ่อมดรูปร่างสูง ผอม ดูแก่ชรามากจนไม่สามารถคาดคะเนอายุที่แท้จริงได้ เขามีผมและหนวดเครายาวสีขาว จมูกยาวงุ้มเหมือนเหยี่ยว ไล่แว่นตากรอบรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวและมีดวงตาสีฟ้าอ่อนสดใสมีประกายสีเล่น ในยามปกติสุขเขาคือพ่อมดขี้เล่น มีความเมตตา รักและยุติธรรมต่อลูกศิษย์ทุกคน คุณสมบัติประการสำคัญที่สุดของคัมเบลดอร์ คือเป็นคนที่มีความเชื่อใจในตัวคนอื่นเสมอ ไม่ว่าคน ๆ นั้น จะเกิดมาจากครอบครัวแบบใดก็ตาม ลักษณะของคัมเบลดอร์ไม่ว่าจะเป็นรูปร่างหน้าตา บุคลิกภายนอก และคุณสมบัติต่าง ๆ เป็นแบบฉบับเดียวกับพ่อมดผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งเปี่ยมไปด้วยเวทมนตร์คาถาที่พบในตำนานและมหากาพย์เกี่ยวกับวีรบุรุษเรื่องอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเมอร์ลินจากอัสวินได้ะกลมโอปิวินเคโนบีจากสตาวอร์ รวมถึงพ่อมดแกนดาล์ฟจากลอร์ดออฟเดอะริงส์ พ่อมดผู้ยิ่งใหญ่จากตำนานต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มี “ผมยาวสีขาว โคลน เคราเป็นสีเงินขวง ใบหน้าเต็มเปี่ยมไปด้วยริ้วรอยแห่งวัยชรา คิ้วขาวโพลนดั่งหิมะ และมีประกายตาเจิดจ้าที่สามารถแผ่กระจายพลังอำนาจได้เมื่อยามโกรธ” การสร้างตัวละครซึ่งเป็นผู้นำของตัวละครฝ่ายดีและผู้ช่วยเหลือคนสำคัญ (อาจารย์) ของวีรบุรุษโดยการใช้ “สีขาว” เป็นการแสดงความเป็นปรปักษ์กับเจ้าแห่งศาสตร์มืด (ซึ่งแน่นอนว่าต้องถูกแทนที่ด้วยสีดำหรือความมืด เช่น การแต่งกายสีดำ การปรากฏกายยามมืดค่ำ) ได้อย่างสมบูรณ์ เปรียบเสมือนกับความมืดและความสว่างของความชั่วและความดีนั่นเอง

เจ. เค. โรว์ลิง บรรยายถึงความเป็นพ่อมดผู้ยิ่งใหญ่ของคัมเบลดอร์ไว้ว่าเป็นคนเดียวที่ “คนที่คุณก็รู้ว่าใครกลัว” และเป็นคนเดียวที่กล้าและสมควรเอ่ยชื่อ “โวลเดอมอร์” ออกมาโดยตรง คัมเบลดอร์เป็นผู้รอบรู้และทรงอำนาจในศาสตร์หลาย ๆ แขนง รักในความเป็นครูโดยเขาเลือกที่จะเป็นอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนฮอกวอร์ตแทนที่จะเป็นรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ และที่สำคัญก็คือคัมเบลดอร์ล่วงรู้ความลับเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์และลอร์ดโวลเดอมอร์มากกว่าที่เขาเปิดเผยให้แฮร์รี่ พอตเตอร์ได้รู้ เขาคือผู้ปกป้องและผู้ช่วยเหลือคนสำคัญของแฮร์รี่ พอตเตอร์ในยามที่แฮร์รี่ พอตเตอร์ตกอยู่ในอันตราย แต่ไม่ว่าคัมเบลดอร์จะมีความสำคัญหรือยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตามในโลกแห่งเวทมนตร์ เขาก็ไม่เคยที่จะออกตามล่าและจัดการกับลอร์ดโวลเดอมอร์ด้วยตัวเอง คัมเบลดอร์ปล่อยให้แฮร์รี่ พอตเตอร์ได้เรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาและเผชิญหน้ากับอันตรายอย่างกล้าหาญด้วยตัวเองเสมอเพื่อหล่อหลอมให้แฮร์รี่ พอตเตอร์เติบโตขึ้นเป็นพ่อมดที่ยิ่งใหญ่เทียบเท่ากับตัวคัมเบลดอร์เอง เท่ากับเป็นการแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กของผู้ประพันธ์ว่าผู้ใหญ่ว

ปล่อยให้เด็กได้เรียนรู้และเผชิญหน้ากับปัญหาด้วยตัวเองเพื่อที่เขาจะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต

เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์

เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์ เด็กสาวผมสั้นน้ำตาล พงฟูเพื่อนสนิทหนึ่งในสองคนของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นแม่มดที่เกิดจากมดกึ่งหรือผู้ที่ไม่มีเวทมนตร์อยู่ในตัวเลขซึ่งจัดว่าเป็นชนชั้นต่ำสุดในสายตาของพ่อมดแม่มดในโลกแห่งเวทมนตร์ แต่อย่างไรก็ตาม เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นเด็กสาวที่ฉลาดมาก เธอสามารถสอบได้เป็นที่หนึ่งในทุกวิชา เป็นคนมีระเบียบ กฎเกณฑ์และยึดมั่นในอุดมการณ์จนได้ชื่อว่าเป็นคนสุดท้ายที่จะก้าวล้ำเส้นทำผิดกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและมีอุดมการณ์อันสูงส่งที่จะปลดปล่อยเอลฟ์ประจำบ้านออกจากการเป็นแรงงานทาสในโลกแห่งเวทมนตร์

เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นตัวแทนของเด็กที่รักเรียน ใฝ่รู้ รักการค้นคว้า และชอบเข้าห้องสมุด เธอเชื่อมั่นเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือและห้องสมุดจะช่วยแก้ปัญหาให้เธอได้เสมอ จนบางครั้งด้วยความมุ่งมั่นหรืออาจเรียกได้ว่าความกระหายที่จะเรียนวิชาต่าง ๆ ก็สร้างปัญหาให้กับตัวเธอ เช่น ทำให้เครียดจนไม่มีเวลาพักผ่อน เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นผู้ช่วยเหลือคนสำคัญอีกคนหนึ่งของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ด้วยความที่เธอเป็นคนฉลาดจึงทำให้เธอสามารถแก้ปัญหาและเข้าใจสถานการณ์อันตราต่าง ๆ ได้ดีกว่าแฮร์รี่ พอตเตอร์และรอน วิสลิย์ เพื่อนสนิทอีกคนหนึ่งของแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่อย่างไรก็ตาม ใ้ว่าเซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์จะเป็นผู้ช่วยเหลือแฮร์รี่ พอตเตอร์และรอน วิสลิย์อยู่เพียงฝ่ายเดียว ทั้งแฮร์รี่และรอนเองก็ช่วยเหลือเซอร์ไมโอนี่ด้วยเหมือนกัน นั่นคือทั้งสองคนช่วยให้เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์ไม่ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนฮอกวอร์ตอย่างเคร่งเครียดอยู่แต่กับตำรับตำราเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะชีวิตวัยเรียนไม่ได้มีความสำคัญอยู่ที่การเรียนเก่งเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังต้องมีเพื่อนและกิจกรรมร่วมกับเพื่อนด้วย

รอน วิสลิย์

รอน วิสลิย์ เป็นลูกชายคนที่ 6 ของครอบครัววิสลิย์ ลักษณะภายนอกของรอน วิสลิย์คือเป็นเด็กผมแดง ผอม สูง ท่าทางรุ่มร่ามเงอะงะ หน้าตกระมื่อเท้าใหญ่ และจมูกยาว รอน วิสลิย์เป็นเพื่อนสนิทที่สุดของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ลักษณะภายนอกของรอน วิสลิย์ดูเป็นคนรักความ

สนุกสนาน ร่าเริงอยู่เป็นนิตย์ แต่ข้างในลึก ๆ ในใจแล้วรอน วิสลิย์เป็นคนที่มีความเก็บกดมากทีเดียว เขาเป็นลูกชายคนที่หกจากบรรดาพี่ชายทั้งห้าคนซึ่งล้วนแล้วแต่มีความโดดเด่นในด้านต่าง ๆ เป็นที่รู้จักและชื่นชอบของนักเรียนโรงเรียนฮอกวอร์ต ตัวเขาเองเป็นแค่เด็กผู้ชายที่ดูธรรมดา ๆ คนหนึ่ง เขาไม่รู้อะไรให้โดดเด่นหรือแปลกใหม่ไปกว่าที่พี่ชายทั้งห้าของเขาเคยทำมาก่อน นอกเหนือจากการได้เป็นเพื่อนสนิทของ แฮร์รี่ พอตเตอร์ผู้มีชื่อเสียง แต่อย่างไรก็ตาม การเป็นเพื่อนสนิทกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ผู้มีชื่อเสียงและร่าเริงก็เหมือนกับเป็นการตอกย้ำมด้อยในการเกิดมาในครอบครัวที่ยากจนแม้จะได้รับการนับหน้าถือตาในโลกเวทมนตร์มากเพราะเป็นสายเลือดบริสุทธิ์ อีกทั้งตัวเขายังไม่มีความพิเศษอะไรให้คนอื่นจับตามองเท่ากับแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งแค่อยู่เฉย ๆ ก็มีชื่อเสียงแล้ว รอน วิสลิย์จึงค่อนข้างอิจฉาแฮร์รี่ พอตเตอร์อยู่ในใจไม่น้อย แต่ด้วยความที่เป็นเพื่อนที่ดีของแฮร์รี่ พอตเตอร์และความรักเพื่อนของรอน วิสลิย์ทำให้เขายังคงเป็นเพื่อนสนิทที่ดีที่สุดและเข้าข้างแฮร์รี่ พอตเตอร์อยู่เสมอ

รอน วิสลิย์และเฮอริไมโอนี่ เกรนเจอร์เพื่อนสนิททั้งสองคนของแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นตัวแทนชั่วตรงข้ามของชีวิตวัยเรียน รอน วิสลิย์คือตัวแทนของเด็กที่ไม่ค่อยมุ่งมั่นในการเรียนมากนัก เขาสนุกกับชีวิตวัยเรียนที่ได้อยู่กับเพื่อนและเครื่องเครียดกับคำรับคำราแคะเฉพาะช่วงสอบเท่านั้น ผลการเรียนของเขาก็แค่ผ่าน ในขณะที่เฮอริไมโอนี่ เกรนเจอร์คือตัวแทนของเด็กเรียนที่เครียดเครียดและมุ่งมั่นในการท่องคำรับคำราเพื่อให้สอบได้คะแนนดีที่สุดในชั้นปี ทั้งรอน วิสลิย์และเฮอริไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นลักษณะของนักเรียนที่เราสามารถจะพบได้ทั่วไปและเป็นตัวอย่างให้เด็ก ๆ ทั้งหลายได้เห็นว่าการใช้ชีวิตวัยเรียนแบบไหนได้บ้าง

ตัวละครหลักฝ่ายร้าย

ลอร์ดโวลเดอมอร์ / คนที่คุณคิดว่าใคร

โวลเดอมอร์ เจ้าแห่งศาสตร์มืด ลูกครึ่งแม่มดกับมักเกิ้ลที่มีชื่อเดิมว่า โทมัส (ทอม) มาร์โวโล่ ริดเดิ้ล ลอร์ดโวลเดอมอร์เป็นสุดยอดอัจฉริยะแห่งศาสตร์มืด เป็นเจ้าแห่งความชั่วร้ายที่พอมดทุกคนเกรงกลัวจนไม่กล้าเอ่ยชื่อเขาออกมาตรง ๆ ต้องเลี่ยงไปเรียกแทนว่า **“คนที่คุณคิดว่าใคร”** ลอร์ดโวลเดอมอร์คือแบบฉบับของเจ้าแห่งศาสตร์มืดและความชั่วร้ายที่เริ่มต้นด้วยความหายนะครั้งยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นจากฝีมือของเจ้าแห่งศาสตร์มืด และเจ้าแห่งศาสตร์มืดจะประสบความสำเร็จทุกอย่างแต่ไม่ถูกทำลายไปอย่างสิ้นเชิงตลอดกาล เจ้าแห่งศาสตร์มืดยังคงปรารถนาที่จะเป็นผู้

ครอบครองอำนาจทั้งหมดบนโลกนี้และเขามีพลังพิเศษบางอย่างเหนือกว่าที่ใครจะต้านทานได้ เขาเป็นผู้มีจริยชาติต่อสิ่งทั้งปวงและเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นความอ่อนแอในสังคมที่ขาดศีลธรรม

“แฮร์รี่ พอตเตอร์” เริ่มด้วยความหายนะครั้งยิ่งใหญ่อันเกิดขึ้นจากฝีมือของลอร์ดโวล-เดอมอร์ที่ไปฆ่าเจมส์กับลิลี่ พอตเตอร์ พ่อกับแม่ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จ โคนคาถาของตัวเองสะท้อนกลับมาทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์สูญสลายหายไปไม่มีใครรู้ว่าเขายังอยู่หรือว่าตายแล้ว ลอร์ดโวลเดอมอร์หายสาบสูญไปจากโลกแห่งเวทมนตร์เป็นเวลา 11 ปีก่อนที่จะสิงร่างศาสตราจารย์ควีเรลล์ อาจารย์สอนการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 1 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์กลับมายังประเทศอังกฤษอีกครั้งเพื่อช่วงชิงศิลาอาถรรพ์ไปปรุงน้ำอมฤตเพื่อสร้างชีวิตอมตะ แต่เขาก็ทำไม่สำเร็จและพ่ายแพ้ต่อแฮร์รี่ พอตเตอร์อีกครั้งก่อนจะหายตัวไปอีก 2 ปีต่อมา เมื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์อยู่ชั้นปีที่สี่ของโรงเรียนฮอกวอร์ต ลอร์ดโวลเดอมอร์ได้รับการช่วยเหลือจาก “นางหนอน” หนึ่งในกลุ่มผู้เสพยาตาย สมุนผู้ชั่วร้ายซึ่งเป็นผู้หักหลังบอกที่ซ่อนของพ่อกับแม่ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ให้กลับฟื้นคืนพลังขึ้นมาอีกครั้ง แต่อย่างไรก็ตาม ลอร์ดโวลเดอมอร์ก็ยังคงอ่อนแออยู่ เขายังไม่สามารถกลับมามีร่างกายและพลังเวทมนตร์ที่แข็งแกร่งเหมือนเดิมได้ เขาจึงต้องการของสำคัญ 3 สิ่งที่จะมาชุบชีวิตและฟื้นคืนพลังขึ้นมาใหม่ให้ยิ่งใหญ่กว่าเดิมของทั้งสามอย่างนั้นก็คือ ซากศพจากพ่อของลอร์ดโวลเดอมอร์ เนื่องจากข้าทาสหรือสมุนรับใช้ และเลือดจากศัตรูซึ่งก็คือแฮร์รี่ พอตเตอร์นั่นเอง ลอร์ดโวลเดอมอร์จึงได้ส่งผู้เสพยาตายที่ชั่วร้ายอีกคนหนึ่งมาลักพาตัวแฮร์รี่ พอตเตอร์ไปจากโรงเรียนฮอกวอร์ตและเขาก็ได้ฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้งพร้อมด้วยความยิ่งใหญ่และโหดร้ายกว่าที่ผ่านมา

ครอบครัวมัลฟลอย

ครอบครัวมัลฟลอยเป็นครอบครัวพอมดสายเลือดบริสุทธิ์ที่ภาคภูมิใจในความเป็นพวกเลือดบริสุทธิ์ของพวกเขา และถือว่าผู้ที่ไม่ใช่สายเลือดบริสุทธิ์เป็นชนชั้นสองของสังคมพอมดแม่มด ลักษณะเด่นของครอบครัวมัลฟลอยคือเป็นครอบครัวเก่าแก่ ผมสีบลอนด์ ผิวสีซีด มีไบหน้าเหลี่ยมแหลม และมีบุคลิกแบบดูถูกเหยียดหยามคนอื่นอยู่เสมอ ครอบครัวมัลฟลอยเป็นการเสียดสีสังคมแบบผู้ดีอังกฤษของ เจ. เค. โรว์ลิงค์ ซึ่งนำบุคลิกลักษณะของชนชั้นสูงของอังกฤษมาสร้างเป็นตัวละครที่ยึดถือในสายเลือดบริสุทธิ์ของตนเองและดูถูกเหยียดหยามผู้อื่นที่ไม่ได้อยู่ใน

ฐานะแบบเดียวกันกับพวกเขา แม้ว่าตัวพวกเขาเองจะไม่ได้มีความสามารถอะไรที่เหนือไปกว่าผู้ที่
ไม่ได้มีสายเลือดบริสุทธิ์เลยก็ตาม

ครอบครัวมัลฟรอยตั้งตัวเป็นศัตรูกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ตั้งแต่แรกพบ โดยเริ่มจากเครโก
มัลฟรอย ผู้เป็นลูกชายที่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ตั้งแต่วันแรกที่พบกันเลยทีเดียว ความ
เป็นศัตรูระหว่างแฮร์รี่ พอตเตอร์ กับ เครโก มัลฟรอย เป็นความไม่ถูกกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นปี
เดียวกัน ซึ่งเทียบไม่ได้เลยกับความเกลียดชังแบบจงล้างจงผลาญที่แฮร์รี่ พอตเตอร์จะต้อง
ประสบจากการเป็นศัตรูกับลูเซียส มัลฟรอย ผู้เป็นพ่อ ซึ่งเคยเป็นอดีตผู้เสพยาตาย ลูกน้องคน
สนิทของลอร์ดโวลเดอมอร์มาก่อน ลักษณะนิสัยที่โหดเหี้ยมของลูเซียส มัลฟรอยคือเป็นคนกะล่อน
สิ้นไหน่ได้ตามสถานการณ์ อีกทั้งยังเป็นคนที่ใช้ทรัพย์สินเงินทองซื้อทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็น
ตำแหน่ง หน้าตาทางสังคม เพื่อให้สังคมพอมดแม่มดกลับมาไว้วางใจและนับหน้าถือตาตระกูล
มัลฟรอยอีกครั้งหลังจากการล่มสลายของเจ้าแห่งศาสตร์มืด และเมื่อลอร์ดโวลเดอมอร์ฟื้นคืนชีพ
พวกเขาก็พร้อมที่จะกลับมารับใช้ศาสตร์มืดอีกครั้ง

ตัวละครหลักที่เป็นสัตว์

นกฮูก / เฮ็ดวิก

นกฮูกทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำสารระหว่างพ่อมดแม่มดในโลกเวทมนตร์เป็นที่รู้จักกัน
ดีในนามของ “ไปรษณีย์นกฮูก” นกฮูกที่ถูกนำมาใช้ในการส่งไปรษณีย์มีตั้งแต่ นกฮูกพันธุ์เกรต
เกรย์ตัวใหญ่จนถึงพันธุ์คือปตัวจ้อยตามที่ได้เห็นได้จากที่ทำการไปรษณีย์ฮอกส์มีดส์ อย่างไรก็ตาม
แม้ว่านกฮูกจะเป็นที่ยอมรับในโลกเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่ในความเป็นจริงด้วยความที่
เป็นสัตว์หากินตอนกลางคืน นกฮูกจึงมักจะถูกนำไปเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเวทมนตร์ ลางร้าย ความ
ตาย และความหวาดกลัวในหลาย ๆ วัฒนธรรม ด้วยความลึกลับของความเชื่อเกี่ยวกับนกฮูกนี้เองที่
ทำให้นกฮูกเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะถูกนำมาใช้เป็นสัตว์เลี้ยงและสัตว์ใช้งานของเหล่าพ่อมดแม่มดใน
โลกเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งในเรื่องนี้แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็มีนกฮูกเป็นสัตว์เลี้ยงอยู่ตัวหนึ่ง
ชื่อว่าเฮ็ดวิกเป็นนกฮูกตัวเมียพันธุ์หิมะสแกนดิเนเวียขนสีขาวยาวประน้ำตา

สแคบเบอร์ - หูของรอน

หนูก็เป็นสัตว์เลี้ยงที่เป็นที่นิยมอีกประเภทหนึ่งของเด็ก ๆ พ่อมดแม่มดในโลกแห่งเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ความเชื่อมโยงระหว่างหนูกับกลุ่มพ่อมดแม่มดน่าจะอยู่ตรงที่หนูเป็นสัตว์เลี้ยงที่หายากอีกประเภทหนึ่งที่พบได้ทั่วไปและเป็นที่ยอมรับของเด็ก ๆ มาก แต่สำหรับสแคบเบอร์ หนูของรอน วิสลิ้นั้นไม่ใช่หนูธรรมดา ๆ ทั่วไป สแคบเบอร์เป็นหนูบ้านตัวอ้วนกลมจอมขี้เกียจที่เอาแต่กินกับนอนและไม่เคยแสดงพลังวิเศษใด ๆ ในฐานะสัตว์เลี้ยงของพ่อมดแม่มด สแคบเบอร์เคยเป็นสัตว์เลี้ยงของเพอร์ซี่ วิสลิย์ พี่ชายของรอนมาก่อน ดังนั้นมันจึงเป็นหนูที่มีอายุยืนยาวมากที่สุดเท่าที่เทียบเท่ากับหนูโดยทั่วไป ความจริงแล้วสแคบเบอร์ไม่ใช่หนูธรรมดา มันเป็นพ่อมดแอนิเมจิสซึ่ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ที่ปลอมตัวหนีความผิดฐานเป็นสายลับให้กับลอร์ด โวลเดอมอร์มาอยู่ในร่างหนูถึงสิบสามปีก่อนที่ความจริงจะเปิดเผย

2.2 ตัวละครประกอบ

เป็นตัวละครที่พบได้ในทุกภาคเช่นเดียวกับตัวละครหลัก แต่จะไม่ได้มีส่วนในการดำเนินเรื่องหรือพัฒนาเรื่องราวต่าง ๆ ให้ดำเนินต่อไปเหมือนกับตัวละครหลัก ตัวละครประกอบถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เรื่องราวดูสมจริงสมจังและน่าตื่นเต้นมากขึ้น ตัวละครประกอบแต่ละตัวจะมีความสำคัญในเรื่องมากน้อยแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบทบาทและความใกล้ชิดกับตัวละครหลักโดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

ตัวละครประกอบฝ่ายดี

เจมส์ พอตเตอร์

เจมส์ พอตเตอร์เป็นพ่อของแฮร์รี่พอตเตอร์ มีลักษณะเป็นผู้ชายร่างผอมสูงผมดำสวมแว่นตา ผมเผ้าดูไม่เป็นระเบียบ ผมด้านหลังกระดกขึ้นและชี้ไปด้านใดด้านหนึ่งเสมอ ซึ่งแฮร์รี่ก็ได้ลักษณะเช่นนี้จากพ่อมาไม่มีผิด เจมส์ พอตเตอร์เล่นควิดดิชเก่งมาก และชอบทำอะไรแหกกฎระเบียบของโรงเรียนอยู่เสมอ พ่อของแฮร์รี่ถูกฆ่าตายเมื่อตอนที่แฮร์รี่อายุได้ 1 ขวบด้วยฝีมือของลอร์ด โวลเดอมอร์ เจ้าแห่งศาสตร์มืด

ลิลี่ พอตเตอร์

ลิลี่ พอตเตอร์ เป็นแม่ของแฮร์รี่พอตเตอร์ เป็นผู้หญิงที่สวยงามน่ารัก ผมสีแดงเข้มและดวงตาสีเขียวสดใส สิ่งเดียวที่แฮร์รี่เหมือนแม่คือดวงตา ลิลี่ เป็นคนธรรมดาไม่ใช่พวกพ่อมดแม่มด แต่ลิลี่ก็มีความเก่งกาจในการเรียนรู้และใช้เวทมนตร์คาถาต่าง ๆ ได้ดี คล้ายกับเซอร์ไมโอบี ลิลี่เป็นน้องสาวของ เพ็ทูนีย์ เดอร์สลีย์ ที่แฮร์รี่ไปอาศัยอยู่ด้วยตั้งแต่อายุ 1 ขวบ เมื่อลิลี่ถูกลอร์ดโวลเดอมอร์ ฆ่าตายในวันเดียวกับเจมส์ พอตเตอร์ ด้วยการพลีกายปกป้องชีวิตของแฮร์รี่ พอตเตอร์เอาไว้ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่ของผู้เป็นแม่ ทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ ไม่สามารถฆ่าแฮร์รี่ได้ทั้งไว้ได้แค่เพียงแผลเป็นรูปสายฟ้าฟาดบนหัวของแฮร์รี่ ส่วนตัวเค้าเองก็โดนคาถาของตัวเองสะท้อนกลับทำให้เหลือแต่วิญญาณ

อาเธอร์ วิสลิย์ / นายวิสลิย์

อาเธอร์ วิสลิย์ หรือ นายวิสลิย์ เป็นหัวหน้าครอบครัววิสลิย์ เขาเป็นพ่อมดที่ทำงานให้กับกระทรวงเวทมนตร์ในกองการใช้สิ่งประดิษฐ์ของมักเกิ้ลในทางที่ผิด แต่ด้วยความที่เขาเป็นคนที่รักพวกมักเกิ้ลมากทำให้บางครั้งเขาก็เป็นคนที่ใช้สิ่งของของพวกมักเกิ้ลในทางที่ผิดเสียเอง

มอลลี่ วิสลิย์ / นางวิสลิย์

มอลลี่ วิสลิย์ หรือ นางวิสลิย์ เป็นแม่มดแม่ของลูกชาย 6 คนและลูกสาว 1 คน มอลลี่ วิสลิย์เป็นแม่ที่เข้มงวดแต่ก็รักและเป็นห่วงเป็นใยในตัวสมาชิกครอบครัวทุกคนมาก ความเป็นห่วงเป็นใยและความรักในครอบครัวของนางวิสลิย์ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะกับสมาชิกครอบครัววิสลิย์เท่านั้น แต่ยังเผื่อแผ่มาให้เด็กชายกำพร้าไร้ครอบครัวอย่างแฮร์รี่ พอตเตอร์ด้วย มอลลี่ วิสลิย์จึงเป็นเสมือนตัวแทนความอบอุ่นของแม่ให้กับแฮร์รี่ พอตเตอร์

บิล วิสลิย์

บิล วิสลิย์ พี่ชายคนโตสุดของบรรดาพี่น้องทั้ง 7 คนของครอบครัววิสลิย์ บิลเคยเป็นประธานนักเรียนของโรงเรียนฮอกวอตส์ บิลเป็นชายร่างสูง ไว้ผมยาวรวบเป็นหางม้า สวมต่างหูข้างหนึ่ง และใส่เสื้อผ้าเหมือนกับจะไปดูคอนเสิร์ตร็อก และรองเท้าบูตหนังมังกร บิลทำงานให้กับธนาคารกริงกอตส์ที่อียิปต์ บิล วิสลิย์ดูจะเป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจกับกฎเกณฑ์เท่าไรนัก สังเกตดูได้

จากการแต่งตัวแบบร็อกเกอร์ของเขาขัดแย้งกับอาชีพพนักงานธนาคารและอดีตประธานนักเรียนของโรงเรียนฮอกวอตส์

ชาลี วิสลีย์

ชาลี วิสลีย์ พี่ชายคนรองของครอบครัววิสลีย์ ชาลีเคยเป็นนักกีฬาควิดดิชตำแหน่งซีกเกอร์ให้กับทีมกริฟฟินดอร์ของโรงเรียนฮอกวอตส์ ปัจจุบันชาลีศึกษาเรื่องมังกรอยู่ที่โรมาเนีย

เพอร์ซี่ วิสลีย์

เพอร์ซี่ วิสลีย์ ลูกชายคนที่สามของครอบครัววิสลีย์ เพอร์ซี่ วิสลีย์เป็นตัวละครแบบซับซ้อนหนึ่งในไม่กี่ตัวที่พบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เพอร์ซี่ วิสลีย์เป็นคนมีระเบียบเรียบร้อย รักความสมบูรณ์แบบจนได้ชื่อว่าเป็น “เพอร์ซี่ผู้สมบูรณ์แบบ หรือ Perfect Percy” เขาบุคลิกภูมิคุ้มกัน และวางแผนทุกอย่างในชีวิต เพอร์ซี่เติบโตมาในครอบครัวสายเลือดบริสุทธิ์ที่ยากจน รักครอบครัวและพวกมักเกิ้ล แต่ตัวเพอร์ซี่เองกลับไม่เหมือนสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว เพอร์ซี่เป็นคนทะเยอทะยานและสามารถทำได้ทุกอย่างแม้กระทั่งการละทิ้งสมาชิกทุกคนในครอบครัวเพื่อก้าวไปสู่อำนาจ ความใฝ่ฝันสูงสุดของเพอร์ซี่ วิสลีย์คือการได้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์

เฟร็ดและจอร์จ วิสลีย์

เฟร็ดและจอร์จ วิสลีย์ พี่ชายฝาแฝด ลูกชายคนที่ 4 – 5 ของครอบครัววิสลีย์ เฟร็ดกับจอร์จมักจะได้รับการกล่าวถึงพร้อม ๆ กันจนแทบจะเรียกได้ว่าเขาสองคนเป็นฝาแฝดที่ไม่เคยแยกจากกันเลย เฟร็ดและจอร์จ วิสลีย์เป็นตัวป่วนของโรงเรียนฮอกวอตส์ และพวกเขาก็เป็นที่ชื่นชอบของนักเรียนฮอกวอตส์ทุกคน นอกจากนั้น เฟร็ดและจอร์จ วิสลีย์ยังเป็นบิตเตอร์ให้กับทีม ควิดดิชของบ้านกริฟฟินดอร์อีกด้วย ความใฝ่ฝันของเฟร็ดและจอร์จคือการเปิดร้านขายของตลกชื่อเกมกลวิเศษวิสลีย์ แม้ภายนอกฝาแฝดทั้งคู่จะดูเหมือนเด็กที่เล่นสนุกไปวัน ๆ แต่ในการเล่นสนุกของพวกเขาถือการไล่ตามความฝันของตัวเอง พวกเขาทุ่มเทเวลาในการประดิษฐ์คิดค้นของตลก ๆ ให้กับ

โลกแห่งเวทมนตร์โดยไม่มีใครรู้ และความใฝ่ฝันในการเปิดร้านขายของตลกของฝาแฝดทั้งสองก็เป็นจริงขึ้นได้เมื่อพวกเขาอยู่ชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนฮอกวอตส์ โดยได้รับเงินทุนสนับสนุนจากแฮร์รี่ พอตเตอร์

จินนี่ วิสลีย์

จินนี่ วิสลีย์ น้องสาวคนเล็กสุดของครอบครัววิสลีย์ จินนี่เป็นเด็กผู้หญิงที่อ่อนกว่าแฮร์รี่ พอตเตอร์เพียงแคปีเดียว และเธอก็ชื่นชอบในตัวแฮร์รี่ พอตเตอร์มากที่สุด และด้วยความที่เป็นน้องสาวคนเล็กและคนเดียวของพี่ชายทั้ง 6 คน ทำให้จินนี่มักจะถูกพี่ชายแกล้งแหย่อยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เธอชอบแฮร์รี่ พอตเตอร์และเงินทุกครั้งที่เขาอยู่ใกล้หรือพูดกับเธอ

ความโดดเด่นของครอบครัววิสลีย์ก็คือสมาชิกทุกคนของครอบครัวมีผมสีแดงเพลิง แม้ว่าจะเป็นครอบครัวพอมคสายเลือดบริสุทธิ์และเป็นที่น่าทึ่งต่อครอบครัวหนึ่งของโลกเวทมนตร์ ครอบครัววิสลีย์กลับเป็นครอบครัวที่ถูกครอบครัวพอมคสายเลือดบริสุทธิ์ด้วยกันดูถูกดูแคลน ทั้งนี้เนื่องจากครอบครัววิสลีย์ยากจนมาก อีกทั้งยังเป็นครอบครัวพอมคที่รักและผูกพันกับพวกมักเกิ้ลหรือผู้ไม่มีเวทมนตร์คาถามาก พวกเขาคิดว่าพวกมักเกิ้ลน่าสนใจเพราะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างสะดวกสบายโดยปราศจากเวทมนตร์ ครอบครัววิสลีย์เป็นมิตรที่ดีของแฮร์รี่ พอตเตอร์และยืนหยัดต่อสู้ร่วมกันกับแฮร์รี่ พอตเตอร์และอัลบัส ดัมเบิลดอร์ในทุกสถานการณ์

เนวิลล์ ลองบัตท่อม

เนวิลล์ ลองบัตท่อม เด็กชายพอมคสายเลือดบริสุทธิ์ที่แทบจะไม่มีพลังเวทมนตร์อยู่ในตัวเลย เนวิลล์เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนร่วมบังกริฟฟินดอร์กับแฮร์รี่ พอตเตอร์ เขาเป็นเด็กชายพอมคตัวอ้วน หน้ากลม ที่ไม่เอาไหนในทุก ๆ เรื่องแถมยังซุ่มซ่ามและขี้ลืมเสมอ เนวิลล์เติบโตมาในครอบครัวพอมคแม่มดโดยมียายเป็นผู้เลี้ยงดูเพราะพ่อแม่ของเขาถูกผู้เสพความตายลูกน้องของลอร์ดโวลเดอมอร์ทรมาณจนเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเด็ก เนวิลล์เป็นตัวละครที่มีพัฒนาการตัวหนึ่งใน 3 ภาคแรกของแฮร์รี่ พอตเตอร์นั้นเนวิลล์เป็นนักเรียนที่เรียนแย่ที่สุดแถมไม่เอาไหนเรื่องเวทมนตร์คาถาสีขี้เณร อีกทั้งยังซุ่มซ่ามและขี้ลืมเป็นอย่างยิ่ง พัฒนาการของเนวิลล์จะเริ่มเห็นได้ในภาคที่ 4 (แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี) หลังจากได้เข้าชั้นเรียนเรื่องคำสาปโทษผิดสถานเดียว กับศาสตราจารย์มู้ดดี ในวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืด ทั้งนี้เพราะเนวิลล์มีความหลังฝังใจอยู่กับคำ

สถาปกริศแห่งที่ผู้เสพความตายใช้เพื่อทรมานพ่อแม่ของเขาจนเสียชีวิต เนวิลล์ใช้ความพยายามที่จะเริ่มเรียนรู้วิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดมากขึ้นกว่าเดิม เพิ่มเติมจากวิชาสมุนไพรรศาสตร์ที่เขาถนัด ผู้อ่านจะเห็นพัฒนาการของเนวิลล์ ลองบัตท่อมได้อย่างชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ ในภาคต่อ ๆ ไปของแฮร์รี่ พอตเตอร์

คิน โธมัส

เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับแฮร์รี่ ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาอยู่บ้านกริฟฟินดอร์เหมือนกันและนอนในห้องเดียวกับแฮร์รี่ คิน โธมัส เป็นเพื่อนที่ดีของแฮร์รี่ อีกคนหนึ่ง

เจมส์ ฟินิกัล

เป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับแฮร์รี่ และนอนในห้องเดียวกับแฮร์รี่เช่นกันกับ คิน โธมัส แต่มีนิสัยค่อนข้างเป็นชอบทดลองเสกคาถาต่าง ๆ แต่ไม่เคยประสบความสำเร็จมักจะถูกคาถาระเบิดใส่หน้าตลอด

ปาราวตี พาดิล

เป็นนักเรียนหญิงบ้านกริฟฟินดอร์อีกคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนกับแฮร์รี่

คอลลิน กริฟวิทย์

คอลลิน กริฟวิทย์ เป็นเด็กชายตัวเล็ก ๆ ผมสีน้ำตาล เป็นเด็กนักเรียนปีที่หนึ่งที่เพิ่งเข้ามาใหม่ อยู่บ้านกริฟฟินดอร์เช่นเดียวกับแฮร์รี่ แต่ในปีนี้แฮร์รี่เลื่อนชั้นมาอยู่ปีที่สองแล้วคอลลิน กริฟวิทย์ จึงเป็นรุ่นน้องร่วมบ้านของแฮร์รี่ที่มีความชื่นชอบและหลงใหลในความเป็นวีรบุรุษของแฮร์รี่มากแฮร์รี่ไปไหนก็มักจะติดตามไป สิ่งที่เขาชอบมากที่สุดก็คือการถ่ายรูปซึ่งส่วนใหญ่แล้วก็มักจะเป็นรูปของแฮร์รี่ เขามักชอบพกกล้องถ่ายรูปติดตัวไปไหนมาไหนด้วยเสมอเพื่อเก็บภาพเหตุการณ์สำคัญที่ได้พบเจอในแต่ละวันเพื่อส่งไปให้พ่อแม่ที่เป็นคนธรรมดาของเขาได้ดูและได้รับรู้ความเป็นไป

โลกของเวทมนตร์คาถาที่พวกเขาไม่เคยพบเจอมาก่อน คอลิน กริฟวิץ ก็เป็นเหยื่ออีกคนหนึ่งที่ถูกโดนบาซิลิสก์สาปให้เป็นหินเช่นกัน

สมาชิกทีมควิดดิชของกริฟฟินดอร์

ทีมควิดดิชของบ้านกริฟฟินดอร์ถือเป็นโลกอีกใบหนึ่งที่สำคัญมากของแฮร์รี่ พอตเตอร์ สมาชิกในทีมมีทั้งสิ้น 7 คน ประกอบด้วย เซสเซอร์ 3 คน คือ อลิเวีย สปินเนต แคดี เบลล์ และแอนเจลิน่า จอห์นสัน บีตเตอร์ 2 คน คือ เฟร็ดกับจอร์จ วิสลิย์ กิปเปอร์ 1 คน คือโอลิเวอร์ วู้ด กัปตันทีม และซีกเกอร์อีกหนึ่งคน คือ แฮร์รี่ พอตเตอร์ ทีมควิดดิชของบ้านกริฟฟินดอร์เป็นทีมที่ดีที่สุดที่เคยมีมาในรอบหลายสิบปีของฮอกวอร์ต พวกเขาพยายามฝึกซ้อมอย่างหนักในทุกสภาพอากาศและสถานการณ์เพื่อจะได้ด้วยควิดดิชมารองและก็ทำสำเร็จเมื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่สาม ควิดดิชเป็นกีฬาที่สอนให้แฮร์รี่ พอตเตอร์รู้จักการทำงานเป็นทีมกับผู้อื่น และยังเป็นกีฬาที่ฝึกความอดทน ความพยายาม และสอนให้เขามีความมุ่งมั่นที่จะชนะบ้านอื่น ๆ ในฮอกวอร์ต เพื่อให้ได้ครองแชมป์ควิดดิช ถือเป็นการสอนเด็ก ๆ ผู้อ่านในเรื่องความมุ่งมั่นและความพยายาม เพื่อจะก้าวไปให้ถึงสิ่งที่ตัวเองมุ่งหวังไว้ในทางอ้อม

จัสติน ฟินช์ เฟลท์ทลีย์

จัสติน ฟินช์ เฟลท์ทลีย์เป็นเด็กนักเรียนบ้านฮัฟเฟิลพัฟที่มีผมหยิกสีน้ำตาลมีจิตใจดีและเป็นมิตรกับทุกคนเคยเข้าร่วมกลุ่มทำงานด้วยกันกับแฮร์รี่ เฮอร์ไมโอนี่ และรอน ในวิชาสมุนไพรศาสตร์ และเป็นหนึ่งในเหยื่อที่ถูกบาซิลิสก์สาปให้เป็นหินเมื่อไปจ้องตามัน

รูเบอัส แฮกริด

รูเบอัส แฮกริดเป็นคนดูแลสัตว์ให้กับโรงเรียนฮอกวอร์ต เป็นผู้คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับโลกแห่งเวทมนตร์คนแรกในชีวิตพอมดของแฮร์รี่ พอตเตอร์ และยังเป็นเพื่อนที่ดีกับสามสหายแฮร์รี่ รอน และเฮอร์ไมโอนี่เสมอ แฮกริดเป็นชายร่างใหญ่โตเป็นสองเท่าของผู้ชายปกติ ผมและเครายาวหนาพันกันยุ่งเหยิง เขาเป็นผู้ชายตัวโตที่ดูท่าทางเถื่อน ๆ แต่แฮกริดกลับเป็นคนมีจิตใจอ่อนโยนคิดกับลักษณะหน้าตาเถื่อน ๆ ที่เห็นภายนอก เขาเป็นคนที่รักสัตว์มากแต่เขาก็มีมุมมองเรื่องสัตว์อันตรายผิดไปจากพอมดแม่แมดคนอื่น ๆ ในโลกแห่งเวทมนตร์ สำหรับแฮกริด

แล้วยิ่งสัตว์อันตรายเท่าไรก็ควรมีความน่ารักน่าเอ็นดูมากขึ้นเท่านั้น แสกริดรักและเทิดทูน คัมเบลคอร์ ฟอมคผู้ยิ่งใหญ่อาจารย์ใหญ่แห่ง โรงเรียนฮอกวอร์ตเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจาก คัมเบลคอร์ไว้วางใจและให้ความอุปถัมภ์เขาเสมอมาตั้งแต่พ่อของแสกริดตายและเขาถูกไล่ออกจาก โรงเรียนฮอกวอร์ตด้วยความผิดที่ไม่ได้ทำตอนอยู่ชั้นปีที่สาม ความลับของแสกริดที่ว่าเขาเป็น ลูกครึ่งระหว่างฟอมคกับยักษ์ถูกเปิดเผยออกมาตอนแฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่สี่ ความเป็น ลูกครึ่งยักษ์ทำให้ แสกริดถูกโจมตีอย่างหนักด้วยอคติเกี่ยวกับสายเลือดยักษ์ที่ฟอมคแม่มองว่า เป็นพวกป่าเถื่อน อันตราย และไร้มนุษยธรรม แต่อย่างไรก็ตาม ความเป็นลูกครึ่งยักษ์ก็ไม่สามารถทำลายความเป็นเพื่อนที่ดีระหว่างแสกริดกับแฮร์รี่ รอน และเซอร์ไมโอนี่ลงได้ แสกริด เป็นแบบฉบับของความเชื่อของคนในสังคมที่มักมองว่า คนที่ดูท่าทางเถื่อน ๆ คือคนที่ดูร้ายนิสัยไม่ดี แต่แท้ที่จริงคนเหล่านั้นอาจจะเป็นคนอ่อนไหวและจิตใจดีก็ได้

ศาสตราจารย์มักกอนนากัล

ศาสตราจารย์ มักกอนนากัลเป็นอาจารย์ประจำบ้านกริฟฟินดอร์ เธอเป็นแม่คร่างสูง ผมดำ มีสีหน้าเคร่งขรึมมาก และสวมเสื้อคลุมสีเขียวมรกต ศาสตราจารย์มักกอนนากัลเป็น อาจารย์ที่ทั้งฉลาด เข้มงวด และมีความยุติธรรมต่อนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เธอเป็นอาจารย์ที่สามารถ ทำให้นักเรียนรู้ว่าทำผิดโดยไม่จำเป็นต้องพูดอะไรออกมาและยังเป็นอาจารย์ที่นักเรียนไม่ สมควรทำให้ขุ่นเคืองใจอย่างยิ่ง แม้ภายนอกศาสตราจารย์มักกอนนากัลจะเป็นอาจารย์ที่เข้มงวด แต่เธอก็กลับเป็นอาจารย์ที่รักและห่วงใยลูกศิษย์เป็นอย่างยิ่ง สาเหตุที่ทำให้เธอโกรธส่วนใหญ่ก็ เป็นเพราะลูกศิษย์บ้านกริฟฟินดอร์ทำตัวออกนอกกลุ่มนอกทางที่ควรจะเป็นนั่นเอง ศาสตราจารย์มัก กอนนากัลเป็นอาจารย์สอนวิชาการแปลงร่างให้กับฟอมคแม่และยังเป็นแม่แมดแอนนิเมจัสที่ สามารถแปลงร่างเป็นแมวลายมีลายรอบตาเป็นสีเหลี่ยมได้อีกด้วย

ศาสตราจารย์เซเวอร์รัส สเนป

ศาสตราจารย์เซเวอร์รัส สเนป เป็นตัวละครแบบซับซ้อนที่น่าสนใจอีกตัวหนึ่งใน วรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ศาสตราจารย์สเนปเป็นชายร่างผอม ผิวซีดเขียวเหมือนคนป่วย ผมสีดำเป็นมันเยิ้มยาวประบ่า จมูกงุ้มเป็นตะขอ ศาสตราจารย์สเนปเป็นอาจารย์ประจำบ้านสลิตีริน และสอนวิชาปรุงยา เขาเป็นฟอมคที่นอกจากจะเชี่ยวชาญเรื่องการปรุงยาแล้วยังเป็นคนที่รู้เรื่อง

ศาสตร์มีดีเป็นอย่างดีอีกด้วย นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้เขาอยากสอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มีดีแทนวิชาปรุ้งยามาก ลักษณะภายนอกที่ศาสตราจารย์สเนปแสดงออกต่อแฮร์รี่ พอตเตอร์ คือ ความเกียจแค้น ชิงชัง และไม่เคยพลาดโอกาสที่จะเหยียดถากถางแฮร์รี่ พอตเตอร์ต่อหน้านักเรียนคนอื่น ๆ เหตุผลที่ศาสตราจารย์สเนปชิงชังแฮร์รี่ พอตเตอร์ก็เพราะเขาเคยเรียนร่วมชั้นปีเดียวกับเจมส์ พอตเตอร์ พ่อของแฮร์รี่มาก่อน ศาสตราจารย์สเนปไม่ถูกกับแก๊งพอตเตอร์ซึ่งประกอบด้วยเจมส์ พอตเตอร์ – พ่อของแฮร์รี่ ซีเรียส แบล็ก – พ่อทูนหัว รีมัส ลูปอิน – มนุษย์หมาป่าอาจารย์สอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มีดีในชั้นปีที่สามของแฮร์รี่ พอตเตอร์ และปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ – ฉายาทางนอนลูกน้องลอร์ดโวลเดอมอร์ อีกทั้งซีเรียส แบล็กยังเคยเกล้งศาสตราจารย์สเนปจนเกือบตายมาแล้วเมื่อครั้งยังเป็นนักเรียนฮอกวอร์ตด้วยกัน ทำให้ศาสตราจารย์สเนปเกลียดแฮร์รี่ พอตเตอร์เหมือนกับที่เขาเกลียดและชิงชังแก๊งพอตเตอร์ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ศาสตราจารย์สเนปกลับเป็นผู้ช่วยชีวิตแฮร์รี่ พอตเตอร์จากอันตรายต่าง ๆ มาหลายครั้งหลายคราตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนในโรงเรียนฮอกวอร์ต อีกทั้งยังเป็นอาจารย์ที่คัมเบลคอร์้าให้ความไว้วางใจมากแม้จะเคยเป็นผู้เสพความตายรับใช้ลอร์ดโวลเดอมอร์มาก่อน

ศาสตราจารย์สเปราต์

อาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ ของโรงเรียนฮอกวอตส์ ต่างก็เป็นอาจารย์ในแบบที่นักเรียนสามารถพบได้ในโรงเรียนทั่วไป ผู้เขียนเขียนบุคลิกลักษณะของอาจารย์เหล่านี้ตามความเข้าใจของนักเรียนทั่วไปเพื่อให้พวกเขาสามารถรับรู้และเกิดจินตนาการร่วมกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้ ศาสตราจารย์สเปราต์ ฟังแค่ชื่อก็รู้แล้วว่าต้องเป็นอาจารย์สอนวิชาเกี่ยวกับต้นไม้แน่นอนเพราะชื่อสเปราต์เป็นชื่อเห็ดราชนิดหนึ่ง และศาสตราจารย์สเปราต์ก็เป็นแม่มดตัวเล็ก ๆ อ้วน เตี้ยที่สอนวิชาสมุนไพรศาสตร์ให้กับนักเรียนโรงเรียนฮอกวอตส์นั่นเอง

ศาสตราจารย์บิน

ศาสตราจารย์บิน เป็นอาจารย์ประจำวิชาประวัติศาสตร์ ศาสตราจารย์บินเป็นอาจารย์คนเดียวที่เป็นผี เขาเป็นอาจารย์ที่มุ่งมั่นกับการสอนมากจนกระทั่งไม่ยอมให้ความตายมาพรากเขาไปจากการสอนได้ แต่อย่างไรก็ตามศาสตราจารย์บินก็เป็นอาจารย์ที่สอนได้น่าเบื่อที่สุดของโรงเรียนฮอกวอตส์เหมือนกัน ศาสตราจารย์บินและวิชาประวัติศาสตร์เวทมนตร์จึงเป็นภาพสะท้อนของอาจารย์และวิชาประวัติศาสตร์ที่น่าเบื่อของนักเรียนนั่นเอง

ศาสตราจารย์ฟลิทวิก

เป็นอาจารย์สอนวิชาเวทมนตร์คาถา เป็นพ่อมดตัวเล็ก เวลาสอนหนังสือต้องยืนบนโต๊ะ จึงจะสามารถมองเห็นหน้านักเรียนทุกคนได้ เป็นอาจารย์ที่ใจดีเป็นมิตรกับเด็ก ๆ ทุกคน

มาดามฮู้ด

เป็นอาจารย์สอนวิชาฝึกบิน ลักษณะเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่ง หัวหาญกล้าผู้ชาย มีความเป็นนักกีฬาที่เก่งกาจ และมีความยุติธรรมในการตัดสินเกมกีฬาควิดดิช

มาดามพอมฟรีย์

มาดามพอมฟรีย์เป็นหัวหน้าพยาบาลประจำโรงเรียนฮอกวอร์ต ที่มีวิธีการรักษาอาการบาดเจ็บของนักเรียนแต่ละคนได้อย่างเก่งกาจ และเป็นผู้ที่คอยดูแลแฮร์รี่ พอตเตอร์เสมอมาในยามที่เขาได้รับความบาดเจ็บ

มาดามพินช์

มาดามพินช์เป็นผู้หญิงผอม จี๋หงุดหงิด ทำหน้าที่เป็นบรรณารักษ์คอยดูแลห้องสมุดของโรงเรียนฮอกวอร์ตที่เจ้าระเบียบและค่อนข้างดุไม่ค่อยเป็นมิตรกับใครมากนัก นักเรียนทุกคนล้วนแต่เกรงกลัวและไม่กล้าทำเสียงดังในห้องสมุด

อาร์กัส ฟิลช์

อาร์กัส ฟิลช์ ภารโรงของโรงเรียนฮอกวอร์ต อาร์กัส ฟิลช์ตั้งตัวเป็นศัตรูกับนักเรียนโรงเรียนฮอกวอร์ตทุกคนไม่เฉพาะแต่กับแฮร์รี่ พอตเตอร์เท่านั้น อาร์กัส ฟิลช์มีแมวคู่หู 1 ตัวชื่อ คุณนายนอร์ริส เหตุผลที่ฟิลช์เกลียดพวกนักเรียนก็เป็นเพราะว่าฟิลช์เป็นสควิป ซึ่งหมายถึงพ่อมดที่เกิดมาในครอบครัวพ่อมดแม่แมดแต่กลับไม่มีพลังเวทมนตร์เลย สควิปถือว่าเป็นพวกผิดปกติประเภทหนึ่งและถือเป็นชนชั้นสองของสังคมพ่อมดแม่แมด

ตัวละครประกอบฝ่ายร้าย

ครอบครัวเดอร์สลีย์

ครอบครัวเดอร์สลีย์แห่งบ้านเลขที่ 4 ซอยพรีเว็ต มณฑลเซอร์เรย์ ประเทศอังกฤษเป็นญาติกลุ่มสุดท้ายที่เหลืออยู่ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ มีสมาชิกครอบครัวทั้งสิ้น 3 คนกับญาติห่าง ๆ อีก 1 คน คือ นายเวอร์นอน เดอร์สลีย์ (ลุงเวอร์นอน) นายเดอร์สลีย์เป็นผู้อำนวยการบริษัทกรีนนิ่งส์เป็นบริษัทผลิตสวาน เป็นคนตัวล่ำใหญ่ อ้วนมากจนคอคอตัน ไ่ว้หนวดคอกเพิ่ม, นางเพ็ตทูเนีย เดอร์สลีย์ (ป้าเพ็ตทูเนียพี่สาวของแม่แฮร์รี่) นางเดอร์สลีย์เป็นผู้หญิงผอมแห้ง ผมหงอกคอบเป็น 2 เท่าของคนทั่วไป ชอบนินทาคนอื่นเกลียดเรื่องเวทมนตร์คาถาและไม่ยอมรับว่าตนเองมีน้องสาวเป็นแม่มด, คัตลีย์ เดอร์สลีย์ (คัตลีย์ ลูกพี่ลูกน้องของแฮร์รี่) เป็นเด็กผู้ชายตัวอ้วนกลม ใบหน้าสีชมพูใหญ่ คอตัน ตาเล็กสีฟ้า ผมหงอกสีอ่อนเรียบแปล้ชอบทูปตีพ่อแม่เวลาไม่ได้ตั้งใจคัตลีย์เป็นเด็กมีนิสัยเอาแต่ใจชอบเกรคนอื่น เพราะถูกเลี้ยงอย่างตามใจจากพ่อและแม่, ป้ามาร์จ (พี่สาวของลุงเวอร์นอน) เป็นญาติห่าง ๆ ของครอบครัวเดอร์สลีย์ เป็นผู้หญิงรูปร่างอ้วนกลม เจ้าระเบียบ และเกลียดแฮร์รี่มาก

ครอบครัวเดอร์สลีย์เป็นครอบครัวที่เกลียดเรื่องเวทมนตร์คาถาเป็นอย่างยิ่ง จึงไม่แปลกใจเลยว่าเหตุใดพวกเขาถึงเกลียดแฮร์รี่ ให้เด็บบโตมาพร้อมกับความอคติและทรนสารพัดอย่างเพียงเพื่อหวังจะรีดเวทมนตร์ออกจากตัวแฮร์รี่ พอตเตอร์ให้หมดสิ้น แม้ว่าจะเกลียดแฮร์รี่ พอตเตอร์มาอย่างเกลียดชังเพียงใดและมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อกันนัก แต่ครอบครัวเดอร์สลีย์ก็ยังเป็นผู้มีพระคุณที่แฮร์รี่ พอตเตอร์ไม่ควรลืมเลือน

แครบและกอยล์

วินเซนต์ แครบ และ เกรเกอร์ กอยล์ ลูกน้องคนสนิทของตระกูลมัลฟรอยตั้งแต่รุ่นพ่อจนถึงรุ่นลูก แครบและกอยล์ เป็นเด็กร้ายซุกซน ไม่ค่อยมีสมองสักเท่าไร และดูเหมือนเกิดมาเพื่อทำตามคำสั่งของตระกูลมัลฟรอยโดยเฉพาะ พวกเขาทั้งคู่จะประกบติดอยู่ข้างตัว เครโก มัลฟรอยตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียนฮอกวอร์ต

ตัวละครประกอบที่เป็นสัตว์

แมว / คุณนายนอร์ริส / แมวลายร่างแปลงของศาสตราจารย์มักกอนนากัล

แมวเป็นสัตว์เลี้ยงยอดนิยมอีกประเภทหนึ่งในโลกแห่งเวทมนตร์ไม่ใช่แค่เฉพาะของ แฮร์รี่ พอตเตอร์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงตำนานเกี่ยวกับแม่มดเรื่องอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแมวเป็น สัตว์ที่ถูกนำมาเป็นสัญลักษณ์ของการใช้เวทมนตร์คาถา ความลึกลับ รวมไปถึงความเป็นผู้หญิงมา เน้นนาน การที่แมวถูกเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเวทมนตร์คาถาเนื่องจากมันเป็นสัตว์เลี้ยงยุคดึกดำบรรพ์ ซึ่งมนุษย์นำมาเลี้ยงไว้ในบ้านกว่าห้าพันปีแล้ว ด้วยดวงตาที่ลึกลับและความเป็นสัตว์หากิน กลางคืนจึงง่ายต่อการนำไปสัมพันธ์กับเรื่องความมืด พระจันทร์ และโลกแห่งวิญญาณอีกด้วย แมว จึงเหมาะเป็นอย่างยิ่งที่จะถูกนำมาใช้เป็นตัวเลี้ยงและร่างแปลงของแม่มดใน โลกแห่งเวทมนตร์ ซึ่ง ในภาคแรก “แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์” นี้มีแมวปรากฏอยู่ 2 ตัวคือ แมวลายร่างแปลงของ ศาสตราจารย์มักกอนนากัล และคุณนายนอร์ริส แมวของภารโรง อาร์กัส พิลช์

สุนัข / เจ้าเจ็ว

สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงอีกประเภทหนึ่งที่พบได้ในโลกเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ แม้ว่า จะไม่เป็นที่นิยมเท่ากับนกฮูกหรือแมว ในภาคนี้มีตัวละครที่เป็นสุนัขตัวหนึ่งชื่อว่าเจ้าเจ็ว ซึ่งเป็น สุนัขที่ แกริด เลี้ยงเอาไว้ เจ้าเจ็วเป็นสุนัขล่าหนูสีดำตัวใหญ่มาก มีนิสัยขี้ลาด และตื่นกลัวอยู่ เสมอ แต่ก็มีความน่ารักและเป็นมิตรกับทุกคน

คางคก / เทเวอ

คางคกเป็นสัตว์เลี้ยงในโลกของพ่อมดแม่มดอีกชนิดหนึ่งแต่ไม่เป็นที่นิยมนัก ส่วนใหญ่ จะเป็นสัตว์เลี้ยงสำหรับครอบครัวพ่อมดแม่มดที่ฐานะยากจน เนื่องด้วยคางคกเป็นสัตว์ที่มักออกหา กินเวลากลางคืน และส่วนมากมักนำมาใช้เป็นส่วนผสมในการปรุงยาพิษต่าง ๆ ตามตำนานของโลก แห่งเวทมนตร์ จึงเหมาะสำหรับนำมาเป็นสัตว์เลี้ยงด้วย ในภาคนี้ก็มีคางคกอยู่ตัวหนึ่งเป็นสัตว์เลี้ยง ของเนวิลล์ ลอว์ฮัดทอม ชื่อว่าเทเวอ

2.3 ตัวละครพิเศษ

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

เป็นตัวละครที่พบเฉพาะในแต่ละภาคของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นตัวละครที่ถูกเพิ่มเข้ามาเพื่อสร้างสีสันมีบทบาทต่อการพัฒนาขั้นตอนของเรื่อง ตัวละครพิเศษที่พบในภาค 1 – 2 เป็นตัวละครที่ไม่ซับซ้อนแต่ใช้อิทธิฤทธิ์มารองรับการพัฒนาของเรื่องและตัวละคร ส่วนตัวละครพิเศษที่พบในภาค 3 – 4 เป็นตัวละครประเภทไม่ซับซ้อนเช่นเดียวกันแต่มีรายละเอียดในตัวเองมากพอที่จะสร้างการพัฒนาของเรื่องราวได้ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาเรื่องจนเข้าสู่จุดวิกฤติ (Climax) โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

ตัวละครพิเศษที่พบใน แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

ศาสตราจารย์ควิเรลล์

ศาสตราจารย์ควิเรลล์เป็นอาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 1 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ศาสตราจารย์ควิเรลล์เป็นชายหนุ่มที่ดูซัดเซียวดูท่าทางกระวนกระวายเหมือนหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลา แถมยังใส่ผ้าโพกหัวอีกด้วย ซึ่งแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้ค้นพบในภายหลังว่า เบื้องหลังผ้าโพกหัวนั้นคือลอร์ดโวลเดอมอร์ที่เข้ามาสิงร่างของศาสตราจารย์ควิเรลล์อยู่เพื่อเข้ามาขโมยศิลาอาถรรพ์ไปทำยาชุบชีวิตเพื่อให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง แต่ท้ายที่สุดแล้วศาสตราจารย์ควิเรลล์ก็ช่วยลอร์ดโวลเดอมอร์ไม่สำเร็จ เขาจึงทิ้งร่างศาสตราจารย์ควิเรลล์ไปและปล่อยให้ควิเรลล์ตายในที่สุด

นิโคลัส แฟลมเมล

เป็นผู้สร้างศิลาอาถรรพ์เพื่อนำมาใช้ในการชุบชีวิตภรรยาที่ตายไปแล้วของตน ด้วยความที่เป็นเพื่อนสนิทกับดัมเบิลดอร์จึงฝากศิลาอาถรรพ์ไว้ที่โรงเรียนฮอกวอร์ต เพื่อให้ศิลาอาถรรพ์ได้รับการคุ้มครองอย่างปลอดภัยก่อนนำไปใช้ แต่สุดท้ายเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ลอร์ดโวลเดอมอร์พยายามเข้ามาแย่งชิงศิลาอาถรรพ์เพื่อเอาไปใช้ในการชุบชีวิตตนเองที่โรงเรียนฮอกวอร์ต จึงทำให้ต้องตัดสินใจทำลายศิลาอาถรรพ์ไปเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก

ตัวละครพิเศษที่พบใน แฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

ศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท

ศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท อาจารย์สอนการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 2 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท เป็นพ่อมดหนุ่ม รูปหล่อ จี๋โอ๊ะที่ชอบเอาผลงานของคนอื่นมาอ้างเป็นของตัวเอง กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทเป็นคนมีความทะเยอทะยานและทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองเป็นที่จับตามองและมีชื่อเสียง ความสามารถจริง ๆ ของเขาก็คือการใช้คาถาลบความทรงจำกับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่คน ๆ นั้นเล่าเรื่องราววิกรกรรมต่าง ๆ ให้กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทฟังแล้วเขาก็จะสวมรอยเอาวิกรกรรมเหล่านั้นมาเป็นผลงานของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามกิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทก็ไม่ใช่พ่อมดฝ่ายมืดหรือคนที่มีจิตใจชั่วร้าย เขาเป็นแค่เพียงคนที่มีความทะเยอทะยานสูงและทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จโดยไม่ต้องลงทุนลงแรงเข้าไปเสี่ยงอันตรายด้วยตัวเอง ตัวละครตัวนี้สอนให้เด็ก ๆ ผู้อ่านได้รู้ว่าความสำเร็จต้องได้มาด้วยการลงมือทำด้วยตนเอง การแอบอ้างเอาผลงานของคนอื่นมาเป็นของตัวเองนั้นเป็นการกระทำที่น่ารังเกียจและสมควรได้รับโทษ ดังเช่นในตอนจบที่กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทถูกคาถาลบความทรงจำสะท้อนเข้าตัวเองจนเสียชีวิตไปในที่สุด

ทอม ริคเคิล

ทอม ริคเคิลเป็นความทรงจำของลอร์ดโวลเดอมอร์ในวัยเด็ก ที่สิงอยู่ในสมุดบันทึกเป็นทายาทของซัลลาซาร์ สลิธีรินที่เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งโรงเรียนฮอกวอร์ตและได้สร้างห้องแห่งความลับเอาไว้ในปราสาทที่ไม่มีใครรู้ว่าอยู่ส่วนใดของปราสาทและมีอะไรอาศัยอยู่ในห้องนั้นบ้างจะมีก็แต่เพียงทายาทของเขาเท่านั้นที่จะสามารถเปิดห้องแห่งความลับได้ ซึ่งทอม ริคเคิลสามารถเปิดห้องแห่งความลับได้เมื่อตอนที่เขาเรียนที่ฮอกวอร์ตเมื่อ 50 ปีก่อน เขาปล่อยยูงก์บาสซิลิสก์ออกมาเพื่อฆ่าเด็กที่มีเลือดสีโคลนหรือพวกคนธรรมดาที่มาเรียนที่โรงเรียนฮอกวอร์ต เนื่องจากซัลลาซาร์ สลิธีรินต้องการให้นักเรียนที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนฮอกวอร์ตนั้นมีแต่พวกพ่อมดแม่มดที่เป็นพวกเลือดบริสุทธิ์เท่านั้นจึงไม่ชอบพวกเลือดสีโคลน ในครั้งนั้นยูงก์บาสซิลิสก์ ได้ฆ่านักเรียนหญิงคนหนึ่งตายคือเมอร์เทิล ทำให้วิญญาณของเธอสิงอยู่ในห้องน้ำหญิงที่เป็นสถานที่ที่เธอตายมาเป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว และห้องน้ำหญิงนี้เองที่เป็นปากประตูทางเข้าไปในห้องแห่งความลับได้ ซึ่ง

เป็นสิ่งที่ไม่มีใครรู้มาก่อน ทอม ริคเคิล หรือลอร์ดโวลเดอมอร์ในตอนเด็กนั้นเป็นเด็กกำพร้าได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียนฮอกวอร์ตด้วยความช่วยเหลือของดัมเบิลดอร์ ทอม ริคเคิล เป็นเด็กเรียนเก่ง เป็นประธานนักเรียน เป็นปริเฟ็คหรือหัวหน้าบ้านด้วย และมักจะได้โล่ประกาศเกียรติคุณในเรื่องต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ

ลอร์ดโวลเดอมอร์ ได้บันทึกความทรงจำของเขาไว้ในสมุดบันทึกเล่มหนึ่งที่ฝากไว้กับครอบครัวมัลฟรอยที่เคยเป็นลูกน้องและผู้เสแสร้งที่มีความภักดีต่อเขาก่อนที่จะกลายเป็นวิญญาณเมื่อตอนที่พยายามจะฆ่าแฮร์รี่ พอตเตอร์ ลูเซียส มัลฟรอยได้เอาสมุดบันทึกนี้ไปรวมเข้ากับหนังสือเรียนของจินนี่ วิสลิย์ โดยที่เธอไม่รู้ตัวเพื่อใช้เธอเป็นเครื่องมือในการเปิดห้องแห่งความลับอีกครั้งหนึ่ง ทอม ริคเคิล ที่เป็นความทรงจำของลอร์ดโวลเดอมอร์ในตอนเด็กได้ออกมาจากสมุดบันทึกและควบคุมจินนี่ให้ทำเรื่องน่ากลัวต่าง ๆ มากมายที่เกิดขึ้นในปราสาทฮอกวอร์ต และควบคุมให้จินนี่เป็นคนเปิดห้องแห่งความลับขึ้นมาอีกครั้งปลดปล่อยยู๊กซ์บาซิลิสก์ ให้ออกมาทำร้ายผู้คนมากมายด้วยการสาปให้เป็นหิน ซึ่งเซอร์ไม โอนี่ก็เป็นหนึ่งในผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้น จนทำให้แฮร์รี่ และ รอน ต้องพยายามสืบหาความจริงและเข้าไปช่วยเหลือจินนี่ก่อนที่จะถูกฆ่าตายในห้องแห่งความลับ

นกฟีนิกซ์ / ฟอกส์

ฟอกส์เป็นนกวิเศษที่มีชีวิตเป็นอมตะที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อของ “นกฟีนิกซ์” ฟอกส์ปรากฏในเรื่องในฐานะนกฟีนิกซ์ของดัมเบิลดอร์ นกฟีนิกซ์เป็นนกวิเศษที่มีชีวิตยืนนานหลายร้อยปี นกฟีนิกซ์มีสีแดงปนทอง นกฟีนิกซ์ปรากฏในตำนานอียิปต์โบราณในนามของเบนนูซึ่งเป็นตัวแทนการผ่านพ้นแห่งกาลเวลาและกลายเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอมตะคือเป็นนกที่สามารถเผาตัวเองเป็นเถ้าถ่านเมื่อสิ้นอายุขัยและเกิดใหม่จากขี้เถ้าร่างของตนเอง น้ำตาของนกฟีนิกซ์มีอำนาจในการสมานบาดแผล และสามารถแบกรับน้ำหนักได้หลายพันกิโล ฟอกส์เป็นนกฟีนิกซ์ที่มีบทบาทมากในภาคนี้เพราะเป็นผู้ช่วยที่สำคัญของแฮร์รี่ พอตเตอร์ในการต่อสู้กับยู๊กซ์บาซิลิสก์

บาซิลิสก์

ในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ บาซิลิสก์จัดอยู่ในกลุ่มสัตว์ร้ายและน่ากลัวที่สุด บาซิลิสก์ไม่เพียงแต่เป็นยู๊กซ์เท่านั้น แต่ยังเป็นราชาแห่งงูในตำนานมาหลายร้อยปีแล้ว ในตำนานกรีกกล่าวว่า

บาซิลิสก์เป็นลูกของพ่อไก่หรือแม่ไก่ซึ่งผสมพันธุ์กับงูหรือคางคก ภาพของบาซิลิสก์จะถูกวาดเป็นรูปงูมีมงกุฎหรือหงอนบนศรีษะ บาซิลิสก์สามารถแพร่พิษได้โดยการมองและทำให้เหยื่อของมันกลายเป็นหิน การปราบบาซิลิสก์ต้องใช้เสียงไก่ขันซึ่งจะมีผลทำให้มันถึงตายทันที โดยในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ บาซิลิสก์เป็นสัตว์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของลอร์ดโวลเดอมอร์ซึ่งมาหลบอยู่ในห้องแห่งความลับที่โรงเรียนฮอกวอร์ต บาซิลิสก์เกือบจะฆ่าแฮร์รี่ พอตเตอร์และเพื่อน ๆ อื่นหลายคน แต่ได้ฟอกส์ นักฟิสิกส์ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของอัลบัส ดัมเบิลดอร์ช่วยชีวิตพวกเขาไว้โดยการจิกนัยน์ตาของบาซิลิสก์จนบอดสนิททั้งสองข้าง การวางโครงเรื่องให้นักฟิสิกส์มาช่วยแฮร์รี่ไว้เป็นการเหมาะสมเพราะตามตำนานแล้ว เพราะนกและไก่มันเป็นศัตรูของงูเสมอ

ตัวละครพิเศษที่พบใน แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

ซีเรียส แบล็ก / ซิริอุส แบล็ก

ซีเรียส แบล็ก พ่อทูนหัวของแฮร์รี่ พอตเตอร์ อดีตนักโทษแหกคุกอัชคาบัน ซีเรียส แบล็กเป็นพ่อมดสายเลือดบริสุทธิ์ ซีเรียสมีผมสีดำยาว หน้าตาดี แต่มีแววตาของคนไร้วิญญาณ เพราะถูกจับขังคุกพ่อมดอัชคาบันเป็นเวลานานถึง 13 ปีด้วยความผิดที่เขาไม่ได้ทำ ซีเรียสแหกคุกอัชคาบันออกมาเมื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนฮอกวอร์ตและแฮร์รี่ รอน และเฮอร์ไมโอนี่เป็นผู้ล้างความผิดให้กับซีเรียส ซีเรียสเป็นพ่อมดที่รักศักดิ์ศรีของตัวเองมาก เจ้าอารมณ์ โมโหรุนแรงง่าย อีกทั้งยังเป็นพ่อมดที่มีพลังเวทมนตร์สูงมากคนหนึ่ง และซีเรียสเป็นพ่อมดแอนิเมจิสที่สามารถแปลงร่างเป็นสุนัขสีดำตัวท่าหมาได้อีกด้วย แม้ว่าซีเรียสจะเป็นพ่อทูนหัวที่รักและหวังดีกับแฮร์รี่ พอตเตอร์มากแต่เขาก็เป็นคนที่ไม่ค่อยอยู่ในกฎเกณฑ์สักเท่าไร เขาจึงมักจะทำอะไรแหกกฎและเสี่ยงอันตรายเพื่อให้ได้เข้ามาช่วยเหลือแฮร์รี่ พอตเตอร์ในเวลาที่เขาคงอยู่ในสถานการณ์เลวร้าย จนทำให้ในที่สุดตัวของซีเรียสเองก็ต้องประสบกับชะตากรรมที่เลวร้ายที่สุดไปด้วย

ศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิน

ศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิน พ่อมดหนุ่มผมสีน้ำตาลอ่อนที่มีสีเทาแซมอยู่ประปรายที่คิ้ว ป้ายและอิดโรยอยู่เสมอ ศาสตราจารย์ลูปินเป็นอาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 3 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นอดีตพรีเฟ็คและประธานนักเรียนโรงเรียนฮอกวอร์ตและยังเป็นเพื่อนสนิทในแก๊ง “พอตเตอร์” กับเจมส์ พอตเตอร์ พ่อของแฮร์รี่อีกด้วย แม้ว่าจะเป็นคนมีความสามารถแต่ ศาสตราจารย์ลูปินก็ยังตกงานและยากจนอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากเขาเป็น “มนุษย์หมาป่า” ซึ่งไม่ได้รับความเชื่อถือจากสังคมของพ่อมดแม่มดนั่นเอง ศาสตราจารย์ลูปินจึงเป็นอีกคนหนึ่งที่ต้องหลบซ่อนความเป็นมนุษย์หมาป่าของตัวเองไว้ และได้รับผลกระทบจากความไม่เท่าเทียมกันในสังคมพ่อมดแม่มดเป็นอย่างยิ่ง

ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์

ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ พ่อมดแอนิเมใจที่สามารถแปลงร่างเป็นหนูได้ เขาเป็นอดีตเพื่อนสนิทในแก๊งพอตเตอร์กับเจมส์ พอตเตอร์ ซิเรียส แบล็ก และริมัส ลูปิน แต่ต่อมาภายหลังเขาหักหลังเจมส์ พอตเตอร์ไปเป็นสายลับให้กับลอร์ดโวลเดอมอร์ และใช้เวลานานถึง 13 ปีในการแปลงร่างเป็นหนู ชื่อ สแคบเบอร์ สัตว์เลี้ยงของรอน วิสลิย์ เป็นการหลบซ่อนตัวจากการล้างแค้นของผู้เสพความตายลูกน้องคนอื่น ๆ ของลอร์ดโวลเดอมอร์ที่เป็นคนบอกที่ซ่อนของเจมส์ พอตเตอร์เพื่อให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ไปฆ่าแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่กลับทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์สูญเสียอำนาจภายในชั่วข้ามคืน อีกทั้งยังป้ายความผิดจากการทรยศต่อเจมส์ พอตเตอร์ไปให้กับซิเรียส แบล็ก ทำให้ซิเรียสต้องถูกจับขังคุกอัสคาบันเป็นเวลาถึง 13 ปี แต่ในที่สุดความลับของปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ก็ถูกเปิดเผยตอนที่แฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนฮอกวอร์ต ทำให้ ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ตัดสินใจหนีกลับไปหาลอร์ดโวลเดอมอร์และช่วยให้เจ้าแห่งศาสตร์มืดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง

สุนัขสีดำ – ร่างแปลงของซิเรียส แบล็ก

เป็นสุนัขสีดำสนิทตัวใหญ่มหึมา เกือบเท่าหมี ดวงตาสีซีด คูลิกลับและน่ากลัวมากสุนัขตัวนี้เป็นร่างแปลงของซิเรียส แบล็ก เนื่องจากเขาเป็นพ่อมดแอนิเมจิสต์ ที่สามารถแปลงร่างเป็นสัตว์ได้

ครุฑแข่งกั

เป็นแมวตัวใหญ่สีส้มจุดคาด สัตว์เลี้ยงของเซอร์ไมโอนี่ที่ซื้อมันมาจากร้านขายสัตว์ในตรอกไคแอกอน ครุฑแข่งกัเป็นแมวที่ฉลาดมากมีมันตัวเดียวเท่านั้นที่สามารถรู้ได้ว่าปีเตอร์ เฟ็ดติกรูว์ แปลงร่างเป็นหนูสแคปเปอร์ของรอน มันจึงตามล่าสแคปเปอร์มาโดยตลอด ซึ่งทำให้รอนไม่พอใจเพราะคิดว่าครุฑแข่งกั พยายามจะฆ่าหนูของเขา

อิปโปกริฟฟ์ / บัคบิค

อิปโปกริฟฟ์เป็นสัตว์ประเภทครึ่งนกครึ่งม้า โดยส่วนหัวและขาหน้าของมันมีลักษณะเป็นนกอินทรีคล้ายกับตัวกริฟฟิน แต่ลำตัวของมันจะเป็นม้า อิปโปกริฟฟ์เป็นสัตว์ที่เกิดจากจินตนาการของนักประพันธ์ชาวโรมันว่าเป็นเป็นการผสมพันธุ์ระหว่างตัวกริฟฟินกับม้า โดยอิปโปกริฟฟ์ที่มีบทบาทในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์คือบัคบิคซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของแฮกริด

ตัวละครพิเศษที่พบใน แฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

แม็ค - อาย มู้ดดี / อลาสเตอร์ มู้ดดี

อลาสเตอร์ มู้ดดี หรือฉายา “แม็ค - อาย” มู้ดดี อดีตมือปราบมารของกระทรวงเวทมนตร์ เพื่อนสนิทของศาสตราจารย์อัลบัส ดัมเบิลดอร์ อลาสเตอร์ มู้ดดีเป็นพ่อมดผู้ยิ่งใหญ่แห่งยุค (เก่า) อีกคนหนึ่ง เป็นอาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 4 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นพ่อมดหน้าตาน่าเกลียดน่ากลัว อีกทั้งยังมีตาวิเศษที่สามารถมองได้รอบทิศทางและมองทะลุผ่านสิ่งต่าง ๆ ได้อีกด้วย จึงเป็นที่มาของฉายา “แม็ค - อาย” แม็ค - อาย มู้ดดีเป็นพ่อมดที่เกลียดศาสตร์มืดมากจนได้ชื่อว่าเป็นพวกโรครจิตหวาดระแวงทุกคนที่เข้าใกล้ว่าจะเป็นพวกศาสตร์มืด แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเขาจะเกลียดศาสตร์มืดมากแต่ก็ไม่เคยลดตัวลงไปต่อสู้อย่างโหดเหี้ยมเหมือนกับที่พวกศาสตร์มืดทำ แม็ค - อาย มู้ดดีจะต่อสู้อย่างเด็ดขาดแต่จะไม่ฆ่าใครแม้แต่ศัตรูของตนเอง เขาจะเพียงแต่ทำให้บาดเจ็บและจับกลับมาขังคุกอักษคาบันหรือรับโทษตามแต่ศาลพ่อมดจะพิจารณาเท่านั้นเอง นับว่าเขาเป็นพ่อมดที่มีความเมตตาแม้กระทั่งกับศัตรูของตนเองคนหนึ่งเลยทีเดียว แม็ค - อาย มู้ดดีเป็นตัวอย่างของคนแบบที่เราเรียกกันว่า “รู้หน้าไม่รู้ใจ” เพราะการกระทำอันมีคุณธรรม

แม้แต่กับศัตรูของเขาขัดแย้งกับรูปร่างหน้าตาที่โหดเหี้ยมที่เห็นภายนอกนั่นเอง แม่ด – อาย มู้ดดี เป็นตัวละครที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเปรียบเทียบกับบาร์ดี เกร้าซ์ พอมดที่มีมาคสุภาพบุรุษทุก กระเบียดนิ้วแต่กลับต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความ โหดเหี้ยมถึงชีวิตแบบเดียวกับพวกศาสตร์มืดทำกัน

เซดริก ดิกกอรี่

เซดริก ดิกกอรี่เป็นเด็กหนุ่มอายุประมาณสิบเจ็ดปีหน้าตาหล่อเหลา มีความเป็นสุภาพบุรุษและมีน้ำใจดี เขาเป็นหัวหน้าทีมและผู้เล่นในตำแหน่งซีกเกอร์ของทีมควิดดิชประจำบ้านฮัฟเฟิลพัฟที่ฮอกวอตส์ และเป็นหนึ่งในผู้ที่ถูกคัดเลือกให้เข้าประลองในการประลองเวทไตรภาคี

วิกเตอร์ ครัม

วิกเตอร์ ครัม ซีกเกอร์ทีมชาติบัลแกเรีย นักเรียนโรงเรียนเดิร์มสเตรงก์ วิกเตอร์ ครัม เป็นพอมคอายุสิบแปดร่างพอม ผมสีเข้มและผิวอมเหลือง จมูกใหญ่องุ่น และคิ้วสีดำดำหนา เขาดูเหมือนเหยี่ยวที่ตัวโตผิวดำ และหน้าตาบึ้งตึงอยู่เสมอ แม้จะมีใบหน้าที่บึ้งตึงและมาจากโรงเรียนเดิร์มสเตรงก์ที่มีชื่อเสียงเรื่องศาสตร์มืด แต่วิกเตอร์ ครัมกลับเป็นคนที่มีจิตใจดีและมีความเป็นนักกีฬาที่รู้แพ้รู้ชนะ เมื่อเขาแพ้การประลองเวทไตรภาคีเขาก็สามารถแสดงความชื่นชมกับแฮร์รี่ พอตเตอร์และผู้เข้าแข่งขันคนอื่น ๆ ได้

เฟลอร์ เดอลากูร์

เฟลอร์ เดอลากูร์ นักเรียนหญิงตัวแทนในการประลองเวทไตรภาคีจากโรงเรียนโบซ์บาดง เฟลอร์ เดอลากูร์มีเชื้อสายวิลาเธอจึงมีผมสีเงิน ดวงตาโตสีน้ำเงินเข้ม ผิวและฟันขาวสะอาดและสามารถทำเสน่ห์ให้นักเรียนชายหลงใหลได้ เฟลอร์ เดอลากูร์จะเป็นคนรักสวยรักงามที่สนใจแต่รูปร่างหน้าตาภายนอกของตนเอง แต่เมื่อถึงเวลาที่เธอเป็นฝ่ายแพ้ในการประลองเวทไตรภาคี เธอก็มีน้ำใจนักกีฬามากพอที่จะยอมรับความพ่ายแพ้และแสดงความยินดีต่อผู้ชนะอย่างแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้อย่างจริงใจ

มาดามมักซิม

มาดามมักซิม อาจารย์ใหญ่โรงเรียนโบซ์บาดงซ์ มาดามมักซิมเป็นหญิงสาวตัวใหญ่โต ผิดธรรมชาติ ใบหน้าสวยเก๋ ผิวสีมะกอก ดวงตาโตเป็นประกาย มีผมสีดำรวบเป็นมวยอยู่ที่ท้ายทอย มาดามมักซิมสวมชุดผ้าซาตินสีดำและสวมเครื่องประดับโอปอล แฮร์รี่ พอตเตอร์ค้นพบความลับของมาดามมักซิมที่เธอพยายามปกปิดตัวเองมาตลอดว่าเธอเป็นลูกครึ่งยักษ์เหมือนกับแฮกริด และเป็นที่น่าอนว่าหากผู้อื่นรู้ความลับของเธอ มาดามมักซิมก็จะถูกโจมตีด้วยอคติจากสังคมพอมดแม่มดทันที

บาร์ดี เคร้าซ์

บาร์ดี เคร้าซ์ พอมดสายเลือดบริสุทธิ์ที่มีพลังเวทมนตร์สูงมาก บาร์ดี เคร้าซ์ทำงานเป็นหัวหน้ากองความร่วมมือระหว่างประเทศของกระทรวงเวทมนตร์ เขาเป็นชายสูงวัย ร่างตรงแข็ง ขริม ใส่ชุดสูทผูกเนกไทเนียบไร้ที่ติ เขาไว้ผมสั้นสีเทาที่มีรอยแสกตรงแนวผิวด้านหน้า รวมทั้งไว้หนวดทรงแปรงสีฟันที่ได้รับการขริบแต่งจนเรียบกริบราวกับใช้ไม้บรรทัดทาบ และสวมรองเท้าเป็นมันปลาบ บุคลิกภายนอกของเคร้าซ์ตรงกับอุปนิสัยภายในที่เป็นคนตรง เกรงขริม และจริงจังกับการทำงาน ในสมัยที่ลอร์ดโวลเดอมอร์เรืองอำนาจ บาร์ดี เคร้าซ์ถือเป็นผู้นำการต่อต้านศาสตร์มืดที่ได้รับความนิยมที่สุดคนหนึ่ง เขาต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความรุนแรงและเหี้ยมโหดไม่คิดกับผู้เสพความตายคนหนึ่ง และเมื่อเขาได้พบว่าลูกชายคนเดียวของเขาเข้าไปเกี่ยวข้องกับศาสตร์มืดและทำให้ความนิยมในตัวเขาดกกลงจนอาจไม่ได้รับเลือกให้เป็นรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ เขาก็ตัดสินใจส่งลูกชายเข้าคุกอัชคาบันในทันที บาร์ดี เคร้าซ์ สูญเสียครอบครัวที่มีภรรยาและลูกชาย เพราะความจริงจังและมุ่งมั่นในการทำงาน เขาเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นภาพของผู้ชายที่มุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานจนลืมที่จะให้ความสนใจต่อครอบครัวของตนเอง และในที่สุดเขาก็สูญเสียทุกอย่างทั้งอำนาจหน้าที่การงานที่มีอยู่และครอบครัวด้วย

ลูโด แบ็กแมน

ลูโด เบ็กแมน หัวหน้ากองควบคุมดูแลเกมและกีฬาเวทมนตร์ ลูโด เบ็กแมนเป็นพ่อมดเรือนร่างบึกบึน ผมสีบลอนด์ ตาสีฟ้า และเป็นอดีตนักควิดดิชทีมชาติอังกฤษซึ่งได้ชื่อว่าเป็นปีเตอร์ที่ดีที่สุดที่อังกฤษเคยมีมา ลูโด เบ็กแมนเป็นคนท่าทางร่าเริง อารมณ์ดี แต่เขากลับไม่เป็นที่ชื่นชอบเท่าไรนักในฐานะเจ้าหน้าที่กระทรวงเวทมนตร์เพราะเขาไม่เคยระวังที่จะใช้เวทมนตร์ต่อหน้าพวกมักเกิ้ล และที่สำคัญลูโด เบ็กแมนมีเบื้องหลังที่ไม่มีใครรู้ว่าเขาติดการพนันงอมแงมจนกระทั่งล้มละลายและกำลังถูกพวกก๊อบลินซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ธนาคารกริงกอตส์ตามทวงหนี้อยู่และเขาก็พยายามล้างหนี้ให้ตัวเองโดยการวางพนันเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ให้เป็นผู้ชนะการประลองเวทไตรภาคี เขาจึงพยายามช่วยเหลือแฮร์รี่ พอตเตอร์ให้ชนะการประลองทั้งที่เขาเป็นกรรมการตัดสินการประลองเวทไตรภาคีอีกด้วย

ศาสตราจารย์คาการอฟ

ศาสตราจารย์คาการอฟ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเดิร์มสเตรงก์ ศาสตราจารย์คาการอฟเป็นชายร่างผอมสูง ผมสีขาว ไว้เครางอนแหลมตรงปลายเขินเล็กน้อย เขาแต่งกายด้วยขนเฟอร์สีเงินนุ่มเป็นมันวาว เป็นพ่อมดที่มีดวงตาเขินชาและคมกริบ ศาสตราจารย์คาการอฟเป็นอดีตผู้เสพความตายลูกน้องเก่าของโวลเดอมอร์ แต่เขาซื่อสัตย์เกินกว่าจะกลับไปเข้าพวกเมื่อลอร์ดโวลเดอมอร์ฟื้นคืนชีพและเรียกกลุ่มผู้เสพความตายกลับมาด้วยสัญลักษณ์ตรามาร สาเหตุที่เขาไม่กล้ากลับไปเข้ากลุ่มผู้เสพความตายก็เพราะว่าในอดีตคาการอฟเคยเปิดเผยรายชื่อผู้เสพความตายทั้งหมดให้กระทรวงเวทมนตร์ได้รู้และทำให้ผู้เสพความตายหลายคนต้องถูกจับเข้าคุกอักษบาบัน คาการอฟจึงเป็นคนที่ไม่มีความจริงใจที่สามารถหักหลังพวกเดียวกันเพื่อเอาตัวรอดได้

ริต้า สกิดเตอร์

ริต้า สกิดเตอร์ นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลีพรอเฟ็ต ริต้า สกิดเตอร์เป็นแม่มดวัย 43 ปี ที่มีใบหน้าที่หยาบกร้านแว่นตาประดับพลอยและมีผมสีบลอนด์เป็นลอนแข็ง ริต้า สกิดเตอร์เป็นนักข่าวเขียนคอลัมน์ให้กับหนังสือพิมพ์เดลีพรอเฟ็ต อาวุธที่ใช้ในการทำงานของริต้า สกิดเตอร์คือปากกาจอตหนักที่สามารถขยายความเรื่องเล็ก ๆ หรือคำพูดเพียงคำเดียวให้กลายเป็นเรื่องใหญ่หลายหน้ากระดาษได้ นอกจากนั้นริต้า สกิดเตอร์ยังมีความสามารถในการแปลงร่างเป็นตัวแมลงปีกแข็ง

เที่ยวดักฟังสอดรู้สอดเห็นเรื่องของชาวบ้านเขาไปทั่วอีกด้วย ริต้า สกิดเตอร์สะท้อนภาพ
 นกหนังสือพิมพ์ที่ช่างสอดรู้สอดเห็นและชอบขยายความเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่โดยไม่มีมูลความ
 จริงให้ผู้อ่านได้เห็น และนำไปพิจารณาว่าจะเชื่อข่าวสารจากหนังสือพิมพ์เดลิฟรอปเฟ็ดที่มุ่งเขียนแต่
 เรื่องที่ “ขาย” ได้มากกว่าเรื่องที่มีมูลความจริงหรือไม่

ผู้เสพความตาย

ผู้เสพความตายเป็นกลุ่มลูกน้องคนสนิทของลอร์ดโวลเดอมอร์ที่มีความเข็มโหดต่อทั้ง
 กับพ่อมดแม่มดด้วยกันและพวกมักเกิดไม่แพ้ลอร์ดโวลเดอมอร์เจ้าแห่งศาสตร์มืด กลุ่มผู้เสพความ
 ตายมีสัญลักษณ์ของกลุ่มคือ “ตรามาร” ซึ่งเป็นรูปหัวกะโหลกมิงูยื่นออกมาจากปากสีเขียวเป็น
 ประกาย ซึ่งลอร์ดโวลเดอมอร์ใช้เป็นสื่อในการติดต่อกับผู้เสพความตายคนอื่น ๆ โดยการสะกดที่
 ตรามารของผู้เสพความตายคนใดคนหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลทำให้ตรามารของผู้เสพความตายคนอื่น ๆ
 ร้อนและทุกคนจะหายตัวมาปรากฏข้างกายตามที่ลอร์ดโวลเดอมอร์เรียกทันที กลุ่มผู้เสพความตาย
 ประกอบด้วย ลูเซียส มัลฟอย, ปีเตอร์ เฟ็ตติกรูว์, แมคเนร์, เอเวอรี, นีออตต์, แกรบ, กอยล์,
 สามิภรรยาเลสแดรงก์, คาการอฟ และเซเวอร์ัส สเนป โดยปัจจุบัน คาการอฟและทั้งลอร์ดโวลเด
 อมอร์ไปเพราะไม่กล้ากลับมารับโทษ ส่วนเซเวอร์ัส สเนปได้แปรพักตร์ไปเข้าเป็นพวกเดียวกับอัล
 บัส คัมเบิลดอร์แทน

นากินี

นากินีเป็นงูตัวใหญ่มากเป็นทาสรับใช้ของลอร์ดโวลเดอมอร์ และอยู่เคียงข้างเขาเสมอ
 นากินีจะคอยสืบข่าวต่าง ๆ มาให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ ได้รับรู้

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านตัวละครนั้นสามารถแบ่งแยกได้เป็นหลาย
 ประเภทตามหลักของการวิเคราะห์เนื้อหา โดยตัวละครแต่ละประเภทในสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง
 “แฮร์รี่ พอตเตอร์” นั้นจะทำหน้าที่แตกต่างกันไปตามสัดส่วนที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดเอาไว้แต่ถึง
 อย่างไรก็ตามตัวละครทุกตัวก็มีส่วนทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไปได้อย่างสนุกสนานและน่าติดตาม

3. องค์ประกอบด้านฉาก (Setting)

ความหมายของฉากสามารถอธิบายได้ในรูปของสถานที่ และช่วงเวลาหรือยุคสมัยที่เกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ฉากเป็นเทคนิคเชิงศิลปะการประพันธ์อย่างหนึ่งที่นักประพันธ์นำมาใช้เพื่อสร้างแก่นเรื่อง นอกจากนั้นถ้ากล่าวถึงฉากในแง่ความเป็นจริงในชีวิตแล้วก็สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อมหรือสภาพการณ์ในช่วงเวลาหรือยุคต่าง ๆ ซึ่งสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ก็มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการหาเลี้ยงชีพ ที่พักอาศัย ประเพณีวัฒนธรรม เป็นต้น ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

3.1 ฉากหลัก

เป็นสถานที่ที่มีความสัมพันธ์กับ โครงเรื่องหลักซึ่งเป็นการสร้างตำนานวีรบุรุษ เป็นการแสดงให้เห็นผู้อ่านได้ทราบว่าเรื่องราวของวีรบุรุษพอมคน้อยแฮร์รี่ พอตเตอร์เกิดขึ้นที่ไหน ฉากหลักที่มีความสำคัญในการดำเนินเรื่องของสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้แก่ โรงเรียนฮอกวอตส์และพื้นที่ต่าง ๆ ในโรงเรียนฮอกวอตส์ ทั้งนี้ เนื่องจากเรื่องราวของแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตวัยเรียนของพอมคน้อยแฮร์รี่ โดยฉากโรงเรียนฮอกวอตส์ ผู้ประพันธ์ได้ความคิดมาจากความเป็นจริงเกี่ยวกับ โรงเรียนประจำในอังกฤษผสมผสานกับจินตนาการเกี่ยวกับพอมคนแม่แมดในยุคคลาง

โรงเรียนพอมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ต

โรงเรียนพอมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ตเป็นโรงเรียนสอนเวทมนตร์คาถาที่มีความเก่าแก่มากก่อตั้งขึ้นมาเป็นระยะเวลาเกือบพันปี แต่ไม่ปรากฏวันเดือนปีที่แน่ชัด โดยพอมดและแม่มดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุคนั้นสี่คน บ้านทั้งสี่ของโรงเรียนก็ได้ใช้ชื่อตามผู้ก่อตั้งทั้งสิ้น คือ กิ๊อดกริก กริฟฟินดอร์, เฮลกา ฮัฟเฟิลพัฟ, โรวีน่า เรเวนคลอ, และซัลลาซาร์ สลิธีริน ผู้ก่อตั้งทั้งสี่สร้างปราสาทฮอกวอร์ตนี้ขึ้นมาด้วยกัน เพื่อให้ไกลจากความสอดรู้สอดเห็นของพวกมักเกิ้ล หรือพวกคนธรรมดา เนื่องจากในยุคนั้นเป็นยุคที่ผู้คนทั่ว ๆ ไปกลัวเกรงอำนาจของเวทมนตร์คาถากันมาก พอมดและแม่มดถูกจับมาลงทัณฑ์กันมาก หลังจากที่ก่อตั้งโรงเรียนขึ้นแล้วผู้ก่อตั้งทั้งสี่ก็ทำงานร่วมกันอย่างปรองดองกันมาเป็นเวลาหลายปี เทียบเสาะหาเด็กวัยรุ่น ๆ ที่มีแว้วว่ามีเวทมนตร์ แล้วพามาที่ปราสาทเพื่อสอนหนังสือให้ แต่แล้วความขัดแย้งก็เกิดขึ้นในหมู่ผู้ก่อตั้ง ความแตกแยกนี้เริ่มขึ้นระหว่างสลิธีรินกับคนอื่น ๆ สลิธีรินต้องการให้คัดสรรนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ฮอกวอร์ตให้เข้มงวดขึ้น เขาเชื่อว่าการเรียนเวทมนตร์ควรสงวนไว้ในหมู่ครอบครัวผู้วิเศษหรือครอบครัวพอมดแม่มดที่มีสายเลือดบริสุทธิ์เท่านั้น เขาไม่ชอบรับนักเรียนที่มาจากครอบครัวคนธรรมดา เพราะคิดว่าคนพวกนี้ไม่น่าเชื่อถือ ไร้ใจไม่ได้ หลังจากนั้นไม่นานเกิดการโต้เถียงเรื่องนี้อย่างรุนแรงระหว่างสลิธีรินและกริฟฟินดอร์ จนกระทั่งทำให้สลิธีรินทิ้งโรงเรียนไป

โรงเรียนพอมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ต มีลักษณะเป็นปราสาทหลังใหญ่ที่มีป้อมและหอคอยมากมาย ตั้งอยู่บนยอดเขาที่ล้อมรอบด้วยทะเลสาบ ภายในปราสาทฮอกวอร์ตมีบันไดหนึ่งร้อยสี่สิบสองแห่ง มีทั้งบันไดสูงใหญ่โตหรือแคบ ๆ งอนแง่นเหมือนจะพัง บ้างก็เป็นบันไดที่มีขั้นหายไปหนึ่งขั้นเมื่อขึ้นไปได้ครึ่งทางซึ่งต้องจำให้ได้ว่าต้องกระโดดข้ามไป นอกจากนี้ยังมีประตูที่ไม่เปิดจนกว่าจะขอร้องอย่างสุภาพ และยังมีประตูอีกหลายบานที่ไม่ใช่ประตูจริง ๆ แต่เป็นกำแพงแท้ ๆ ที่แกล้งทำเป็นประตู ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งของทุกอย่างในปราสาทก็มักจะย้ายที่กันอยู่เสมอ

บ้านทั้งสี่ในฮอกวอร์ต

ภายในโรงเรียนพอมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ตจะประกอบไปด้วย บ้านทั้งสี่ที่มีชื่อว่า กริฟฟินดอร์ ฮัฟเฟิลพัฟ เรเวนคลอ และสลิธีริน ซึ่งใช้ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียน

แต่ละคนที่มีพรสวรรค์ตรงกับความต้องการของบ้านแต่ละบ้านเข้าไว้ด้วยกัน เป็นที่อยู่อาศัยของนักเรียนตลอด 7 ปีการศึกษา บ้านทั้งสี่จะกระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของปราสาทฮอกวอร์ต จะมีเพียงนักเรียนของแต่ละบ้านเท่านั้นที่รู้ที่อยู่ของบ้านของตนว่าอยู่ตรงส่วนใด เพราะทางเข้าออกของบ้านแต่ละบ้านมีความลึกลับมากและยังต้องมีรหัสลับที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วย

หอคอยกริฟฟินดอร์

หอคอยกริฟฟินดอร์เป็นที่ตั้งของบ้านและเป็นที่อยู่อาศัยของนักเรียนกริฟฟินดอร์ตั้งอยู่บนหอคอยสูง ประตูทางเข้าอยู่ด้านหลังภาพวาดเหมือนของผู้หญิงร่างอ้วนในชุดผ้าไหมสีชมพูที่ทุกคนเรียกว่าสุภาพสตรีอ้วน และต้องใช้รหัสผ่านเพื่อขอเข้าไปข้างใน เป็นรหัสที่รู้เฉพาะนักเรียนบ้านกริฟฟินดอร์เท่านั้น หากบอกรหัสไม่ถูกต้องสุภาพสตรีอ้วนก็จะไม่ยอมให้เข้าไป ภายในบ้านประกอบไปด้วยห้องนั่งเล่นรวมของบ้านกริฟฟินดอร์ เป็นห้องทรงกลม มีเก้าอี้แนววงอยู่ทั่วไป มีเตาผิง ซึ่งเป็นที่ ๆ นักเรียนทุกคนจะใช้เป็นสถานที่พักผ่อนพูดคุย หรือทำการบ้านร่วมกัน นอกจากนี้ยังมีทางขึ้นไปบนหอนอน โดยจะแบ่งเป็นหอนอนนักเรียนชาย และหอนอนนักเรียนหญิง

ห้องโถงกลาง โรงเรียนฮอกวอร์ต

เป็นห้องโถงที่ใช้เป็นที่ประชุม และที่นั่งทานอาหารของนักเรียนทุกคน มีความใหญ่โตสวยงามและแฝงไปด้วยเวทมนต์คาถาที่จะตกแต่งห้องนี้ให้มีบรรยากาศแตกต่างกันไปตามฤดูกาล ภายในห้องประกอบไปด้วยโต๊ะยาวสี่ตัวซึ่งเป็นที่นั่งของนักเรียนทั้งสี่บ้าน โดยมีโต๊ะยาวซึ่งเป็นที่นั่งของอาจารย์ทั้งหลายตั้งอยู่ปลายห้อง

ป่าต้องห้าม

เป็นชายป่าหนาที่ติดกับปราสาทฮอกวอร์ตเป็นเขตหวงห้ามไม่ให้ให้นักเรียนคนใดเข้าไปทั้งสิ้น ภายในป่ามีสิ่งลึกลับ และสัตว์ประหลาดต่าง ๆ อาศัยอยู่มากมาย

กระท่อมของแฮกริด

เป็นกระท่อมที่อยู่ภายนอกปราสาทฮอกวอร์ต มีลักษณะเป็นกระท่อมไม้เล็ก ๆ ตั้งอยู่ริมป่าต้องห้าม ภายในมีห้องเพียงห้องเดียวที่แฮกริดใช้เป็นทั้งห้องนอนและห้องรับแขก

คุกใต้ดิน / ห้องทำงานของศาสตราจารย์สเนป

ห้องทำงานของศาสตราจารย์สเนปจะอยู่ชั้นล่างในคุกใต้ดินของปราสาท มีความมืดสลัวและน่ากลัวแฝงอยู่ภายในห้องประกอบไปด้วยส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนวิชาปรุงยา รวมไปถึงสัตว์ประหลาดต่าง ๆ ที่ถูกดองไว้ในโหลแก้วตั้งอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของห้องเต็มไปหมด

โรงนกกูก

โรงนกกูกเป็นห้องรูปกลมก่อด้วยหิน ค่อนข้างเย็นและลมโกรกเพราะหน้าต่างทุกบานไม่ติดกระจก พื้นทั้งหมดปูด้วยฟาง มีขึ้นกับซากกระดูกหนูที่ถูกกัดแทะแล้วเคลื่อนห้อง นกกูกหลายร้อยตัวนานาพันธุ์เกาะอยู่บนคอนที่เรียงสูงขึ้น ไปจนจดเพดานหอคอย

ห้องสมุด

ห้องสมุดของโรงเรียนฮอกวอร์ตเป็นแหล่งรวมของหนังสือมากมายที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในโลกของเวทมนตร์คาถา นอกจากหนังสือทั่วไปที่นักเรียนทุกคนสามารถอ่านได้แล้ว ก็ยังมีห้องสำหรับหนังสือพิเศษที่มีความสำคัญหรืออันตรายเกินกว่าที่จะให้นักเรียนหาอ่านได้ อย่างอิสระหากนักเรียนคนใดต้องการอ่านหนังสือในห้องนี้ก็ต้องทำการขออนุญาตจากอาจารย์และให้อาจารย์เซ็นใบขอยืมให้เสียก่อน

สนามแข่งขันควิดดิช

เป็นสนามกีฬาขนาดใหญ่อยู่ติดกับปราสาทฮอกวอร์ตภายในมีห้องแต่งตัวนักกีฬาและมีที่นั่งชมล้อมรอบสนาม แต่ละข้างของสนามจะมีห้องอยู่ฝั่งละ 3 ห้องและอยู่สูงขึ้นไปในอากาศ สำหรับใช้ในการแข่งขันเป็นประตู่ในการทำแต้มของผู้เล่น

ห้องพยาบาล

เป็นห้องพยาบาลในโรงเรียนฮอกวอร์ต เมื่อเด็กนักเรียนคนใดบาดเจ็บก็จะถูกพามาที่นี่ มีมาดามพอมฟรีย์ เป็นหัวหน้าพยาบาลคอยดูแลทุกคน และแฮร์รี่ก็มักจะถูกพามารักษาตัวที่นี่บ่อยมากเพราะเขามักจะได้รับบาดเจ็บจากการต่อสู้อยู่เสมอ

ห้องอาจารย์ใหญ่

เป็นห้องทำงานของคัมเบิลดอร์อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ต เป็นห้องรูปกลมที่กว้างใหญ่และงดงาม บนผนังติดรูปอดีตอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเอาไว้ครบทุกคน และห้องนี้ยังเป็นທີ່เก็บหมวกคัดสรรด้วย

ห้องทำงานของฟิลช์

เป็นห้องทำงานของฟิลช์ภารโรงของโรงเรียนฮอกวอร์ต เป็นห้องที่สกปรกขมขื่นและไม่มีหน้าต่างเลยซักบานเดียว เป็นห้องเพดานต่ำมีตู้เอกสารต่าง ๆ ตั้งเรียงเป็นแถวอยู่ตามกำแพงของห้องฟิลช์ใช้ห้องนี้เป็นที่เก็บประวัติของนักเรียนที่ชอบทำผิดกฎของโรงเรียน

เรือนกระจกหมายเลขสาม

เป็นสถานที่สำหรับปลูกพืชอันตรายของศาสตราจารย์สเปราส ที่นี้ถูกใช้ในการปลูกต้นแมนเดรก ที่มีสรรพคุณในการรักษาอาการถูกสาปเป็นหินได้

ห้องเก็บถ้วยรางวัล

เป็นห้องสำหรับเก็บถ้วยรางวัลต่าง ๆ ของโรงเรียนหอกวอร์ด รางวัลของนักเรียนทุกคน จะถูกเก็บเอาไว้ที่นี่

หอคอยทิศเหนือ

เป็นห้องเรียนวิชาพหุศาสตร์ ที่สอนโดยศาสตราจารย์ ซิบิลล์ ทริลอร์นี่ อยู่บน หอคอยทิศเหนือของปราสาทมีบรรดาเคียวแคบ ๆ ให้ใช้ได้ขึ้น มีลักษณะเป็นเหมือนกับห้องใต้ หลังคา

ห้องครัวโรงเรียนหอกวอร์ด

การที่จะเข้าไปในห้องครัวของโรงเรียนหอกวอร์ดได้นั้นจะต้องไปที่หน้าภาพขามใต้ ผลไม้ใบใหญ่ที่ติดอยู่กับกำแพงปราสาท และทำการจิกจู้ลูกแพร์สีเขียวลูกใหญ่ที่อยู่ในภาพนั้น มัน จะคืนขุยกิก หัวเราะกิกกัก และกลายเป็นประตูทางเข้าสู่ห้องครัวได้ในฉับพลัน ภายในเป็นห้องที่มีเพดานสูงและมีขนาดใหญ่มีโคมไฟระย้าเท่ากับห้องโถงใหญ่ที่ชั้นบน ในห้องมีหม้อและกระทะ ทองเหลืองกองอยู่รอบกำแพงหิน และที่สุกปลายข้างหนึ่งมีเตาผิงขนาดใหญ่ก่อตัวด้วยอิฐตั้งอยู่ ที่นี่ เป็นที่ทำงานส่วนใหญ่ของพวกเอลฟ์ประจำบ้าน หากอยากพบเอลฟ์ประจำบ้านคนใดก็สามารถมา หาได้ที่นี่

ห้องอาบน้ำฟรีเฟ็ค

เป็นห้องอาบน้ำสำหรับฟรีเฟ็คหรือหัวหน้าของบ้านต่าง ๆ เท่านั้น ในห้องมีโคมไฟ ระย้าสำหรับจุดเทียนไข ของใช้ทั้งหมดทำด้วยหินอ่อนสีขาวรวมทั้งอ่างอาบน้ำทรงสี่เหลี่ยมที่ฝังอยู่ กลางห้องโดยมีลักษณะเหมือนกับสระว่ายน้ำ ริมขอบสระมีก๊อกน้ำสีทองเรียงรายอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ละก๊อกมีอิฐฉาบสีประดับอยู่ นอกจากนี้ยังมีกระดานกระโดดน้ำ ม่านลินินสีขาวห้อย

ยาวอยู่ที่หน้าต่าง ผ้าเช็ดตัวนุ่มฟูสีขาวกองสูงอยู่ที่มุมหนึ่ง และมีภาวาคในกรอบสี่ทองแขวนอยู่บนผนังเป็นรูปนางเงือกผมสีบลอนด์กำลังนอนหลับสนิทอยู่บนโศดหิน ซึ่งเป็นสถานที่ที่แฮร์รี่ใช้ในการไขปริศนาไขทองคำที่ได้มาจากมังกร

3.2 ฉากรอง

เป็นสถานที่ที่ถูกสร้างขึ้นมาประกอบเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นฉากที่พบได้ในแฮร์รี่ พอตเตอร์ทุกภาคเช่นเดียวกับฉากหลัก ความแตกต่างระหว่างฉากหลักและฉากรองก็คือความสำคัญในการเป็นสถานที่เพื่อการพัฒนาเรื่องราวกล่าวคือ ฉากรองไม่มีบทบาทสำคัญหรือไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงเรื่องสื่อวรรณกรรมแต่อย่างใด ฉากรองเป็นแต่เพียงองค์ประกอบที่ผู้ประพันธ์สร้างขึ้นเพื่อให้เรื่องราวเกิดความสมจริงสมจังมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ฉากรองเป็นแค่เพียงฉากที่ผู้ประพันธ์นำมาใช้เบรกความน่าเบื่อของฉากหลักคือโรงเรียนฮอกวอตส์เท่านั้น ดังนั้น แม้ว่าจะไม่มีฉากองแฮร์รี่ พอตเตอร์ก็สามารถดำเนินเรื่องราวต่อไปได้ ฉากรองที่พบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้แก่ **บ้านเลขที่ 4 ซอยพรีเว็ต**

เป็นบ้านของครอบครัวเดอร์สลีย์ อยู่ในมณฑลเซอร์เรย์ ประเทศอังกฤษ ครอบครัวเดอร์สลีย์เป็นญาติกลุ่มสุดท้ายที่เหลืออยู่ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ รับเลี้ยงดูแฮร์รี่ มาตั้งแต่อายุ 1 ขวบด้วยความไม่เต็มใจนักเพราะไม่ชื่นชอบโลกแห่งเวทมนตร์คาถา และความถึกลับของพ่อมดแม่มด

خانخالاهมาเลขเก้าเศษสามส่วนสี่ สถานีรถไฟคิงส์ครอส

خانخالاهมาเลขเก้าเศษสามส่วนสี่ สถานีรถไฟคิงส์ครอส เป็นخانخالาที่ใช้เป็นจุดขึ้นรถไฟไปยังโรงเรียนพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอร์ต خانخالานี้เป็นสถานที่ที่ใช้เฉพาะพ่อมดและแม่มด คนธรรมดาจะไม่สามารถมองเห็นได้ โดยจะตั้งอยู่ระหว่างخانخالาที่เก้ากับخانخالาที่สิบ พ่อมดแม่มดที่จะเดินทางเข้าไปในخانخالาหมายเลขเก้าเศษสามส่วนสี่จะต้องวิ่งผ่านเข้าไปในกำแพงที่อยู่ระหว่างخانخالาที่เก้ากับخانخالาที่สิบนี้ เมื่อผ่านเข้าไปในกำแพงได้จะพบกับخانخالาหมายเลขเก้าเศษสามส่วนสี่ และรถจักรไอน้ำสีแดงที่เรียกว่ารถควานฮอกวอร์ตจอดรออยู่

รถคว้นฮอกวอร์ต

เป็นรถไฟขบวนยาวสีแดงสดที่ใช้เป็นพาหนะในการเดินทางไปสู่โรงเรียนฮอกวอร์ตของนักเรียนทุกชั้นปี รถคว้นฮอกวอร์ตประกอบด้วยโบกี้ที่ทำเป็นห้องโดยสารมากมายเพื่อรองรับนักเรียนทุกคนจึงทำให้กลายเป็นขบวนรถที่ยาวมากกว่ารถไฟทั่ว ๆ ไป

กริงกอตส์ ธนาคารพ้อมด

เป็นธนาคารที่ใช้เก็บสิ่งของมีค่าในโลกของพ้อมดแม่มด มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ดีที่สุดในโลกตั้งอยู่ลึกลงไปหลายร้อยกิโลเมตรใต้เมืองลอนดอน ประเทศอังกฤษ

ร้านหม้อใหญ่รั่ว

เป็นร้านขายเหล้าขายอาหารที่เล็กและสกปรกภายในมีห้องพักให้เช่าคล้ายกับโรงแรมตั้งอยู่ในกรุงลอนดอนเป็นที่ชุมนุมของพ้อมดแม่มดทั้งหลาย ร้านนี้ค่อนข้างมืดและซอมซ่อมากจนพวกคนธรรมดา มองข้ามที่จะเข้ามาใช้บริการ และที่สำคัญร้านนี้ยังเป็นประตูทางเข้าไปสู่ตรอกไดแอกอน ซึ่งเป็นสถานที่ซื้อของเกี่ยวกับเวทมนตร์ต่าง ๆ ของพ้อมดแม่มดด้วย

ตรอกไดแอกอน

เป็นสถานที่สำหรับจับจ่ายซื้อสิ่งของต่าง ๆ ในโลกของพ้อมดแม่มด เป็นตรอกขนาดใหญ่ที่มีชอกชอยต่าง ๆ มากมายและเต็มไปด้วยร้านขายสินค้าต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในโลกรวมของเวทมนตร์ แฮร์รี่ พอตเตอร์ รวมทั้งเด็กนักเรียนของโรงเรียนฮอกวอร์ตทุกคนจะต้องมาซื้ออุปกรณ์การเรียนในแต่ละปีที่นี่

ร้านตัวบรรจงและหยดหมึก

เป็นร้านขายหนังสือเรียน และอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ ให้กับเด็กนักเรียนของโรงเรียนฮอกวอร์ต ตั้งอยู่ในตรอกไคแอกอน

ร้านนกฮูกอิลิปส์

เป็นร้านขายนกฮูกที่อยู่ในตรอกไคแอกอน แฮร์รี่ได้เฮดวิกมาจากร้านนี้

ร้านโอลิแวนเดอร์

เป็นร้านขายไม้กายสิทธิ์ที่แฮร์รี่เข้าไปซื้อ และได้รับรู้ถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างตนเองกับ “คนที่คุณคิดว่าใคร” ที่นี่ ร้านนี้ตั้งอยู่ในตรอกไคแอกอนเช่นกัน

กระทรวงเวทมนตร์

เป็นที่ทำงานของเหล่าพ่อมดแม่มดที่มีหน้าที่ในการปกป้องโลกของเวทมนตร์เอาไว้ไม่ให้พวกคนธรรมดาหรือที่เรียกว่าพวกมักเกิ้ลรู้ว่าโลกของพ่อมดแม่มดมีอยู่จริง โดยจะมีการแบ่งชั้นปกครองเป็นกรม กองต่าง ๆ มากมาย ซึ่งจะทำงานประสานกันในส่วนต่าง ๆ เช่นกองปริศนา, กองการใช้สิ่งประดิษฐ์ของมักเกิ้ลในทางที่ผิด เป็นต้น

กองการใช้สิ่งประดิษฐ์ของมักเกิ้ลในทางที่ผิด

เป็นสถานที่ทำงานของนายอาเซอร์ วิสลิย์ พ่อของรอน ที่ต้องทำหน้าที่ในการคอยเสกคาถาลบความจำให้กับพวกคนธรรมดาที่บังเอิญมาล่วงรู้ความเป็นไปในโลกของพ่อมดแม่มด

3.3 ฉากพิเศษ

เป็นสถานที่ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินเรื่องราวเฉพาะในแต่ละภาคของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ฉากพิเศษเป็นฉากที่พบหรือมีความสำคัญเฉพาะในแต่ละตอนของแฮร์รี่ พอตเตอร์

เท่านั้น ฉากพิเศษเหล่านี้จะหมดความสำคัญลงเมื่อจบเรื่องราวในแต่ละภาค แต่อย่างไรก็ตาม ฉากพิเศษจะถูกสร้างขึ้นอย่างวิจิตรพิสดาร โดยมีการนำเอาความเป็นจริงมาผสมผสานกับจินตนาการของผู้แต่ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ฉากพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

ห้องลับใต้ประตูกล

เป็นสถานที่เก็บศิลาอาถรรพ์มีประตูกลที่แน่นหนาและมีปุกปุยสุนัขสามหัวทำหน้าที่เฝ้าประตูอยู่ ภายในมีการเสกเวทมนตร์คาถาของอาจารย์แต่ละคนในโรงเรียนฮอกวอร์ตเพื่อคุ้มครองศิลาอาถรรพ์ให้พ้นจากมือของผู้ที่จะมาขโมยมันไป โดยมีอยู่หลายด่านด้วยกันที่แฮร์รี่กับเพื่อน ๆ ต้องฝ่าฟันเข้าไปภายในเพื่อจัดการกับผู้ที่มาขโมยศิลาอาถรรพ์ก่อนหน้าพวกเขา ด่านที่หนึ่งคือปุกปุยสุนัขสามหัว ด่านที่สองคือต้นไม้เล็กกับดักมาร ด่านที่สามคือกัญแจบินได้ ด่านที่สี่คือหมากรุกพอมด ด่านที่ห้าคือยาพิษผ่านประตูไฟ และด่านสุดท้ายกระจกเงาแห่งแอริเซด

ฉากพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

ห้องแห่งความลับ

เป็นห้องที่สลิดีรินสร้างขึ้นมาและซ่อนไว้ในปราสาทฮอกวอร์ต โดยที่ผู้ก่อตั้งคนอื่น ๆ ไม่รู้เรื่อง ไม่มีใครรู้ว่าห้องแห่งความลับอยู่ส่วนใดของปราสาท สิ่งที่ได้รู้เกี่ยวกับห้องแห่งความลับก็มีเพียงตำนานที่ยังไม่มีใครพิสูจน์ได้นั่นคือ สลิดีรินปิดห้องแห่งความลับไว้มิดชิดไม่ให้ใครเปิดออกได้ จนกว่าทายาทที่แท้จริงของเขาจะมาที่โรงเรียน ทายาทของเขาเท่านั้นที่จะเปิดห้องแห่งความลับได้ และปลดปล่อยความน่ากลัวร้ายกาจที่ซ่อนอยู่ในนั้นออกมา เพื่อให้มันกวาดล้างพวกที่ไม่มีค่าพอที่จะศึกษาเวทมนตร์ให้หมดไปจากโรงเรียน

ห้องน้ำหญิงชั้น 1

เป็นห้องน้ำที่ชำรุดและพังอยู่ตลอดเวลาจนไม่มีใครเข้าไปใช้ห้องน้ำนี้อีกเลยเนื่องจากห้องน้ำนี้มีวิญญาณของเมอร์เทิล จอมคร่ำครวญจนเป็นที่น่ารำคาญของทุกคนสิงอยู่ แต่ไม่มีใครรู้ว่าห้องน้ำหญิงนี้เองที่เป็นปากประตูทางเข้าไปสู่ห้องแห่งความลับได้และเมอร์เทิลก็ตายที่นั่นด้วยฝีมือ

ของงูยักษ์บาซิลิสก์ นอกจากนี้แฮร์รี่ รอน และเฮอรัมโคโนนี่ยังใช้ห้องนี้ในการแอบปรุงน้ำยาสรรพรสอีกด้วย

บ้านโพรงกระต่าย

เป็นบ้านของครอบครัววิสต์ลีย์ มีลักษณะเป็นบ้านสูงหลายชั้น และโยเซ็บบิดเบ็ยวจนไม่คิดว่ามันจะตั้งอยู่ได้ มีปล่องไฟสี่หรือห้าปล่องตั้งอยู่บนหลังคาสีแดง ภายในบ้านแบ่งเป็นห้องนอนต่าง ๆ ของสมาชิกในครอบครัว ห้องครัวและห้องนั่งเล่น ครอบครัวนี้อยู่กันอย่างอบอุ่นและมีความสุขซึ่งเป็นชีวิตครอบครัวที่แฮร์รี่อยากจะมีส่วน

ห้องของรอน

ห้องนอนของรอน ที่แฮร์รี่ใช้เป็นที่พักยามที่เขาไปอาศัยอยู่ที่บ้านโพรงกระต่าย อยู่ที่ชั้นบนของบ้านทุกอย่างในห้องของรอนเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทั้งผ้าคลุมเตียง ผืนผ้าปูที่นอน ผนัง แม้แต่เพดาน รอนติดภาพโปสเตอร์รูปพ่อมดแม่มดเจ็ดคนในท่าต่าง ๆ ทุกคนสวมเสื้อคลุมสีส้มสดใส มือถือไม้กวาด และกำลังโบกไม้โบกมืออย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งเป็นภาพของทีมควิดดิชชาดลีย์ แกลนดอนส์ ที่รอนชื่นชอบไว้บนผนัง

ฉากพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

อัชคาบัน

อัชคาบันเป็นคุกที่เอาไว้ขังพ่อมดแม่มดที่ทำผิดกฎหมายในโลกเวทมนตร์ ตั้งอยู่บนเกาะเล็ก ๆ แห่งหนึ่งกลางทะเล โดยมีผู้คุมวิญญาณคอยดูแลควบคุมนักโทษทั้งหมด คอยดูแลเอาความรู้สึกละเอียดเป็นสุขในชีวิตของนักโทษแต่ละคนออกไป จนกระทั่งเหลือแต่ความทุกข์ระทม นักโทษทุกคนจะจมอยู่ในโลกแห่งความทุกข์และความโศกเศร้าของตนอย่างทรมาน

ฮอกส์มีด

ฮอกส์มิดเป็นหมู่บ้านของพ่อมดแม่มดที่อยู่ติดกับโรงเรียนฮอกวอร์ต ฮอกส์มิดเต็มไปด้วยกระท่อมหลังคามุงด้วยหญ้าแห้งเล็ก ๆ และร้านค้าต่าง ๆ เป็นสถานที่ที่ทางโรงเรียนอนุญาตให้นักเรียนไปเที่ยวเล่นได้ในวันหยุด แต่จะไปได้เฉพาะนักเรียนที่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครองของตนเท่านั้น

ร้านฮันนี่ดุกส์

เป็นร้านขายขนมหวานเวทมนตร์ที่เด็ก ๆ ชื่นชอบตั้งอยู่ในหมู่บ้านฮอกส์มิด

ร้านขายของตลกของโก้

เป็นร้านขายของเล่นที่เด็ก ๆ ชื่นชอบตั้งอยู่ในหมู่บ้านฮอกส์มิดเช่นเดียวกัน มีของเล่นแบบตลกและแบบที่ใช้แกล้งคนอื่นที่สามารถสนองตอบจินตนาการของเด็ก ๆ ได้ดีขายอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น ระเบิดเหม็น, ลูกกวาดสะอึก, สนุ่ไข่กบ, และถ้วยน้ำชาศักดิ์มงคล

ร้านไม้กวาดสามอัน

เป็นร้านขายอาหารและเครื่องดื่มตั้งอยู่ในหมู่บ้านฮอกส์มิด เป็นสถานที่ที่อาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนฮอกวอร์ตมักมานั่งคุยสนทนา และทานอาหารกัน

เพิงโหยหวน

เพิงโหยหวน เป็นคานานบ้านผีสิงที่เฮี้ยนที่สุดในอังกฤษ เพิงโหยหวนอยู่เหนือจากหมู่บ้านฮอกส์มิดขึ้นไปเล็กน้อย และเป็นสถานที่ที่ ลูปีนใช้ในการหลบซ่อนตัวเมื่อกลายเป็นมนุษย์หมาป่าเมื่อตอนที่เขาเรียนอยู่ที่โรงเรียนฮอกวอร์ต

ไปรษณีย์ฮอกส์มิด

เป็นการไปรษณีย์ ตั้งอยู่ในหมู่บ้านฮอกส์มีด มีนกฮูกประจำการคอยส่งจดหมาย อยู่ประมาณสองร้อยตัวทุกตัวนั่งอยู่บนชั้น มีรหัสสี่ตัวไว้ ขึ้นอยู่กับว่าอยากให้อ่านจดหมายไปถึงเร็วแค่ไหน ก็เลือกใช้บริการนกฮูกแต่ละตัวได้เลย

ฉากพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

เขาวงกต

เป็นสนามการประลองเวทไตรภาคีในด้านที่ 3 มีลักษณะเป็นกำแพงต้นไม้ที่ล้อมรอบ และคดเคี้ยวไปมาเป็นทางเดินเข้าไป เมื่อเดินเข้าไปจะมีทางเดินหลายทางทำให้สับสนผู้เข้าร่วมการประลองจะต้องเดินเข้าไปเพื่อหาถ้วยรางวัลให้เจอ และหาทางออกกลับมาให้ได้

ทะเลสาบ

เป็นทะเลสาบที่อยู่ติดกับปราสาทฮอกวอร์ตเป็นที่อยู่อาศัยของชาวเงือก และคณะกรรมการจัดการประลองเวทไตรภาคีได้จัดให้ที่นี่กลายเป็นสถานที่แข่งขันในด้านที่สอง ชาวเงือกจะจับพี่น้อง เพื่อนสนิท หรือคนรักของผู้เข้าร่วมแข่งขันไปเป็นตัวประกันที่ได้ทะเลสาบ ผู้แข่งขันจะต้องหาวิธีการที่จะหายใจในน้ำเพื่อให้สามารถดำน้ำได้นานพอที่จะลงไปช่วยพวกเขาออกมาให้ได้

สนามต่อสู้กับมังกร

เป็นสนามที่ใช้ในการแข่งขันการประลองเวทไตรภาคีในด้านที่ 1 ผู้เข้าร่วมการประลองทุกคนจะต้องต่อสู้กับมังกรแต่ละตัวที่จับฉลากเลือกได้ที่นี่ เพื่อนำไข่ที่มังกรเฝ้าไว้ออกมาให้ได้

สนามแข่งขันควิดดิชเวิลด์คัพ

เป็นสถานที่จัดการแข่งขันควิดดิชเวิลด์คัพ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาระดับโลกในโลกของพ่อมดแม่มด ที่ได้รับความนิยมมาก พ่อมดแม่มดเดินทางไปร่วมงานนี้กันอย่างคับคั่ง การเชียร์ควิดดิชเวิลด์คัพเกิดขึ้นอย่างบ้าคลั่งพอ ๆ กับการเชียร์ฟุตบอลโลกในโลกแห่งความเป็นจริง

หลุมศพของทอม ริคเคิล

เป็นหลุมศพพ่อของลอร์ดโวลเดอมอร์ ที่ใช้กุญแจนำทางเป็นเครื่องมือพาแฮร์รี่ ออกจากโรงเรียนฮอกวอตส์มาที่นี่เพื่อประกอบพิธีกรรมการคืนชีพของตัวเอง การคืนชีพของลอร์ดโวลเดอมอร์ จะทำได้ก็ต่อเมื่อต้องใช้เลือดจากศัตรู ซึ่งก็คือแฮร์รี่ เนื่องจากทาสรับใช้ซึ่งก็คือหางนอนและกระดุกของพ่อซึ่งก็คือทอม ริคเคิล

บ้านริคเคิล

เป็นคฤหาสน์เก่าแก่ของตระกูลริคเคิล เป็นบ้านพ่อของลอร์ดโวลเดอมอร์ เมื่อ 50 ปีก่อน ลอร์ดโวลเดอมอร์ได้ฆ่าพ่อของตัวเอง กับปู่และย่าตาย ทำให้บ้านหลังนี้ร้างและไม่มีคนอยู่มาตลอดระยะเวลา 50 ปี และปัจจุบันลอร์ดโวลเดอมอร์ได้ใช้บ้านหลังนี้เป็นที่กบดานเพื่อรอคอยการทำพิธีฟื้นคืนชีพของตน

ฉากแต่ละฉากที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ ทั้ง 4 ภาคล้วนแล้วแต่มีส่วนในการช่วยให้เรื่องราวต่าง ๆ ดำเนินต่อไปอย่างมีโครงสร้างและมีที่มาที่ไป องค์ประกอบด้านฉากเป็นเสมือนกับพื้นฐานที่ช่วยให้เรื่องราวดำเนินต่อไปได้ในตัวของมันเอง เพราะเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องมีฉากมารับเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ของเรื่องราว

4. องค์ประกอบด้านแก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องคือความหมายของเรื่อง (Meaning of the Story) ไม่ใช่เนื้อหาของเรื่องแต่เป็นความคิดที่ควบคุมการดำเนินเรื่อง เป็นความคิดรวบยอดของเรื่องหรือทฤษฎีชีวิตที่ผู้ประพันธ์ต้องการถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับรู้ ว่าเป็นการตีความหมายและพิจารณาชีวิต การแสดงออกของมนุษย์ ตามสายตาหรือการรับรู้ของนักประพันธ์ ซึ่งอาศัยการเรียนรู้ข้อมูล โดยวิธีอ้อมนัยหรือด้วยจิตใจและความนึกคิด (Subjective) ดังนั้น แก่นเรื่องจึงเป็นความจริงโดยทั่วไปเกี่ยวกับชีวิตและประสบการณ์ของมนุษย์ตามความนึกคิดหรือตามสายตาของนักประพันธ์ โดยในวรรณกรรมเรื่องหนึ่งนั้นอาจจะประกอบไปด้วยแก่นเรื่องหลายอย่างก็ได้ตามแต่ความรู้สึคนึกคิดของผู้ประพันธ์ สำหรับแก่นเรื่องในวรรณกรรมเขาวงกตเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ นั้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

4.1 แก่นเรื่องหลัก

เป็นการสื่อสารด้านศีลธรรมซึ่งแสดงผ่านตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่อง แก่นเรื่องหลัก มีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องหลักของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งได้แนวคิดมาจากการสร้างตำนานวีรบุรุษ ดังนั้น เรื่องราวใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการต่อสู้กันระหว่างคนดีและคนชั่วหรือความดีและความชั่ว ด้วยเหตุนี้เอง แก่นเรื่องหลักที่เด็กและเยาวชนจะได้รับจากการอ่าน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ก็คือหลักการธรรมะย่อมชนะอธรรม เหมือนกับที่แฮร์รี่ พอตเตอร์ตัวละครฝ่ายดีชนะลอร์ดโวลเดอมอร์ตัวละครฝ่ายร้ายได้ในทุกภาค

ธรรมะย่อมชนะอธรรม

เป็นการสอนให้เด็ก ๆ รู้จักความแตกต่างระหว่างความดีความชั่วสอนให้รู้ว่าถ้าทำความดีแล้วจะได้อะไรทำความชั่วแล้วจะได้อะไร ด้วยการใช้ตัวละครเปรียบเทียบคือแฮร์รี่ พอตเตอร์และโวลเดอมอร์ สอนให้เด็กมุ่งทำความดีโดยใช้ตัวละครนำฝ่ายดีคือ แฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นตัวอย่าง

4.2 แก่นเรื่องรอง

เป็นการสื่อสารศีลธรรมข้ออื่น ๆ ให้แก่เด็กและเยาวชนนอกเหนือไปจากการสอนเกี่ยวกับความดีและความชั่ว แก่นเรื่องรองจะถูกสอดแทรกอยู่ในสื่อวรรณกรรมทุกภาค แต่จะไม่ใช่ศีลธรรมหลักที่ผู้ประพันธ์ต้องการสอนผู้อ่าน เป็นแต่เพียงความคิด / ความเชื่อบางอย่าง ที่เป็นองค์ประกอบของเรื่องที่ตัวละครยึดถือเท่านั้น แก่นเรื่องรองประกอบด้วย

ความตายไม่ใช่สิ่งน่ากลัว

ความตายคือสิ่งที่ทุกคนต้องพบเจอสักวันหนึ่ง ดังนั้นความตายจึงเป็นสิ่งธรรมดาที่ไม่จำเป็นต้องกลัว ความตายก็เหมือนกับพัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของชีวิตเพียงแต่เป็นขั้นสุดท้ายเท่านั้น ดังนั้นทุกคนจึงไม่จำเป็นต้องพยายามหลีกเลี่ยงความตาย ควรทำใจยอมรับมันอย่างสงบ สังเกตได้

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

จากตอนที่ดัมเบิลดอร์พูดให้แฮร์รี่ฟังเกี่ยวกับการแข่งขันชิงศิลาอาถรรพ์เพื่อเอามาใช้ชุบชีวิตให้ฟื้นคืนชีพเพื่อหลีกเลี่ยงความตายนั่นเป็นสิ่งไม่จำเป็นควรปล่อยให้ชีวิตดำเนินไปตามครรลองของมัน โดยไม่ต้องพยายามวิ่งหนีความตาย

คนที่เรารักจะไม่ตายจากไปไหน

คนที่เรารักจะอยู่ในใจของเราตลอดไป เมื่อเราปรารถนาจะได้พบ ก็จงพบกับความระลึกถึงที่มีให้ต่อเขา ความตายไม่อาจจะพรากเอาความรักและความผูกพันที่มีต่อกันไปได้ เช่นเดียวกับกับแฮร์รี่ ในภาคนี้แฮร์รี่คิดว่าพ่อของเค้ากลับมาช่วยเสกคาถาผู้พิทักษ์ให้เค้าปลอดภัยจากการรุมทำร้ายของผู้คุมวิญญาณ เค้าจึงมีความเชื่อมั่นว่าจะได้เจอพ่อของเขาที่ตายไปแล้วอีก แต่ความจริงแล้วเค้าคิดไปเอง คนที่มาช่วยชีวิตเขาด้วยการเสกคาถาผู้พิทักษ์ใส่ผู้คุมวิญญาณนั้นก็คือตัวของเขาเองที่ย้อนเวลากลับมา ทำให้ได้รู้ว่าจริง ๆ แล้วพ่อของเขานั้นไม่อาจฟื้นกลับมาหาเค้าจากความตายได้ แต่สิ่งที่ทำให้เค้าสามารถสัมผัสถึงพ่อได้ก็คือความระลึกถึงที่มีอยู่ในใจของตัวเอง พ่อจะคอยคุ้มครองช่วยเหลือเค้าอยู่ในใจเสมอแม้ว่าจะตายไปแล้ว

ความรักเป็นสิ่งที่มีความและมีพลังยิ่งใหญ่

ความรักเป็นสิ่งที่มีความและมีพลังยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะความรักของพ่อแม่ที่จะสามารถยอมเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างได้เพื่อลูกแม้ว่าตัวเองจะต้องตาย เหมือนกับแม่ของแฮร์รี่ที่เอาตัวเองเข้าบังคำสาปร้ายจากโวลเดอมอร์ให้กับแฮร์รี่เมื่อเขายังเด็ก แม่ปกป้องชีวิตของเขาเอาไว้ด้วยพลังแห่งความรักที่มีค่ามหาศาล ความรักจะคอยคุ้มครองปกป้องรักษาเราตลอดไป และพลังแห่งความรักนี้เองที่จะทำให้เราสามารถเอาชนะทุกอย่างได้

คนเราทุกคนเท่าเทียมกันไม่ควรแบ่งชนชั้น

ในสังคมของพ่อมดแม่มดยังมีการแบ่งชนชั้นกันเป็นอย่างมากพวกพ่อมดแม่มดที่เรียกตัวเองว่าเป็น “พวกเลือดบริสุทธิ์” และสืบสายเลือดมาจากครอบครัวพ่อมดแม่มดโดยแท้มักจะคอย

คุณเหยียดหยามพ่อแม่แม่มดที่มาจากครอบครัวของคนธรรมดาหรือที่พวกเขาเรียกกันว่า “พวกเลือดสีโคลน” ลักษณะคล้ายกับการแบ่งแยกระหว่างผู้ดีกับไพล่นั่นเอง ซึ่งการแบ่งชนชั้นนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเพราะคนเราทุกคนเกิดมาเท่าเทียมกันควรที่จะให้เกียรติคนอื่นให้เท่ากับที่ให้เกียรติตัวเอง หากจะมีการแบ่งชนชั้นกันนั้นสมควรจะแบ่งกันที่ความดีความชั่วของคน ๆ นั้นมากกว่าการยึดติดกับชาติกำเนิดที่ไม่มีใครสามารถเลือกเกิดได้

อย่าดูคนแต่เพียงภายนอก

ความดีหรือคุณค่าของคนแต่ละคนนั้นมักซ่อนอยู่ภายใน ซึ่งต้องอาศัยระยะเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ คนที่ภายนอกดูดีมีสง่าราศี นิสัยจริงแท้ภายในอาจชั่วร้ายได้มากกว่าที่คิด ผิดกับคนที่ภายนอกดูสกปรกแต่ภายในอาจจะเป็นคนที่มีนิสัยใจคอและความรู้สึกนึกคิดที่ดีก็ได้ ดังนั้นเราจึงไม่ควรที่จะตัดสินคนอื่นด้วยการดูแต่ภายนอกเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่นแฮกริดถึงแม้ภายนอกจะดูป่าเถื่อนโหดร้ายแต่ภายในจิตใจกลับอ่อนโยนได้อย่างไม่น่าเชื่อเป็นมิตรกับทุกคน รักสัตว์ และอบอุ่น ผิดกับปีศาจสาวสวยวิลาที่ภายนอกดูสวยงามอย่างไม่มีที่ติแต่เมื่อโมโหเมื่อไหร่ก็จะกลายร่างเป็นปีศาจที่น่าเกรียดทันที คนเราจึงไม่ควรชื่นชมคนอื่นแค่ลักษณะภายนอกที่เขาแสดงออกมาให้เห็นเท่านั้น

แก่นเรื่องที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

จงพอใจในสิ่งที่ตนเองมี

คนเราทุกคนต้องพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่และเป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ควรหลอกตัวเองด้วยความเพ้อฝันหรือจินตนาการที่ทำให้ตนเองมีความสุข แต่พอกลับมารับรู้ความจริงที่เลวร้ายในชีวิตก็จะทำให้รับไม่ได้และไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ สังเกตได้จากตอนที่แฮร์รี่ได้หลงเข้าไปในห้องหนึ่งในปราสาทฮอกวอร์ตและได้พบกับกระจกเงาแห่งเอริเซดที่เมื่อผู้ใดส่องแล้วจะมองเห็นสิ่งที่ตัวเองฝันอยากจะมีหรืออยากจะได้ที่สุดในชีวิตของตน เมื่อแฮร์รี่ส่องกระจกเขาได้เห็นพ่อกับแม่ของเขายังมีชีวิตอยู่ ได้อยู่กันพร้อมหน้าครอบครัวซึ่งเป็นสิ่งที่แฮร์รี่ปรารถนามากที่สุดแต่มันก็ไม่สามารถเป็นจริงไปได้เพราะสิ่งที่สะท้อนออกมาจากกระจกนั้นก็เพียงแค่ความเพ้อฝัน

ให้มีความสุขในช่วงครึ่งคราว คัมเบิลคอร์ได้เตือนแฮร์รี่ให้ใช้ชีวิตอยู่กับความจริงไม่มีประโยชน์ที่จะใช้ชีวิตหมกมุ่นอยู่แต่ในความฝันที่มันไม่มีทางเป็นจริงได้

แก่นเรื่องที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

มนุษย์เป็นผู้เลือกทางเดินในชีวิตของตนเอง

มนุษย์เป็นผู้ลิขิตชีวิตของตัวเองได้ด้วยสติและความใฝ่ดี คนเราจะดีหรือชั่วขึ้นอยู่กับทางเดินที่ตัวเองเป็นคนเลือกเอง ไม่มีใครมาบังคับได้ สังเกตได้จากตอนที่แฮร์รี่กำลังสับสนว่าตนเองจะเป็นทายาทของซลลาซาร์ สลิธีรินหรือไม่ เพราะตัวเขานั้นสามารถพูดภาษาฮูหรือภาษาพาร์เซลได้อันเป็นลักษณะเด่นของทายาทแห่งสลิธีรินที่ต้องมี แต่คัมเบิลคอร์ได้เตือนสติเขาว่าตอนที่เขาเข้ามาเรียนในปีหนึ่งเขาได้ผ่านพิธีการคัดสรรในตอนนั้นหมวกคัดสรรได้บอกกับเขาว่าเขาจะยิ่งใหญ่ที่สุดหากได้เข้าไปอยู่ในบ้านสลิธีริน เพราะแฮร์รี่มีคุณสมบัติหลายอย่างตรงตามความต้องการของบ้านสลิธีริน เช่นการพูดภาษาพาร์เซลได้ ความมีไหวพริบคล่องตัว ความตั้งใจที่แน่วแน่ การไม่ยึดมั่นตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับ ซึ่งก็หมายความว่าแฮร์รี่จะยิ่งใหญ่ในเรื่องของศาสตร์มืดหรือความชั่วร้ายหากเขาตัดสินใจไปอยู่ที่บ้านสลิธีริน แต่แฮร์รี่ไม่ยอมไปและขอให้หมวกคัดสรรส่งเขาไปที่อื่น ซึ่งหมวกก็ส่งเขาไปอยู่บ้านกริฟฟินดอร์แทน ซึ่งถือเป็นการเลือกที่จะยึดมั่นในความดีงามของแฮร์รี่ที่ไม่ยอมฝักใฝ่ในสิ่งชั่วร้าย จากตอนนี้เองที่แสดงให้เห็นว่าการเลือกที่จะเป็นคนดีนั้นสำคัญกว่าความสามารถที่เหมาะสมของแต่ละคนเสียอีก

แก่นเรื่องที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

คุณค่าของความเป็นเพื่อน

ความเป็นเพื่อนนั้นคือสิ่งที่มีคุณค่า เพื่อนจะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยไม่ทิ้งกัน เพื่อนจะเป็นผู้ที่ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ อยู่ข้างกายเราเสมอ เหมือนกับความเป็นเพื่อนระหว่าง แฮร์รี่ , รอน, และ เฮอร์ไมโอนี่ ที่มีความผูกพันกันอย่างยิ่งใหญ่ เช่นเดียวกันสำหรับวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ในภาคที่ 3 นี้มีการกล่าวถึงมิตรภาพที่ยิ่งใหญ่ของเพื่อนอีกกลุ่มหนึ่งก็คือซีเรียส แบล็ก, เจมส์ พอตเตอร์, อาร์. เจ. ลูปิ้น, และปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ สำหรับความเป็นเพื่อนของคนกลุ่มนี้ ก็มีความเหนียวแน่นพอ ๆ กับกลุ่มของแฮร์รี่ แต่ก็มีอยู่คนหนึ่งที่ทรยศต่อเพื่อน คือปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ ทำให้เจมส์ พอตเตอร์พ่อของแฮร์รี่ต้องตาย ซีเรียส แบล็กพ่อทูนหัวของแฮร์รี่ต้องติดคุกอัชคาบัน

ส่วนอาร์. เจ. ลูกปิ่นนั้นก็ต้องหลบซ่อนตัวอยู่อย่างอดอยาก จะเห็นได้ว่าการที่มีใครก็ตามที่ทรยศต่อความเป็นเพื่อนเป็นสิ่งไม่ดีทำให้เพื่อนทุกคนได้รับความเดือนร้อนอย่างใหญ่หลวง ดังนั้นคุณค่าของความเป็นเพื่อนนั้นยิ่งใหญ่หากจะทำอะไรก็ต้องคิดถึงความดีงาม และมิตรภาพที่ดีต่อกัน เพื่อนที่ดีจะต้องไม่ทิ้งกันและไม่ทรยศกัน

แก่นเรื่องที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

อย่าหวังแต่ตัวเองควรเอื้อเพื่อต่อผู้อื่นด้วย

ผู้ที่มีจิตใจดีต้องรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น ไม่เอาตัวเองเป็นที่ตั้งหรือแสวงหาแต่ผลประโยชน์ใส่ตัวจนลืมผู้อื่นที่ทุกข์ยากกว่า สังเกตได้จากตอนที่แฮร์รี่ลงไปในทะเลสาบเพื่อแข่งขันในการกิจที่สองที่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันทุกคนจะต้องลงไปในทะเลสาบเพื่อช่วยเหลือตัวประกันของตน เมื่อแฮร์รี่สามารถช่วยเหลือตัวประกันของตนซึ่งก็คือ รอนได้แล้ว และสังเกตเห็นว่าเฟลอร์ เดอลากัวร์ ผู้เข้าร่วมแข่งขันอีกคนหนึ่งยังไม่ลงมาเพื่อช่วยเหลือตัวประกันของตนเขาจึงพยายามที่จะช่วยน้องสาวของเฟลอร์ เดอลากัวร์ ที่เป็นตัวประกันของเธอขึ้นมาด้วย แต่ชาวเงือกผู้คุมตัวประกันไว้ไม่ยอมอนุญาตให้ช่วยได้เพียงตัวประกันของตนเพียงคนเดียว แฮร์รี่ ก็ไม่ยอมเช่นกันเพราะเค้าไม่ยอมให้มีคนตายและด้วยความเอื้อเพื่อต่อผู้อื่นทำให้แฮร์รี่ ต่อสู้กับชาวเงือกจนสามารถพาตัวประกันขึ้นมาจากน้ำได้ทั้งสองคน สร้างความประทับใจและความซาบซึ้งใจให้กับเฟลอร์ เดอลากัวร์ มากที่แฮร์รี่ช่วยน้องสาวของเธอเอาไว้ เพราะตัวเธอเองถูกปีศาจได้นำน้ำทำร้ายจนไม่สามารถลงไปช่วยน้องสาวได้ด้วยตนเอง

การพนันเป็นสิ่งไม่ดี

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วเกี่ยวกับเรื่องของการพนันนั้นว่ามันเป็นสิ่งไม่ดีและจะทำให้เกิดความเสียหายกับตนเองอย่างใหญ่หลวงหากหลงมัวเมาอยู่กับมัน การสั่งสอนบุตรหลานเกี่ยวกับเรื่องของการพนันนั้นเป็นสิ่งที่ใช้ปลูกฝังกันอยู่เสมอในทุกสังคมไม่ว่าแม้แต่สังคมของพ่อแม่และแม่ मद สังเกตได้จากที่มีตัวละครตัวหนึ่งที่ลุ่มหลงในการพนันจนเป็นหนี้เป็นสินล้มตัวซึ่งก็คือลูโด แบ็กแมน นั่นเองเป็นตัวอย่างที่ผู้ประพันธ์ใส่เอาไว้ในวรรณกรรมเพื่อเป็นการสั่งสอนให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ว่าอย่าไปยุ่งกับการพนันหากเข้าไปยุ่งแล้วก็จะได้รับผลกระทบอย่างที่ตัวละครตัวนี้ได้รับ

ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

การจัดการแข่งขันการประลองเวทไตรกีฬาขึ้นนั้น ก็เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์กันระหว่างฟอแมคแม่มครุ่นเยาว์ ให้มีความรักสามัคคีและเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างกัน เมื่อมีการแข่งขันก็ต้องมีผู้แพ้และผู้ชนะ ดังนั้นหากตนเองเป็นผู้แพ้ก็ต้องรู้จักมีน้ำใจนักกีฬายอมรับในความพ่ายแพ้ของตนและร่วมชื่นชมกับความสามารถของผู้ชนะ เช่นเดียวกันกับวิกเตอร์ ครัม และ เฟลอร์ เดอลากูร์ ที่แสดงความยินดีกับแฮร์รี่ด้วยความจริงใจเมื่อแฮร์รี่เป็นผู้ชนะในการแข่งขันโดยไม่มีการแข่งขันแค้นเคืองใจ ๑

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแก่นเรื่องต่าง ๆ มักหลบซ่อนอยู่ในเนื้อหาแต่ละส่วนที่ผู้ประพันธ์ได้พยายามสอดแทรกเอาไว้เพื่อให้ผู้อ่านได้ใช้เป็นหลักคิด หรือถือเป็นสิ่งที่สามารถนำมาใช้ยึดเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตของตนเองได้ แต่การบอกกล่าวถึงแก่นเรื่องนั้นผู้ประพันธ์จะไม่ได้บอกออกมาโดยตรงจากตัววรรณกรรมแต่จะสอดแทรกไว้ให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดและสติปัญญาของตนเองในการสังเคราะห์แก่นเรื่องออกมาได้เอง

5. องค์ประกอบด้านกิจกรรม (Activities)

องค์ประกอบด้านกิจกรรม เป็นการกล่าวถึงลักษณะการเกิดเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสื่อวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่า สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านกิจกรรม 3 ประเภท คือ กิจกรรมหลัก กิจกรรมรอง และกิจกรรมพิเศษ โดยองค์ประกอบด้านกิจกรรมที่พบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” มีความสัมพันธ์กับการวางโครงเรื่องของสื่อวรรณกรรมแต่ละภาค ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

5.1 กิจกรรมหลัก

องค์ประกอบด้านกิจกรรมหลักเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสื่อวรรณกรรมเยาวชน เรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทุกภาค กิจกรรมหลักมีความสัมพันธ์กับการวางโครงเรื่องหลักของสื่อ

วรรณกรรม กล่าวคือ กิจกรรมหลักเป็นการสร้างการกระทำที่จะทำให้เกิดการสร้างตำนานวีรบุรุษ โดยกิจกรรมหลักที่สำคัญที่สุดในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ก็คือ การต่อสู้กับลอร์ดโวลเดอมอร์ต เจ้าแห่งศาสตร์มืด ซึ่งหากขาดกิจกรรมนี้ไป เรื่องราวของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ก็จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย ส่วนกิจกรรมหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่พบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ก็คือ กิจกรรมของโรงเรียนฮอกวอตส์ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนฮอกวอตส์เป็นสถานที่ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของตำนานวีรบุรุษพอมคน้อย โดยกิจกรรมทั้งสองประการนี้เป็นกิจกรรมที่เกิดจากจินตนาการของผู้ประพันธ์ผสมผสานกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับโรงเรียนประจำ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ห่อออกมาได้ดังนี้

พิธีการคัดสรร

พิธีการคัดสรรคือการคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้ามาเรียนที่โรงเรียนฮอกวอตส์ในชั้นปีใดหนึ่ง นักเรียนที่เข้ามาใหม่ทุกคนต้องสวมหมวกคัดสรร แล้วหมวกจะทำหน้าที่ในการคัดเลือกนักเรียนแต่ละคนเข้าไปอยู่ในบ้านทั้ง 4 ของฮอกวอตส์ ซึ่งประกอบไปด้วย กริฟฟินดอร์, ฮัฟเฟิลพัฟ, เรเวนคลอ, และสลิธีริน นักเรียนคนใดจะได้เข้าไปอยู่ในบ้านใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะ, นิสัยใจคอ, ความถนัด, พรสวรรค์, และความมุ่งมั่นของแต่ละคน ซึ่งเมื่อใส่หมวกแล้วหมวกจะรู้สึกได้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่ซ่อนลึกอยู่ในจิตใจของนักเรียนแต่ละคนแล้วทำการคัดเลือกให้เข้าไปอยู่ในบ้านที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ซึ่งบ้านแต่ละบ้านก็ต้องการนักเรียนที่มีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนี้

บ้านกริฟฟินดอร์ ต้องมีความกล้าหาญ ชอบความท้าทายและไม่เกรงกลัวต่อสิ่งชั่วร้ายใด ๆ มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะต่อสู้กับอุปสรรคทั้งหลาย ยึดมั่นในคุณธรรม

บ้านฮัฟเฟิลพัฟ ต้องการคนที่มีความขยัน อดทน ไม่เกียจงาน และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความยุติธรรมและจงรักภักดีไม่ชอบการประจบสอพลอ ต้องการไปสู่ความยิ่งใหญ่ด้วยความสามารถของตนเอง

บ้านเรเวนคลอ ต้องการคนที่มีความฉลาดหลักแหลม หมั่นศึกษาหาความรู้ใส่ตัวเอง สามารถแก้ไขปัญหาได้ทุกอย่างด้วยความรู้ที่ตนเองมี เป็นคนมีจิตใจดี และมีไมตรีจิตกับคนอื่น ๆ อารมณ์ดีและมีอารมณ์ขันอยู่ตลอดเวลา

บ้านสลีธีริน ผู้ที่จะเข้ามาอยู่ในบ้านนี้ได้ต้องเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยานสูง และฉลาดแกมโกงจะใช้ทุกกลยุทธ์วิธีการเพื่อให้ตนเองได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยไม่เกรงกลัวในอำนาจของผู้ใด และที่สำคัญยึดมั่นในความเป็นเพื่อนและมิตรแท้ ๆ กับการความอาฆาตแค้นในศัตรู

เมื่อนักเรียนทุกคนผ่านการเข้าพิธีการคัดสรรแล้วทุกคนจะได้รับรู้ว่าตนเองต้องอาศัยอยู่ในบ้านใดตลอดระยะเวลา 7 ปีการศึกษาที่ต้องอยู่ในโรงเรียนหอกวอร์ด การคัดสรรนักเรียนเข้าอยู่ในบ้านแต่ละบ้านก็มีลักษณะเหมือนกับการคัดเลือกว่านักเรียนเข้าเรียนในแต่ละห้อง เป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกจากกันให้เกิดกลุ่มย่อย เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนการสอนของอาจารย์และการทำความเข้าใจในแต่ละวิชาของนักเรียน

การแข่งขันควิดดิซ

เมื่อแฮร์รี่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมในทีมควิดดิซของบ้านกริฟฟินดอร์ แฮร์รี่ตั้งใจและกังวลในเวลาเดียวกันว่าตัวเองนั้นจะสามารถเล่นควิดดิซได้หรือไม่ การแข่งขันนัดแรกบ้านกริฟฟินดอร์ต้องแข่งกับบ้านสลีธีริน แฮร์รี่ลงสนามเป็นครั้งแรกด้วยความตื่นเต้น ในระหว่างการแข่งขันแฮร์รี่ ต้องเสี่ยงอันตรายมากมายทั้งจากทีมของสลีธีรินที่เล่นแบบแกมโกงและจ้องจะทำร้ายให้บาดเจ็บ และจากศาสตราจารย์ควีเรลล์ ผู้ซึ่งถูกลอร์ดโวลเดอมอร์สิงร่างอยู่ที่เสกให้ไม้กวาดของแฮร์รี่ ลั่นคลอนจนแฮร์รี่เกือบพลัดตกลงมาแต่ทุกอย่างก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลือของเฮอริไมโอนี่ที่เสกให้เสื้อคลุมของศาสตราจารย์สเนปลุกเป็นไฟเบี่ยงเบนความสนใจของศาสตราจารย์ควีเรลล์ไป การแข่งขันในนัดนี้แฮร์รี่ทำได้ดี เพราะสามารถจับลูกสนิชได้ทำให้บ้านกริฟฟินดอร์ชนะไปในที่สุด

5.2 กิจกรรมรอง

เป็นองค์ประกอบของการกระทำในเรื่องที่จะเป็นการเพิ่มความตื่นเต้นให้กับเรื่องราวในแต่ละภาคของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ความสำคัญของกิจกรรมรองก็คือเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่จะมีผลต่อการพัฒนาของเรื่อง และเป็นการเตรียมความรู้ผู้อ่านให้สามารถทำความเข้าใจกับการพัฒนาเรื่องราวไปสู่จุดวิกฤติและจุดคลี่คลายของเรื่องราวในแต่ละภาคได้ ซึ่งผู้วิจัยได้แยกกิจกรรมรองที่พบในแต่ละภาคได้ดังนี้

กิจกรรมรองที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

การต่อสู้กับโทรลล์ภูเขา

ในงานเลี้ยงวันฮาโลวีนที่จัดขึ้นทุกปีของโรงเรียนฮอกวอตส์นักเรียนทุกคนเข้าร่วมงานเลี้ยงที่จัดขึ้นภายในห้องโถงใหญ่ของโรงเรียน ในขณะที่ทุกคนกำลังสนุกสนานกับงานเลี้ยงก็มีบุคคลผู้หนึ่งปล่อยโทรลล์ภูเขาที่ดุร้ายออกมาจากคุกใต้ดินเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของทุกคนในขณะที่ตนเองจะเข้าไปขโมยศิลาอาถรรพ์ ซึ่งบุคคลผู้นั้นก็คือศาสตราจารย์คิเรลล์ ผู้ซึ่งถูกลอร์ดโวลเดอมอร์สังหารและใช้เป็นเครื่องมือเพื่อขโมยศิลาอาถรรพ์มาใช้ชุบชีวิตของตนเอง โทรลล์เป็นยักษ์ภูเขาลำตัวใหญ่โตเหมือนหินก้อนมหึมา ผิวหนังสีเทาคล้ายสีหินแกรนิต ขาสั้นหนาเหมือนลำต้นของต้นไม้ และมีเท้าแบนแหลมเหมือนเขาสัตว์ กลืนตัวหมื่นคลั่ง ถือตะบองไม้อันใหญ่เป็นอาวุธ โทรลล์ถูกปล่อยออกมาให้เดินพ่นผ่านอยู่ในปราสาทและทำร้ายผู้คน นักเรียนทุกคนถูกสั่งให้กลับเข้าหอนอนของตน แต่แฮร์รี่ไมโอไนี่ไปเข้าห้องน้ำจึงไม่รู้ว่าโทรลล์พ่นผ่านอยู่ในปราสาท ทำให้แฮร์รี่และรอน ต้องออกตามหาจนกระทั่งไปพบ แฮร์รี่ไมโอไนี่กำลังถูกโทรลล์ทำร้ายอยู่ในห้องน้ำหญิง จึงเข้าไปช่วยเหลือโดยแฮร์รี่กระโดดเข้าไปใส่คือโทรลล์ต่อสู้แบบประชิดตัวกับโทรลล์ ส่วนรอนใช้คาถาทำให้สิ่งของลอยได้เสกกระบองของโทรลล์ให้ลอยขึ้นแล้วตกลงมาใส่หัวของโทรลล์ ทำให้โทรลล์สลบไป เหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้รอนมั่นใจในฝีมือการเสกคาถาของตนเองมากขึ้น เพราะเขาเพิ่งจะเสกคาถาครั้งนี้สำเร็จเป็นครั้งแรก และเป็นจุดเริ่มต้นของความเป็นเพื่อนของเด็กทั้งสามคน เมื่อต้องเผชิญอันตรายด้วยกันและสามารถช่วยเหลือกันให้ผ่านพ้นอันตรายเหล่านั้นมาได้ ทำให้แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไมโอไนี่ กลายเป็นเพื่อนรักที่สนิทสนมกันมาก

กิจกรรมรองที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

การปรุงน้ำยาสรรพรส

แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไมโอไนี่ ต้องการที่จะสืบรู้ว่าห้องแห่งความลับอยู่ที่ไหนและใครกันแน่ที่เป็นทายาทแห่งสลิธีริน จึงช่วยกันปรุงน้ำยาสรรพรสขึ้นมาเพื่อใช้ในการแปลงร่างของพวกเขาให้กลายเป็นแคרבและกอยล์ ลูกสมุนของเครโก มัลฟรอย และเด็กผู้หญิงบ้านสลิธีรินอีกคนหนึ่งเพื่อเข้าไปสืบความลับจากเครโก มัลฟรอย ในบ้านสลิธีริน เพราะคิดว่ามัลฟรอยจะต้องรู้ความลับเรื่องนี้ แต่การปรุงน้ำยาสรรพรสนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะต้องใช้เวลาอันยาวนานเป็นเดือน ๆ และ

ต้องใช้ส่วนผสมที่หายากต่าง ๆ มากมายโดยเฉพาะชิ้นส่วนหรือสิ่งของที่เป็นของคนที่ต้องการจะแปลงร่างเป็นคนเขา อีกทั้งการปรุงน้ำยาสรรพรสยังเป็นน้ำยาชั้นสูงสำหรับการเรียนในโลกของเวทมนตร์นักเรียนที่ไม่ได้รับอนุญาตจะไม่สามารถปรุงน้ำยาสรรพรสด้วยตัวเองได้ แสรรี่ รอน และ เฮอร์ไมโอนี่ จึงต้องแอบทำโดยใช้ห้องน้ำนักเรียนหญิงชั้นหนึ่งที่เมอร์เทิลจอมคร่ำครวญสิงอยู่เป็นที่แอบปรุงน้ำยาสรรพรสเพราะห้องน้ำนี้เป็นห้องน้ำเก่าและซำรุคจึงไม่มีใครเข้าไปยุ่งวุ่นวาย และนักเรียนทุกคนก็มักจะรำคาญเมอร์เทิลที่ชอบบรีดรีดและคร่ำครวญอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้ไม่มีใครอยากเข้ามายุ่งด้วย แต่แล้วความผิดพลาดก็เกิดขึ้นเมื่อน้ำยาสรรพรสปรุงเสร็จและทุกคนได้ดื่มเข้าไป แสรรี่และรอนสามารถแปลงร่างเป็นแคบและกอยล์ได้สำเร็จ แต่สำหรับเฮอร์ไมโอนี่กลับแปลงร่างเป็นแมวหน้าตาเนื้อตัวเต็มไปด้วยขนแมว แถมยังมีหางงอกออกมา เนื่องจากส่วนผสมที่เฮอร์ไมโอนี่คิดว่าเป็นเส้นผมของเด็กผู้หญิงบ้านสลีธิรินที่เธอหามาได้นั้นแท้จริงแล้วเป็นขนแมวของเด็กคนนั้นเลี้ยงไว้ต่างหาก ทำให้ต้องนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาลอยู่หลายวัน จึงต้องปล่อยให้เป็นที่ของแสรรี่ และ รอน ให้เข้าไปสืบความลับจากเคร โท มัลฟรอยแค่สองคน

การขับรถฟอร์ดเหาะได้ไปโรงเรียนฮอกวอร์ต

เมื่อต้องเดินทางกลับไปเรียนในชั้นปีที่สองของโรงเรียนฮอกวอร์ต แสรรี่ และรอนไม่สามารถวิ่งผ่านเข้าไปในซานซาลาที่เก้าเศษสามส่วนสี่ได้เหมือนเคยเนื่องจากต้องบี้อัลลัสประจำบ้านของครอบครัวมัลฟรอยเสกคาถาเอาไว้ไม่ให้พวกเขาสามารถผ่านเข้าไปได้ เพราะต้องการไม่ให้แสรรี่ กลับไปเรียนที่โรงเรียนฮอกวอร์ตอีกเนื่องจากกลัวว่าแสรรี่ จะเป็นอันตรายเพราะจะมีเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นที่ฮอกวอร์ตจากการวางแผนของครอบครัวมัลฟรอยอดีตผู้เสกความตายที่ภักดีต่อลอร์ดโวลเดอมอร์ เมื่อเดินทางเข้าไปในซานซาลาไม่ได้ก็ไม่สามารถขึ้นรถไฟกลับโรงเรียนได้ ทำให้รอน และ แสรรี่ตัดสินใจขับรถฟอร์ดเหาะได้ของนายวิสลีย์พ่อของรอนไปโรงเรียนแทน เด็กทั้งสองคนสนุกสนานที่ได้ขับรถท่องเที่ยวไปได้อย่างอิสระ แต่รอนลืมหักปุ่มหยุดตัวที่รถทำให้พวกมันกึกก้อง หรือพวกคนธรรมดา มองเห็นรถฟอร์ดบินได้จนกลายเป็นข่าวหน้าหนึ่งในโลกของมักเกิ้ล ทำให้แสรรี่ และรอนถูกอาจารย์ที่ฮอกวอร์ตลงโทษ จนเกือบถูกไล่ออกจากโรงเรียน นอกจากนี้ในตอนที่มาถึงโรงเรียนรอนยังได้ขับรถชนเข้ากับต้นวิลโล่จอมหวดเข้าอีกทำให้ทั้งรถและต้นวิลโล่จอมหวดได้รับความเสียหาย ส่วนตัวพวกเขาเองก็เกือบเอาชีวิตไม่รอดจากการถูกต้นวิลโล่จอมหวดโจมตี หลังจากนั้นรถฟอร์ดก็โกรธมากและคิดเด็กทั้งสองคนออกนอกรถพร้อมด้วยสัมภาระต่าง ๆ แล้ววิ่งหายเข้าไปในป่าต้องห้าม

การเข้าร่วมงานเลี้ยงวันตาย

นิกหัวเกือบขาดจะจัดงานเลี้ยงวันตายขึ้นซึ่งตรงกับวันฮัลโลวีน เขาชวนแฮร์รี่ รอน และ เฮอร์ไมโอนี่ไปร่วมงานด้วย เพื่อให้แฮร์รี่ช่วยพูดกับเซอร์แพตทริก หัวหน้าสมาคมผีหัวขาดให้ยอมรับเขาเข้าร่วมในสมาคมด้วย เด็กทั้งสามคนเกรงใจและไม่กล้าปฏิเสธ จึงยอมลงไปร่วมงานเลี้ยงวันตายของนิกหัวเกือบขาดที่คุกใต้ดินแทนที่จะเข้าร่วมงานเลี้ยงวันฮัลโลวีนที่โรงเรียนจัดขึ้นในห้องโถงใหญ่ของโรงเรียนที่มีทั้งความอบอุ่น และอาหารการกินมากมาย ภายในงานเลี้ยงวันตายมีภูตผีต่าง ๆ มาร่วมงานกันมากมายทั้งผีที่ประจำอยู่ที่ปราสาทฮอกวอร์ตและผีที่มาจากที่อื่นตามคำเชิญของนิกหัวเกือบขาด แต่อาหารการกินในงานล้วนแต่เป็นอาหารที่น่าเสียดินหนอนขึ้นทุกจานเพราะพวกผีไม่สามารถกินอาหารได้จึงไม่ใส่ใจกับเรื่องของอาหารมากนัก เด็กทั้งสามคนจึงได้แต่เสียดายที่ไม่ได้ไปงานเลี้ยงของโรงเรียนที่มีอาหารอร่อย ๆ มากมายรออยู่ เมื่อเซอร์แพตทริกกับสมาชิกชมรมผีหัวขาดมาถึงนิกหัวเกือบขาดก็ให้แฮร์รี่ ช่วยพูดเกลี้ยกล่อมกับเซอร์แพตทริกว่านิกหัวเกือบขาดนั้นน่ากลัวแต่โหดและมีคุณสมบัติครบถ้วนพอที่จะเข้าชมรมได้ แต่ก็ไม่มีใครสนใจผีทุกตัวเข้าร่วมงานเลี้ยงและเดินร่ากันอย่างสนุกสนาน และไม่มีใครสนใจนิกหัวเกือบขาดที่ได้แต่นั่งเศร้า และเด็กทั้งสามคนอีกเลย เมื่อได้โอกาสเด็กทั้งสามคนก็หนีออกมาจากงานเลี้ยงวันตายเพื่อกลับไปกินอาหารที่งานเลี้ยงวันฮัลโลวีนของโรงเรียน แต่ก็ต้องเจอกับคุณนายอนริสที่ถูกสาปให้เป็นหินแขวนอยู่ที่กำแพงพร้อมกับข้อความที่เขียนด้วยเลือดว่า “ห้องแห่งความลับเปิดออกแล้ว เหล่าศัตรูของทายาทจระเว้ง” และนี่เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของการทำลายล้างเหล่านักเรียนทั้งหลายที่เป็นพวกเลือดสีโคลน

กิจกรรมรองที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

การเดินทางไปเที่ยวหมู่บ้านฮอกส์มิด

นักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นปีที่สามของโรงเรียนฮอกวอร์ตจะได้รับอนุญาตให้ออกไปเที่ยวที่หมู่บ้านฮอกส์มิดได้ หมู่บ้านฮอกส์มิดเป็นหมู่บ้านของพ่อมดแม่มดโดยแท้ที่มีอยู่เพียงแห่งเดียวในอังกฤษ ตั้งอยู่ใกล้ ๆ กับปราสาทฮอกวอร์ต แต่นักเรียนที่จะไปได้ต้องให้ผู้ปกครองของตนเซ็นใบอนุญาตให้เสียก่อน สำหรับแฮร์รี่ พอตเตอร์นั้นลุงเวรนอนของเขาไม่สนใจและไม่ยอมเซ็นให้ทำให้แฮร์รี่ไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นเที่ยวที่หมู่บ้านฮอกส์มิดกับเพื่อน ๆ ได้ รอน และ เฮอร์ไมโอนี่จึงไปกันแค่สองคน ภายในหมู่บ้านฮอกส์มิด มีร้านขายของต่าง ๆ เกี่ยวกับโลกเวทมนตร์มากมาย

คล้ายกับที่ตروقโคเอกอน เด็ก ๆ จึงสนุกสนานกันมากเมื่อได้มาเที่ยวที่นี่ แฮร์รี่อยากจะไปมากจึงแอบใช้ผ้าคลุมล่องหนเพื่อหนีออกจากปราสาทแต่ถูกเฟร็ด กับ จอร์จ จับได้เสียก่อน ในตอนนี้เฟร็ดกับจอร์จได้แนะนำทางลัดที่จะไปที่หมู่บ้านฮอกส์มีดให้กับแฮร์รี่ ซึ่งเป็นทางลับที่อยู่ภายในปราสาทฮอกวอร์ตนั่นเองทำให้แฮร์รี่ สามารถเดินทางไปที่หมู่บ้านฮอกส์มีดได้ง่ายขึ้น พร้อมกับให้แผนที่ตัวกวนกับแฮร์รี่ เพื่อไว้ใช้ดูความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของคนในปราสาทด้วย แฮร์รี่ จึงได้เดินทางไปเที่ยวที่หมู่บ้านฮอกส์มีดเป็นครั้งแรก และได้เห็นเพิงโหยหวนเป็นครั้งแรกด้วย

กิจกรรมรองที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

การจัดการแข่งขันควิดดิชเว็ลด์คัพ

ควิดดิชเว็ลด์คัพเป็นการจัดการแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่ในโลกของพ่อมดแม่มดคล้ายกับการจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกในโลกแห่งความเป็นจริง ในงานนี้จะมีพ่อมดแม่มดจากทั่วโลกมารวมตัวกันเพื่อร่วมเชียร์ทีมกีฬาควิดดิชที่พวกเขาชื่นชอบ ภายในงานจัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่พ่อมดแม่มดทั้งหลายจะไปพักผ่อนในบริเวณที่ใกล้กับสนามเพื่อรอคอยและไม่ให้พลาดนัดสำคัญ การแข่งขันที่เกิดขึ้นเป็นการแข่งขันระหว่างทีมควิดดิชของแต่ละประเทศจนกระทั่งได้ประเทศที่เป็นผู้ชนะในที่สุด การเชียร์กีฬาควิดดิชเว็ลด์คัพของพ่อมดแม่มดแต่ละคนก็มีสีสันมีการแต่งกายด้วยเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของทีมที่ตัวเองชื่นชอบ มีการร้องเพลงเชียร์ เป็นต้น

5.3 กิจกรรมพิเศษ

เป็นสถานการณ์ที่สำคัญที่สุดในสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แต่ละภาค กิจกรรมพิเศษถือว่าเป็นสถานการณ์ที่เป็นจุดวิกฤติ (Climax) ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละตอน ดังนี้

กิจกรรมพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

การต่อสู้เพื่อปกป้องศิลาอาถรรพ์

แฮร์รี่ รอน และแฮร์รี่ไมโอนี่สืบเรื่องราวจนรู้ว่ามีคนเข้าไปขโมยศิลาอาถรรพ์ซึ่งศิลาอาถรรพ์นั้นถูกซ่อนอยู่ในห้องเบื้องหลังประตูกล จึงต้องการที่จะตามเข้าไปซัดขวาง และต้องผ่านด่านต่าง ๆ มากมายที่อาจารย์แต่ละคนได้เสกคาถาคุ้มครองศิลาเอาไว้ เด็กทั้งสามคนร่วมมือร่วมใจช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่อย่างถึงที่สุด แฮร์รี่ไมโอนี่ใช้ความเก่งกาจและฉลาดหลักแหลมในการเสกคาถาไล่ต้นไม้กับดักมารที่เป็นเวทมนตร์ที่ใช้ในการคุ้มครองศิลาอาถรรพ์ของศาสตราจารย์สเปาต์เพื่อช่วยเหลือรอนที่ถูกต้นไม้ทำร้าย, แฮร์รี่ใช้ความสามารถทางด้านการเล่นกีฬาควิดดิชขี้ไม้กวาดบินขึ้นไปเอากุญแจมีปีกที่บินหนีได้มาไขประตูเวทมนตร์ อันเป็นคาถาคุ้มครองของศาสตราจารย์พลิตวิก เพื่อผ่านเข้าไปอีกด่านหนึ่งเข้าสู่เวทมนตร์คุ้มครองของศาสตราจารย์มักกอนนากัลที่เสกกระดานหมากรุกพอมดให้มีชีวิตถ้าจะผ่านด่านนี้ไปต้องเล่นหมากรุกให้ชนะเสียก่อน ในด่านนี้รอนก็ใช้ความสามารถทางด้านการเล่นหมากรุกของตัวเองพาเพื่อน ๆ ผ่านพ้นมาได้ แต่ทุกคนก็ได้รับบาดเจ็บและสะบักสะบอมกันทุกคน เมื่อเล่นหมากรุกชนะก็จะเข้าสู่ด่านอีกด่านหนึ่งซึ่งเป็นเวทมนตร์คุ้มครองของศาสตราจารย์สเนป ที่ต้องใช้ความสามารถเชิงตรรกะในการแก้ไขปัญหาและตีความว่าควรจะต้องเลือกคัมยาพิชขวดใดเพื่อให้ผ่านด่านนี้ไปได้ สำหรับด่านนี้แฮร์รี่สามารถผ่านเข้าไปได้คนเดียวด้วยความช่วยเหลือจากแฮร์รี่ไมโอนี่ที่ช่วยแก้ตรรกะให้ ส่วนแฮร์รี่ไมโอนี่นั้นต้องพารอนไปห้องพยาบาลเพราะรอนบาดเจ็บมาก และต้องไปตามศาสตราจารย์ดัมเบิลดอร์มาช่วยแฮร์รี่ด้วย

เมื่อแฮร์รี่ผ่านเข้าสู่ด่านสุดท้ายมาได้คนเดียวเขาต้องพบเจอกับศาสตราจารย์คิวเรลล์ ผู้ซึ่งถูกลอร์ดโวลเดอมอร์สิงร่างอยู่กำลังพยายามผ่านด่านป้องกันของเวทมนตร์สุดท้ายที่ศาสตราจารย์ดัมเบิลดอร์เสกเอาไว้ นั่นก็คือการใช้กระจกเงาแห่งเอริเซดเป็นที่ซ่อนศิลา หากผู้ใดก็ตามที่มีความต้องการศิลาเมื่อส่องแล้วก็จะไม่ได้ แต่ถ้าผู้ใดไม่มีความต้องการก็จะส่องกระจกแล้วได้ศิลาไป ด้วยความที่ลอร์ดโวลเดอมอร์ มีความต้องการอยากได้ศิลาอาถรรพ์มากเมื่อส่องกระจกแล้วจึงไม่ได้เขาจึงใช้แฮร์รี่ให้ส่องกระจกเพื่อเอาศิลามาให้จนเกิดการต่อสู้กัน และแฮร์รี่ก็เป็นฝ่ายชนะด้วยเหตุที่ลอร์ดโวลเดอมอร์ยังคงอ่อนแออยู่และเป็นเพียงแค่วิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างของศาสตราจารย์คิวเรลล์ และด้วยความรักของแม่ที่ปกป้องแฮร์รี่ ทำให้ลอร์ดโวลเดอมอร์ไม่สามารถแตะต้องแฮร์รี่ได้ทำให้วิญญาณของลอร์ดโวลเดอมอร์สลายและหนีหายไปอีกครั้งหนึ่ง แต่แฮร์รี่ก็ได้รับบาดเจ็บมากทีเดียวจากการต่อสู้ในครั้งนี้

การต่อสู้เพื่อปกป้องศิลาอาถรรพ์ของ แฮร์รี่ รอน และ เฮอร์ไมโอนี่ แสดงให้เห็นถึงความร่วมมือร่วมใจ ความกล้าหาญและฉลาดหลักแหลมของเด็กทั้งสามคน นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความเสียสละ จนก่อให้เกิดมิตรภาพอันยิ่งใหญ่ระหว่างเพื่อนที่ร่วมเป็นร่วมตายกันมาได้

กิจกรรมพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

การต่อสู้กับบงกซ์บาซิลิสก์

เมื่อมีข่าวว่าจินนี่ วิสลิ้น้องสาวของรอนถูกบาซิลิสก์จับตัวไปในห้องแห่งความลับ อาจารย์ทุกคนก็ได้มอบหมายให้ศาสตราจารย์ลોકฮาร์ตไปจัดการปราบบาซิลิสก์ที่ลักพาตัวจินนี่ไป เพราะเขาเป็นอาจารย์สอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดที่พยายามแสดงตัวอยู่ตลอดเวลาว่าตนเองนั้นเก่งนักหนาสามารถปราบทั้งภูติผีปีศาจ และสัตว์ประหลาดมาแล้วทั่วโลก แต่ความจริงแล้วไม่เป็นเช่นนั้น ล็อกฮาร์ตไม่ได้เก่งอย่างที่เขายกประกาศบอกใคร ๆ สิ่งทีเก่งอย่างเดียวคือการเสกคาถาลบความจำเพื่อแย่งเอาผลงานการปราบภูติผีปีศาจและสัตว์ร้ายต่าง ๆ ที่พ่อมดแม่มดคนอื่นทำไว้มาเป็นของตัวเองโดยเสกให้พ่อมดแม่มดเหล่านั้นลืมความจำในช่วงนี้ไปแล้วเอาผลประโยชน์นั้นมาอุปโลกว่าตนเองเป็นคนทำ หลังจากที่ได้รับมอบหมายล็อกฮาร์ตก็เก็บข่าวของเตรียมตัวที่จะหนีออกจากปราสาทเนื่องจากความขี้ลาดและเกรงกลัวบาซิลิสก์ แต่รอนและ แฮร์รี่เข้ามาเจอเสียก่อนล็อกฮาร์ตจึงไม่สามารถหนีไปได้อย่างที่คิด รอนและแฮร์รี่ พยายามที่จะหาทางเข้าสู่ห้องแห่งความลับเพื่อเข้าไปช่วยจินนี่ โดยคุณตัวล็อกฮาร์ตที่พยายามจะหลบหนีไปด้วย ส่วนเฮอร์ไมโอนี่นั้นถูกบาซิลิสก์ทำร้ายไปก่อนหน้านี้อแล้วและกำลังรักษาตัวอยู่ที่ห้องพยาบาล

รอนและแฮร์รี่ ควบคุมตัวล็อกฮาร์ตไปที่ห้องน้ำหญิงชั้น 1 ของเมอร์เทิลเพื่อสอบถามเกี่ยวกับทางเข้าไปในห้องแห่งความลับ และพบว่าประตูทางเข้านั้นอยู่เบื้องล่างของก๊อกน้ำภายในห้องน้ำนั่นเองแฮร์รี่ใช้ภาษาพาร์เซลพูดกับสัญลักษณ์รูปงูที่ติดอยู่กับก๊อกน้ำนั้นแล้วประตูทางเข้าห้องแห่งความลับก็เปิดออกเป็นลักษณะเหมือนท่อน้ำใหญ่ที่อยู่ลึกลงไปเบื้องล่าง แฮร์รี่ให้ล็อกฮาร์ตกระโดดลงไปก่อนส่วนตัวเองและรอนตามลงไป เมื่อลงไปถึงทุกคนพบว่าตนเองยืนอยู่ในถ้ำขนาดใหญ่ที่มีชอกชอยมามาก มีคราบงูยักษ์ที่ลอกทิ้งเอาไว้อยู่เกลื่อนกลาด ตอนนี้องที่ล็อกฮาร์ตพยายามต่อสู้เพื่อที่จะหลบหนีเขาแย่งเอาไม้กายสิทธิ์ของรอนไปได้และพยายามจะเสกคาถาลบความจำใส่รอนและแฮร์รี่ แต่ไม้กายสิทธิ์ของรอนนั้นหักครึ่งเสียหายมาตั้งแต่ตอนที่ปะทะกับดันโวลด์จอมหอคทำให้การเสกคาถาผิดพลาดเกิดระเบิดขึ้นอย่างแรงจนหินที่อยู่บนเพดานถ้ำถล่มลงมา

ปิดกั้นให้แฮร์รี่อยู่ปากหนึ่ง ส่วนรอนและลอร์ดฮาร์ตติดอยู่อีกฝากหนึ่งซึ่งตอนนั้นลอร์ดฮาร์ตก็โดนคาถาลบความจำของตัวเองสะท้อนกลับเข้าไปทำให้เขาดูเหมือนคนเสียสติไปแล้ว เมื่อรอนและแฮร์รี่ติดอยู่กับคนละฝั่งของถ้ำทำให้รอนไม่สามารถเดินทางไปต่อกับแฮร์รี่ได้ แฮร์รี่จึงต้องเดินทางต่อเข้าไปในถ้ำคนเดียว แฮร์รี่พบจินนี่นอนสลบอยู่ภายในถ้ำจึงเข้าไปช่วยและได้ปะทะกับความทรงจำของลอร์ดโวลเดอมอร์ในวัยเด็กที่อยู่ในสมุดบันทึกนั่นก็คือทอม ริคเคิล นั่นเอง ทอม ริคเคิลใช้ยูักษ์บาซิลิสก์เป็นเครื่องมือสั่งให้ทำร้ายแฮร์รี่ในขณะที่แฮร์รี่กำลังจะเสียท่าและถูกทำร้าย ฟอกส์นิกฟีนิกซ์ของดัมเบิลดอร์ก็เข้ามาช่วยโดยการจิกนัยต์ตาของบาซิลิสก์ให้บอดทั้งสองข้าง และแฮร์รี่ก็ใช้ดาบของก๊อดดริค กริฟฟินดอร์ที่หวนกลับมามีชีวิตให้มาพร้อมกับฟอกส์นิก ฟอกส์นิกที่ปากของบาซิลิสก์จันมันตายและแน่นิ่งไปในที่สุด พร้อมกับเอาเข็มของบาซิลิสก์ที่แทงอยู่ที่แขนของเขาจนเลือดไหลในขณะที่ต่อสู้กันในตอนแรกแทงลงไปตีสมุดบันทึกทำให้ทอม ริคเคิล ความทรงจำของลอร์ดโวลเดอมอร์ในวัยเด็กสลายไป ฟอกส์นิกใช้น้ำตาของมันช่วยสมานแผลให้กับแฮร์รี่ และเมื่อแฮร์รี่พาจินนี่เดินทางออกมาสมทบกับรอนที่ปากถ้ำรอนก็ขึ้นก่อนหินที่ถล่มลงมาออกไปได้มากพอที่ทุกคนจะมุดผ่านออกไปได้แล้ว ทุกคนจึงเกาะหางฟอกส์นิกที่บินพาทุกคนกลับสู่เบื้องบนอย่างปลอดภัย

กิจกรรมพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

การต่อสู้กับต้นวิลโลว์จอมหวด / ความจริงถูกเปิดเผย

เป็นที่รู้กันดีว่าต้นวิลโลว์จอมหวดนั้นไม่มีใครสามารถเข้าไปใกล้มันได้ เพราะกิ่งก้านสาขาของมันจะหวดและทุบตีผู้ที่เข้ามาใกล้มันไม่ว่าจะเป็นใคร แต่ความจริงแล้วที่ได้ต้นวิลโลว์จอมหวดนั้นมีโพลกที่เป็นทางลัดไปสู่เพิงโหยหวนที่อยู่ในหมู่บ้านฮอกส์มีดได้ เมื่อรอนถูกสุนัขสีด้าที่เป็นร่างแปลงของซิเรียส แบล็ก กัดที่ขาและลากตัวหายเข้าไปได้โพลกของต้นวิลโลว์จอมหวด แฮร์รี่และเฮอร์ไมโอนี่ จึงวิ่งตามจะเข้าไปช่วยแต่ก็ถูกกิ่งก้านของต้นวิลโลว์จอมหวดทุบตีและฟาดฟันจนเกือบเอาชีวิตไม่รอด แต่ทั้งสองคนก็สามารถมุดตามเข้าไปในโพรงของต้นวิลโลว์จอมหวดได้สำเร็จ เมื่อโพลกนั้นเป็นทางลัดไปสู่เพิงโหยหวน แฮร์รี่ และ เฮอร์ไมโอนี่ ก็ได้พบกับรอน และ ซิเรียส แบล็ก ที่แปลงร่างเป็นคนแล้วอยู่ที่เพิงโหยหวนนั่นเอง เป็นครั้งแรกที่แฮร์รี่ได้พบเจอกับ ซิ

เรียส แบล็ก ที่เป็นพ่อทูนหัวของเขา แต่ในตอนนั้นแฮร์รี่ คิดว่าซีเรียส แบล็ก เป็นคนที่ทำให้พ่อแม่ของเขาตายและเป็นนักโทษที่แหกคุกอักษคาบันออกมาเพื่อฆ่าเค้า ทำให้แฮร์รี่กระโจนเข้าทำร้ายซีเรียส แบล็ก ด้วยความโกรธแค้น ขณะนั่นเองและศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิน ที่เป็นอาจารย์สอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดคนใหม่ในปีการศึกษานี้ก็เข้ามาช่วยซีเรียส แบล็ก เอาไว้ทำให้ แฮร์รี่ รอน และเฮอร์ไมโอนี่เข้าใจผิดไปด้วยว่าศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิน ก็เป็นพวกเดียวกับซีเรียสแบล็ก แต่แท้จริงแล้วที่ซีเรียส แบล็ก กัดและลากรอนเข้ามาในนี้ก็เพราะว่ารอนอุ้มหนูสแคปเปอร์อยู่ ซึ่งหนูสแคปเปอร์นี่เองที่เป็นตัวเฉลยเรื่องราวทั้งหมดให้กระจ่าง หนูสแคปเปอร์ก็คือร่างแปลงของปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ ที่เคยเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกับซีเรียส แบล็ก, ศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิน และเจมส์ พอตเตอร์ผู้เป็นพ่อของแฮร์รี่ นั่นเอง แต่ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์นั้นเป็นคนเลวทรยศต่อเพื่อนทำให้พ่อของแฮร์รี่ ต้องตายแล้วยังป้ายความผิดให้กับซีเรียส แบล็ก จนต้องถูกจับไปขังอยู่ในคุกอักษคาบันอีก เมื่อแฮร์รี่ได้รู้ความจริงนี้เขาจึงเข้าใจว่าแท้จริงแล้วซีเรียส แบล็ก เป็นคนดี และเป็นพ่อทูนหัวของเขา แฮร์รี่เริ่มมีความหวังว่าปีเตอร์นี้จะสามารถไปอยู่กับซีเรียส แบล็ก แทนครอบครัวเดอร์สลิที่โหดร้ายเสียที

การยืมเวลาไปช่วยผู้บริสุทธิ์

เมื่อบัคบิกถูกตัดสินประหารชีวิตโทษฐานที่ไปทำร้ายเครโก มัลฟรอยในวิชาการดูแลสัตว์วิเศษที่แฮกริดเป็นคนสอน และซีเรียส แบล็ก ถูกจับไปขังไว้ที่หอคอยมืดชั้นบนสุดของปราสาทฮอกวอร์ตเพื่อรอคอยให้ผู้คุมวิญญาณมารับตัวกลับไปคุกอักษคาบัน ดัมเบิลดอร์ได้แนะนำให้เฮอร์ไมโอนี่ใช้เครื่องยืมเวลากลับไปช่วยพวกเค้า เฮอร์ไมโอนี่ได้เครื่องยืมเวลามาจากศาสตราจารย์มักกอนนากัลเมื่อตอนเช้าเรียนเทอม 1 เพื่อให้เธอใช้ในการยืมเวลาให้สามารถไปเข้าเรียนได้ครบทุกวิชาแม้ว่าจะเป็นวิชาที่ต้องเรียนในเวลาเดียวกัน และเฮอร์ไมโอนี่ก็ไม่เคยบอกใครเรื่องนี้มาก่อน เฮอร์ไมโอนี่พาแฮร์รี่ ยืมเวลากลับไปช่วยเหลือ บัคบิกและซีเรียส แบล็ก ส่วนรอนนั้นไม่สามารถไปด้วยได้เพราะบาดเจ็บที่ขาเมื่อตอนที่โดนสุนัขสีดำร่างแปลงของซีเรียส แบล็ก กัดเอา เฮอร์ไมโอนี่ พาแฮร์รี่ไปช่วยบัคบิกออกมาได้ก่อนที่จะโดนประหาร และ จีบัคบิกไปที่หอคอยมืดชั้นบนสุดเพื่อช่วยซีเรียส แบล็กออกมาและให้ซีเรียส แบล็กจีบัคบิกหนีไป

กิจกรรมพิเศษที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

การประลองเวทไตรภาคี

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

เป็นประเพณีที่ห่างหายไปจากโลกของพ่อแม่แม่คเกือบร้อยปีแล้วแต่ในการเรียนในชั้นปีที่ 4 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ประเพณีนี้ก็ได้นำมาจัดขึ้นอีกครั้งหนึ่งการประลองเวทไตรภาคีเริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อเจ็ดร้อยปีก่อน เป็นการแข่งขันเพื่อกระชับมิตรระหว่างโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ใหญ่ที่สุดในยุโรปสามแห่ง คือฮอกวอตส์ โบซ์บาตงซ์ และเดิร์มสเตรงก์ แต่ละโรงเรียนจะคัดเลือกตัวแทนมา 1 คน และตัวแทนทั้งสามจะเข้าแข่งขันในปฏิบัติการเวทมนตร์สามอย่าง แต่ละโรงเรียนจะผลัดกันเป็นเจ้าภาพจัดการประลองเวททุกห้าปี และเป็นที่เชื่อมั่นร่วมกันว่านี่เป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมที่สุดในการเริ่มความสัมพันธ์สำหรับพ่อแม่และแม่คด้วยเยาว์จากต่างเชื้อชาติ จนกระทั่งยอดการเสียชีวิตจากการแข่งขันสูงถึงจนต้องระงับการประลองเวทไปในที่สุด มีความพยายามหลายครั้งในช่วงหลายร้อยปีที่ผ่านมาก็จะจัดการประลองเวทขึ้นใหม่ ไม่มีครั้งใดเลยที่จะประสบความสำเร็จ ทว่ากองความร่วมมือด้านเวทมนตร์ระหว่างประเทศและกองควบคุมดูแลเกมและกีฬาได้ตัดสินใจว่า ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่จะพยายามกันอีกครั้ง พวกเขาทำงานร่วมกันตลอดฤดูร้อนเพื่อให้แน่ใจว่าครั้งนี้จะไม่มีตัวแทนคนใดไม่ว่าหญิงหรือชายจะต้องเผชิญกับอันตรายถึงตาย อาจารย์ใหญ่ของโบซ์บาตงและเดิร์มสเตรงก์จะเดินทางมาที่ฮอกวอตส์ในเดือนตุลาคม พร้อมกับผู้มีสิทธิเข้าคัดเลือกเป็นตัวแทนในรอบสุดท้าย และการคัดเลือกตัวแทนของสามโรงเรียนจะทำกันในวันฮัลโลวีน กรรมการผู้เป็นกลางจะตัดสินว่านักเรียนคนใดเหมาะสมที่จะเข้าแข่งขันชิงถ้วยไตรภาคีมากที่สุดเพื่อศักดิ์ศรีของโรงเรียน และเพื่อชิงเงินรางวัลหนึ่งพันเกิลเดียน ซึ่งจะตกเป็นของผู้ชนะการประลองครั้งนี้ อาจารย์ใหญ่ของทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมรวมถึงกระทรวงเวทมนตร์ตกลงที่จะกำหนดอายุสำหรับผู้เข้าคัดเลือกในปีนี้ เฉพาะนักเรียนที่มีอายุตามกฎ นั่นคือสิบเจ็ดปีขึ้นไปเท่านั้น จึงจะได้รับอนุญาตให้เสนอชื่อเพื่อพิจารณา

แต่แฮร์รี่ก็ได้เข้าร่วมในการประลองครั้งนี้ด้วยเพราะมีคนแอบเอาชื่อของเขาไปใส่ไว้ในถ้วยอัคนีเพื่อให้เขาได้รับคัดเลือก การแข่งขันมีอยู่ด้วยกัน 3 ภารกิจที่ต้องทำคือ ภารกิจที่ 1 การต่อสู้กับมังกรเพื่อขโมยไข่ที่มันเฝ้าไว้มา ภารกิจที่ 2 ลงไปช่วยตัวประกันของตนในทะเลสาบ ภารกิจที่ 3 เข้าไปในเขาวงกตเพื่อค้นหาถ้วยรางวัล แฮร์รี่ค่อนข้างจะกลัวมากที่จะเข้าร่วมแข่งขันแต่เขาก็ได้เพื่อน ๆ ทุกคนช่วยกันแก้ไขปริศนาเพื่อให้ผ่านแต่ละด่านไปได้จนกระทั่งเขาได้เป็นผู้ชนะในการประลองในที่สุด แต่หารู้ไม่ว่าทันทีที่เขาจับถ้วยรางวัลถ้วยรางวัลจะกลายเป็นกัญญาเงาทางพาเขาไปหาลอร์ดโวลเดอมอร์ที่รออยู่ที่หลุมศพของพ่อของเขาเพื่อทำพิธีฟื้นคืนชีพ และต้องใช้เลือดของแฮร์รี่เป็นส่วนประกอบ ด้วยการวางแผนเสกถ้วยรางวัลให้กลายเป็นกัญญาเงาทางของใส่สี่กของลอร์ด

โวลเดอมอร์ที่แฝงตัวปลอมมาเป็นศาสตราจารย์แมด อาย มู้ดคืออาจารย์สอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 4 ของแฮร์รี่นั่นเอง

กิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไปได้อย่างสนุกสนาน ตื่นเต้น เป็นองค์ประกอบที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์

6. องค์ประกอบด้านสัญลักษณ์ (Sign)

สัญลักษณ์คือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ความหมายแทนของจริง ตัวจริง (Object) ในตัวบท (Text) หรือบริบท (Context) ซึ่งในบริบทหนึ่ง ๆ ของสังคมอาจมีการให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป สิ่งที่น่ามาใช้เป็นสัญลักษณ์นั้นอาจเป็นวัตถุสิ่งของ หรือภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะสื่อความหมายถึงสิ่งที่มีอยู่จริงตามสถานการณ์นั้น ๆ ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เองก็เช่นเดียวกันผู้วิจัยสามารถรับรู้ได้ถึงองค์ประกอบทางด้านสัญลักษณ์ที่ผู้ประพันธ์ได้สอดแทรกและพยายามสื่อความหมายมาถึงผู้อ่าน สัญลักษณ์ที่พบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นสัญลักษณ์ที่พบในองค์ประกอบประเภทตัวละครทั้งที่เป็นคนและสัตว์และองค์ประกอบประเภทฉาก โดยสัญลักษณ์ที่พบเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความหมายบางอย่างออกมาจากตัวละครและฉากมากกว่าตัวอักษรที่เขียนไว้ ซึ่งการจะรับรู้ความหมายจากสัญลักษณ์ดังกล่าวได้จะต้องอาศัยการ

วิเคราะห์และตีความจากตัวละครและฉากต่าง ๆ ในสื่อวรรณกรรมด้วย สัญญาที่พบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทสัมพันธ์กับการวางโครงเรื่องของสื่อวรรณกรรม ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

6.1 สัญญาหลักของเรื่อง

สัญญาหลักของเรื่องเป็นการสื่อสารความหมายเกี่ยวกับตัวละครและฉากตามหลักการสร้างตำนานวีรบุรุษ สัญญาหลักของเรื่องถูกสร้างขึ้นมาโดยใช้การเปรียบเทียบแบบคู่ตรงข้ามระหว่างความดี – ความชั่วเพื่อสอนให้เด็กและเยาวชนทราบว่าความดี - ความชั่วเป็นอย่างไรและพฤติกรรมแบบไหนที่เป็นที่ต้องการของสังคม และการใช้สัญญาเก่าเกี่ยวกับพ่อมดแม่มดในจินตนาการหรือในตำนานต่าง ๆ สัญญาหลักของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ประกอบด้วย

แฮร์รี่ พอตเตอร์ V.S. ลอร์ดโวลเดอมอร์ต : สัญญาที่แสดงถึงความดีและความชั่ว

ในการสร้างตำนานเกี่ยวกับวีรบุรุษ ความยิ่งใหญ่หรือความเก่งกาจของวีรบุรุษแต่ละคนจะถูกสะท้อนให้เห็นจากอุปสรรค ความยากลำบากที่เขาต้องฝ่าฟันก่อนที่จะได้รับการชื่นชมยกย่องในตอนจบของเรื่อง สิ่งที่จะถูกนำมาใช้ในการสร้างความยิ่งใหญ่ให้แก่เหล่าวีรบุรุษในตำนานทั้งหลายก็คือ “คู่ต่อสู้” จอมวายร้ายของพวกเขานั้นเอง ยิ่งบรรดาคู่ต่อสู้มีความร้ายกาจและปราบได้ยากเพียงใด ก็ยิ่งเพิ่มความยิ่งใหญ่และความกล้าหาญให้กับวีรบุรุษในตำนานให้โดดเด่นมากขึ้นตามไปด้วย

คู่ต่อสู้ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้แก่ ลอร์ดโวลเดอมอร์ต ลูกครึ่งมักเกิ้ล ที่มีชื่อเดิมว่า โทมัส (ทอม) มาร์โวโล่ ริดเดิ้ล สูดยอคอัจริยะแห่งพ่อมดศาสตร์มืด เขาเป็นเจ้าของความชั่วร้ายทั้งปวงที่พ่อมดแม่มดทุกคนในโลกเวทมนตร์เกรงกลัวจนถึงขนาดไม่กล้าเอ่ยชื่อของเขาขึ้นมาตรง ๆ ต้องใช้สรรพนามแทนว่า “คุณก็รู้ว่าใคร” ลอร์ดโวลเดอมอร์ตถูกสร้างขึ้นมาโดยใช้ลักษณะที่เป็นแบบฉบับของเจ้าแห่งความมืดและความชั่วร้ายอย่างเต็มรูปแบบ เริ่มตั้งแต่บุคลิกภาพภายนอกของตัวลอร์ดโวลเดอมอร์ตเองที่มีลักษณะแตกต่างไปจากมนุษย์หรือพ่อมดแม่มดในโลกเวทมนตร์

พัฒนาการทางร่างกายของลอร์ด โวลเดอมอร์ตตั้งแต่เล่มแรกคือภาคศิลาอาถรรพ์จนถึงภาคถ้วยอัคนีมีความแปลกแยกและน่าสะพรึงกลัวกว่าตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง นั่นคือ เริ่มตั้งแต่เป็นความไร้ตัวตนที่ต้องสิงคู่อยู่ในตัวละครอีกตัว หรือแม้กระทั่งในเวลาที่เป็นคนซึฟหรือมีตัวตนขึ้นมา ก็ยังมีลักษณะเหมือนผีดิบคูเดือมากกว่าจะเหมือนมนุษย์ จากลักษณะดังกล่าวนี้เองลอร์ด โวลเดอมอร์ตจึงเต็มไปด้วยความน่าสะพรึงกลัวเหมือนภูติผีปีศาจซึ่งเป็นเหมือนสิ่งที่ไม่มีความตายเพราะไม่มีตัวตนอยู่ในโลกนี้แล้ว หรืออาจกล่าวได้ว่าแค่ดูจากรูปร่างหน้าตาภายนอกก็เหมือนเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายและยากที่จะปราบได้ นอกจากนั้น ลักษณะนิสัยซึ่งเป็นบุคลิกภาพภายในของลอร์ด โวลเดอมอร์ตยังเต็มไปด้วยความโหดเหี้ยมและชิงชังต่อโลกและผู้คนอื่น ๆ เช่น ความกระหายอำนาจ ความโลภ ความต้องการชีวิตอมตะ เนื่องจากเขาเป็นพ่อมดที่มีอดีตอันเลวร้ายต่อโลกและผู้คน คือเป็นเด็กที่ถูกทอดทิ้งให้โตมาในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ถูกกลั่นแกล้งเมื่ออาศัยอยู่กับมักเกิ้ลในโลกปกติ อีกทั้งยังไม่ได้รับการยอมรับในชาติกำเนิดจากโลกเวทมนตร์อีกด้วย ลอร์ด โวลเดอมอร์ตจึงเติบโตขึ้นมาเป็นคนที่ทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ โดยไม่คำนึงถึงวิธีการว่าจะโหดร้ายป่าเถื่อนหรือต้องฆ่าคนมากมายเพียงใด ลอร์ด โวลเดอมอร์ตจึงเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนให้เห็นความอ่อนแอในสังคมที่ขาดศีลธรรมซึ่งเต็มไปด้วยการแบ่งแยกชนชั้น ซึ่งผู้คนกระหายอำนาจและทำทุกอย่างเพียงเพื่อให้ตนเองได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

หากเปรียบลอร์ด โวลเดอมอร์ตคือความชั่วร้าย แฮร์รี่ พอตเตอร์พระเอกของเรื่องก็คือคุณธรรมและความดีงามที่สามารถเกิด เติบโต และดำรงอยู่ได้แม้จะถูกกดขี่ข่มเหงสารพัด ทั้งนี้หากคู่อริของแฮร์รี่ พอตเตอร์เองจะพบว่าว่าจะได้เข้ามาอยู่ยังโลกเวทมนตร์ แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็ต้องพบเจอกับการกลั่นแกล้งสารพัดรูปแบบจากโลกมักเกิ้ลซึ่งเขาอาศัยอยู่กับครอบครัวเดอร์สลีย์ ญาติจอมร้ายกาจ แฮร์รี่เองก็มีอดีตที่รันทดพอ ๆ กับลอร์ด โวลเดอมอร์ตนั่นคือ เป็นเด็กที่เกิดมากำพร้าพ่อแม่อาศัยอยู่กับมักเกิ้ลจอมกลั่นแกล้ง และไม่เคยมารู้ว่าตัวเองเป็นพ่อมดจนกระทั่งได้รับจดหมายจากฮอกวอตส์ สิ่งที่ทำให้แฮร์รี่แตกต่างไปจากลอร์ด โวลเดอมอร์ตก็คือการเลือกกำหนดชะตาชีวิตของตัวเองไม่ยอมก้าวเข้าไปสู่เส้นทางอันชั่วร้ายของบ้านสลิธีริน แต่กลับเลือกที่จะเข้าไปอยู่ในบ้านของคนกล้าของกริฟฟินดอร์ ในขณะที่บ้านสลิธีรินให้ความยิ่งใหญ่และโหดร้ายกับลอร์ด โวลเดอมอร์ต บ้านกริฟฟินดอร์กลับให้ความกล้าหาญและเพื่อนแท้กับแฮร์รี่ พอตเตอร์ ความกล้าหาญและเพื่อนดี ๆ นี้เองที่ทำให้แฮร์รี่ พอตเตอร์เต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาและไม่เดินไปในเส้นทางที่ผิด ซึ่งเป็นลักษณะตรงข้ามกับความเป็นภูติผีปีศาจและความโหดร้ายของลอร์ด โวลเดอมอร์ต

ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า แฮร์รี่ พอตเตอร์กับลอร์ดโวลเดอมอร์มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในรูปแบบคู่ตรงข้าม ไม่ว่าจะป็นลักษณะภายนอกที่เป็นความมีชีวิตชีวากับความเป็นภูติผีปิศาจ หรือลักษณะนิสัยที่เป็นขั้วบวกขั้วลบของความกล้าหาญและความโหดร้าย แฮร์รี่ พอตเตอร์จึงเป็นตัวละครที่มีแต่ความดี และสามารถดำรงความดีของตัวเองไว้ได้ในทุกสถานการณ์ ในขณะที่ลอร์ดโวลเดอมอร์คือสัญลักษณ์แห่งความชั่วร้ายที่สามารถดำรงความเลวร้ายของตัวเองไว้ได้ในทุกสถานการณ์เช่นกัน แต่ในความสัมพันธ์แบบตรงข้ามกันนี้แฮร์รี่ พอตเตอร์และลอร์ดโวลเดอมอร์ก็ยังคงเป็นตัวละครที่สนับสนุนซึ่งกันและกันอีกด้วย นั่นคือยิ่งลอร์ดโวลเดอมอร์เลวร้ายมากเท่าไร แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็ยิ่งน่าชื่นชมมากขึ้นเท่านั้น เปรียบเหมือนกับสภาพความจริงในโลกนี้ที่ถ้าไม่มีความชั่วให้เห็น เราก็จะไม่รู้ว่าความดีเป็นอย่างไรนั่นเอง

อัลบัส ดัมเบิลดอร์ : สัญลักษณ์แห่งความดีและความยิ่งใหญ่ของตำนานพ่อมด

ศาสตราจารย์อัลบัส ดัมเบิลดอร์ อาจารย์ใหญ่แห่งโรงเรียนคาถาพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอตส์ เป็นพ่อมดเพียงผู้เดียวที่ลอร์ดโวลเดอมอร์เกรงกลัว ลักษณะของดัมเบิลดอร์เป็นพ่อมดที่มีรูปร่างค่อนข้างสูง ผอม ผมและเคราเป็นสีขาวยาวจรดเอว มีจมูกยาวงุ้มเหมือนเหยี่ยว ใต้วงศากรอบรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว บุคลิกลักษณะภายนอกของดัมเบิลดอร์ถูกสร้างขึ้นมาจากภาพของเหล่าบรรดาพ่อมดผู้ยิ่งใหญ่ที่ปรากฏโดยทั่วไปในตำนาน ไม่ว่าจะเป็นเมอร์ลินจากอัสวินโตะกลม โอบีวัน เคโนบีจากสตาร์วอร์ หรือพ่อมดแกนดัลฟจากมหันตภัยแห่งแหวน พ่อมดผู้ยิ่งใหญ่เหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีผมยาวขาว โครนเป็นสีขาว มีใบหน้าที่ยิ้มไปด้วยริ้วรอยแห่งความชรา แต่มีดวงตาที่เฉลิยวฉลาด อีกทั้งยังมีพลังอำนาจแผ่กระจายออกมาได้ราวกับรังสีความร้อน จากการใช้ลักษณะของพ่อมดในตำนานมาสร้างเป็นตัวละครดัมเบิลดอร์ ผู้อ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์จึงสามารถให้การยอมรับดัมเบิลดอร์ในฐานะอาจารย์ผู้ช่วยแก้ไขปัญหาให้กับแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้อย่างไม่ยากเย็น เพราะเพียงแค่อ่านคำบรรยายจากวรรณกรรมก็รู้แล้วว่าดัมเบิลดอร์ต้องเป็นพ่อมดที่เก่งมากแน่ ๆ อีกทั้งผมและเคราสีขาวและลักษณะขี้เล่นมีชีวิตชีวาของดัมเบิลดอร์ยังแสดงความเป็นฝ่ายตรงข้ามกับลอร์ดโวลเดอมอร์ เจ้าแห่งศาสตร์มืดได้เป็นอย่างดี

บ้านทั้ง 4 ในฮอกวอตส์ : สัญลักษณ์ของการอยู่ร่วมกันระหว่างความดีและความชั่ว

ภายในโรงเรียนพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์ศาสตร์ฮอกวอตส์จะประกอบไปด้วย บ้านทั้งสี่ที่มีชื่อว่า กริฟฟินดอร์ ฮัฟเฟิลพัฟ เรเวนคลอ และสลิธีริน ซึ่งใช้ในการแบ่งกลุ่มของนักเรียนแต่

ละคนที่มีพรสวรรค์ตรงกับความต้องการของบ้านแต่ละบ้านเข้าไว้ด้วยกัน เป็นที่อยู่อาศัยของนักเรียนตลอด 7 ปีการศึกษา บ้านทั้งสี่จะกระจายอยู่ตามส่วนต่าง ๆ ของปราสาทฮอกวอตส์ จะมีเพียงนักเรียนของแต่ละบ้านเท่านั้นที่รู้ที่อยู่ของบ้านของตนว่าอยู่ตรงส่วนใด เพราะทางเข้าออกของบ้านแต่ละบ้านมีความลึกลับมากและยังต้องมีรหัสลับที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาด้วย

บ้านทั้งสี่หลังของฮอกวอตส์ถูกตั้งชื่อขึ้นมาตามชื่อผู้ก่อตั้งโรงเรียนทั้ง 4 คน ซึ่งต่างก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกัน โดยกริฟฟินดอร์ยึดถือเรื่องความกล้าหาญ ฮัฟเฟิลพัฟยึดถือเรื่องความอดทน เรเวนคลอยึดถือเรื่องวิชาการ ส่วนสลิธีรินยึดถือการบรรลุจุดมุ่งหมายโดยไม่ต้องสนใจวิธีการ ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของฮอกวอตส์ บ้านที่ก่อปัญหาเรื่อยมาก็คือสลิธีริน เนื่องจากเป็นบ้านที่มีปรัชญาที่ไม่ค่อยจะเที่ยงธรรมเท่าไรเป็นคติประจำใจว่า “ไม่มีความดีและความชั่ว มีแต่เพียงอำนาจ และผู้ที่อ่อนแอเกินกว่าจะแสวงหา” ดังนั้น บรรดาพ่อมดแม่มดผู้ชั่วร้ายรวมทั้งเจ้าแห่งศาสตร์มืดจึงเป็นศิษย์เก่าของบ้านสลิธีรินทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตาม การดำรงอยู่ของบ้านสลิธีรินคู่กันไปกับบ้านที่มีคตินิยมอีก 3 หลังสะท้อนให้เราเห็นถึงหลักปรัชญาในการอยู่ร่วมกันระหว่างความดีและความชั่ว ภายในรั้วของฮอกวอตส์ ความชั่วร้ายไม่ได้ถูกผลักไสไล่ส่งออกไปอย่างรังเกียจเด็ดขาด แต่จะถูกต่อต้านด้วยความกล้าหาญและความสามัคคีกันของเหล่านักเรียน ดังนั้น ความดีและความชั่วจึงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันเหมือนความสว่างและความมืด การอยู่ร่วมกันของบ้านทั้งสี่จึงแสดงให้เห็นว่าทั้งความดีและความชั่วมีอยู่ภายในจิตใจของมนุษย์ทุกคนนั่นเอง

6.2 สัญลักษณ์ของเรื่อง

เป็นองค์ประกอบที่พบในตัวละครบางตัวซึ่งจะสื่อให้เห็นถึงความหมายอย่างอื่น นอกเหนือไปจากที่พบในตัวละคร สัญลักษณ์ที่เป็นองค์ประกอบของเรื่องแตกต่างจากสัญลักษณ์ของเรื่องตรงที่ไม่ได้มุ่งที่จะสื่อให้เห็นถึงความดี – ความชั่วเพียงอย่างเดียว แต่สัญลักษณ์ของเรื่องยังสามารถสื่อให้เห็นความหมายอย่างอื่นนอกเหนือไปจากสัญลักษณ์หลักได้อีก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เซอร์ไมโอเน่ เกรนเจอร์ V.S รอน วีสลีย์ : สัญลักษณ์ที่แสดงถึงคู่ตรงข้ามของชีวิตวัยเรียน

รอน วิสลิย์และเซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เพื่อนสนิททั้งสองคนของแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นตัวแทนชั่วตรงข้ามของชีวิตวัยเรียน รอน วิสลิย์คือตัวแทนของเด็กที่ไม่ค่อยมุ่งมั่นในการเรียนมากนัก เขาสนุกกับชีวิตวัยเรียนที่ได้อยู่กับเพื่อนและเคร่งเครียดกับคำรับคำร่าแค่เฉพาะช่วงสอบเท่านั้น ผลการเรียนของเขาก็แค่ผ่าน ในขณะที่เซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์คือตัวแทนของเด็กเรียนที่เคร่งเครียดและมุ่งมั่นในการท่องคำรับคำร่าเพื่อให้สอบได้คะแนนดีที่สุดในชั้นปี ทั้งรอน วิสลิย์และเซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นลักษณะของนักเรียนที่เราสามารถจะพบได้ทั่วไปและเป็นตัวอย่างให้เด็ก ๆ ทั้งหลายได้เห็นว่า การใช้ชีวิตวัยเรียนแบบไหนได้บ้าง

สัญลักษณ์เกี่ยวกับโลกแห่งเวทมนตร์

ยูนิคอร์น: สัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์และความบริสุทธิ์

ยูนิคอร์นเป็นสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถปลุกเร้าจินตนาการของนักอ่านวรรณกรรมได้ดีเสมอด้วยภาพของม้าบินสีขาวมีเขาแหลมตรงกลางหน้าผาก ในโลกแห่งเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ อธิบายลักษณะของยูนิคอร์นไว้ว่า เป็นสัตว์ที่แสนสวยและแสนเศร้าที่เมื่อแรกเกิดของมันจะเป็นสีทอง พออายุได้สองปีจะกลายเป็นสีเงิน และเปลี่ยนเป็นสีขาวบริสุทธิ์เมื่อโตเต็มที่ และจะมีเขายกออกมาเมื่ออายุสี่ปี ยูนิคอร์นเป็นสัตว์ที่มีอำนาจในการบำบัดรักษา มันจึงตกเป็นเหยื่อของลอร์ดโวลเดอมอร์ผู้ชั่วร้ายที่ต้องการนำพลังวิเศษจากเลือดสีเงินของยูนิคอร์นมาใช้ในการยึดชีวิตของตนออกไป ยูนิคอร์นเป็นสัตว์ในตำนานที่มีปรากฏอยู่ในงานศิลปะและเทพนิยายโบราณของดินแดนในแถบเมโสโปเตเมีย โดยในพระคัมภีร์เก่าได้มีการกล่าวถึงยูนิคอร์นในฐานะสัญลักษณ์แห่งพระคริสต์ไว้ด้วย อีกทั้งความสามารถในการบำบัดรักษาร่างกายและวิญญาณของยูนิคอร์นก็ได้มีกล่าวถึงไว้ในตำนานกรีกโบราณด้วย

แมว : สัญลักษณ์แห่งความมืด เวทมนตร์ และแม่มด

แมวเป็นสัตว์เลี้ยงขอดนิยมอีกประเภทหนึ่งในโลกแห่งเวทมนตร์ ไม่ใช่แค่เฉพาะในแฮร์รี่ พอตเตอร์เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงตำนานเกี่ยวกับแม่มดเรื่องอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากแมวเป็นสัตว์ที่ถูกนำมาเป็นสัญลักษณ์ของการใช้เวทมนตร์คาถา ความลึกลับ รวมไปถึงความเป็นผู้หึงมาเนิ่นนานแล้ว การที่แมวถูกเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเวทมนตร์คาถาก็เนื่องมาจากมันเป็นสัตว์เลี้ยงที่อยู่คู่กับมนุษย์มานาน ดวงตาที่ดูลึกลับและความเป็นสัตว์หากินกลางคืนจึงง่ายต่อการนำไป

สัมพันธ์กับเรื่องความมืด พระจันทร์ และโลกแห่งวิญญาณและเวทมนตร์คาถา แมวจิ้งเหมาะเป็นอย่างยิ่งที่จะถูกนำมาใช้เป็นสัตว์เลี้ยงและร่างแปลงของแม่มด

นกฮูก : สัญลักษณ์แห่งเวทมนตร์ ลางร้าย และความมืด

นกฮูกทำหน้าที่ในการเป็นผู้นำสารระหว่างพ่อมดแม่มดในโลกเวทมนตร์เป็นที่รู้จักกันดีในนามของ “ไปรษณีย์นกฮูก” อย่างไรก็ตาม แม้วานกฮูกจะเป็นที่ยอมรับในโลกเวทมนตร์แต่ในความเป็นจริงด้วยความที่เป็นสัตว์หากินตอนกลางคืน นกฮูกจึงมักจะถูกนำไปเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเวทมนตร์ ลางร้าย ความตาย และความหวาดกลัวในหลาย ๆ วัฒนธรรม เช่น อียิปต์ โรมัน ด้วยความลึกซึ้งของความเชื่อเกี่ยวกับนกฮูกนี้เองที่ทำให้นกฮูกเหมาะอย่างยิ่งที่จะถูกนำมาใช้เป็นสัตว์เลี้ยงและสัตว์ใช้งานของเหล่าพ่อมดแม่มดในโลกเวทมนตร์

6.3 สัญลักษณ์เฉพาะของแต่ละภาค

เป็นการให้ความหมายกับองค์ประกอบของเรื่องแบบมีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องเฉพาะของแต่ละภาค ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงสัญลักษณ์ที่พบเฉพาะในแต่ละภาคของสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ไว้ดังนี้

สัญลักษณ์ที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

สุนัขสามหัว - ปุกปุย - เซอร์บิรัส: สัญลักษณ์แห่งสุนัขผู้เฝ้าประตูในตำนานกรีก

ปุกปุยเป็นสุนัขของแฮกริด ทำหน้าที่เฝ้าศิลาอาถรรพ์ของคัมเบิลดอร์ที่ฮอกวอตส์ ปุกปุยเป็นสุนัขปีศาจตัวใหญ่หมีมา สูงจรดเพดาน มีหัวสามหัว ตาทั้งสามคู่ลี้กกลอกไปมาเหมือนตาสุนัขบ้า จมูกทั้งสามพะยิบพะยาบสุดลมหายใจเสียงดังพืดพาด ปากทั้งสามอ้ากว้างมีน้ำลายเหนียวยืดไหลเป็นสายจากเขี้ยวสี่เหลี่ยม ๆ แฮกริดได้ปุกปุยมาจากพ่อค้าชาวกรีกซึ่งเขาพบที่ร้านเหล่า ปุกปุยมีที่มาจากสัตว์วิเศษในตำนานกรีกชื่อ เซอร์บิรัส ซึ่งเป็นสุนัขสามหัวที่ทำหน้าที่เฝ้า

ยมโลกซึ่งอยู่ใต้พิภพ คอยกินวิญญาณที่พยายามหลบหนี และคอยจับไล่คนที่ยังไม่ถึงที่ตายไม่ให้เข้าไปยังยมโลก สิ่งเดียวที่จะทำให้สุนัขสามหัวเชื่องลงได้ก็คือเสียงดนตรี

สัญญาที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

ศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท : สัญญาแก่ผู้หลอกตัวเอง

ศาสตราจารย์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท อาจารย์สอนการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 2 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ท เป็นพ่อมดหนุ่ม รูปหล่อ จี๋โอ๊ะที่ชอบเอาผลงานของคนอื่นมาอ้างเป็นของตัวเอง กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทเป็นคนมีความทะเยอทะยานและทำทุกอย่างเพื่อให้ตัวเองเป็นที่จับตามองและมีชื่อเสียง ความสามารถจริง ๆ ของเขาก็คือการใช้คาถาลบความทรงจำกับผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่คน ๆ นั้นเล่าเรื่องราววิกรรมต่าง ๆ ให้กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทฟังแล้วเขาก็จะสวมรอยเอาวิกรรมเหล่านั้นมาเป็นผลงานของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามกิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทก็ไม่ใช่พ่อมดฝ่ายมืดหรือคนที่มึนใจชั่วร้าย เขาเป็นแค่เพียงคนที่มีความทะเยอทะยานสูงและทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จโดยไม่ต้องลงทุนลงแรงเข้าไปเสี่ยงอันตรายด้วยตัวเอง ซึ่งในทีนี้บุคลิกของกิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทก็สามารถสะท้อนออกมาได้จากชื่อของเขา โดยคำว่า gild แปลว่า การปิดทองคำเปลวไว้ให้ดูสวยงาม ซึ่งก็เหมือนกับการที่กิลเดอรอย ล็อกฮาร์ทใช้วิกรรมของคนอื่นมาสร้างความน่าสนใจให้กับตัวเอง

บาซิลิสก์ V.S. นกฟีนิกซ์: สัญญลักษณ์คู่ตรงข้ามระหว่างศัตรูและมิตร

ในบรรดาสัตว์มหัศจรรย์ทั้งหลาย บาซิลิสก์จัดอยู่ในกลุ่มสัตว์ที่ร้ายกาจที่สุด บาซิลิสก์ไม่เพียงแต่เป็นนุ้ยภัยเท่านั้น แต่ยังเป็นราชาในตำนานมาหลายร้อยปีแล้ว บาซิลิสก์เป็นสัตว์น่าสะพรึงกลัวแม้จะอยู่ห่างไกลจากมันมากก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากบาซิลิสก์สามารถสังหารเหยื่อของมันได้โดยไม่ต้องสัมผัสตัว ทั้งนี้เพราะบาซิลิสก์สามารถแพร่พิษได้โดยการมองและทำให้เหยื่อที่สบตามันกลายเป็นหิน ซึ่งเป็นเวทมนตร์ลักษณะเดียวกับแม่มดเมดูซ่า ผู้มีผมเป็นงูในตำนานกรีกโบราณ แต่อย่างไรก็ตาม บาซิลิสก์ก็ยังมีจุดอ่อนอยู่ นั่นคือ ถ้าบาซิลิสก์ได้ยินเสียงไก่ขัน มันจะตายทันที ดังนั้น ในตอนที่แฮร์รี่ พอตเตอร์เผชิญหน้ากับบาซิลิสก์ในห้องแห่งความลับของโรงเรียนฮอก

วอตส์ คัมเบิลดอร์จึงได้ส่งฟอกซ์ นักฟิสิกส์มาช่วยชีวิตแฮร์รี่ พอตเตอร์เอาไว้ การวางโครงเรื่องให้นักฟิสิกส์มาช่วยแฮร์รี่จึงเป็นการใช้ความเป็นศัตรูระหว่างงูและไก่ให้เป็นประโยชน์ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าในที่สุดธรรมะก็ย่อมชนะอธรรมเสมอ

สัญญาที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

ศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิ้น: สัญญาที่แสดงให้เห็นถึงคนที่ถูกกดขี่จากสังคมแห่งชนชั้น

ศาสตราจารย์อาร์. เจ. ลูปิ้น พ่อมดหนุ่มผมสีน้ำตาลอ่อนที่มีสีเทาแซมอยู่ประปรายที่คิ้ว ปวยและอิดโรยอยู่เสมอ ศาสตราจารย์ลูปิ้นเป็นอาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืดในชั้นปีที่ 3 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นอดีตปริเฟ็คและประธานนักเรียนโรงเรียนฮอกวอตส์และยังเป็นเพื่อนสนิทในแก๊ง “พอตเตอร์” กับเจมส์ พอตเตอร์ พ่อของแฮร์รี่อีกด้วย แม้ว่าจะเป็นคนมีความสามารถแต่ศาสตราจารย์ลูปิ้นก็ยังตกงานและยากจนอยู่เสมอ ทั้งนี้เนื่องจากเขาเป็น “มนุษย์หมาป่า” ซึ่งไม่ได้รับความเชื่อถือจากสังคมของพ่อมดแม่มดนั่นเอง หรือถือเป็น “ความพิการหรือคนพิการ” ของโลกเวทมนตร์ ศาสตราจารย์ลูปิ้นจึงเป็นอีกคนหนึ่งที่ต้องหลบซ่อนความเป็นมนุษย์หมาป่าของตัวเองไว้ และได้รับผลกระทบจากความไม่เท่าเทียมกันในสังคมพ่อมดแม่มดเป็นอย่างยิ่ง ศาสตราจารย์ลูปิ้นจึงเป็นเหมือนภาพสะท้อนหนึ่งของสังคมที่ไม่เปิดโอกาสให้คนด้อยโอกาสหรือคนพิการอย่างเต็มที่

สุนัขสีดำ: สัญญาที่ใช้แทนตัวซีเรียส แบล็ก

ซีเรียส แบล็ก พ่อทูนหัวของแฮร์รี่ พอตเตอร์ อดีตนักโทษแหกคุกอัชคาบัน ซีเรียสเป็นพ่อมดสายเลือดบริสุทธิ์ เขามีผมสีดำยาว หน้าตาดี แต่มีเวทดาของคนที่ไร้วิญญาณเพราะถูกจับขังคุก พ่อมดอัชคาบันเป็นเวลานานถึง 13 ปีด้วยความผิดที่เขาไม่ได้ทำ ซีเรียสแหกคุกอัชคาบันออกมาเมื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนฮอกวอตส์ ซีเรียสเป็นพ่อมดที่รักศักดิ์ศรีของตัวเองมาก เจ้าอารมณ์ โมโหฉุนเฉียวง่าย อีกทั้งยังมีพลังเวทมนตร์สูงมาก ซึ่งทำให้ซีเรียสเป็นพ่อมดแอนนิเมจัสที่สามารถแปลงร่างเป็นสุนัขสีดำตัวเท่าหมาได้อีกด้วย แม้ว่าซีเรียสจะเป็นพ่อทูนหัวที่รักและ

หวังดีกับแฮร์รี่ พอตเตอร์มากแต่เขาก็เป็นคนที่ไม่ค่อยอยู่ในกฎเกณฑ์สักเท่าไร เขาจึงมักจะทำอะไรแหวกกฎและเสี่ยงอันตรายเพื่อให้ได้เข้ามาช่วยเหลือแฮร์รี่ พอตเตอร์ในเวลาที่เขาตกอยู่ในสถานการณ์เลวร้าย จนทำให้ในที่สุดตัวของซีเรียสเองก็ต้องประสบกับชะตากรรมที่เลวร้ายที่สุดไปด้วย บุคลิกลักษณะของซีเรียส แบล็ก ถูกสะท้อนออกมาจากการตั้งชื่อและการใช้สุนัขสีดำมาเป็นรางวัลให้กับเขา ชื่อ Sirius สามารถแปลความหมายได้ 2 ทาง ทางแรกคือเป็นการสะท้อนอุปนิสัยความจริงจังจากคำว่า sirius (V.) ส่วนอีกทางหนึ่งหมายถึงชื่อของกลุ่มดาวซีริอุส (Sirius) หรือกลุ่มดาวหมาใหญ่ ส่วนคำว่า black ซึ่งหมายถึงสีดำนั้นก็คือตัวแทนของหมาดำและอุปนิสัยที่เข้าใจยากและเข้าถึงยากของซีเรียส

หนุสแคบเบอร์ : สัญลักษณ์ที่แสดงถึงปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์

ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ พ่อมดแอนิเมใจที่สามารถแปลงร่างเป็นหนูได้ เขาเป็นอดีตเพื่อนสนิทในแก๊งพอตเตอร์กับเจมส์ พอตเตอร์ ซีเรียส แบล็ก และรีมัส ลูปิ้น แต่ต่อมาภายหลังเขาหักหลังเจมส์ พอตเตอร์ไปเป็นสายลับให้กับลอร์ดโวลเดอมอร์ และใช้เวลานานถึง 13 ปีในการแปลงร่างเป็นหนู ชื่อ สแคบเบอร์ สัตว์เลี้ยงของรอน วิสลิย์ เป็นการหลบซ่อนตัวจากการล้างแค้นของผู้เสพความตายลูกน้องคนอื่น ๆ ของลอร์ดโวลเดอมอร์ อีกทั้งยังป้ายความผิดจากการทรยศต่อเจมส์ พอตเตอร์ไปให้กับซีเรียส แบล็ก ทำให้ซีเรียสต้องถูกจับขังคุกอักษคาบันเป็นเวลาถึง 13 ปี แต่ในที่สุดความลับของปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ก็ถูกเปิดเผยตอนที่แฮร์รี่ พอตเตอร์เรียนอยู่ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนฮอกวอตส์ ทำให้ ปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ตัดสินใจหนีกลับไปหาลอร์ดโวลเดอมอร์และช่วยให้เจ้าแห่งศาสตร์มืดฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง ซึ่งในที่นี้ผู้แต่งบรรยายบุคลิกลักษณะของปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์ไว้ว่าเป็นผู้ชายที่มีลักษณะเหมือนหนู เมื่อประกอบกับอุปนิสัยที่ขี้ขลาด ไม่กล้ายอมรับผิดของปีเตอร์เพ็ตติกรูว์แล้ว การนำเอาหนุมาเป็นรางวัล สัญลักษณ์ของเขาก็จะเหมาะสมกับบุคลิกทั้งภายนอกและภายในของตัวละครเป็นอย่างยิ่ง

หมาป่า สุนัข V.S. หนุ: สัญลักษณ์คู่ตรงข้ามของความซื่อสัตย์กับความคดโกง

ในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอักษคาบันเราจะได้พบกับพ่อมดแอนิเมจัส ซึ่งเป็นพ่อมดที่สามารถแปลงร่างจากคนกลายเป็นสัตว์ได้ โดยร่างแปลงของพ่อมดนั้นจะแสดงออกมาตามลักษณะพิเศษหรือนิสัยเด่น ๆ ของพ่อมดเจ้าของร่างแปลง ซึ่งในที่นี้พ่อมดแอนิเมจัสที่เป็นตัวละครสำคัญในเรื่องมีทั้งสิ้น 3 คน คือ ศาสตราจารย์อาร์.เจ ลูปิ้น ซีเรียส แบล็ก และปีเตอร์ เพ็ตติกรูว์

โดยร่างแปลงของคนทั้งสามเรียงตามลำดับคือหมาป่า หมาดำ และหนู ร่างแปลงทั้งสามสะท้อนถึงอุปนิสัยเด่นของตัวละครอันได้แก่ ความยิ่งใหญ่ของหมาป่าหรือลูปิน ความซื่อสัตย์ของหมาดำหรือซิเรียม และความขี้ลาดของหนูหรือเฟ็ดติกรูว์ การให้ร่างแปลงของลูปินและซิเรียมเป็นสัตว์ตระกูลหมาเหมือนกันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์แบบเพื่อนที่เชื่อมโยงกันอยู่ของตัวละครทั้งสอง ซึ่งหมาเป็นสัตว์ที่รักเพื่อนฝูงและซื่อสัตย์ ส่วนการให้ปีเตอร์ เฟ็ดติกรูว์แปลงร่างเป็นหนูแสดงให้เห็นว่าเขามีพลังอำนาจน้อยกว่าเพื่อนทั้งสอง อีกทั้งยังเป็นการแบ่งแยกเฟ็ดติกรูว์ออกไปเป็นอีกพวกหนึ่งให้เห็นอย่างเด่นชัด และด้วยอุปนิสัยของหนูที่ตัวเล็กกว่าจึงต้องหาทางเอาตัวรอดให้ได้ในทุกสถานการณ์โดยไม่คำนึงถึงวิธีการ ทำให้หนูเปรียบเสมือนตัวแทนของการเอาตัวรอดโดยไม่สนใจว่าจะทำให้ใครเดือดร้อน

สัญญาที่พบในแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

แมดอาย มู้ดดี V.S. บาร์ตี้ เคร้าช์: สัญญาแห่งความต่างขั้ว

แมด – อาย มู้ดดีมีชื่อจริงว่า อลาสเตอร์ มู้ดดี เป็นอดีตมือปราบมารที่เกษียณอายุแล้วของกระทรวงเวทมนตร์ มู้ดดีเป็นพ่อมดหน้าตาที่น่าเกลียดน่ากลัว อีกทั้งยังมีตาวิเศษที่สามารถมองได้รอบทิศทางและมองทะลุผ่านสิ่งต่าง ๆ ได้อีกด้วย ตาวิเศษของเขาเป็นที่มาของฉายา “แมด – อาย” ทั้งนี้ เพราะดวงตาของเขามักจะสร้างความกระอักกระอ่วนใจให้กับผู้ที่ต้องสบตากับเขานั้นเอง นอกเหนือจากฉายา “แมด – อาย” แล้ว ผู้อ่านยังสามารถคาดเดาอุปนิสัยของตัวละครตัวนี้ได้จากชื่อของเขาเองอีกด้วย นั่นคือ มู้ดดี / moody หมายถึง อารมณ์เสีย ดังนั้น แมด – อาย มู้ดดีจึงเป็นพ่อมดที่เกลียดคหังศาสตร์มืดและหวาดระแวงผู้คนรอบข้างไปทั่ว แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามู้ดดีจะเกลียดคหังศาสตร์มืดและผู้เสกความตายซึ่งเป็นพ่อมดฝ่ายมืดมาก แต่เขาก็ไม่เคยมาศัตรูที่ต่อสู้กับเขาเลยแม้แต่คนเดียว นับว่าเขาเป็นคนที่มีความเมตตาและให้โอกาสแก่ผู้อื่นมากแม้ว่าจะเป็นศัตรูของเขาเอง ผิดกับหน้าตาที่โหดเหี้ยมของเขา

บาร์ตี้ เคร้าช์ หัวหน้ากองความร่วมมือระหว่างประเทศของกระทรวงเวทมนตร์ เคร้าช์เป็นพ่อมดสายเลือดบริสุทธิ์ที่มีมาคเป็นสุภาพบุรุษทุกกระเบียดนิ้ว ลักษณะนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ของเคร้าช์ก็คือการยืนยันที่จะให้ทุกสิ่งถูกต้องตามกฎหมายที่วางไว้อย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ บาร์ตี้ เคร้าช์เองก็เป็นพ่อมดที่เกลียดคหังศาสตร์มืดมากพอ ๆ กับแมด – อาย มู้ดดีเพียงแต่เคร้าช์มีวิธีการจัดการกับศาสตร์มืดในแบบตรงข้ามกับมู้ดดี นั่นคือ มู้ดดีต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความเมตตา ในขณะที่

ราช์ต่อต้านศาสตร์มืดด้วยความโหดเหี้ยมเท่า ๆ กับเป็นพ่อมดฝ่ายมืดคนนึงเลยทีเดียว ความโหดเหี้ยมในการต่อต้านศาสตร์มืดของเร้าช้่มากถึงขนาดสามารถส่งลูกชายคนเดียวของตัวเองเข้าคุกอัชคาบันได้เพียงเพราะเข้าไปเกี่ยวข้องกับศาสตร์มืด บาร์ดี เร้าช้และแม็ค - อาย มู้ดคือเป็นสัญลักษณ์ประเภทคู่ตรงข้ามที่ผู้แต่งใช้สอนผู้อ่านว่าลักษณะภายนอกของคนเราไม่ได้เป็นเครื่องบ่งบอกถึงจิตใจที่อยู่ภายในตัวคน ๆ นั้น คนที่หน้าตาโหดเหี้ยมอาจมีจิตใจที่ดีกว่าคนที่หน้าตาดีก็เป็นได้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รูปร่างหน้าตาไม่ได้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงจิตใจและความคิดของคนอย่างที่เราเรียกกันว่า “รู้หน้าไม่รู้ใจ” นั่นเอง

ตรามาร: สัญลักษณ์ของผู้เสพความตาย

ตรามารเป็นสัญลักษณ์อันน่าสะพรึงกลัวของลอร์ด โวลเดอมอร์ตและพรรคพวกซึ่งเรียกตัวเองว่ากลุ่ม “ผู้เสพความตาย” ตรามารมีลักษณะเป็นรูปหัวกระโหลกขนาดยักษ์ที่มีงูยื่นออกมาจากปากเหมือนเป็นลิ้นสีเขียวเปล่งประกาย ตรามารนอกจากจะใช้เป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มผู้เสพความตายแล้ว ยังเป็นสิ่งที่โวลเดอมอร์ตใช้เชื่อมโยงผู้เสพความตายทั้งหลายเข้าด้วยกันอีกด้วย นั่นคือเมื่อใดก็ตามที่ตรามารปรากฏเหล่าผู้เสพความตายจะมารวมตัวกันต่อหน้าเจ้าแห่งศาสตร์มืดทันที ที่มาของสัญลักษณ์ตรามารในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นแนวความคิดที่ได้มาจากยุคกลางเกี่ยวกับกลุ่มพ่อมดแม่มดที่ทำให้สัญญาเป็นลูกน้องให้กับปีศาจร้ายเพื่อแลกกับอำนาจเร้นลับ โดยในยุคกลางเชื่อกันว่า ปีศาจจะสลักตรามารบนร่างกายของตนเองและบรรดาสาวกที่สวามิภักดิ์ต่อปีศาจ โดยการสลักตรามารนี้ก็เพื่อเป็นการแสดงตนว่าเป็นผู้ยินยอมอยู่ใต้อำนาจมืดของปีศาจ

สัญลักษณ์คือสิ่งที่ผู้ประพันธ์สอดแทรกเอาไว้ในเนื้อหาของสื่อวรรณกรรมเช่นเดียวกันกับแก่นเรื่องซึ่งผู้อ่านสามารถรับรู้ได้จากการวิเคราะห์ด้วยความรู้สึกนึกคิดและความสามารถของตนเองว่าสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์ได้เล่าเรื่องออกมาหรือได้กล่าวเอาไว้ในวรรณกรรมนั้นสื่อความหมายถึงสิ่งใดบ้างซึ่งสัญลักษณ์ก็จะซ่อนอยู่ในสิ่งเหล่านั้น

7. องค์ประกอบด้านจินตนาการ (Fantasy) / วิธีชีวิตแห่งโลกเวทมนตร์

จินตนาการเป็นการสร้างสรรค์เรื่องราวจากกรอบแนวคิดที่อยู่ภายในสมองของผู้ประพันธ์ หรือพูดง่าย ๆ ว่าเป็นภาพที่ถูกวาดขึ้นมาในใจของผู้ประพันธ์ แล้วจึงได้รับการถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อสร้างเป็นเรื่องราวตามลำดับเหตุการณ์หรือโครงเรื่องที่คุณประพันธ์ได้วางไว้ จินตนาการที่พบในสี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทตามความสัมพันธ์กับลักษณะโครงเรื่องของสี่วรรณกรรม ดังนี้

7.1 จินตนาการหลัก

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

เป็นการสร้างสรรค์องค์ประกอบที่มีความเหนือจริงขึ้นมาเพื่อสร้างความสมจริงให้กับ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จินตนาการที่สำคัญ ที่สุดในโครงเรื่องหลักได้แก่ จินตนาการเกี่ยวกับโลกเวทมนตร์ที่แฮร์รี่ พอตเตอร์อาศัยอยู่ เป็นการ สร้างสรรค์โลกแห่งเวทมนตร์ขึ้นจากลักษณะสังคมยุคปัจจุบันผสมผสานกับแนวความคิดเกี่ยวกับ พ่อมดแม่มด เพื่อสร้างเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดภาพโลกเวทมนตร์และการใช้ชีวิต ของพ่อมดแม่มดในโลกเวทมนตร์

จินตนาการเกี่ยวกับวิถีชีวิตในโลกเวทมนตร์

อาหารและเครื่องดื่ม

อาหารในโลกของเวทมนตร์คาถาสวนใหญ่ก็มีลักษณะทั่วไปเหมือนกับอาหารในโลก ของคนธรรมดา เช่น ไส้กรอก, ไข่ดาว, ขนมปังทานาย, เนื้อย่าง, ชูโรงหมูย่าง, แซนวิช, เบคอน, ข้าวโอ๊ตต้มผสมนม, ปลาทอด, ขนมพายไส้ต่าง ๆ, เนื้อแกะอบมันฝรั่ง, สลัด, ไอศกรีม, น้ำผลไม้, ขนมเค้ก, คัตตาร์ด, ขนมพุดดิ้ง ฯลฯ ที่มีอยู่จริง เพียงแต่บางสิ่งบางอย่างอาจจะแฝงความเป็น จินตนาการเพิ่มเข้าไปบ้างเพื่อให้ดูแตกต่างและน่าสนใจเช่น

ยลลิ่เม็ดทุกรสของเบอร์รี่บอตต์ เป็นขนมยลลิ่ที่มีรสชาติหลากหลายและส่วนใหญ่ มัก เป็นรสชาติแปลก ๆ ที่ในโลกแห่งความเป็นจริงไม่มี เช่น รสตับและเครื่องใน, รสขี้มูกแห้ง, รสลูก กะหล่ำ, รสขี้หนู, รสพริกไทย, รสแกงกะหรี่, รสต้นหญ้า, รสปลาซาร์ดีน เป็นต้น

กบซ็อกโกแลต เป็นซ็อกโกแลตรูปกบที่เมื่อแกะกล่องออกมาแล้วสามารถเคลื่อนไหวได้ เหมือนกบจริง ๆ และถ้าไม่รีบจับมันไว้หรือกินมัน มันก็จะกระโดดหนีไป ภายในกล่องของกบ ซ็อกโกแลตจะแถมการ์ดรูปพ่อมดแม่มดต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงในโลกของเวทมนตร์ให้เด็ก ๆ ได้สะสม และที่สำคัญรูปของพ่อมดแม่มดที่อยู่ในการ์ดเหล่านั้นสามารถเคลื่อนไหวได้ หรือบางทีก็หาย ออกไปจากการ์ดแล้วก็กลับมาใหม่ได้อีกเรื่อย ๆ

เค้กหิน คือเค้กที่มีความแข็งเหมือนหิน รสชาติไม่อร่อยนัก เป็นอาหารที่ไม่ค่อยมีใคร ปรารถนาอยากกินมากนัก

บัตเตอร์เบียร์ เป็นเครื่องดื่มที่เลียนแบบมาจากเบียร์ในโลกแห่งความเป็นจริงเพียงแต่ไม่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่เท่านั้น เด็ก ๆ จึงสามารถดื่มได้ แต่ลักษณะและอาการที่เกิดขึ้นหลังจากดื่มเข้าไปก็จะคล้าย ๆ กับการดื่มเบียร์จริง ๆ คือจะรู้สึกร้อนวูบวาบเลือดในกายสูบฉีด บัตเตอร์เบียร์เป็นเครื่องดื่มที่ช่วยให้ร่างกายอบอุ่นขึ้นได้

ยารักษาโรค, ยาวิเศษ

ในโลกแห่งเวทมนตร์คาลานั้นมียารักษาโรคและยาพิษที่ปรุงขึ้นมาใช้ได้เองของพ่อมดแม่มดอยู่หลายขนานด้วยกันซึ่งเกี่ยวพันกับการใช้เวทมนตร์ในการปรุงยาด้วยตัวอย่างเช่น

น้ำยาสรรพรส เป็นน้ำยาที่เมื่อดื่มแล้วจะสามารถแปลงร่างเป็นใครก็ได้เพียงแค่วิ่งขึ้นส่วนในร่างกายของคนคนนั้นลงไปในส่วนผสมของยา

สัจจะเซรุ่ม สัจจะเซรุ่ม เป็นน้ำยาจับเท็จที่มีฤทธิ์ร้ายแรงมาก ใครได้กินเข้าไปก็จะพูดความจริงทุกสิ่งทุกอย่างออกมาหมด แม้ว่าเขาจะไม่ต้องการที่จะพูดก็ตาม

ยาปลุกกระดูก เป็นยาสำหรับใช้ในการปลุกสร้างกระดูกขึ้นมาใหม่สำหรับผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุจนทำให้กระดูกหักหรือหลุดออกไป รสชาติของน้ำยาปลุกกระดูกนั้นร้อนแรงจนเมื่อกินเข้าไปจะรู้สึกเหมือนไฟกำลังไหม้อยู่ในปากและลำคอ

น้ำยาหดตัว เป็นยาที่เมื่อผู้ใดดื่มเข้าไปแล้วตัวจะค่อย ๆ หดเล็กลงกลายเป็นเด็กและกลับไปเริ่มต้นที่จุดกำเนิดเดิมของตน

ยาแก้หวัดรสปริกไทย เป็นยาสำหรับรักษาโรคไข้หวัดในโลกของพ่อมดแม่มดเมื่อกินเข้าไปจะรู้สึกร้อนชุ่มซ่า รักษาอาการไอและจามได้ดีมาก

เวทมนตร์คาถาและคำสาป

เวทมนตร์คาถาเป็นสิ่งที่มิใช้กันอยู่ทั่วไปในโลกของพ่อมดแม่มดเพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ และเพื่อใช้ในการป้องกันตัว

คาถาปลดล็อก “อาโลโฮโมร่า” เป็นคาถาที่ใช้ในการปลดล็อกกุญแจ สามารถปลดล็อกได้ทุกสิ่งที่มีกุญแจล็อกอยู่

คาถาเสกของให้บินได้ “วิงการ์เดียม เลวีโอซา” เป็นคาถาสำหรับเสกสิ่งของต่าง ๆ ให้ลอยขึ้นจากพื้น

คาถาสาปให้ร่างทั้งร่างติดกัน “เพ็คตริพิคัส โททาลิส” เป็นคำสาปที่ทำให้ร่างติดกันผู้ที่ถูกสาปจะไม่สามารถขยับเขยื้อนไปไหนได้และแข็งที่อยู่อย่างนั้นจนกว่าจะได้รับการแก้คำสาป

คาถาปลดอาวุธ “เอกซ์เปลลิอาร์มัส” เป็นคาถาสำหรับใช้ในการปลดอาวุธคู่ต่อสู้เมื่อเสกคาถานี้ในขณะที่กำลังต่อสู้กันอยู่ อาวุธของคู่ต่อสู้จะกระเด็นออกจากมือ ผู้ใดเสกคาถานี้ใส่คู่ต่อสู้ได้ก่อนก็จะเป็นผู้ได้เปรียบ

คาถาจีเส่น “ริกตัสเซมปรา” เป็นคาถาสำหรับทำให้หัวเราะผู้ใดโดนคาถานี้เข้าไปก็จะหัวเราะไม่หยุด

คาถาจุดไฟ “ลูมอส” เป็นคาถาสำหรับจุดไฟที่ปลายไม้กายสิทธิ์ ให้มีลักษณะคล้ายกับไฟฉายเพื่อให้แสงสว่างในยามที่ต้องอยู่ในที่มืด

คาถาผู้พิทักษ์ ใช้ในการเสกผู้พิทักษ์ขึ้นมาช่วยปกป้องคุ้มครอง ตัวเองจากสิ่งชั่วร้าย ส่วนใหญ่ใช้ในการต่อสู้และขับไล่ผู้คุมวิญญาณ เป็นคาถาขั้นสูงที่ผู้เสกจะต้องนึกถึงความสุขที่สุดในชีวิตของตนเองในขณะที่เสกคาถานี้ “เอกซ์เปกโต พาโตรนัม” ผู้พิทักษ์ของพ่อมดแม่มดแต่ละคนจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะเฉพาะและความเป็นตัวตนของพ่อมดแม่มดคนนั้น

คาถาเรียกของ “แอ็กซีโอ” เป็นคาถาเรียกสิ่งของต่าง ๆ ให้เข้ามาหาไม่ว่าสิ่งของเหล่านั้นจะอยู่ใกล้หรือไกลก็สามารถใช้คาถานี้ได้

คาถาลบความทรงจำ “อ้อบบลิวิอาเต้” ใช้สำหรับลบความทรงจำ ผู้ที่ถูกคาถานี้เสกใส่ จะไม่สามารถจำเหตุการณ์อะไรได้เลย

คาถาช่อมแซม “เรปาโร” เป็นคาถาสำหรับใช้ในการซ่อมแซมสิ่งของที่เสียหายหรือพัง เมื่อเสกคาถานี้ใส่สิ่งของเหล่านั้นก็จะกลับคืนสู่สภาพปกติและใช้งานได้ดีเหมือนเดิม

คำสาปสะกดใจ “อิมเปริโอ” เป็นคำสาปสำหรับใช้ในการสะกดใจผู้อื่นให้ทำตามในสิ่งที่ตนเองต้องการ สามารถใช้ในการควบคุมความรู้สึคนึกคิดและการกระทำของผู้อื่นได้

คำสาปกรีดแทง “ครุซิโอ” เป็นคำสาปที่ใช้ในการกรีดแทงคู่ต่อสู้ให้ได้รับบาดเจ็บและได้รับความเจ็บปวดอย่างถึงที่สุด

คำสาปพิฆาต “อะวาดา เคคาฟ – รา” เป็นคำสาปพิฆาตที่ใช้ในการฆ่าคนผู้ที่โดนคำสาปนี้จะสิ้นใจตายในทันที

ระบบการศึกษา

การศึกษาในโลกของเวทมนตร์คาถา พ่อแม่และแม่ทุกคนส่วนใหญ่จะจะได้เข้าเรียนที่โรงเรียนฮอกวอร์ด นักเรียนทุกคนจะต้องเรียนอยู่ที่นั่นทั้งหมด 7 ปีการศึกษาด้วยกันจึงจะสามารถจบออกไปทำงานได้ ซึ่งในการเรียนการสอนของโรงเรียนฮอกวอร์ดก็มีวิชาเรียนต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาดังนี้

วิชาดาราศาสตร์ นักเรียนจะต้องศึกษาเรื่องท้องฟ้ายามค่ำคืนด้วยการมองผ่านกล้องโทรทรรศน์ทุก ๆ เทียงคืนวันพุธ และเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อของดวงดาวต่าง ๆ ตลอดจนการโคจรของดาวเคราะห์ แต่ละดวง

วิชาประวัติศาสตร์เวทมนตร์ เป็นวิชาที่เด็ก ๆ ต้องเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของการใช้และการเกิดเวทมนตร์ในยุคต่าง ๆ ที่ผ่านมาในอดีต

วิชาแปลงร่าง การแปลงร่างเป็นหนึ่งในเวทมนตร์ที่ซับซ้อนและเป็นอันตรายมากที่สุด ในการเรียนวิชานี้จะสอนให้นักเรียนรู้จักแปลงร่างให้สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนรูปแบบไปจากเดิม เช่น เสกหนูให้เป็นแก้วน้ำ, เปลี่ยนโต๊ะให้เป็นหมู, เปลี่ยนแมลงให้เป็นกระดุม เป็นต้น

วิชาปรุรงยา เป็นวิชาที่สอนเกี่ยวกับการปรุรงยาพิษ ยารักษาโรค หรือยาวิเศษต่าง ๆ สิ่งที่นักเรียนต้องเรียนรู้ก็คือส่วนผสมของตัวยาด่าง ๆ และวิธีการปรุรงให้ยาออกมาในสภาพที่สามารถใช้งานได้จริง ๆ

วิชาฝึกบิน เป็นวิชาที่สอนให้เด็ก ๆ หัดขี่ไม้กวาดและบังคับไม้กวาดให้บินไปในทิศทางที่ต้องการได้

วิชาพยากรณ์ศาสตร์ เป็นวิชาที่สอนให้เด็ก ๆ รู้จักกับการพยากรณ์เหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต คล้ายกับวิชาการดูดวง ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละคน โดยการพยากรณ์ส่วนใหญ่จะมีหลายวิธีที่เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้เช่นการอ่านใบชา, การดูลายมือ, การดูลูกแก้ว, การทำนายกองไฟ ฯลฯ

วิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืด เป็นวิชาที่สอนให้รู้จักการป้องกันตัว เนื่องจากในโลกเวทมนตร์ค่านั้นมีความชั่วร้ายต่าง ๆ แฝงอยู่มากที่เรียกกันว่าศาสตร์มืด รวมไปถึงภูตผีปิศาจ และสัตว์ประหลาดทั้งหลายด้วย ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงต้องเรียนวิชานี้เพื่อจะได้รู้จักการป้องกันตัวจากสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ เหล่านี้

วิชาการดูแลสัตว์วิเศษ เป็นวิชาสอนการเลี้ยงสัตว์ทำให้นักเรียนได้รู้จักกับสัตว์วิเศษต่าง ๆ มากมาย และรู้วิธีที่จะเลี้ยงดูพวกมัน

การแต่งกาย

การแต่งกายในโลกของเวทมนตร์ค่านั้นพ่อแม่คนส่วนใหญ่จะพยายามแต่งกายให้ มีลักษณะคล้ายคลึงกับพวกคนธรรมดาหรือมักเกลี้ยให้ได้มากที่สุดเพื่อไม่ให้ใครสงสัยหรือจับได้ว่า มีพวกแม่คนพ่อแม่อาศัยอยู่ร่วมโลกกับพวกเขา แต่เมื่อพ่อแม่คนได้เข้ามาอยู่ในสถานที่แห่งโลก

เวทมนตร์ของตนเอง เช่นที่โรงเรียนฮอกวอร์ต, ตรอกไดแอกอน ฯลฯ โดยส่วนใหญ่ทุกคนก็จะสวมชุดเสื้อคลุมยาวกรอมเท้าสีดำ, สีฟ้าอมเขียว, สีน้ำเงิน เป็นต้น บางทีก็สวมหมวกรูปกรวยแหลมอันเป็นลักษณะทั่วไปของการแต่งกายของพ่อมดแม่มดที่ทุกคนสามารถจินตนาการได้

อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในโลกเวทมนตร์

ที่ดับไฟ มีลักษณะเหมือนกับไฟแช็คสีเงินใช้สำหรับดับดวงไฟต่าง ๆ ให้มีดลงด้วยการยกขึ้นหันไปในทิศทางของดวงไฟนั้นแล้วกดปุ่มไฟดวงนั้นจะดับลงทันที

มอเตอร์ไซด์บิน เป็นมอเตอร์ไซด์ที่สามารถขี่เหาะเหินได้ในอากาศ เป็นพาหนะที่แอสกริดใช้ในการเดินทางไปส่งแฮร์รี่ เมื่อตอนยังเป็นทารกให้กับครอบครัวของลุงกับป้าเลี้ยงดู

ไม้กายสิทธิ์ เป็นอุปกรณ์หรือเป็นอาวุธสำหรับใช้ในการเสกคาถาต่าง ๆ

ไม้กวาด เป็นพาหนะสำคัญในโลกของพ่อมดแม่มดใช้ในการจับบินไปในท้องฟ้าเพื่อเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังใช้ในการแข่งขันกีฬาควิดดิชด้วย

หมวกคัดสรร เป็นหมวกเก่าแก่ของโรงเรียนฮอกวอร์ตทำหน้าที่ในการคัดเลือกเด็กนักเรียนชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ให้อยู่ในบ้านต่าง ๆ ทั้งสี่ของโรงเรียน หมวกจะทำการคัดสรรเด็กนักเรียนให้เข้าไปอยู่ในบ้านที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

ผ้าคลุมล่องหน เป็นผ้าคลุมที่เมื่อคลุมแล้วจะทำให้ร่างกายล่องหนไปไม่มีใครสามารถมองเห็นได้

ศิลาอาถรรพ์ ศิลาอาถรรพ์เป็นธาตุที่ตามตำนานเชื่อกันว่ามีพลังอำนาจมหัศจรรย์ ศิลาอาถรรพ์นี้สามารถเปลี่ยนเป็นโลหะใด ๆ ก็ได้และยังสามารถนำไปปรุงยาชุบชีวิตที่ทำให้ผู้ดื่มมีชีวิตเป็นอมตะได้อีกด้วย

รถฟอร์ดบีนได้ เป็นรถฟอร์ดที่ได้รับการเสกคาถาใส่ให้สามารถบินได้ เป็นพาหนะที่แฮร์รี่และรอนใช้ในการเดินทางมาที่โรงเรียนฮอกวอร์ตในช่วงการเปิดเรียนชั้นปีที่ 2 นอกจากนี้ยังเป็นรถที่มีชีวิตสามารถคิดและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเองอีกด้วย

แผนที่ตัวกวน เป็นแผ่นกระดาษสีเหลี่ยมขนาดใหญ่ที่ไม่มีตัวหนังสืออะไรปรากฏอยู่นอกจากคนถือจะต้องพูดว่า “ข้าขอสาบานอย่างจริงจั่งว่าข้านั้นหาความดีไม่ได้” แล้วใช้ไม้กายสิทธิ์แตะที่กระดาษเบา ๆ ตัวอักษรต่าง ๆ ก็จะปรากฏขึ้นกลายเป็นแผนที่แสดงรายละเอียดทั้งหมดของปราสาทฮอกวอร์ตและบริเวณโรงเรียน โดยมีจุดเล็ก ๆ ที่แทนตัวคนที่อยู่ในปราสาทเคลื่อนไหวไปมา ทำให้สามารถรู้ได้ว่าใครกำลังอยู่ในส่วนใดของปราสาทบ้าง เมื่อใช้เสร็จแล้วก็พูดคำว่า “แผนลวงสำเร็จแล้ว” และเคาะไม้กายสิทธิ์ไปที่แผนที่อีกทีหนึ่งตัวอักษรต่าง ๆ ก็จะหายไป

ลูกแก้วเตือนความจำ เป็นลูกแก้วกลม ๆ ขนาดเท่าลูกหิน ภายในลูกแก้วมีหมอกควันสีขาวล่องลอยอยู่ ถ้าหากหมอกควันนั้นเปลี่ยนเป็นสีแดงเรืองแสงแสดงว่าเจ้าของมันกำลังลืมอะไรบางอย่าง

กระจกเงาแห่งเอริแซด เป็นกระจกเงาบานใหญ่ที่สวยงาม สูงจดเพดาน มีกรอบทองสลักเสลาวิจิตร วางอยู่บนขารูปเท้าสัตว์สองข้าง เมื่อผู้ใดก็ตามมาส่องกระจกนี้จะมองเห็นถึงสิ่งที่เขาอยากมีและอยากเป็นอันเป็นความปรารถนาสูงสุดที่ซ่อนอยู่ภายในจิตใจของคนคนนั้น

ปากกาต้านการโกง เป็นปากกาที่อาจารย์จะแจกให้กับเด็กนักเรียนทุกคน ตอนเข้าห้องสอบ เมื่อใช้ปากกาทำข้อสอบจะไม่สามารถโกงข้อสอบได้เพราะปากกานี้ได้ผ่านการเสกคาถาต้านการโกงข้อสอบมาแล้ว

สนิกโคลสโกล มีลักษณะเป็นลูกแก้วกลม ๆ คล้ายกับลูกแก้วเตือนความจำแต่ถ้าเมื่อไรก็ตามที่มันหมุนเองและเปล่งแสงจะเป็นการเตือนว่ามีคนที่ไม่น่าไว้วางใจอยู่ข้าง ๆ

ชุดอุปกรณ์บำรุงรักษาไม้กวาด เป็นอุปกรณ์สำหรับดูแลไม้กวาดประกอบด้วยกระปุกน้ำยาขัดเงาด้ามจับ กรรไกรสำหรับเล็มปลายก้านไม้กวาด เข็มทิศทองเหลืองสำหรับวัดทิศทางไม้กวาดเวลาเดินทางไกล และหนังสือคู่มือการดูแลรักษาไม้กวาดด้วยตนเอง

เครื่องย้อนเวลา มีลักษณะเป็นนาฬิกาแก้วขนาดเล็กและมีสายสร้อยสำหรับเอาไว้คล้องคอได้ เป็นเครื่องมือสำหรับการย้อนเวลาเดิมให้กลับมาเพื่อแก้ไขสิ่งที่ได้ทำไปแล้วในอดีต

เตียงฟ่อมด เป็นที่พักแรมของฟ่อมดแม่มดเมื่อต้องเดินทางไกลภายนอกมดดูเหมือนกับเป็นเตียงธรรมดาสำหรับใช้นอนได้ประมาณ 2 คน แต่เมื่อเข้าไปภายในเตียงจะมีความกว้างขวางมากแบ่งเป็นห้องนอนได้หลายห้อง มีห้องนั่งเล่น และห้องครัวพร้อมสรรพ

กล้องเอกทัศน์ มีลักษณะคล้ายกับกล้องส่องทางไกลทำด้วยทองเหลือง กล้องนี้มีปุ่มและกลไกประหลาดมากมาย สามารถใช้ส่องดูสิ่งที่อยู่ไกลได้และยังสามารถสโรว์ดูภาพเหล่านั้นได้อย่างซ้ำ ๆ แบ่งเป็นทีละข้อต่ได้อีกด้วย

เพนซิฟ มีลักษณะเป็นอ่างหินก้นตื้นมีภาพและอักษรบนแกะสลักไว้บนขอบโดยรอบภายในอ่างมีบรรจุของเหลวสีเงินที่เคลื่อนที่ไปมาอยู่ตลอดเวลา เป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บหรือบันทึกความทรงจำเพื่อกันลืม

ความเชื่อในโลกเวทมนตร์

เคล็ดกันโชคร้าย เมื่อใดก็ตามที่คิดว่าจะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นฟ่อมดแม่มดจะใช้วิธีการไขว้นิ้วมือทุกนิ้วเข้าด้วยกัน เป็นความเชื่อที่ว่าเมื่อทำเช่นนั้นแล้วจะไม่มีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้น

ความเชื่อเรื่องโชคชะตา ในโลกแห่งเวทมนตร์คาถาฟ่อมดแม่มดโดยส่วนใหญ่จะมีความเชื่อในโชคชะตา และยอมรับสิ่งที่จะเป็นไปตามโชคชะตาของแต่ละคนอันสืบเนื่องมาจากการพยากรณ์ด้วย

ความเชื่อในเรื่องรางของขลัง ฟ่อมดแม่มดส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการพกพาเครื่องรางของขลังต่าง ๆ เอาไว้จะทำให้พวกเขาพ้นภัยจากศาสตร์มืดต่าง ๆ

ความเชื่อเรื่องลางมรณะ เมื่อมีลางร้ายเกิดขึ้นทุกคนจะเชื่อว่าสิ่งเลวร้ายกำลังจะเข้ามาหาไม่ช้าก็เร็ว ในโลกเวทมนตร์คาถาพ่อมดแม่มดมีความเชื่อว่าสุนัขสีดำหรือกริมซึ่งเป็นสุนัขผีจะออกมาคร่าชีวิตผู้คนที่พบเห็นมัน ทั้งนี้เพราะในอังกฤษชาวบ้านในแถบสแตฟฟอร์ดไชร์มีความเชื่อเรื่องหมาดำอาถรรพ์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของหมาปีศาจหรือ Black Shuck, Shucky Dog ว่าเป็นฝูงหมาดำที่เฝ้าตามโบสถ์หรือถนนที่สัญจรไปมาตามชนบทในเวลากลางคืน หมาดำเหล่านี้มักจะปรากฏตัวอย่างกะทันหัน เดินเคียงข้างไปกับคนที่เดินอยู่ตามลำพัง หมาดำพวกนี้จะตัวใหญ่กว่าสุนัขปกติ มีดวงใหญ่เป็นประกายลุกโชน และพวกมันมักจะนิ่งเงียบไม่ส่งเสียงเห่าใด ๆ หมาดำพวกนี้อาจจะหายตัวไปในทันทีหรือค่อย ๆ เลือนหายไปในขณะที่ยืนนิ่งอยู่กับที่ เชื่อกันว่าหมาดำเหล่านี้เป็นลางมรณะ โดยผู้ที่พบเห็นสุนัขดำตัวนี้ถึง 3 ครั้งจะต้องเสียชีวิต

ความเชื่อเรื่องอาถรรพ์เลข 13 ชุมชนของพ่อมดแม่มดมีความเชื่อว่า การทำสิ่งใดก็ตามเมื่อมีเลข 13 เกิดขึ้นหรือเข้ามาเกี่ยวข้องจะทำให้โชคร้าย ดังนั้นพวกเขาจะหลีกเลี่ยงการใช้เลข 13 ไม่ให้เข้ามามีส่วนในชีวิตประจำวันของตนเองเท่าที่จะทำได้

ค่านิยมในโลกเวทมนตร์

ค่านิยมเกี่ยวกับเลือดบริสุทธิ์และเลือดสีโคลน ในสังคมของพ่อมดแม่มดก็มีการแบ่งชนชั้นทางสังคมเช่นเดียวกันกับในสังคมอื่น ๆ พ่อมดแม่มดส่วนใหญ่จะนับถือพวกเลือดบริสุทธิ์หรือพ่อมดแม่มดที่สืบสายเลือดมาจากครอบครัวพ่อมดโดยแท้ พวกเลือดบริสุทธิ์จะถือตัวเองเป็นผู้สูงส่งในสังคม และจะถูกเหยียดหยามพ่อมดแม่มดที่เป็นพวกเลือดสีโคลนหรือพวกคนธรรมดาที่บังอาจมาศึกษาวิชาคาถาอาคมและใช้เวทมนตร์ในสังคมของพวกเขา

ค่านิยมเกี่ยวกับสควิป สควิป หมายถึง พ่อมดแม่มดที่เป็นพวกเลือดบริสุทธิ์ เกิดมาในครอบครัวของพ่อมดแม่มดโดยแท้ แต่ไม่มีอำนาจเวทมนตร์คาถาใด ๆ เลย ตรงกันข้ามกับพ่อมดแม่มดที่เกิดในครอบครัวมักเกิ้ลหรือพวกคนธรรมดาที่คนในสังคมพ่อมดเรียกกันว่าพวกเลือดสี

โคลน สควิปเป็นพวกโง่เง่าและไม่มีสติปัญญาเพียงพอในการที่จะเรียนรู้เวทมนตร์คาถาต่าง ๆ ได้ การที่พอมดแม่มดคนใดเป็นสควิปจึงเป็นเรื่องที่น่าละอาย และถูกดูถูกเหยียดหยามจากพอมดแม่มดทั่วไป

คำนิยามเกี่ยวกับมักเกิ้ล หมายถึงคนธรรมดาที่ไม่มีเวทมนตร์ใด ๆ ซึ่งเป็นที่รังเกียจของคนในสังคมพอมดแม่มดเช่นเดียวกัน

การติดต่อสื่อสารในโลกเวทมนตร์

ไปรษณีย์นกฮูก พอมดแม่มดจะใช้วิธีการติดต่อสื่อสารกันด้วยการส่งจดหมายโดยใช้นกฮูกเป็นส่วนมาก เพราะสะดวกและรวดเร็ว นกฮูกไม่เคยพลาดเป้าหมายไม่ว่าคนที่ต้องการจะส่งข่าวสารไปถึงนั้นจะอยู่ไกลแค่ไหนมันจะสามารถรู้ได้และเดินทางไปส่งจดหมายได้อย่างรวดเร็ว

จดหมายกัมปนาท เป็นจดหมายที่อัดแน่นไปด้วย ความโกรธแค้นเคือง และถ้อยคำคำทอต่าง ๆ จากผู้ส่งที่ต้องการส่งไปถึงผู้รับ เมื่อผู้รับได้รับจดหมายจะต้องเปิดอ่านทันทีไม่อย่างนั้นจดหมายจะระเบิดเป็นเปรวไฟและสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อผู้รับ เมื่อผู้รับเปิดจดหมายกัมปนาทออก จดหมายจะเปรี้งเสียงคำทอออกมาด้วยอาการโวยวายเสียงดังเสมือนกับผู้ส่งมาได้ด่าว่าผู้รับด้วยตนเอง

หนังสือพิมพ์เดลิฟรอฟีต เป็นหนังสือพิมพ์ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อมวลชนในโลกของเวทมนตร์คาถานำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลกของพอมดแม่มด

การเดินทางในโลกเวทมนตร์

รถด่วนฮอกวอตส์ เป็นรถไฟที่จะนำนักเรียนทุกคนเดินทางไปสู่โรงเรียนฮอกวอตส์ และจะจอดรอนักเรียนอยู่ที่ชานชาลาหมายเลขเก้าเศษสามส่วนสี่ในทุกวันที่ 1 กันยายนของทุกปี

ผงฟลู การเดินทางด้วยผงฟลูทำได้โดยการเข้าไปยืนในปล่องไฟแล้วหยิบผงฟลูมาด้วย 1 กำมือและขว้างผงฟลูลงไปในเปลวไฟพร้อมกับพูดชื่อของสถานที่ที่ต้องการจะไป หลังจากนั้นจะ

เกิดเสียงระเบิดดังขึ้นแล้วร่างกายของผู้ใช้ผงฟลูก็จะหายวับไปปรากฏที่ปล่องไฟภายในสถานที่ที่ต้องการจะไปนั้น

รถเมล์อัศวินราตรี เป็นรถเมล์สำหรับวิ่งบริการพ่อมดแม่มดที่จะเดินทางไปในสถานที่ต่าง ๆ ภายในกรุงลอนดอน พวกมันก็จะไม่สามารถมองเห็นรถเมล์อัศวินราตรีได้เพราะถูกเสกด้วยเวทมนตร์

การหายตัว การหายตัวเป็นเวทมนตร์ขั้นสูงพ่อมดแม่มดที่จะหายตัวได้ต้องผ่านการทดสอบและได้รับอนุญาตจากกระทรวงเวทมนตร์เสียก่อน การหายตัวทำให้การเดินทางไปในที่ต่าง ๆ ของพ่อมดแม่มดง่าย สะดวกสบายและรวดเร็วขึ้น

กัญเจนำทาง เป็นการเสกเวทมนตร์คาถาใส่สิ่งของต่าง ๆ ให้กลายเป็นกัญเจนำทาง เช่น รองเท้าบู๊ต, ก้อนหิน, ขวดน้ำ ฯลฯ เมื่อเอามือจับที่สิ่งของเหล่านั้นร่างกายก็จะลอยขึ้นและถูกเหวี่ยงไปในสถานที่ที่ต้องการจะไปได้

การละเล่นในโลกเวทมนตร์

การ์ดคอบช็อกโกแลต การสะสมการ์ดคอบช็อกโกแลตเป็นการละเล่นของเด็ก ๆ ในโลกของเวทมนตร์คาถา การ์ดคอบช็อกโกแลตเป็นของแถมที่ได้มาจากขนมช็อกโกแลตรูปกบภายในการ์ดแต่ละใบจะมีรูปของพ่อมดแม่มดที่มีชื่อเสียงปรากฏอยู่ หากใครสะสมรูปพ่อมดแม่มดในการ์ดได้ครบทุกคนก็จะนำมาอวดกันเป็นที่สนุกสนาน

ดอกไม้ไฟของดอกเตอร์ฟิลิปสเตอร์ เด็ก ๆ ในโลกของเวทมนตร์ นิยมเล่นดอกไม้ไฟนี้มากเพราะสามารถนำไปจุดได้ในทุกสถานการณ์ เป็นดอกไม้ไฟที่ไม่มีความร้อนและไม่อันตรายที่สำคัญยังสามารถจุดได้แม้กระทั่งในน้ำ

กีฬาควิดดิช เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมากในโลกของเวทมนตร์คล้ายกับกีฬาฟุตบอลในโลกแห่งความเป็นจริง ควิดดิชเป็นกีฬาที่ผู้เล่นต้องขี่ไม้กวาดขึ้นไปในที่สูงเพื่อแย่งลูกบอลมาทำคะแนนให้กับทีมของตน ในแต่ละทีมจะมีสมาชิกทั้งหมด 7 คน คือเซสเซอร์ 3 คนทำหน้าที่ในการโยนลูกควิฟเฟิลเข้าห่วงให้ได้เพื่อทำแต้มแต่ละครั้งที่สามารถโยนลูกเข้าห่วงได้จะได้ 10 แต้ม, คีป

เปอร์ 1 คน ทำหน้าที่คอยปกป้องห่วงของทีมที่มีทั้งหมดข้างละ 3 ห่วงไม่ให้ทีมฝ่ายตรงข้ามขว้างลูกเข้ามาในห่วงของตนได้, บิตเตอร์ 2 คน ทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้เล่นคนอื่น ๆ ให้พ้นจากการโดนลูกบอลดีเจอร์ทำร้าย ลูกบรีดเจอร์จะเป็นลูกบอลอีก 2 ลูกที่พุ่งไปมาเหมือนจรวดพยายามชนผู้เล่นให้ตกจากไม้กวาด, และผู้เล่นคนสุดท้ายก็คือซิกเกอร์ทำหน้าที่ในการไล่ตามจับลูกโกลเด้นสนิช หากจับได้จะได้แต้มถึง 150 แต้มและเกมจะจบลงทันที

หมากรุกฟอมด มีลักษณะคล้ายกับการเล่นหมากรุกในโลกแห่งความเป็นจริงแต่ตัวหมากรุกทุกตัวจะมีชีวิตสามารถกระโดดกระดิกได้ ทุกตัวจะเคลื่อนไหวไปในตำแหน่งต่าง ๆ ตามคำสั่งของผู้เล่น ผู้เล่นจะมีความรู้สึกว่าการกำลังส่งกองทหารให้สู้รบอยู่ เมื่อตัวใดตัวหนึ่งถูกอีกตัวหนึ่งกินมันก็จะถูกทำลายไปด้วยตัวหมากรุกที่กินมันนั่นเอง

ระบบเงินในโลกเวทมนตร์

ระบบเงินในโลกของฟอมดแม่มดประกอบไปด้วยเหรียญทองที่เรียกว่าเกลเลียนเหรียญเงินที่เรียกว่าซิกเกิ้ล และเหรียญทองสัมฤทธิ์ที่เรียกว่าคูนุคส์ เกลเลียนเป็นเหรียญทองที่มีค่ามากที่สุดเหรียญเงินสิบเจ็ดซิกเกิ้ลเท่ากับหนึ่งเกลเลียน และยี่สิบเก้าเหรียญทองสัมฤทธิ์คูนุคส์เป็นหนึ่งในซิกเกิ้ล

ระบบกฎหมายในโลกเวทมนตร์

กฤษฎีกาควบคุมการใช้เวทมนตร์เมื่อยังไม่บรรลุนิติภาวะ ค.ศ. 1875 ย่อหน้า ค ห้ามฟอมดที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะใช้เวทมนตร์นอกโรงเรียนฮอกวอร์ต เพราะจะเป็นการเสี่ยงให้สมาชิกชุมชนที่ไม่ใช่ผู้วิเศษ (มักเกิ้ล) สังเกตเห็น ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรงภายใต้มาตราที่ 13 ของกฎหมายปกปิดความลับแห่งสมาพันธ์ผู้ใช้เวทมนตร์คาถาทุกประเภทนานาชาติ

เทศกาลและงานเลี้ยงในโลกเวทมนตร์

งานเฉลิมฉลองการหายไปของเจ้าแห่งศาสตร์มืด เมื่อลอร์ดโวลเดอมอร์ พยายามจะฆ่าแฮร์รี่ พอตเตอร์เมื่อตอนที่เขาอายุ 1 ขวบแต่ไม่สำเร็จและโดยคาถาของตัวเองสะท้อนกลับทำให้

เหลือแต่วิญญาณนั้น ชุมชนพ่อแม่แม่ต่างร่วมกันจัดงานเลี้ยงฉลองแสดงความยินดีแก่กันและกัน ที่เจ้าแห่งศาสตร์มีดถูกทำลายและพวกเขาจะได้อยู่กันอย่างสงบสุขอีกครั้งหนึ่ง

งานเลี้ยงเปิดเทอม จะจัดขึ้นทุกปีที่โรงเรียนฮอกวอร์ตเมื่อนักเรียนทุกคนเดินทางมาถึง โรงเรียนจะต้องเข้าร่วมงานเลี้ยงเปิดเทอมก่อนเพื่อทำการคัดสรรนักเรียนใหม่และให้นักเรียนที่เข้ามาใหม่แต่ละปีได้ทำความรู้จักกัน และในงานนี้อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนก็จะประกาศกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียนให้นักเรียนที่เข้ามาใหม่ทราบด้วย

เทศกาลฮัลโลวีน จะจัดขึ้นทุกปีในโรงเรียนฮอกวอร์ตเช่นกันนักเรียนทุกคนจะได้ร่วมเลี้ยงฉลองวันฮัลโลวีนด้วยกัน มีการจัดงานเลี้ยงอย่างยิ่งใหญ่และสนุกสนาน

เทศกาลคริสต์มาส เป็นงานเลี้ยงฉลองที่จัดขึ้นทุกปีในโรงเรียนฮอกวอร์ตเช่นเดียวกัน เด็ก ๆ จะได้รับของขวัญมากมายในวันคริสต์มาสนี้

งานเลี้ยงปิดเทอม เมื่อถึงวันสิ้นสุดของปีการศึกษา นักเรียนทุกคนก็จะได้เข้าร่วมงานเลี้ยงปิดเทอมนอกจากจะมีการรับประทานอาหารร่วมกันแล้ว อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนจะยังได้ประกาศผลการศึกษานักเรียนในแต่ละปีและรางวัลบ้านดีเด่นอีกด้วย

งานเลี้ยงวันตาย เป็นงานเลี้ยงที่จัดขึ้นโดยนิทหัวเกือบขาดคล้ายกับงานเลี้ยงฉลองวันเกิดของคนปกติ ภายในงานมีเหล่าบรรดาภูติผีต่าง ๆ เข้าร่วมมากมาย

งานเลี้ยงต้อนรับการประลองเวทไตรภาคี เป็นงานเลี้ยงที่จัดขึ้นเพื่อต้อนรับนักเรียนผู้เข้าร่วมงานประลองเวทไตรภาคีจากโรงเรียนโบซ์บาดงและเดิร์มสเตรงก์

ประเพณีในโลกเวทมนตร์

ประเพณีการดื่มชาตอนบ่าย ในโลกแห่งเวทมนตร์คาถาพ่อแม่แม่แม่ดมักนิยมดื่มชาตอนบ่ายกันเป็นประจำเพื่อเป็นการนัดสังสรรค์กันระหว่างเพื่อนฝูง

ประเพณีการควล เมื่อเกิดการไม่พอใจซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลสองฝ่ายโดยส่วนใหญ่จะใช้วิธีการทำทวลกันตัวต่อตัวเพื่อความยุติธรรม เป็นการควลโดยใช้แต่ไม่กายสิทธิ์ในการเสกคาถาใส่กันเท่านั้น ไม่มีการแตะถูกตัวกัน

การประลองเวทไตรภาคี เป็นประเพณีที่ห่างหายไปจากโลกของพ่อแม่แม่คไปเกือบร้อยปีแล้วแต่ในการเรียนในชั้นปีที่ 4 ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ประเพณีนี้ก็ได้นำมาจัดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง การประลองเวทไตรภาคีเริ่มขึ้นครั้งแรกเมื่อเจ็ดร้อยปีก่อน เป็นการแข่งขันเพื่อกระชับมิตรระหว่างโรงเรียนเวทมนตร์คาถาที่ใหญ่ที่สุดในยุโรปสามแห่ง คือฮอกวอตส์ โบซ์บาดงซ์ และเดิร์มสแตรงก์ แต่ละโรงเรียนจะคัดเลือกตัวแทนมา 1 คน และตัวแทนทั้งสามจะเข้าแข่งขันในปฏิบัติการเวทมนตร์สามอย่าง แต่ละโรงเรียนจะผลัดกันเป็นเจ้าภาพจัดการประลองเวททุกห้าปี และเป็นที่ยืนยันร่วมกันว่าเป็นวิธีที่ยอดเยียมที่สุดในการเริ่มความสัมพันธ์สำหรับพ่อแม่และแม่คด้วยเยาว์จากต่างเชื้อชาติ จนกระทั่งขอลการเสียชีวิตจากการแข่งขันสูงลิ่วจนต้องระงับการประลองเวทไปในที่สุด มีความพยายามหลายครั้งในช่วงหลายร้อยปีที่ผ่านมาที่จะจัดการประลองเวทขึ้นใหม่ ไม่มีครั้งใดเลยที่จะประสบความสำเร็จ ทว่ากองความร่วมมือด้านเวทมนตร์ระหว่างประเทศและกองควบคุมดูแลเกมและกีฬาได้ตัดสินใจว่า ถึงเวลาอันสมควรแล้วที่จะพยายามกันอีกสักครั้ง พวกเขาทำงานร่วมกันตลอดฤดูร้อนเพื่อให้แน่ใจว่าครั้งนี้ไม่มีตัวแทนคนใดไม่ว่าหญิงหรือชายจะต้องเผชิญกับอันตรายถึงตาย อาจารย์ใหญ่ของโบซ์บาดงซ์และเดิร์มสแตรงก์จะเดินทางมาที่ฮอกวอตส์ในเดือนตุลาคม พร้อมกับผู้มีสิทธิเข้าคัดเลือกเป็นตัวแทนในรอบสุดท้าย และการคัดเลือกตัวแทนของสามโรงเรียนจะทำกันในวันฮัลโลวีน กรรมการผู้เป็นกลางจะตัดสินใจว่านักเรียนคนใดเหมาะสมที่จะเข้าแข่งขันชิงถ้วยไตรภาคีมากที่สุดเพื่อศักดิ์ศรีของโรงเรียน และเพื่อชิงเงินรางวัลหนึ่งพันเกิลเลียน ซึ่งจะตกเป็นของผู้ชนะการประลองครั้งนี้ อาจารย์ใหญ่ของทุกโรงเรียนที่เข้าร่วมรวมถึงกระทรวงเวทมนตร์ตกลงที่จะกำหนดอายุสำหรับผู้เข้าคัดเลือกในปีนี้ เฉพาะนักเรียนที่มีอายุตามกฎนั้นคือสิบเจ็ดปีขึ้นไปเท่านั้น จึงจะได้รับอนุญาตให้เสนอชื่อเพื่อพิจารณา

7.2 จินตนาการรองที่ประกอบเรื่องราว

จินตนาการประเภทนี้เป็นการสร้างสรรค์ภาพตัวละครต่าง ๆ ที่มีลักษณะแตกต่างไปจากมนุษย์ที่พบในชีวิตจริงของผู้ประพันธ์เพื่อสร้างความน่าสนใจ สนุกตื่นเต้นให้กับสื่อวรรณกรรม จินตนาการประเภทองค์ประกอบเรื่องนี้เป็นเสมือนกับผงชูรสที่ทำให้วรรณกรรมน่าติดตามมากขึ้น แต่ไม่ใช่องค์ประกอบสำคัญแบบจินตนาการที่พบในโครงเรื่องหลัก และไม่ได้มี

ส่วนเกี่ยวข้องกับคำเนนเรื่องของสื่อวรรณกรรม เป็นแต่เพียงสิ่งที่สร้างสีสันให้กับวรรณกรรมเท่านั้น เพราะถึงแม้จะขาดองค์ประกอบเหล่านี้ไปก็ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อโครงเรื่องของสื่อวรรณกรรม แต่การมีจินตนาการส่วนนี้จะทำให้สื่อวรรณกรรมมีความสมบูรณ์มากขึ้น จินตนาการประเภทนี้เป็นจินตนาการเกี่ยวกับตัวละคร ซึ่งแบ่งออกเป็นจินตนาการเกี่ยวกับสัตว์วิเศษและจินตนาการเกี่ยวกับภูตผีปิศาจ โดยตัวละครเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างไปจากสัตว์ที่พบในชีวิตจริง โดยมากแล้วตัวละครประเภทนี้มีที่มาจากตำนาน นิทาน และเรื่องเล่าปรัมปราต่าง ๆ ของยุโรป ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

จินตนาการเกี่ยวกับสัตว์วิเศษ

มังกร / นอร์เบิร์ต

มังกรหรือ Dragon เป็นสัตว์วิเศษที่รู้จักกันดีในตำนานและวรรณคดีต่าง ๆ มังกรเป็นสัตว์อันตรายและน่าสะพรึงกลัวสำหรับมนุษย์ จึงมักจะเป็นศัตรูตัวฉกาจของเหล่าวีรบุรุษทั้งหลาย มังกรเป็นสัตว์วิเศษที่ทุกคนรู้จักมังกรในรูปลักษณะภายนอกที่น่าเกรงขามและเป็นสัตว์บกที่ตัวใหญ่ที่สุดในโลก มังกรมีใบหน้าเล็กมีรูแคบ ๆ เพื่อใช้ในการหายใจและแลบลิ้น มังกรเป็นสัตว์อาศัยอยู่ในถ้ำ และถ้ามังกรถูกปล่อยออกจากถ้ำมันจะทะยานขึ้นสู่เวหาทันที พละกำลังของมังกรอยู่ที่หาง ดังนั้นอันตรายจากมังกรจะเกิดจากการพาดหางมากกว่าการกัด เขี้ยวมังกรไม่มีพิษเพราะมังกรจะสังหารเหยื่อโดยอาศัยอุ้งเล็บ มังกรเติบโตในบริเวณที่มีอากาศร้อนจัดตลอดปี ในภาคนี้ที่ปรากฏมังกรตัวหนึ่งที่แฮกริดเอามาเลี้ยงชื่อว่านอร์เบิร์ตเป็นมังกรพันธุ์นอเวย์หางเป็นสัน

ยูนิคอร์น

ยูนิคอร์นเป็นสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่สามารถปลุกเร้าจินตนาการของนักอ่านวรรณกรรมได้ดีเสมอด้วยภาพของม้าบินสีขาวมีเขาแหลมตรงกลางหน้าผาก ในโลกแห่งเวทมนตร์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์ อธิบายลักษณะของยูนิคอร์นไว้ว่า เป็นสัตว์ที่แสนสวยและแสนเศร้าที่เมื่อแรกเกิดขนของมันจะเป็นสีทอง พออายุได้สองปีจะกลายเป็นสีเงิน และเปลี่ยนเป็นสีขาวบริสุทธิ์เมื่อโตเต็มที่ และจะมีเขายกออกมาเมื่ออายุสี่ปี ยูนิคอร์นเป็นสัตว์ที่มีอำนาจในการบำบัดรักษา มันจึงตกเป็นเหยื่อของลอร์ดโวลเดอมอร์ผู้ชั่วร้ายที่ต้องการนำพลังวิเศษจากเลือดสีเงินของยูนิคอร์นมาใช้ในการยึดชีวิตของตนออกไป

เซินทอร์

เซินทอร์เป็นสัตว์ครึ่งคนครึ่งม้า ตั้งแต่ท่อนเอวขึ้นมาเป็นผู้ชาย แต่ท่อนล่างลงไปเป็นร่างของม้าเซินทอร์มีความสามารถทางด้านดาราศาสตร์ในการเป็นนักพยากรณ์เหตุการณ์ต่าง ๆ จากการดูดาว

ซาลาแมนเดอร์

ซาลาแมนเดอร์เป็นสัตว์เลื้อยคลานตัวเล็กที่อาศัยอยู่ในกองไฟและกินเปลวไฟเป็นอาหาร ซาลาแมนเดอร์เป็นสัตว์ที่ถูกกล่าวถึงไว้โดยอริสโตเติล นักปรัชญาชาวกรีกผู้มีชื่อเสียงว่า ซาลาแมนเดอร์เป็นสัตว์ที่สามารถคลานออกมาจากกองเพลิงได้โดยไม่เป็นอะไรเลย ภาพของซาลาแมนเดอร์จึงมักปรากฏเป็นสัตว์เลื้อยคลานรูปร่างคล้ายงูหรือจิ้งจอกอยู่กลางกองไฟ ในปัจจุบันภัตตาคารหลายแห่งในยุโรปและอเมริกาใช้ชื่อ “ซาลาแมนเดอร์” ในการเรียกอาหารจานร้อนที่เป็นเมนูเด็ดของร้าน

ม้าบินได้

เป็นมาที่ใช้ลากรถของนักเรียนจากโรงเรียนโบซ์บาดง เป็นม้าพันธุ์พาโลมิโนสีทองมีขนาดใหญ่เท่าช้างและสามารถบินขึ้นสู่ท้องฟ้าได้

ตัวนิฟเฟลอร์

ตัวนิฟเฟลอร์เป็นสัตว์ประหลาดขนปุยสีดำ มีจมูกยาว เท้าหน้าแบนเหมือนกับเสียม ตัวนิฟเฟลอร์อาศัยอยู่ตามเหมืองและขอบของที่เป็นประกายวูบวาบ ดังนั้น นิฟเฟลอร์จึงมีประโยชน์ในการใช้หาสมบัติได้

จินตนาการเกี่ยวกับภูตผีปีศาจ

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

เซอร์นิโคลัส เดอ มิมีซี พอร์พิตัน / นิกหัวเกือบขาด / ฝิประจำหอคอยกริฟฟินดอร์

นิกหัวเกือบขาด เป็นผีหรือวิญญาณที่สิงอยู่ในหอคอยกริฟฟินดอร์ คอของเขานั้นถูกฟันจนเกือบขาดจากบ่า ร่างกายของเขจะมีลักษณะเป็นควันจาง ๆ ล่องลอยไปมาอยู่ในหอคอยเป็นเพื่อนที่ติดกับเด็ก ๆ ในบ้านกริฟฟินดอร์ทุกคน ความใฝ่ฝันอันสูงสุดของเขาคือการได้เข้าร่วมสมาคมผีหัวขาด แต่ก็เป็นไปได้ไม่ได้ไม่ว่าจะพยายามสักแค่ไหน เพราะนิกยังขาดคุณสมบัติด้วยหัวของเขาเพียงแค่เกือบขาด แต่ยังไม่ขาดทำให้สมาคมผีหัวขาดปฏิเสธการเข้าร่วมของเขาเสมอมา

บารอนเลือด / ฝิประจำบ้านสลีธีริน

บารอนเลือดเป็นฝิประจำบ้านสลีธีริน มีหน้าตาคล้าย สายตาว่างเปล่าไร้ความรู้สึก ใบหน้าพอมแห้งมีแต่กระดูกโปน ๆ และที่เสื่อคลุมมีรอยเลือดสีเงินแห่งกรังเปอร์อะไปทั่ว บารอนเลือดเป็นผีที่มีความอำมหิต และเป็นศัตรูกับบรรดาผีอื่น ๆ

หลวงพี / ฝิประจำบ้านฮัฟเฟิลพัฟ

หลวงพีเป็นผีบาทหลวงประจำบ้านฮัฟเฟิลพัฟ เป็นผีที่มีความเมตตา และเป็นมิตรกับทุกคน มีจิตใจเอื้อเฟื้อแผ่คอยดูแลนักเรียนในบ้านฮัฟเฟิลพัฟ และยังไม่รังเกียจนักเรียนจากบ้านอื่น ๆ

พีฟส์

“พีฟส์” เป็นผีโพลเตอร์ไกส์ หมายถึงผีที่ไม่มีรูปร่างชัดเจนชอบสิงอยู่ตามบ้านและข้างป่าช้าของใส่ผู้คนให้ตกใจกลัว พีฟส์เป็นผีจอมกวนประจำโรงเรียนที่ชอบลอยตัวอยู่กลางอากาศ ดีหน้าอึ้ง ๆ และข่มขู่วิญญาณอื่น ๆ พีฟส์มีชีวิตอยู่เพื่อทำความวุ่นวายปั่นป่วนด้วยเสียงดังเพื่อแกล้งคน

อื่น ๆ ให้ทุกข์ทรมานเล่น คอยรังควานและกลั่นแกล้งเด็กนักเรียนทุกคนอยู่ตลอดเวลา ฟิฟส์ ไม่เชื่อฟังใครนอกจากบารอนเลือด

ก๊อบลิน

เป็นคนแคระตัวเตี้ยใบหน้าหงิกงอจมูกงุ้ม มีหูยาวแหลม มีหนวดเครา นิ้วมือและนิ้วเท้ายาวกว่าคนปกติ ก๊อบลินเป็นพวกที่มีความฉลาดเข้มงวด และละเอียดถี่ถ้วน ทำหน้าที่ในการดูแลจัดการและควบคุมธนาคารกริงกอตส์ ซึ่งเป็นธนาคารในโลกของพ่อมดแม่มด

โทรลล์

โทรลล์เป็นยักษ์ภูเขาลำตัวใหญ่โตเหมือนหินก้อนมหึมา และมีหัวเล็ก ๆ ล้วนแหลมติดอยู่ข้างบนเหมือนลูกมะพร้าว ผิวหนังสีเทาคล้ายศิลาหินแกรนิต ขาสั้นหนาเหมือนลำต้นของต้นไม้ และมีเท้าแบนแหลมเหมือนเขาสัตว์ กลิ่นตัวเหม็นคุ้ง ถือตะบองไม้อันใหญ่เป็นอาวุธ

ดีอบบี้ / เอลฟ์ประจำบ้าน

ดีอบบี้ เป็นเอลฟ์ประจำบ้านเป็นสัตว์ประหลาดตัวเล็ก ๆ มีหูใหญ่คล้ายหูค้างคาวและมีตาสีเขียวโปนขนาดเท่าลูกเทนนิส แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสกปรกคล้ายปลอกหมอนที่เจาะรูเพื่อให้แขนขาโผล่ออกมา เป็นคนรับใช้เก่าแก่หรือทาสของครอบครัวพ่อมดแม่มด คอยดูแลรับใช้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เอลฟ์จะเป็นข้าทาสของพ่อมดแม่มดผู้เป็นเจ้านายตลอดไปจนกว่าเจ้านายจะตายหรือจนกว่าจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการที่เจ้านายต้องให้เสื้อผ้าแก่มัน เอลฟ์ประจำบ้านจะมีทมนตร์ของตัวเอง แต่ปกติจะใช้ไม่ได้ถ้าไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้านาย และมีความจงรักภักดีต่อเจ้านายของตนเป็นที่สุด เก็บความลับของเจ้านายและรักษาเกียรติของครอบครัวเจ้านาย โดยจะไม่พูดถึงนายในทางไม่ดีเป็นอันขาด หากเผลอพูดจาไม่ดีหรือทำอะไรไม่ดีต่อครอบครัวเจ้านายดีอบบี้ก็มักจะทำโทษตัวเองด้วยวิธีต่าง ๆ เช่นเอาหัวโขกพื้น เอาเตารีดรีดมือ เอาเตาอบหนีบหัว เป็นต้น ในภาคนี้ดีอบบี้ซึ่งเป็นเอลฟ์ประจำบ้านของครอบครัวมัลฟรอยหลบหนีมาเตือนภัยแฮร์รี่ พอตเตอร์ด้วยความชื่นชมในชื่อเสียงของแฮร์รี่ พอตเตอร์ และไม่ยอมให้แฮร์รี่มีอันตรายหากกลับไปโรงเรียนฮอกวอตส์อีก เพราะมีการวางแผนจะทำร้ายแฮร์รี่จากครอบครัวมัลฟรอย

เมอร์เทิลจอมคร่ำครวญ / ผีประจำห้องน้ำนักเรียนหญิง

เมอร์เทิลเป็นนักเรียนหญิงคนหนึ่งของโรงเรียนฮอกวอร์ตและถูกงูยักษ์บาซิลิสก์ฆ่าตาย วิญญาณของเมอร์เทิลจึงสิงอยู่ในห้องน้ำเด็กผู้หญิงที่ชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นทางเข้าไปสู่ห้องแห่งความลับ เมอร์เทิลชอบร้องไห้คร่ำครวญ โหยหวนอยู่ในห้องน้ำเป็นประจำ

พิทซ์

ตัวพิทซ์เป็นสัตว์ประหลาดสูงประมาณแปดนิ้วและมีผิวสีน้ำเงินสด ใบหน้าแหลมเสี้ยว และเสียงสูงแหลมชอบก่อความวุ่นวายและกลั่นแกล้งผู้คน เคลื่อนไหวรวดเร็วเหมือนจรวด และชอบทำลายข้าวของ

โนม

โนมเป็นสัตว์ประหลาดรูปร่างคล้ายชายชราตัวเล็กผิวน้ำเงินหยาบคาย หัวใหญ่ล้าน ตะปุ่มตะป่ำเหมือนหัวมันฝรั่ง ชอบทำโพรงและอาศัยอยู่ใต้ดินในสวนตามบ้านของพ่อมดแม่มด

เร็ดเค็พส์

เร็ดเค็พส์เป็นอมมนุษย์ประหลาดขนาดเล็กคล้ายปีศาจก๊อบลิน พวกมันชอบชุมนุมซ่อนอยู่ทุกที่ที่เคยเกิดการนองเลือด เช่น คุกใต้ถุนปราสาท และตามหลุมในสมรภูมิร้าง เพื่อคอยหลอกหลอนคนที่หลงทางเข้ามา

คัปเป่า

คัปเป่าเป็นผีน่าน่าขนลุกขนพองที่ดูเหมือนลิงมีเกล็ด มือของมันที่เป็นพังศึคคอยยื่นออกมาบีบคอคนที่ไม่รู้ไอโหนดที่ล่องล้าเข้าไปในสระของพวกมัน

กรินดีโลว์

กรินดีโลว์ เป็นสัตว์ประหลาดตัวสีเขียว มีเขาแหลมเล็กบนหัว เป็นผีน้ำอีกชนิดหนึ่ง ชอบซ่อนตัวอยู่ตามกองสาหร่าย และจะโผล่มาทำร้ายผู้คนเมื่อยามเปลว

อิงกีฟังก์

อิงกีฟังก์เป็นสัตว์ประหลาดตัวเล็ก มีขาข้างเดียว ร่างกายของมันดูเหมือนทำมาจากกลุ่มหมอกควัน มันดูอ่อนแอ ไร้เรี่ยวแรงเกินกว่าจะเป็นอันตราย แต่พวกมันมีความชั่วร้ายแฝงอยู่ชอบล่อเหยื่อเข้าไปในป่าและทำร้ายกัดกิน

บ็อกการ์ด

บ็อกการ์ดเป็นปีศาจที่ชอบอาศัยอยู่ในที่มืดและปิดมิดชิด สามารถเปลี่ยนร่างเป็นสิ่งที่ผู้พบเห็นหวาดกลัวที่สุดในชีวิตได้

วิงกี เอลฟ์ประจำบ้าน

วิงกีเป็นเอลฟ์ประจำบ้านอีกตัวหนึ่งแต่เป็นเพศหญิง เป็นเอลฟ์ประจำบ้านของกระดูกเคร้าย มีความคิดเห็นที่ขัดกับค็อบบี้ที่ต้องการเป็นอิสระ แต่วิงกีจะยึดมั่นกับความเป็นทาสของเธอเสมอ เธอรู้ว่าการเป็นเอลฟ์ที่ดีควรทำอย่างไร ต้องรับใช้เจ้านายอย่างซื่อสัตย์ ไม่รับค่าจ้าง และไม่แสวงหาอิสรภาพ

วีล่า

วีล่าเป็นปีศาจหญิงสาวที่มีความงดงามมากผิวของพวกเธอผุดผ่องราวกับแสงจันทร์ มีผมสีทองสุกสว่างขาวสลวย วีล่าเป็นหญิงสาวที่มีเสน่ห์มัดใจชายให้หลงใหลได้

เลปोकอน

เป็นชาวฟ้าตามความเชื่อของชาวไอริช มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับเอลฟ์และก๊อบลิน มักสวมชุดสีเขียว มีหน้าที่ทำรองเท้าให้ชาวฟ้าอื่น ๆ

7.3 จินตนาการเฉพาะของแต่ละภาค

เป็นจินตนาการที่ผู้ประพันธ์สร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนความน่าติดตามของเรื่องราวในแต่ละภาค จินตนาการเฉพาะของแต่ละภาคจะมีความสำคัญกับสื่อวรรณกรรมแต่ละตอนเท่านั้น ซึ่งเมื่อเรื่องราวแต่ละภาคสิ้นสุดลง จินตนาการเหล่านี้ก็จะหมดความสำคัญไปด้วย จินตนาการเฉพาะมักจะมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโครงเรื่องเฉพาะของแต่ละภาค ซึ่งผู้วิจัยจำแนกได้ ดังนี้

จินตนาการเฉพาะของแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์

ปุกปุย / สุนัขสามหัว

ปุกปุยเป็นสุนัขของแฮกริด ทำหน้าที่เฝ้าศิลาอาถรรพ์ของคัมเบิลดอร์ที่ฮอกวอตส์ ปุกปุยเป็นสุนัขปีศาจตัวใหญ่มีหูมา สูงจรดเข่าคน มีหัวสามหัว ตาทั้งสามคู่กลิ้งกลอกไปมา เหมือนตาสุนัขบ้า จมูกทั้งสามพะยิบพะยิบสุดลมหายใจเสียงดังพืดพาด ปากทั้งสามอ้ากว้างมีน้ำลายเหนียวยืดไหลเป็นสายจากเขี้ยวสีเหลือง ๆ แฮกริดได้ปุกปุยมาจากพ่อค้าชาวกรีกซึ่งเขาพบที่ร้านเหล้า สิ่งเดียวที่จะทำให้สุนัขสามหัวเซื่องลงได้ก็คือเสียงดนตรี

จินตนาการเฉพาะของแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ

นกฟีนิกซ์ / ฟอกส์

ฟอกส์เป็นนกวิเศษที่มีชีวิตเป็นอมตะที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อของ “นกฟีนิกซ์” ฟอกส์ปรากฏในเรื่องในฐานะนกฟีนิกซ์ของคัมเบิลดอร์ นกฟีนิกซ์เป็นนกวิเศษที่มีชีวิตยืนนานหลายร้อยปี นกฟีนิกซ์มีสีแดงปนทอง นกฟีนิกซ์ปรากฏในตำนานอียิปต์โบราณในนามของเบนุซึ่งเป็นตัวแทนการผ่านพ้นแห่งกาลเวลาและกลายเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอมตะคือเป็นนกที่สามารถเผาตัวเองเป็นเถ้าถ่านเมื่อถึงที่สุดอายุขัยและเกิดใหม่จากขี้เถ้าร่างของตนเอง น้ำตาของนกฟีนิกซ์มีอำนาจในการสมานบาดแผล และสามารถแบกรับน้ำหนักได้หลายพันกิโล ฟอกส์เป็นนกฟีนิกซ์ที่มีบทบาทมากในภาคนี้เพราะเป็นผู้ช่วยที่สำคัญของแฮร์รี่ พอตเตอร์ในการต่อสู้กับบงกซ์บาซิลิสก์

อาราก็อก

อาราก็อกเป็นแมงมุมยักษ์ที่แฮกริดแอบเลี้ยงเอาไว้ อาราก็อกมีรูปร่างขนาดมหึมา เลื้อยวฉลาด และมีพรสวรรค์ในการพูด อาราก็อกเคยถูกเข้าใจผิดว่าเป็นอสูรกายในห้องแห่งความลับและฆ่านักเรียนหญิงตาย จนทำให้แฮกริดต้องพาอาราก็อกหนีออกจากปราสาทไปอาศัยอยู่ในป่าต้องห้ามแทน แมงมุมยักษ์อาราก็อกเป็นศัตรูกับบงกซ์บาซิลิสก์ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของลอร์ดโวลเดอมอร์

บาซิลิสก์

ในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ บาซิลิสก์จัดอยู่ในกลุ่มสัตว์ร้ายและน่ากลัวที่สุด บาซิลิสก์ไม่เพียงแต่เป็นบงกซ์เท่านั้น แต่ยังเป็นราชาแห่งงูในตำนานมาหลายร้อยปีแล้ว ในตำนานกรีกกล่าวว่า บาซิลิสก์เป็นลูกของพ่อไก่หรือแม่ไก่ซึ่งผสมพันธุ์กับงูหรือคางคก ภาพของบาซิลิสก์จะถูกวาดเป็นรูปงูมีมงกุฎหรือหงอนบนศรีษะ บาซิลิสก์สามารถแพร่พิษได้โดยการมองและทำให้เหยื่อของมันกลายเป็นหิน การปราบบาซิลิสก์ต้องใช้เสียงไก่ขันซึ่งจะมีผลทำให้มันถึงตายทันที โดยในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ บาซิลิสก์เป็นสัตว์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของลอร์ดโวลเดอมอร์ซึ่งมาหลบอยู่ในห้องแห่งความลับที่โรงเรียนฮอกวอร์ต บาซิลิสก์เกือบจะฆ่าแฮร์รี่ พอตเตอร์และเพื่อน ๆ อื่นหลายคน แต่ได้ฟอกส์ นกฟีนิกซ์ซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของอัลบัส คัมเบิลดอร์ช่วยชีวิตพวกเขาไว้โดยการจิก

นัยน์ตาของบาซิลิสก์จับบอดสนิททั้งสองข้าง การวางโครงเรื่องให้หนักพีนิคซ์มาช่วยแฮร์รี่ไว้เป็นการเหมาะสมเพราะตามตำนานแล้ว เพราะนกและไก่อมันเป็นศัตรูของงูเสมอ

จินตนาการเฉพาะของแฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน

ฮิปโปกริฟ / บัคบิค

ฮิปโปกริฟเป็นสัตว์ประเภทครึ่งนกครึ่งม้า โดยส่วนหัวและขาหน้าของมันมีลักษณะเป็นนกอินทรีคล้ายกับตัวกริฟฟิน แต่ลำตัวของมันจะเป็นม้า ฮิปโปกริฟเป็นสัตว์ที่เกิดจากจินตนาการของนักประพันธ์ชาวโรมันว่าเป็นเป็นการผสมพันธุ์ระหว่างตัวกริฟฟินกับม้า โดยฮิปโปกริฟที่มีบทบาทในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์คือบัคบิคซึ่งเป็นสัตว์เลี้ยงของแฮกริด

ผู้คุมวิญญาณ

ผู้คุมวิญญาณคือผู้คุมนักโทษที่คุกอัชคาบัน สวมเสื้อคลุมมีหมวกสีดำสนิท ผิวหนังเป็นสีเทาคล้ายน้ำมันและตักสะเก็ดเหมือนซากศพที่แช่น้ำอยู่นานจนเน่าเปื่อย ผู้คุมวิญญาณเป็นสิ่งมีชีวิตที่ดำทรมานที่สุดเท่าที่มีอยู่ในโลก มันแพร่พันธุ์ได้ในที่ที่มีดที่สุด โสโครกที่สุด มันรุ่งโรจน์อยู่ได้ท่ามกลางความเน่าเปื่อยและความสิ้นหวัง พวกมันดูดกลืนความสงบ ความหวัง และความสุขออกไปจากอากาศรอบ ๆ ตัว ถ้าใครเข้าใกล้พวกผู้คุมวิญญาณมากเกินไป ความรู้สึกดี ๆ ทุกอย่าง ความทรงจำแสนสุขทั้งหลายจะถูกดูดออกไปจากตัวคนนั้น จนทำให้กลายเป็นพวกไร้วิญญาณและชั่วร้ายชีวิตจะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลยนอกจากประสบการณ์อันเลวร้ายที่สุดในชีวิต

มนุษย์หมาป่า

มนุษย์หมาป่าตอนกลางวันจะเป็นคนปกติทั่วไป แต่เมื่อถึงเวลากลางคืนในคืนที่มีพระจันทร์เต็มดวงพวกมันจะกลายร่างเป็นมนุษย์หมาป่าที่โหดร้ายและน่ากลัว สามารถฆ่าคนได้ แม้ว่าคนคนนั้นจะเป็นคนที่มันรักเพราะตอนที่แปลงร่างแล้วนั้นจะไม่มีความรู้สึกนึกคิดใด ๆ เหลืออยู่ เมื่อกลับร่างมาเป็นคนก็จะจำไม่ได้ว่าได้ทำอะไรไปบ้าง

จินตนาการเฉพาะของแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนี

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

ชาวเงือก

ชาวเงือกมีผิวสีอมเทาและผมยาวสีเขียวเข้มมรกตรุงรุง ตาของมันเป็นสีเหลืองเช่นเดียวกับกับพินทัก ๆ พวกมันมีเชือกเส้นหนาร้อยก่อนหินห้อยไว้รอบคอ ส่วนหางสีเงินทรงพลังโบกไปมาในน้ำ ภาษาที่ชาวเงือกใช้สื่อสารกันก็คือเสียงโหยหวานบาดหูซึ่งไม่มีใครเข้าใจได้นอกจากคนคนนั้นจะรู้ภาษาเงือก หรือต้องฟังภาษาเงือกในน้ำจึงจะเข้าใจ

สกู๊ตปะทุไฟ

สกู๊ตมีลักษณะเหมือนกุ้งไม่มีเปลือกที่มีรูปร่างบิดเบี้ยวสีเขียวซีดน่าเกลียดและดูเป็นเมือก ขาของมันยื่นออกมาตรงตำแหน่งของลำตัวที่พิลึกพิลั่นและมองไม่เห็นว่ามีหัวอยู่ตรงไหน สกู๊ตมีกลิ่นเหม็นเหมือนปลาเน่าและสามารถปะทุไฟออกมาตรงปลายได้

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นจินตนาการที่ผู้ประพันธ์ได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้เรื่องราวหรือเนื้อหาของวรรณกรรมมีความน่าสนใจขึ้น ด้วยสิ่งที่คุณประพันธ์นำมาเสนอนั้นล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ผู้อ่านไม่เคยได้พบเจอในชีวิตประจำวันองค์ประกอบด้านจินตนาการจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เรื่องราวของวรรณกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น

สำหรับวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ทั้ง 4 ภาคนี้ล้วนแล้วแต่มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ครบถ้วนตามคุณลักษณะของสื่อวรรณกรรมในส่วนของโครงเรื่องวรรณกรรมเรื่องนี้ทั้ง 4 ภาคจะใช้การวางโครงเรื่องแบบเดิมอยู่เสมอ เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเริ่มขึ้นเมื่อวันเปิดเทอมของโรงเรียนฮอกวอร์ตมาถึง แฮร์รี่ พอตเตอร์ต้องเดินทางกลับไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนในแต่ละชั้นปี และจะต้องพบกับเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปริศนาและปัญหาให้ต้องแก้ไขจนกระทั่งถึงจุดวิกฤตของเรื่องซึ่งความจริงทั้งหมดถูกเปิดเผยและแฮร์รี่ ก็ต้องต่อสู้กับสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้โดยได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนทั้ง 2 คน คือรอนและ เฮอร์ไมโอนี่ จนกระทั่งสุดท้ายแฮร์รี่ก็เป็นผู้ชนะมาได้อย่างสะบักสะบอมทุกครั้ง แล้ววันปิดเทอมก็มาถึง แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็เดินทางกลับไปอยู่กับครอบครัวเดอร์สลีย์ เพื่อรอคอยการกลับมาเรียนที่โรงเรียนฮอกวอร์ตอีกในวันเปิดเทอมของปีการศึกษาต่อไป ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะเป็นเหมือนกันในทุกภาคเหตุการณ์ต่าง ๆ มักจะเกิดขึ้นและเป็นไปในช่วงเวลาเดียวกันเสมอ

ในส่วนของตัวละครที่พบใน 2 ภาคแรกแฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์และแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับนั้นเป็นตัวละครที่มีลักษณะไม่ซับซ้อน (Flat or Simple Character) เนื่องจากการเรียนรู้ตัวละครจากสองภาคแรกนี้เป็นการเรียนรู้บุคคลด้วยสายตาของเด็กอายุ 11 – 12 ปี ซึ่งยังไม่มีประสบการณ์ซับซ้อนเกี่ยวกับการมองโลก การอธิบายตัวละครจะแสดงออกถึงลักษณะหน้าตาและนิสัยอย่างตรงไปตรงมา ตัวละครที่พบในสองภาคแรกนี้จะมีบุคลิกลักษณะเพียงอย่างเดียวหรือสองอย่างเท่านั้น ตัวละครประเภทนี้สะท้อนให้เห็นบุคลิกเพียงส่วนเดียวจากหลากหลายลักษณะที่เป็นจริงของมนุษย์ ตัวละครเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของความคิดหรือคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เขาเราสามารถรู้จักตัวละครเหล่านี้ได้อย่างง่ายดายโดยไม่ต้องใช้ความพยายามในการสังเกตหรือทำความเข้าใจเพราะตัวละครแสดงลักษณะที่ได้รับรู้กันอยู่ทั่วไปอย่างตรงไปตรงมาแล้ว ตัวละครฝ่ายดีก็จะแสดงแต่ลักษณะนิสัยที่ดี มีคุณธรรม ส่วนตัวละครฝ่ายร้ายก็จะแสดงลักษณะนิสัยที่ตรงกันข้ามกับฝ่ายดี ตัวละครประเภทนี้ขาดความเหมือนมนุษย์ในความเป็นจริงซึ่งมีความหลากหลายและซับซ้อนอยู่ในตัวเอง ตัวละครเหล่านี้ไม่สามารถสร้างความประหลาดใจใด ๆ แก่ผู้อ่านได้ เพราะจะปรากฏในเรื่องด้วยลักษณะนิสัยอย่างเดิมตลอดเวลา

ส่วนตัวละครที่พบในสองภาคหลัง คือ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับนักโทษแห่งอัชคาบัน และแฮร์รี่ พอตเตอร์กับถ้วยอัคนีนั้นเป็นตัวละครที่แตกต่างไปจากสองภาคแรก ตัวละครในสองภาคหลังของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นตัวละครที่มีลักษณะซับซ้อน (Round or Complex Character) ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาจากหลาย ๆ แง่มุมของชีวิต ตัวละครตัวหนึ่งจะมีบุคลิกลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปตามเวลา โอกาส และสถานที่ ความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติ และปฏิกิริยาของตัวละครจะแปรเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและสิ่งกระตุ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเติบโตไปตามวัยของเด็กอายุ 13 – 14 ปีของแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่สามารถรู้จักและเรียนรู้บุคคลอื่น ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของตัวเองได้ในทุกแง่มุมของชีวิต ตัวละครที่พบในสองภาคหลังนี้สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวเองไปได้ตามสภาพแวดล้อมของสังคมและความกดดันหรือแรงจูงใจต่าง ๆ ตัวละครมีลักษณะซับซ้อนคล้ายมนุษย์ในสังคมจริงและมักปรากฏในเรื่องด้วยลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิมหรือค่อย ๆ เผยลักษณะที่ต่างไปจากเดิมออกมา ตัวละครเหล่านี้มักสร้างความประหลาดใจอันไม่คาดฝันให้กับผู้อ่านได้

การทำความรู้จักกับตัวละครก็เหมือนกันกับการทำความรู้จักมนุษย์ในชีวิตจริง ในวรรณกรรมเราสามารถเรียนรู้ตัวละครได้จากภาษาที่นักประพันธ์ใช้เป็นสื่อเพื่อแสดงความหมาย

ต่าง ๆ ภาษาที่นักประพันธ์ใช้ในการสื่อสารเกี่ยวกับตัวละครจะถ่ายทอดลักษณะของตัวละครออกมาทั้งลักษณะรูปร่างหน้าตาภายนอกและบุคลิกภาพภายในอย่างนิสัย ทัศนคติ หรือคุณธรรมบางอย่างที่ตัวละครยึดถือออกมา ทำให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ความรู้สึกภายในและการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางประสบการณ์ของตัวละครได้

สี่วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทั้ง 4 ภาคนี้เกิดจากการสร้างสรรค์ของนักประพันธ์ ชื่อ เจ.เค. โรว์ลิง ซึ่งได้จินตนาการโลกของแฮร์รี่ พอตเตอร์ไว้ราวกับเป็นโลกที่มีอยู่จริง บรรดาตัวละครต่าง ๆ ที่ถูกนำมาร้อยเรียงอย่างมีชีวิตชีวาส่วนหนึ่งเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเองและอีกส่วนหนึ่งเป็นการนำเอามาจากตำนานปรัมปรา เทพนิยาย ประวัติศาสตร์ และงานวรรณกรรมอื่น ๆ ทั่วโลก การตั้งชื่อให้กับตัวละครเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากในการประพันธ์ของ เจ.เค. โรว์ลิง ชื่อตัวละครหลายชื่อในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นชื่อที่มาจากภาษาต่าง ๆ บางชื่ออ้างอิงมาจากชื่อบุคคลในประวัติศาสตร์ ตำนาน และเทพนิยาย เช่น ซัลลาซาร์ สลิธีริน พ่อมดผู้ก่อตั้งโรงเรียนฮอกวอร์ตและบ้านสลิธีรินซึ่งเป็นบ้านของพ่อมดฝ่ายมืด นำมาจากชื่อของจอมเผด็จการแห่งโปรตุเกสที่ชื่อ แอนโทนีโอ เดอ โอลิเวียรา ซัลลาซาร์ ซึ่งมีชีวิตอยู่ระหว่างปีค.ศ. 1932 – 1968 , เฮอร์ไมโอนี่ เพื่อนสนิทของแฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นชื่อของเทพีแห่งสติปัญญาของกรีก หรือชื่อ รัมส ลูปิน ซึ่งเป็นอาจารย์สอนวิชาการป้องกันตัวจากศาสตร์มืดให้กับแฮร์รี่ พอตเตอร์ในชั้นปีที่ 3 และเป็นมนุษย์หมาป่า เป็นชื่อที่มาจากตำนานการสร้างกรุงโรมที่กล่าวถึงเด็กกำพร้าสองคนที่หมาป่านำมาเลี้ยงไว้ชื่อโรมิวรุสและรัมส ส่วนคำว่า “ลูปิน” มาจากภาษาละติน “Lupus” ที่แปลว่า หมาป่า เป็นต้น ชื่อตัวละครบางชื่อเป็นชื่อที่มาจากชื่อสถานที่ในประเทศต่าง ๆ เช่น ตระกูลเดอร์สลีย์ ชื่อตระกูลของญาติที่แฮร์รี่ พอตเตอร์อาศัยอยู่ด้วย เป็นชื่อเมืองเดอร์สลีย์ (Dursley) เมืองเกิดของเจ.เค. โรว์ลิงเอง หรือชื่อศาสตราจารย์เซเวอรัส สเนป อาจารย์สอนวิชาการปรุงยา สเนป (Snape) เป็นชื่อของหมู่บ้านแห่งหนึ่งในประเทศอังกฤษ

ในส่วนของฉากหรือสถานที่นั้นก็เป็นอย่างที่กล่าวมาแล้วว่า มักเป็นสถานที่ที่อยู่ในโลกของเวทมนตร์ที่ถูกจินตนาการขึ้นมาโดยผู้ประพันธ์ ฉากส่วนใหญ่จึงเป็นสถานที่ที่ไม่มีอยู่จริง แต่การบรรยายถึงฉากต่าง ๆ ที่อยู่ในโลกของเวทมนตร์ค่านั้นก็เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นว่ามียุทธศาสตร์เป็นอย่างไร การได้อ่านวรรณกรรมเรื่องนี้แล้วจินตนาการไปตามคำบรรยายของผู้ประพันธ์ถึงสถานที่ต่าง ๆ ในโลกเวทมนตร์นั้นนับเป็นความสุขอันสุดพิเศษของผู้อ่าน เพราะสถานที่ต่าง ๆ เหล่านั้นผู้อ่านไม่เคยได้พบเห็นหรือเคยได้รับรู้มาก่อนเลยว่ามันมีอยู่จริง เมื่อมีผู้ใดผู้หนึ่งมาเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองไม่เคยพบเห็นก็มักจะให้ความสนใจเป็นพิเศษ

สำหรับฉากโดยส่วนใหญ่ของวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ ทั้ง 4 ภาคนี้มักเป็นฉากหรือสถานที่ที่อยู่ภายในปราสาทฮอกวอร์ตเสียส่วนมากเนื่องจากเหตุการณ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นที่นี่ อีกทั้งผู้ประพันธ์ยังได้บรรยายไว้ว่าปราสาทฮอกวอร์ตนั้นมีความใหญ่โต กว้างขวาง และมีส่วนที่ลึกลับแฝงอยู่อีกมาก จึงทำให้ผู้ประพันธ์สามารถเพิ่มฉากต่าง ๆ ที่อยู่ภายในปราสาทฮอกวอร์ตได้อย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับกับเหตุการณ์ที่กำลังดำเนินไป ส่วนฉากที่อยู่ภายนอกปราสาทนั้นก็พอจะมีให้เห็นอยู่บ้างในภาคที่ 3 และ 4 ผู้ประพันธ์เริ่มขยายวงกว้างของการบรรยายเกี่ยวกับฉากให้เพิ่มมากขึ้นด้วยการบรรยายถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นภายนอกปราสาทบ้างเพื่อไม่ให้ผู้อ่านได้รับอะไรที่ซ้ำซากเกินไป และเพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศในวรรณกรรมให้ดูน่าสนใจและน่าติดตามมากขึ้น

ในส่วนของแก่นเรื่องและสัญลักษณ์นั้น จากการศึกษาจะสังเกตได้ว่าผู้ประพันธ์มักจะสอดแทรกแนวคิดหลักตลอดจนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อความหมายของเรื่องเอาไว้ในเหตุการณ์ต่าง ๆ มากมายซึ่งต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังจึงจะสามารถรับรู้ถึงแก่นเรื่องและสัญลักษณ์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อมาถึงได้ เพราะผู้ประพันธ์ไม่ได้บอกเอาไว้โดยตรงในเรื่องแต่ใช้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องเป็นการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ นั่นเอง

และที่สำคัญที่สุดคือองค์ประกอบในส่วนของจินตนาการที่แสดงออกมาในรูปของวิถีชีวิตในโลกเวทมนตร์คาถา ที่ทำให้วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นที่น่าติดตามและทำให้มียอดขายสูงสุดทั่วโลก และได้ชื่อว่าเป็นวรรณกรรมที่ช่วยในการเสริมสร้างทักษะการอ่านให้กับเด็ก ๆ ได้ดี เพราะเรื่องราวในจินตนาการและโลกแห่งเวทมนตร์คาถาของพ่อมดแม่มดนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ได้มีอยู่จริงในสังคม ผู้อ่านจึงไม่ค่อยได้สัมผัสหรือรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยตัวเองมากนักจึงทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นเมื่อผู้ประพันธ์นำมาเล่าให้ฟังในรูปแบบของสื่อวรรณกรรม เรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตในโลกเวทมนตร์จึงเป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการในเบื้องลึกแห่งจิตใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผู้รับสาร

ส่วนที่สองผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ผู้รับสารโดยการศึกษาจากชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่จัดตั้งขึ้นมาโดยบริษัทนานมี บุ๊คส์ จำกัด ที่มีอายุระหว่าง 15 – 25 ปี และเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชมรมมาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In – Depth Interview) เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และ การปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์จากชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

1. ชื่อ – นามสกุล

อังคณา ศรีคำแหง (เจน)

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศหญิง อายุ 15 ปี ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับครอบครัวซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ และน้องสาวอีก 1 คน

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ

เจนรู้จัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรมในร้านหนังสือ โดยปกติเป็นคนชอบอ่านหนังสืออยู่แล้ว เลือกรับแฮร์รี่ พอตเตอร์ เพราะรู้สึกสนุก ชอบความเป็นจินตนาการ

รายละเอียดการเข้าชมรม

เกี่ยวกับพ่อแม่แม่และการใช้เวทมนตร์คาถา เข้าร่วมชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 3 ปีแล้ว ถือเป็นสมาชิกรุ่นแรกของชมรม โดยรู้จักชมรมจากป้ายประกาศร้านนายอินทร์ (ในเครืออนามิ บุ๊คส์) มีการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมอย่างต่อเนื่อง โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือแฮร์รี่รอบปฐมทัศน์ทุกภาคและเข้าร่วมกิจกรรมที่นานมีจัดขึ้นในงานสัปดาห์หนังสือด้วย อีกทั้งยังเป็นทีรู้จักของสมาชิกในชมรมเป็นอย่างดี มีการติดต่อสื่อสารกับเพื่อนในชมรมอย่างต่อเนื่องโดยทางโทรศัพท์ และโปรแกรม MSN ส่วนประเด็นที่พูดคุยกับเพื่อสมาชิกไม่ได้จำกัดอยู่แต่กับเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์เท่านั้นยังคุยเรื่องอื่น เช่น เรื่องทั่วไป คารานักร้อง การ์ตูน ด้วย นอกเหนือจากการรับสื่อวรรณกรรมยังมีการสะสม Model Handbill และชมภาพยนตร์แฮร์รี่ พอตเตอร์ทุกภาคด้วย

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ชอบตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนเล่นควิดดิช เลยเลือกแต่งตัวเป็นแฮร์รี่ในชุดควิดดิชเลียนแบบ Model ที่มีอยู่ โดยให้คุณแม่ที่บ้านเป็นคนตัดชุดให้

2. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

สุเมธ ธรรมวุฒิกร (เมธ)

เพศชาย อายุ 19 ปี จบการศึกษาชั้นปวส.และช่วยกิจการส่วนตัวของที่บ้านอยู่ อาศัยอยู่กับครอบครัวเป็นลักษณะครอบครัวใหญ่ อยู่รวมกันหลาย ๆ คน มีน้องชายแท้ ๆ แค่คนเดียว แต่มางานกับน้องชายและลูกพี่ลูกน้องอีกหลายคน รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรมโดยขอมิน้องที่บ้านอ่าน ที่เลือกอ่านเพราะเห็นว่าน้อง ๆ ที่บ้านอ่านกันเลยอยากรู้ว่าสนุกอย่างไร พออ่านแล้วรู้สึกว่ามันสนุกเลยติดใจ และติดตามอ่านภาคต่อ ๆ ไป

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ

รายละเอียดการเข้าชมรม

รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จากป้ายประกาศกิจกรรมเปิดตัวหนังสือในร้านนายอินทร์ เลยสนใจที่จะพาน้อง ๆ มาร่วมกิจกรรมด้วย มาร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ทุกภาค เพราะอยากจะได้อ่านแฮร์รี่ภาคใหม่เป็นคนแรก ไม่ได้เตรียมตัวมาร่วมกิจกรรมแฟนซีเป็นพิเศษแต่เลือกแต่งตัวเลียนแบบแฮร์รี่ พอตเตอร์โดยการเขียนรูปสายฟ้าที่หน้าผากเพราะเป็นบริการที่มีอยู่ในงาน แต่โดยส่วนตัวก็ชอบตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์ด้วย นอกจากสื่อวรรณกรรมแล้วยังได้ไปชมภาพยนตร์ด้วย

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

3. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เกียรติกร เทียมมณีรัตน์

เพศชาย อายุ 16 ปี ศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรปราการ อาศัยอยู่กับครอบครัวของพี่ชายที่สมุทรปราการ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์จากสื่อวรรณกรรมเป็นครั้งแรกจากร้านหนังสือ เลือกอ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์เพราะสนุก ชอบในจินตนาการ คิดว่าคนไทยคง

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ

แต่งหนังสือไม่ได้สนุกเท่านี้ รออ่านหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์ทุกภาค นอกเหนือจากภาคศิลาอาถรรพ์ ซึ่งเป็นภาคแรกแล้ว ต้องซื้อหนังสือในวันเปิดตัว รอบปฐมทัศน์ทุกครั้ง เพราะอยากจะได้อ่านเร็ว ๆ รู้จักชมรมจากทางร้านหนังสือ มาเข้าร่วมชมรม เพราะรู้ว่ามีการจัดกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ จึงตั้งใจจะมาซื้อแฮร์รี่ภาคใหม่ อยากจะได้อ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์ฉบับแปลเร็ว ๆ เคยลองอ่านภาคภาษาอังกฤษแล้วแต่ไม่ค่อยเข้าใจ มาร่วมชมรมกับเพื่อน ๆ ที่ชอบแฮร์รี่ พอตเตอร์ เหมือนกันและตั้งใจชวนกันมาซื้อหนังสือภาคใหม่

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซี เพราะตั้งใจมางานเพื่อซื้อหนังสือภาคใหม่ แต่มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดไว้ภายในงาน เช่น เข้าถ้าแขวงกต เข้าชั้นเรียนวิชาปรุงยา และทานอาหารเครื่องดื่มภายในงาน (จากการสังเกต) คิดว่ากิจกรรมที่จัดในงานสนุกดี ได้บรรยากาศของแฮร์รี่ พอตเตอร์

4. ชื่อ - นามสกุล

ฉนพ สัจฉลักษณ์ (นพ)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศชาย อายุ 22 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย อยู่หอพักกับเพื่อนเพราะบ้านกับมหาวิทยาลัยไกลกัน รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม เพราะเพื่อนร่วมห้องอ่านแล้วบอกว่าสนุก เลยแนะนำให้อ่าน พออ่านดูรู้สึกว่าคุณดี (เวียนหนังสือกันอ่านทั้งกลุ่ม)

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ

รายละเอียดการเข้าชมรม

เข้าร่วมชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกในงานเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ของแฮร์รี่ พอตเตอร์กับห้องแห่งความลับ (ภาค 2) ที่มาร่วมชมรม

- เพราะเพื่อนในกลุ่มชวนกันมาและอยากมาซื้อแฮร์รี่ พอตเตอร์ฉบับแปลภาคใหม่ที่เพิ่งออกวางตลาด ไม่ได้รู้จักหรือสนิทกับสมาชิกชมรมคนอื่นเป็นพิเศษ
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ
ชื่นชอบตัวละครรอน วิสลิย์ แต่ไม่ได้เตรียมตัวมาเพื่อร่วมกิจกรรมแฟนซี เพราะไม่กล้าข้อมผมสีแดงตามลักษณะเด่นของตัวละคร แต่ได้แต่งตัวเป็นรอน วิสลิย์ด้วยการเขียนกระบนใบหน้า ซึ่งเป็นบริการที่ผู้จัดงานได้เตรียมไว้ในบริเวณงาน
5. ชื่อ - นามสกุล
ลักษณะทางประชากรศาสตร์
ปริศนา เอี่ยมเจริญ (แก้ว)
เพศหญิง อายุ 25 ปี ปัจจุบันยังไม่มียานประจำทำ แต่ทำงานพิเศษอยู่พักอาศัยอยู่กับแฟนที่หอพัก
- รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ
รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรมแต่ได้ยื่นเพื่อนบอกมานานแล้วมาแฮร์รี่สนุกเลยลองซื้อหามาอ่านบ้าง
- รายละเอียดการเข้าชมรม
มาเข้าร่วมชมรมเพราะจองหนังสือไว้ และมาร่วมงานกิจกรรมเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เพื่อรับหนังสือที่จองไว้ มาร่วมงานเปิดตัวหนังสือตั้งแต่ครั้งแรกที่ชมรมได้จัดขึ้น ที่จองหนังสือไว้เพราะว่ารออ่านแฮร์รี่ภาคใหม่มานานแล้ว และตื่นเต้นที่จะได้อ่านเสียที
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ
ชอบตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์ รู้สึกได้ว่าตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปในทุกภาค แต่ไม่ได้เตรียมตัวมาเพื่อร่วมกิจกรรมแฟนซี รวมทั้งไม่ได้มีการร่วมกิจกรรมใด ๆ ในงานเป็นพิเศษ ตั้งใจมารับหนังสือที่จองและเดินดูบรรยากาศของงานเฉย ๆ แต่ก็ทราบว่บรรยากาศภายในงานจัดขึ้นเพื่อ

เขียนแบบงานเลี้ยงเปิดเทอมในเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์

6. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

รายละเอียดเกี่ยวกับการรับสื่อ

รายละเอียดการเข้าร่วมชมรม

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ชลัช อิทธิอมรกุล

เพศชาย อายุ 17 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรปราการ อาศัยอยู่กับครอบครัว รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม ลืออ่านแฮร์รี่เพราะเพื่อนในกลุ่มอ่านกัน อ่านแล้วรู้สึกว่ามันสนุกดีและทำให้คุยกับเพื่อนรู้เรื่อง และรอคอยที่จะได้อ่านแฮร์รี่ภาคใหม่เร็ว ๆ

มาร่วมชมรมกับเพื่อนในกลุ่ม โดยเพื่อนในกลุ่มรู้ข่าวเกี่ยวกับการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เลยชวนกันมา ตั้งใจมาซื้อหนังสือฉบับแปลภาคใหม่ เพราะอยากรู้เรื่องในภาคใหม่เร็ว ๆ

ชอบตัวละครรอน วิสลิย์ รู้สึกว่าตกใจ ชอบที่รอนเข้าข้างแฮร์รี่ตลอดเวลา ไม่เหมือนเซอร์ไมโอนี่ ไม่ได้เตรียมตัวมาเพื่อแต่งแฟนซีเป็นรอน เพราะคิดว่ามันยุ่งยาก แต่มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่ชมรมจัดไว้คือ การร่วมอ่านหนังสือรอบปฐมทัศน์กับผู้แปล และการรับประทานอาหาร เครื่องดื่มภายในงาน

7. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

รายละเอียดการรับสื่อ

ปรีวิวัฒน์ เปล่งศรีงาม (แชมป์)

เพศชาย อายุ 16 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสมุทรปราการ พักอาศัยอยู่กับครอบครัว

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์จากสื่อวรรณกรรม เพราะเพื่อนแนะนำให้อ่าน บอกว่าสนุกดี เลยซื้อมาอ่านบ้าง อ่านแล้วก็รู้สึกว่ามันสนุกดีและทำให้คุยกับเพื่อนเกี่ยวกับแฮร์รี่รู้เรื่องด้วย

รายละเอียดการเข้าชมรม

มาร่วมชมรมกับเพื่อนในกลุ่ม ตั้งใจมาร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เพราะอยากอ่านแฮร์รี่ภาคใหม่เร็ว ๆ ตั้งใจมาซื้อแฮร์รี่ภาคใหม่ด้วย

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ชอบตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์ ชอบตอนเล่นควิดดิช เพราะไปดูภาพยนตร์มาแล้วเห็นชุดควิดดิชดูเท่หัดดี อยากขี่ไม้กวาดเหาะได้แบบแฮร์รี่บ้าง แต่เข้าร่วมกิจกรรมแต่งแฟนซีโดยการแต่งกายเป็นรอน วิสลิ์ด้วยการเขียนกระทู้หน้า เพราะเป็นบริการที่ทางชมรมจัดไว้ให้ในบริเวณงาน และมีการเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านหนังสือรอบปฐมทัศน์กับทางชมรม

8. ชื่อ - นามสกุล

ธนาเดช สังเสวี (ตั้ม)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศชาย อายุ 18 ปี ปัจจุบันศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทิวธาภิเศก พัทยาชัย อยู่กับครอบครัวคือพ่อ แม่ และน้องสาว

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์จากสื่อวรรณกรรม เพราะเพื่อนอ่านแล้วบอกว่าสนุกดี เลยขอยืมเพื่อนมาอ่านบ้าง แต่ไม่ได้ชื่นชอบสื่อวรรณกรรมเป็นพิเศษ คิดว่าเป็นเหมือนกับหนังสือเด็กธรรมดา

รายละเอียดการเข้าร่วมชมรม

รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จากป้ายประกาศในร้านหนังสือนายอินทร์ รู้ว่ามีการจัดกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เลยสนใจอยากจะมาดูว่าเป็นอย่างไร และสนใจที่จะซื้อหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์ภาคใหม่ด้วย มีการรับสื่อภาพยนตร์

- นอกเหนือไปจากวรรณกรรมและข้อปลื้ม
ภาพยนตร์มากกว่า เพราะเห็นภาพชัดเจนกว่า
ซึ่งชอบตัวละครเซอร์ไมโอนี่ เกรนเจอร์เป็นพิเศษ
คิดว่าเป็นตัวละครที่ฉลาดที่สุดในเรื่อง และคนที่
เล่นเป็นเซอร์ไมโอนี่ในภาพยนตร์ก็สวย ไม่ได้มี
การเตรียมตัวเพื่อมาร่วมกิจกรรมชมรมเป็นพิเศษ
แต่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางชมรมจัดไว้ เช่น เขา
วงกต การตอบปัญหาเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์
ภาคต่าง ๆ
9. ชื่อ - นามสกุล
ลักษณะทางประชากรศาสตร์
รายละเอียดการรับสื่อ
รายละเอียดการเข้าร่วมชมรม
- อัจฉรา เกตุนิธิ (อ้อม)
เพศหญิง อายุ 21 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะ
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอแบค
รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม
เคยอ่านภาคภาษาอังกฤษมาก่อนภาคแปลแล้ว ซึ่ง
ชอบในจินตนาการของผู้แต่งเกี่ยวกับโลกเวท
มนตร์ที่แตกต่างไปจากโลกเวทมนตร์หรือฟอแมด
แม่มดในเรื่องอื่น โดยมีการประยุกต์ให้เข้ากับ
ชีวิตปัจจุบัน นอกจากสื่อวรรณกรรมภาค
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว ยังเคยอ่านแฮร์รี่
พอตเตอร์ภาคการ์ตูนญี่ปุ่นด้วย และรู้สึก
ประทับใจว่าวาดภาพการ์ตูนได้น่ารักสมวัยดี และ
ยังเคยชมภาพยนตร์ในภาคแรกมาแล้ว
รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จากป้ายประกาศร้าน
หนังสือนายอินทร์ รู้ว่าทางชมรมจะมีการจัด
กิจกรรมการเปิดตัวหนังสือแปลรอบปฐมทัศน์เลย
สนใจจะมาเข้าร่วมด้วย อยากได้หนังสือฉบับแปล
เพราะเคยอ่านภาคภาษาอังกฤษแล้ว อยากทราบว่า
ฉบับแปลจะน่าอ่านเหมือนภาคภาษาอังกฤษ
หรือไม่

- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ชอบตัวละครเซอร์ไมโอเน่ เกรนเจอร์ที่สุด เพราะเป็นผู้หญิงที่สวยและเก่ง ชอบที่สุดตอนเซอร์ไมโอเน่ใช้ตรรกะฝาด้านยาพิษ ชอบภาพวาดของเซอร์ไมโอเน่ในการ์ตูนญี่ปุ่นมาก อยากสวยและตาโตแบบนั้นบ้าง มีการเตรียมตัวมาเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซี โดยแต่งตัวเลียนแบบเซอร์ไมโอเน่ด้วยการใส่ผ้าคลุมสีดำและข้อมมสีน้ำตาลทอง โดยผ้าคลุมสีดำมาจากผ้าที่อยู่ที่บ้าน และข้อมมที่ร้านทำผม และไม่ได้คิดจะข้อมมกลับเป็นสีเดิมเพราะตั้งใจจะข้อมมสีนี้มานานแล้วที่บ้านก็ไม่ได้ว่าอะไรเพราะคิดว่าเป็นแฟน
10. ชื่อ - นามสกุล ขนิษฐา พงศ์เรืองรอง (เปเป้)
- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศหญิง อายุ 22 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอแบค อาศัยอยู่กับครอบครัว
- รายละเอียดการรับสื่อ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม เลือกรับสื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์ฉบับภาษาอังกฤษเพราะอยากฝึกภาษา พออ่านแล้วรู้สึกสนุกดี เลยอ่านฉบับแปลต่อ และติดตามอ่านมาเรื่อย ๆ ทุกภาค และมีการรับสื่อภาพยนตร์เพิ่มเติมด้วย
- รายละเอียดการเข้าร่วมชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์เพราะจองหนังสือฉบับแปลภาคใหม่ไว้ที่ร้านนายอินทร์ และได้รู้ว่าจะมีการจัดกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ และมีกิจกรรมการแต่งแฟนซี เห็นว่าน่าสนใจดี เลยมาร่วมงานด้วย และต้องการมารับหนังสือที่จองไว้ด้วย มาเข้าร่วมชมรมกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัยชวนกันมา
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ชอบตัวละครโซ แชนง คิดว่าเขาน่ารักดี เล่นควิดดิชเก่งด้วย มีการเข้าร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซี

- ของทางชมรมโดยเลือกแต่งการเป็นโซ แชนง โดย การใส่ผ้าคลุมสีดำและมัดผมสองข้าง ด้วยเหตุผล ว่าดูหมวยดี เข้ากับบุคลิกของตัวเอง (โซ แชนง มี ลักษณะเป็นคนเอเชีย)
11. ชื่อ - นามสกุล ทวีชัย ทรัพย์สวรรค์ (ไอ้ต)
- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศชาย อายุ 21 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 คณะศิลป ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอแบค
- รายละเอียดการรับสื่อ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นครั้งแรกจากสื่อ วรรณกรรม เลือกอ่านแฮร์รี่เพราะเห็นเพื่อนอ่าน แล้วคิดใจ อยากรู้ว่าสนุกอย่างไร เลยลองอ่านบ้าง ประกอบกับอยากฝึกภาษาให้มากขึ้นด้วย อ่าน วรรณกรรมภาคภาษาอังกฤษแล้วรู้สึกลึกซึ้งดีขึ้น ตอนนี้อยู่เล่มหนังสือทั้งฉบับภาษาอังกฤษและ ฉบับแปลภาษาไทยไว้ครบหมดแล้ว ตั้งไว้เป็น collection ต่างหากบนชั้นหนังสือเลย
- รายละเอียดการเข้าร่วมชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จากเพื่อน เข้าร่วม ชมรมเพราะสนใจอยากเข้าร่วมกิจกรรมการแต่ง แพนซี ครั้งแรกที่ทางชมรมจัดกิจกรรมนี้ขึ้นไม่ ทราบว่ามีกิจกรรมแต่งแพนซีด้วย เลยไม่ได้เข้าร่วม ครั้งนี้เลยตั้งใจมาแก้ตัว มางานเปิดตัวหนังสือรอบ ปฐมทัศน์เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมการแต่งแพนซีและ ซื้อหนังสือฉบับแปลภาคใหม่
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ชอบตัวละครอัลบัส ดัมเบิลดอร์ เพราะให้ ความรู้สึกว่าเป็นพ่อมดที่มีพลังยิ่งใหญ่ อยากแต่ง กายเลียนแบบดัมเบิลดอร์ แต่แต่งยากไป เลย เลือกแต่งกายเป็นแฮร์รี่ พอตเตอร์แทนด้วยการ สวมผ้าคลุมสีดำ ย้อมผมดำสนิทและใส่เจลให้ตั้ง ใสแว่นตาทรงกลมกรอบสีดำ ตอนแรกใส่คอน แทคเลนส์สีเขียวด้วยแต่เคืองตาจึงถอดออก

นอกจากนั้นยังใช้บริการเขียนรอยแผลเป็นรูป
สายฟ้าในบริเวณงานด้วย

12. ชื่อ - นามสกุล

พรลณี ดันสืบเชื้อสาย (ใบหม่อน)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศหญิง อายุ 15 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่
2 โรงเรียนศึกษานารีพักอาศัยอยู่กับครอบครัว
คือ พ่อ แม่ และพี่สาว (ใบเฟิร์น)

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นครั้งแรกจากสื่อ
วรรณกรรมซึ่งซื้อมาจากร้านหนังสือ เลือกอ่าน
แฮร์รี่ พอตเตอร์เพราะเป็นคนชอบอ่านหนังสือ
แนวพ่อมดแม่มดและเวทมนตร์คาถาอยู่แล้ว

ติดตามอ่านหนังสือแนวนี้อยู่ทุกเรื่อง แต่ประทับใจ
แฮร์รี่ พอตเตอร์ที่สุดเพราะมีความแปลก
แตกต่างไปจากเรื่องอื่นที่เคยอ่าน รู้สึกว่าเนื้อหา
ทันสมัยกว่าเรื่องอื่น รวมทั้งได้ไปชมภาพยนตร์
และสะสม Handbill เกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์
ด้วย

รายละเอียดการเข้าชมรม

รู้จักชมรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกตอนไปงาน
สัปดาห์หนังสือแห่งชาติที่ศูนย์ประชุมสิริกิติ์แล้ว
เห็นชมรมเขาจัดกิจกรรมกัน เลยเข้าร่วมเป็น
สมาชิกชมรมด้วยเพราะชื่นชอบหนังสือแฮร์รี่
พอตเตอร์อยู่แล้ว เข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัว
หนังสือรอบปฐมทัศน์ทุกครั้ง ชมรมจัดขึ้นโดยมา
กับพี่สาว และมีเพื่อนสนิทในชมรมชื่อ “เจน” ซึ่ง
มีการติดต่อสื่อสารกันทางโทรศัพท์และ MSN มี
การเข้าร่วมกิจกรรมการแต่งกายแฟนซีทุกครั้งที่มา
ร่วมกิจกรรมชมรม

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ชอบตัวละครอัลบัส ดัมเบิลดอร์มากที่สุดเพราะดู
เก่งดี เป็นพ่อมดคนเดียวที่ไม่กลัวลอร์ดโวลเด
อมอร์ต แต่เลือกแต่งกายเป็นจินนี่ วิสลิีย์ โดยการ

ใส่เสื้อคลุมสีดำและข้อมผมสีน้ำตาลแดง โดยให้พี่สาวเป็นผู้จัดหาเครื่องแต่งกายและข้อมผมให้ เหตุผลที่เลือกแต่งกายเป็นจินนี่เพราะแต่งได้ง่ายที่สุดในบรรดาตัวละครทั้งหมด โดยในวันรุ่งขึ้นต้องไปข้อมผมกลับเป็นสีดำเหมือนเดิมเพราะผิดระเบียบของทางโรงเรียน

13. ชื่อ - นามสกุล

รติมา ต้นสืบเชื้อสาย (ใบเฟิร์น)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศหญิง อายุ 17 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษานารี อาศัยอยู่กับครอบครัว คือ พ่อ แม่ และน้องสาว (ใบหม่อน)

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม เลือกอ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์เพราะเห็นน้องสาวชอบอ่าน พออ่านแล้วก็รู้สึกสนุกดี ชอบในจินตนาการที่ไม่เหมือนใครของผู้แต่ง รู้จักปรับเรื่องราวให้เข้ากับชีวิตยุคปัจจุบัน นอกจากนี้สื่อ

รายละเอียดการเข้าชมรม

วรรณกรรมยังมีการรับสื่อภาพยนตร์เพิ่มเติมด้วย รู้จักชมรมแฮร์รี่ ตอนไปจองหนังสือแฮร์รี่ภาคใหม่ที่ร้านนายอินทร์ ตั้งใจมาเข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เพื่อรับหนังสือที่จองไว้และพาน้องสาวมาร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซี ชอบตัวละครแฮร์รี่ พอตเตอร์มากที่สุด

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ประทับใจที่แฮร์รี่สามารถผ่านพ้นอันตรายไปได้ทุกครั้ง ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซีเพราะไม่ชอบ รู้สึกเงิน แต่ได้เข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ภายในงาน เช่น เฆวางกต ชั้นเรียนวิชาปรุงยา และประทับใจกับบรรยากาศภายในงานที่จัดขึ้น เลียนแบบวรรณกรรมมาก และคิดว่าจะมาร่วมกิจกรรมทุกครั้งกับทางชมรมจัดขึ้น

14. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ศิริกานดา เอี่ยมนิม (เนย)

เพศหญิง อายุ 18 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะ
นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาศัยอยู่
หอพักกับเพื่อน

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม
เลือกอ่านแฮร์รี่เพราะเห็นเพื่อนอ่านกัน เลย
ลองหามาอ่านบ้าง ชอบในจินตนาการของผู้แต่ง
เกี่ยวกับพ่อมดแม่มด ที่ดูทันสมัยทันสมัย เคยไปชม
ภาพยนตร์แล้วทุกภาคแต่ไม่ชอบ รู้สึกว่าไม่ได้
รายละเอียดครบตามเนื้อหาในสื่อวรรณกรรม เคย
เข้าไปดูเว็บไซต์บ้างแต่ไม่บ่อยนัก เพราะเป็น
ภาษาอังกฤษ

รายละเอียดการเข้าชมรม

รู้จักชมรมแฮร์รี่จากป้ายประกาศ ร้านนายอินทร์
ตั้งใจมาร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐม
ทัศน์เพราะอยากได้แฮร์รี่ภาคใหม่ รอที่จะอ่านมา
นานแล้ว

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ชอบตัวละครซีเรียส แบดลิก เพราะเป็นตัวละครที่
เท่ดี คูลกลับ คนที่เล่นเป็นซีเรียสในภาพยนตร์ก็
ดูเท่ดีเหมือนในจินตนาการ ชอบตอนที่ซีเรียส
แปลงร่างเป็นหมาดำ แต่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
การแต่งแฟนซีเพราะไม่รู้จะแต่งเป็นอะไรมาและ
เงินด้วย แต่ก็ประทับใจที่บรรยากาศในงาน
เหมือนในหนังสือ

15. ชื่อ - นามสกุล

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

สุราทิพย์ แรมเมือง (จ๊ะเอ๋)

เพศหญิง อายุ 20 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คณะ
รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อาศัยอยู่
หอพักกับเพื่อน

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม
เลือกอ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์เพราะเห็นว่าเพื่อนนิยม

- อ่านกัน เลขขอชิมเพื่อนอ่านบ้าง อ่านแล้วรู้สึกติดใจเนื้อหาจินตนาการที่ปรับให้เข้ากับยุคสมัย เคยไปชมภาพยนตร์ทุกภาค ประทับใจสื่อภาพยนตร์มาก แต่ไม่คิดว่าจะเลิกรับสื่อวรรณกรรม มีการสะสม Handbill เกี่ยวกับภาพยนตร์แฮร์รี่ พอตเตอร์ด้วย (เพราะสะสม Handbill อยู่ก่อนแล้ว)
- รายละเอียดการเข้าชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่จากเพื่อน มาเข้าร่วมกิจกรรมกับชมรมเพราะเพื่อนชวนมา และเข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์เป็นครั้งแรก
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ตัวละครที่ชอบที่สุด คือแฮร์รี่ไมโอนี่เพราะฉลาดดี แก้ปัญหาได้ทุกอย่าง และยังเรียนเก่งอีกด้วย ถ้าเป็นไปได้อยากฉลาดแบบแฮร์รี่ไมโอนี่บ้าง ไม่ได้มีการเตรียมตัวเป็นพิเศษเกี่ยวกับการแต่งแฟนซี เพราะไม่รู้ว่ามีกิจกรรมนี้ด้วย แต่ถึงทราบก็คงไม่ร่วมกิจกรรมเพราะไม่กล้าแต่ง เพื่อนก็ไม่เข้าร่วมกิจกรรมนี้ด้วย คิดว่าถ้าจะแต่งเป็นแฮร์รี่ไมโอนี่ก็คงจะใส่ผ้าคลุมสีดำ สะพายกระเป๋าเรียนใบใหญ่ ๆ แบบพวกเด็กเรียน
16. ชื่อ - นามสกุล ภคเดช อัมพนกุล (เจี๊ยบ)
- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศชาย อายุ 22 ปี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี กำลังรองานอยู่ อาศัยอยู่หอพักกับเพื่อนเพราะเป็นคนต่างจังหวัด
- รายละเอียดการรับสื่อ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรมจากการไปรโมทในร้านหนังสือ เลือกอ่านแฮร์รี่ เพราะเห็นหนังสือเล่มนี้ดีจังดี อยากรู้ว่าเนื้อหาเป็นอย่างไร เลยลองอ่านดู คิดว่าผู้แต่งมีจินตนาการดี แต่ก็ไม่ได้แตกต่างไปจากสื่อแนวเดียวกันประเภทอื่น ๆ มากนัก แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังติดตามอ่าน

- วรรณกรรมทุกภาค และยังมีการชมภาพยนตร์จาก VCD ด้วย
- รายละเอียดการเข้าชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่จากร้านหนังสือ รู้ว่าทางชมรมจะจัดกิจกรรมการเปิดตัวแฮร์รี่เล่มใหม่ เลขสนใจจะมาซื้อหนังสือภาคใหม่ และเป็นครั้งแรกที่มาเข้าร่วมกิจกรรมกับทางชมรมเพราะจัดในสถานที่ที่มาได้สะดวก ก่อนหน้านั้นก็เคยเห็นมีจัดกิจกรรมเกี่ยวกับแฮร์รี่ที่งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติแต่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ชอบตัวละครอัลบัส ดัมเบิลดอร์ที่สุด คิดว่าเขาเป็นพ่อมดที่มีอำนาจมาก มักจะพูดอะไรที่ทำให้ข้อคิดดี ๆ กลับไปคิดได้ เป็นคนเก่งแต่มีมุขตลกในตัวเอง เป็นคนประเภทที่หายากในสังคม ไม่ได้เตรียมตัวมาเป็นพิเศษเพื่อการร่วมกิจกรรมแต่ใช้บริการเขียนหน้าผากเป็นผลเป็นรูปสายฟ้าที่มีอยู่ในบริเวณงานเพื่อเป็นการเลียนแบบแฮร์รี่ พอตเตอร์ ชอบบรรยากาศในงานมาก รู้สึกเหมือนได้เข้าไปอยู่ในฮอกวอตส์จริง ๆ
17. ชื่อ - นามสกุล ศราวุธ ภูทวี (เนม)
- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศชาย อายุ 25 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันทำอาชีพอิสระเกี่ยวกับการทำเว็บไซต์
- รายละเอียดการรับสื่อ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรมในร้านหนังสือ เลือกอ่านแฮร์รี่เพราะอ่านแล้วได้จินตนาการดี ตอนที่ได้อ่านภาคแรกยังไม่มีหนังสือแนวนี้ขายเลย รู้สึกว่าผู้แต่งเข้าใจโยงจินตนาการเข้าหาเรื่องจริงในยุคปัจจุบันได้ดี และชมภาพยนตร์จาก VCD แล้วครบทุกภาค

รายละเอียดการเข้าชมรม

รู้จักชมรมแฮร์รี่จากร้านหนังสือ เพราะไปจองแฮร์รี่ภาคใหม่ไว้และได้รู้ว่าทางสำนักพิมพ์จะจัดกิจกรรมเปิดตัวหนังสือภาคใหม่ เลยตัดสินใจมารับหนังสือพร้อมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมด้วย เคยทราบเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์มาตั้งแต่แรกแล้ว แต่ไม่เคยมาร่วมกิจกรรม เพิ่งมาร่วมกิจกรรมครั้งนี้เป็นครั้งแรก

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ

ไม่ได้เตรียมตัวมาร่วมกิจกรรม การแต่งแฟนซีเพราะไม่ทราบมาก่อน แต่ถ้าจะเข้าร่วมก็อยากแต่งแฟนซีเป็นลอร์ดโวลเดอมอร์ต เพราะน่าจะแต่งง่ายที่สุด แค่คลุมผ้าสีดำและทาหน้าขาว ๆ ทำหน้าโหด ๆ หน่อย โดยส่วนตัวแล้วชอบตัวละครนิกซ์ เพราะเป็นนกที่สวยงามดี ในหนังสือก็ทำกราฟฟิคได้สวย สมจริง ประทับใจกับบรรยากาศในการมาร่วมงานวันนี้ รู้สึกว่าผู้จัดงาน

เข้าใจสร้างบรรยากาศในงานด้วยของง่าย ๆ แต่ทำให้รู้สึกได้ว่าเป็นบรรยากาศในฮอกวอตส์

18. ชื่อ - นามสกุล

พีระพล ลำเนียงเสนาะ (พีพี)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

เพศชาย อายุ 16 ปี ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ อาศัยอยู่กับครอบครัว

รายละเอียดการรับสื่อ

รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากกลุ่มเพื่อน เลือกอ่านแฮร์รี่เพราะเห็นว่าเพื่อนอ่านกัน อ่านแล้วรู้สึกประทับใจกับจินตนาการของผู้แต่ง นอกจากสื่อวรรณกรรมแล้วยังมีการรับสื่อภาพยนตร์ 2 ภาคแรก และเคยเล่นเกม Online แฮร์รี่ พอตเตอร์ด้วย

- รายละเอียดการเข้าชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่จากเพื่อน มาเข้าร่วมกิจกรรม ชมรมเพราะต้องการมาซื้อหนังสือแฮร์รี่ภาคใหม่ อยากรีบอ่านเร็ว ๆ เพราะรอจะอ่านภาคภาษาไทยมานานแล้ว เคยอ่านภาคภาษาอังกฤษเหมือนกัน แต่ไม่ได้อารมณ์เหมือนอ่านภาษาไทย ภาษาไทย เข้าใจมากกว่า
- รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ ประทับใจการเข้าร่วมกิจกรรม การปฐมนิเทศ ชมรมจัดขึ้นมากที่สุด เพราะคิดว่าถ้าได้เข้าไปในฮอกวอตส์ก็อยากลองเข้าไปเรียนในชั้นเรียนต่าง ๆ ของฮอกวอตส์ คิดว่าน่าจะมีการจัดชั้นเรียนอื่น ๆ บ้าง อย่างเช่น วิชาการดูแลสัตว์วิเศษก็อาจจะนำ สัตว์มาให้เด็ก ๆ ได้เล่นกันในงาน ไม่คิดเข้าร่วม กิจกรรมการแต่งแฟนซีเพราะไม่รู้จะแต่งเป็นใคร ไม่ได้ประทับใจตัวละครใดเป็นพิเศษ แต่ชอบ บรรยากาศที่ผู้จัดงานสร้างขึ้น รู้สึกเหมือนได้อยู่ ในฮอกวอตส์ ชอบที่ทีมงานแต่งตัวเป็นอาจารย์ ประจำ ฮอกวอตส์ด้วย
19. ชื่อ - นามสกุล หทัยชนก ปิ่นเกษ (เดือน)
- ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศหญิง อายุ 18 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อาศัยอยู่หอพักใกล้มหาวิทยาลัย
- รายละเอียดการรับสื่อ รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม ติดตามอ่านแฮร์รี่ทุกภาค ประทับใจในบรรยากาศ โรงเรียนฮอกวอตส์ อยากให้มีโรงเรียนแบบนี้บ้าง เคยชมภาพยนตร์จาก VCD แล้วประทับใจมาก
- รายละเอียดการเข้าชมรม รู้จักชมรมแฮร์รี่จากป้ายโฆษณา ในร้านหนังสือ เข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ เป็นครั้งแรก เพราะก่อนหน้านั้นอยู่ต่างจังหวัด ไม่สะดวกมาร่วมงาน ที่มาร่วมงานวันนี้เพราะ ต้องการมารับหนังสือภาคใหม่ที่จองไว้ด้วย

รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ	ไม่ได้เตรียมตัวมาเพื่อร่วม กิจกรรมการแต่งแฟนซี แต่ได้ใช้บริการพื้นที่แปลเป็นรูปสายฟ้าไว้ที่แขน ไม่กล้าให้พื้นที่ที่หน้าเพราะเงิน คิดว่าถึงเขียน แปลเป็นไว้ที่แขนก็สร้างความเป็นแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้ และมีการเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดไว้ใน บริเวณงาน เช่น เขาวงกต ปรงยา ตอบปัญหา อาหาร เครื่องดื่ม ประทับใจกับบรรยากาศของ งานและคิดว่าคราวหน้าจะมาร่วมงานอีก
20. ชื่อ - นามสกุล	มาลีวัลย์ รัชรัตนานนท์ (มอลลี่)
ลักษณะทางประชากรศาสตร์	เพศหญิง อายุ 19 ปี ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
รายละเอียดการรับสื่อ	รู้จักแฮร์รี่ พอตเตอร์ครั้งแรกจากสื่อวรรณกรรม โดยมีเพื่อนที่เรียนมัธยมด้วยกันแนะนำให้อ่าน ครั้งแรกขอยืมเพื่อนอ่านก่อน เริ่มอ่านจากภาค 3 ก่อนแล้วค่อยย้อนกลับมาอ่านภาค 1 – 2 เคยชม ภาพยนตร์ในภาคแรกด้วย
รายละเอียดการเข้าชมรม	รู้จักชมรมแฮร์รี่ตอนไป จองหนังสือภาคที่จะออก ใหม่ ตั้งใจมาเข้าร่วมกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือ รอบปฐมทัศน์ เพราะจะมารับหนังสือที่จองไว้
รายละเอียดการปรับเปลี่ยนจินตนาการ	ไม่ได้เตรียมตัวมาร่วมกิจกรรมการแต่งแฟนซี แต่ได้ ใช้บริการพื้นที่ร่างกายที่จัดไว้ในบริเวณงาน โดย พื้นที่รูปดาวที่แถม โดยมีเหตุผลว่าพื้นที่เพื่อความ สวยงามและให้ได้บรรยากาศของงาน ไม่ได้พื้นที่ เพื่อเขียนแบบตัวละคร คิดว่างานในวันนี้จัดได้ดี ได้ บรรยากาศของฮอ-กาวตส์

จากที่กล่าวมา คือรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ จะเห็นได้ว่า แต่ละคนมีความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ มากพอที่จะก่อให้เกิดการ รวมกลุ่มในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองชื่นชอบร่วมกันโดยจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยน

เพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมเข้ากับชีวิตจริงของตนเองในหลายระดับ จากการศึกษาสามารถสังเกตได้ว่าการเปลี่ยนแปลงจะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับระดับของความชื่นชอบหรือความคลั่งไคล้ในวรรณกรรมนั่นเอง แต่เมื่องานเปิดตัวหนังสือจบลงการเปลี่ยนแปลงก็จะเลื่อนหายตามไปด้วยแต่ก็พร้อมที่จะกลับมาใหม่หากมีการจัดงานในปีต่อไป

คำถามวิจัยที่ 2 ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเกิดขึ้นได้อย่างไร

ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเกิดจากกลุ่มคนที่อยู่อย่างกระจัดกระจายคนละที่ได้มีการรับรู้เนื้อหาและรูปแบบของวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์เฉพาะตัวตามประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคน และเกิดการสร้างความหมายเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์จากความหมายดั้งเดิมในสื่อวรรณกรรมและความหมายใหม่อันเกิดจากการตีความเฉพาะตัว ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจึงเป็นกลุ่มแฟนซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มคนที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น โดยสมาชิกชมรมจะสร้างจินตนาการเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ในแบบของตนเองขึ้นมา

การเข้ามาเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ของสมาชิกชมรมซึ่งเป็นวัยรุ่นเหล่านี้เกิดขึ้นจากความหลงใหล (Fascination) และความนิยมชมชอบ (Adoration) ในตัวสื่อวรรณกรรม องค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นตัวเชื่อมที่ผลักดันให้สมาชิกชมรมเกิดความรู้สึกผูกพันกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ ความรู้สึกนิยมชมชอบจะก่อให้เกิดความหลงใหลในตัวแฮร์รี่ พอตเตอร์ ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จะก่อให้เกิดความต้องการข้อมูลข่าวสารหรือการเข้าร่วมกับสื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์อย่างมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมติดตาม “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ในลักษณะอื่น ๆ ต่อไปอีก เช่น การเข้าเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ภาพยนตร์ ของสะสม เว็บไซต์ เป็นต้น

ผลการวิจัยพบว่า ความนิยมชมชอบของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์เกิดขึ้นจากปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ การได้รับความบันเทิงจากสื่อวรรณกรรม และ การได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน

ปัจจัยประการแรก คือ การได้รับความบันเทิงจากตัวสื่อวรรณกรรม เกิดจากตัวสมาชิกชมรมเองซึ่งเลือกอ่านวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์แล้วรู้สึกว่าการแฮร์รี่ พอตเตอร์นั้นสนุก ความสนุก

หรือความบันเทิงที่ได้รับจากตัวสื่อวรรณกรรมก่อให้เกิดความชื่นชอบในตัววรรณกรรม ชื่นชอบในจินตนาการของผู้แต่ง ความนิยมชมชอบที่เกิดจากการได้รับความบันเทิงจากตัวสื่อเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเฉพาะตัวของสมาชิกเอง ซึ่งเกิดจากการที่ผู้อ่านวรรณกรรมส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นซึ่งอยู่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการปรับตัวอย่างสูง ความบันเทิงของสื่อวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งมีตัวเอกเป็นเด็กวัยใกล้เคียงกับสมาชิกชมรมจึงเกิดจากการได้หนีไปจากความเป็นจริงทางสังคมที่ผู้ใหญ่เป็นฝ่ายมีอำนาจมากกว่าเด็ก และความเคร่งเครียดทางอารมณ์ในการต้องปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของสังคมในแบบของผู้ใหญ่ โลกแห่งจินตนาการในสื่อวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์จึงทำหน้าที่ในการตอบสนองความต้องการสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตของเหล่าสมาชิกชมรม ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์ในการต่อสู้เพื่อความอยู่รอดทางสังคมของเยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งทำให้พวกเขาไม่ต้องเผชิญกับความเคร่งเครียดทางอารมณ์มากจนเกินไป ความชื่นชอบในความสนุกหรือความบันเทิงของสื่อวรรณกรรมทำให้เกิดการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ และอาจนำไปสู่การรับสื่อประเภทอื่น เช่น ภาพยนตร์ เว็บไซต์ และเกมส์ต่อเนื่องกันไป

“ผู้รักแฮร์รี่ พอตเตอร์จากร้านหนังสือคะ ลองหยิบมาอ่านดูแล้วมันสนุกดีก็เลยติดตามอ่านมาเรื่อย ชอบในจินตนาการของคนแต่ง ชอบที่แฮร์รี่เก่ง ใช้เวทมนตร์ได้คะ” (อังคณา ศรีคำแหง, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2546)

“อ่านแฮร์รี่เพราะสนุกดี ไม่ได้อ่านตั้งแต่เล่มแรกหรอกนะ อ่านเล่ม 3 ก่อน อ่านแล้วดีใจเลยซื้อเล่มอื่น ๆ มาอ่านนี่ก็ตั้งใจว่าจะอ่านให้ครบทุกภาคเลย” (สุเมธ ธรรมวุฒิกิจ, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2546)

“แฮร์รี่สนุก คนแต่งเค้าจินตนาการดีนะที่ ‘ไม่รู้คิดได้’ ใจ คนไทยคงคิดไม่ได้แบบนี้” (เกียรติกร เทียมมณีรัตน์, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2546)

ปัจจัยประการที่สองที่ก่อให้เกิดความนิยมชมชอบในตัววรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ คือ การได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน ความนิยมชมชอบอันเกิดจากการได้เข้า

ร่วมกลุ่มเพื่อนนี้เกิดจากความสนใจเกี่ยวกับสังคมของเด็กวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีความสนใจ ให้ความสำคัญและเวลากับเพื่อนมาก เด็กวัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีการคบค้าสมาคมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด เป็นวัยที่เด็กออกจากบ้านมากกว่าปกติ และเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตนเองไม่เฉพาะแต่ที่บ้านหรือที่โรงเรียนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ ด้วย เด็กวัยรุ่นจึงมักรวมกลุ่มกันโดยการประพุดติปฏิบัติอย่างเดียวกัน เป็นการรวมกลุ่มกันแบบเอาอย่างต่อ ๆ กันไปเป็นทอด ๆ ความนิยมชมชอบอันเกิดจากการร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อนของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งมีต่อตัววรรณกรรมนั้นจึงเกิดจากการที่เพื่อนในกลุ่มคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนได้อ่านสื่อวรรณกรรมแล้วบอกต่อกันไปว่าสนุก และทำให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มหันมาอ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์บ้าง และรู้สึกที่สนุกไปด้วยกัน คุยเรื่องเดียวกันรู้เรื่อง และชักชวนกันเข้ามาร่วมเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ รวมทั้งรับสื่อประเภทอื่น ๆ เช่น ภาพยนตร์ เว็บไซต์ ต่อเนื่องกันไป

“เห็นเพื่อนว่าสนุก เลยลองอ่านดู เล่มแรกก็งั้น ๆ อ่าน ๆ ไปมันก็สนุกไปเองแหละ ที่มางานวันนี้ก็มากับเพื่อน มากันทั้งกลุ่มเลยครับ”(ฉนพ ตัจฉลักษณ์, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 29 ธันวาคม 2546)

“เห็นน้อง ๆ ที่บ้านเค้าอ่านกัน อยากรู้ว่ามันสนุกยังไง ทำไมถึงฮิตกันจัง เลยแอบหยิบมาอ่านบ้าง อ่านไปอ่านมา เออ...ก็สนุกดีเหมือนกัน ไม่เหมือนหนังสือเด็กเลย เลยเป็นแฟนแฮร์รี่ตั้งแต่นั้นเลยครับ เห็นมีเรื่องเกี่ยวกับแฮร์รี่ที่ไหนก็ต้องพาน้อง ๆ ไปทุกที่ ไม่ใช่แค่เข้าชมรมนะครับ ทั้งหนังก็ไปดูด้วยกันหมด”(สุเมธ ธรรมวุฒิกิจ, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2546)

กล่าวโดยสรุปก็คือ ความนิยมชมชอบของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มีต่อตัวสื่อวรรณกรรมเกิดขึ้นได้เนื่องจากการที่สื่อวรรณกรรมสามารถตอบสนองความต้องการทางจิตใจ อารมณ์ และสติปัญญาของผู้อ่านที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น อันเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัย

ผู้ใหญ่ ช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหายุ่งยากในการปรับตัวในด้านต่าง ๆ ทั้งภายในตนเองและกับสังคมภายนอก วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับความเครียดทางอารมณ์อย่างสูง เด็กวัยนี้จึงเป็นวัยที่ต้องการชีวิตที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ เช่น ต้องการได้รับความชื่นชม การยอมรับจากผู้ใหญ่ สื่อวรรณกรรมเยาวชนซึ่งมีตัวเอกเป็นเด็กที่มีความเก่งกาจกว่าผู้ใหญ่ เช่น แฮร์รี่ พอตเตอร์ เป็นผู้นำในการจัดการกับลอร์ด โวลเดอมอร์ตัวพ่อมดชั่วร้ายแทนพ่อมดแม่มดผู้ใหญ่ทั้งหลาย จึงเป็นหนทางในการหลบหนีไปจากความเป็นจริงของชีวิตที่เด็กจะต้องดีกว่าผู้ใหญ่เสมอ ความบันเทิงหรือความสนุกที่เยาวชนซึ่งเป็นสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้รับจากสื่อวรรณกรรมจึงเกิดจากการได้อยู่ในโลกแห่งจินตนาการที่เด็กเก่งกว่าผู้ใหญ่ และได้แทนที่ตัวเองเข้ากับโลกแห่งจินตนาการนั้น เป็นการปลดปล่อยความเครียดที่เหล่าวัยรุ่นต้องเผชิญในช่วงการเติบโตเป็นผู้ใหญ่

นอกจากนั้น สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ยังทำหน้าที่ในการรวมกลุ่มเยาวชนเข้าด้วยกันอีกด้วย การมารวมตัวกันเป็นกลุ่มอันเกิดจากการมีรสนิยมตรงกันในการรับสื่อวรรณกรรมของเยาวชนที่เป็นสมาชิกชมรมถือเป็นการตอบสนองความสนใจเกี่ยวกับสังคมของเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่ม การรวมตัวกันของกลุ่มเพื่อนที่ชื่นชอบแฮร์รี่ พอตเตอร์ร่วมกันนั้นเกิดจากการประพฤติปฏิบัติอย่างเดียวกันหรือยึดถือบางสิ่งบางอย่างร่วมกัน ซึ่งในที่นี้ก็คือสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์และมีการเอาอย่างกันเป็นทอด ๆ เช่นเพื่อนอ่านแล้วบอกว่าสนุกก็เลยอ่านบ้างและก็รู้สึกว่ามันสนุกตาม ๆ กันไปด้วย และเกิดเป็นการรวมเป็นกลุ่มผู้ชื่นชอบในแฮร์รี่ พอตเตอร์ขึ้นมา ความนิยมชมชอบในลักษณะนี้จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวสื่อวรรณกรรมแต่เป็นความนิยมชมชอบที่เกิดขึ้นจากฝ่ายผู้รับสารเป็นหลัก และมีสื่อวรรณกรรมเป็นตัวกลางที่ใช้ในการรวมกลุ่ม

คำถามวิจัยที่ 3 สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์แต่ละคนมีการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงลักษณะความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสื่อวรรณกรรมเข้ากับชีวิตจริงของตนเองอย่างไร

ความนิยมชมชอบอันเกิดจากความบันเทิงที่ได้รับจากสื่อวรรณกรรมและการตอบสนองต่อความต้องการทางสังคมของสมาชิกกลุ่ม ก่อให้เกิดเป็นชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย อันเป็นกลุ่มคนที่มีความชื่นชมต่อสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องแฮร์รี่ พอตเตอร์ กลุ่มคนเหล่านี้มาจากพื้นเพที่หลากหลาย ได้รับสื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

ดังนั้น สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์เหล่านี้จึงมีการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะและความต้องการเฉพาะตัวของแต่ละคน จึงถือได้ว่ากลุ่มสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยถือเป็นกลุ่มแฟนที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น ซึ่งสามารถสร้างจินตนาการในแบบของตนเองขึ้นมาได้

ความนิยมชมชอบในสื่อแฮร์รี่ พอตเตอร์เกิดขึ้นจากความรู้สึกรักของผู้่านที่มีต่อตัวบทหรือตัวสื่อวรรณกรรม โดยเป็นการสร้างความเป็นจริงจากจินตนาการที่สมาชิกแต่ละคนได้รับการอ่านวรรณกรรมแฮร์รี่ พอตเตอร์ตามความต้องการเฉพาะบุคคล สมาชิกจึงให้ความสนใจกับสื่อวรรณกรรมเพียงบางเรื่องบางตอนหรือบางอย่างเท่านั้น การตีความหมายจากจินตนาการจึงเป็นเรื่องของความเฉพาะเจาะจง ซึ่งบางครั้งเป็นการปฏิเสธรายละเอียดอื่น ๆ ที่มีอยู่ในสื่อวรรณกรรม ลักษณะการสร้างความเป็นจริงจากจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมที่พบในชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจึงอยู่ในรูปของการลากเอาความเป็นจริงในวรรณกรรมให้เข้ามาใกล้กับชีวิตจริงให้มากที่สุด ซึ่งก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนเนื้อหาและรูปแบบของสื่อวรรณกรรม 2 ลักษณะ

1. การทดแทนเนื้อหาสื่อวรรณกรรม ด้วยความเป็นจริงในชีวิต การปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการกับความเป็นจริงในรูปแบบนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของสิ่งที่พบซึ่งเป็นจินตนาการที่มีอยู่เฉพาะภายในสื่อวรรณกรรมไปตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน โดยการกระทำเช่นนี้ทำให้สิ่งที่ไปไม่ได้หรือเป็นสิ่งที่ไม่มีจริงของสื่อวรรณกรรมเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ในชีวิตจริง เช่น การแจกอาหารและเครื่องดื่มเลียนแบบการจัดงานเลี้ยงต้อนรับวันเปิดเทอมของโรงเรียนฮอกวอตส์ โดยอาหารและเครื่องดื่มเหล่านั้นใช้วัตถุดิบที่หาได้ในประเทศไทย เช่น น้ำฟักทองถูกแทนที่ด้วยน้ำแดง บัตเตอร์เบียร์ถูกแทนที่ด้วยน้ำพืชน์ เยลลี่เม็ดตุกรสของเบอร์ดีบอตส์ถูกแทนที่ด้วยขนมเยลลี่เคลือบน้ำตาลของไทย ซึ่งในกรณีนี้แม้ว่ารูปแบบของอาหารสถานที่จัดงาน และรายละเอียดต่าง ๆ จะเปลี่ยนไป แต่ทุกคนในงานก็สามารถถอดความหมายของอาหารเหล่านั้นได้ และยังสามารถถอดความหมายของบรรยากาศงานเลี้ยงต้อนรับเปิดเทอมของโรงเรียนฮอกวอตส์ได้อีกด้วย รวมไปถึงการจัดกิจกรรมการอ่านแฮร์รี่ พอตเตอร์ร่วมกับผู้แปลซึ่งเป็นการนำเข้าวัฒนธรรมการอ่านหนังสือรอบปฐมทัศน์ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในอังกฤษกับเจ. เค. โรว์ลิงค์ ผู้แต่ง และการสร้างกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์อย่างง่าย ๆ ให้สมาชิกมาร่วมงานได้สมมติว่าตัวเองกำลังอยู่ในชั้นเรียนวิชาปรุญา เป็นต้น

“แฮร์รี่ พอตเตอร์ก็ต้องวัฒนธรรมอังกฤษสิ อย่างงานวันนี้ ก็จัดเลียนแบบงานเปิดเทอมของฮอกวอตส์ไม่ใช่เหรอ มีน้ำไฟทองค้ายูลี” (ปริศนา เอี่ยมเจริญ, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 12 ธันวาคม 2546)

“ก็ข้า ๆ ดีครับพี่ น้อง ๆ เค้าอยากมา ผมก็เป็นแฟนแฮร์รี่คนนึง เมื่อกี้ไปเรียนวิชาปรุขยามา นานแล้วที่ไม่ได้เล่นอะไรแบบนี้ นึกถึงตอนเรียนวิทย์ตอนประถมดีครับ” (สุเมธ ธรรมวุฒิก, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2546)

“กำลังจะออกไปที่หน้างานครับ เดี่ยวเค้าจะมีการอ่านแฮร์รี่รอบปฐมทัศน์กับคนแปลเหมือนที่มีเจ. เค. มาอ่านกับเด็ก ๆ ที่อังกฤษนะครับ” (ชลัช อธิธอมรกุล, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 24 พฤศจิกายน 2546)

2. การเติมเต็มเนื้อหาสื่อวรรณกรรมด้วยความเป็นจริงในชีวิต การปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการกับความเป็นจริงในรูปแบบนี้เป็นการปรับเปลี่ยนรายละเอียดเนื้อหาของสื่อวรรณกรรมไปตามความต้องการเฉพาะหรือความสะดวกของผู้รับสารแต่ละคน สมาชิกแต่ละคนจะมีการแสดงออกถึงจินตนาการเกี่ยวกับตัวละครหรือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ตามความพึงพอใจหรือความเข้าใจของตนเอง เช่น การแต่งตัวเลียนแบบตัวละครของกลุ่มชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งแต่ละคนเลือกแต่งตัวเลียนแบบตัวละครที่ตนเองชื่นชอบตัวเดียวกัน แต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับตัวละครที่ต้องการนำเสนอแตกต่างกันออกไป หรือเป็นการเลียนแบบเฉพาะบางช่วงบางตอนที่ตนเองชื่นชอบ เช่น การแต่งกายเลียนแบบแฮร์รี่ พอตเตอร์ ซึ่งในวรรณกรรมบรรยายไว้ว่าเป็นเด็กชายรูปร่างผอม ตัวเล็ก มีผมสีดำตั้งชี้ ดวงตาสีเขียว มีรอยแผลเป็นรูปสายฟ้าพาดบนหน้าผาก สมาชิกชมรมจะแต่งตัวเป็นแฮร์รี่ พอตเตอร์โดยเน้นการใส่แว่นตาและเขียนภาพแผลเป็นไว้บนหน้าผาก ซึ่งทุกคนในงานสามารถถอดรหัสความหมายของการเลียนแบบตัวละคร “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ได้โดยไม่ต้องมีรายละเอียดครบถ้วน เช่น ดวงตาสีเขียว รูปร่างผอมแห้ง หรือเสื้อคลุมสีดำแบบพอมด หรือการแต่งตัวเป็น “รอน วิสลีย์” ซึ่งเป็นพอมดรูปร่างสูง ผอม กึ่งก้าง มีผมสีแดงเพลิง ใบหน้าตกรกระ สมาชิกบางคนก็แต่งกายเป็นรอน วิสลีย์ก็จะเขียนจุดบนใบหน้าแสดงถึง “กระ” ทุกคนในงานก็สามารถถอดรหัสความหมายของการเลียนแบบตัวละคร “รอน วิสลีย์” ได้โดยไม่ต้องมีรายละเอียดอย่างอื่น เช่น การข้อมผมสีแดงเพลิง การใส่ชุดคลุมพอมดสีดำ (ดังที่สมาชิกบางคนทำ) หรือรูปร่างสูงกึ่งก้างเป็นต้น นอกจากนี้ข้อสังเกตประการหนึ่งที่พบจากการเชื่อมโยงจินตนาการเข้ากับชีวิตจริงของกลุ่มชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยยังเป็นการ

รับมาแต่บุคลิกภาพภายนอกของตัวละคร โดยไม่ได้มีการอ้างอิงถึงบุคลิกภาพภายในจิตใจ เช่น บุคลิกลักษณะนิสัย หรือคุณธรรมต่างๆ ของตัวละครด้วยเลย

“ชอบแฮร์รี่สิ ยังมีโมเดลเลย นี่ก็แต่งตัวมาตามแบบโมเดลที่มีนะ ชอบที่สุดตอนเล่นควิดดิช อยากรู้แบบนั้นบ้าง ในหนังสือก็มีแต่ก็ยังไม่ออกว่ามันเป็นยังไง” (อังคณา ศรีคำแหง, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2546)

“ไม่รู้จะแต่งเป็นอะไรมา ก็ไปนั่งให้เค้าวาดรูปแปลเป็นให้ที่หน้าผาก แค่นี้ก็เป็นแฮร์รี่ได้แล้วครับ” (สุเมธ ธรรมวุฒิกิจ, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2546)

“จริง ๆ แต่งเป็นรอนต้องข้อมผมสีแดงนะ แต่ไม่กล้า กลัวแม่ว่า ก็เลยเอาแค่เขียนกระทู้หน้าก็พอ” (ณพ สัจจลักษณ์, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 29 ธันวาคม 2546)

“เป็นรอน วิสลิย์สิครับ นี่ไง มีกระด้าย” (ปรีวัฒน์ เปล่งศรีงาม, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2546)

นอกจากนั้น จากการวิจัยพบว่าสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยไม่ได้จำกัดการรับสื่อเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์อยู่แต่เพียงเฉพาะสื่อวรรณกรรมเท่านั้น แต่ยังมี การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์จากสื่อประเภทอื่นและมีการสะสมของที่ระลึกเพิ่มเติมอีกด้วย เช่น สื่อภาพยนตร์ สื่อเว็บไซต์ สื่อการ์ตูนญี่ปุ่น และโมเดลตัวละคร เป็นต้น โดยปัจจัยหลักในการเลือกรับสื่อประเภทอื่น ๆ เกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ก็คือสื่อประเภทอื่นให้ภาพเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ได้ชัดเจนกว่าสื่อวรรณกรรม ซึ่งจะสังเกตได้จากสื่อประเภทอื่นเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ล้วนแล้วแต่เป็นสื่อที่มีความเป็นมัลติมีเดียสูงกว่าสื่อวรรณกรรม สื่อเหล่านั้นสามารถนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งเคยเป็นแค่ตัวอักษรให้ปรากฏเป็นภาพและภาพ - สี - เสียงขึ้นมา ทำให้สื่อประเภทอื่นเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์มีสีสันและความน่าสนใจมากกว่าสื่อวรรณกรรม แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสื่อประเภทอื่นจะมีความน่าสนใจมากกว่าสื่อวรรณกรรม แต่สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยก็ไม่ได้คิดว่าจะรับสื่อประเภทอื่นแทนที่สื่อวรรณกรรม การรับสื่อประเภทอื่นก็เพียงเพื่อเสริมจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้มีภาพพจน์ที่ชัดเจนขึ้นเท่านั้น

“ชอบแฮร์รี่ลี ยังมีโมเดลเลย นี่ก็แต่งตัวมาตามแบบโมเดลที่มีนะ ชอบที่สุดตอนเล่นค
 วิตซ์ อยากรู้แบบนั้นบ้าง ในหนังสือก็มีแต่นึกไม่ออกว่ามันเป็นยังไง” (อังคณา ศรีคำแหง,
 สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 20 พฤศจิกายน 2546)

“หนังสือก็ดีหรือ แต่หนังสือมันส์กว่าครับ ในความรู้สึกผม มันเห็นภาพมากกว่า
 หนังสือบางทีมันเข้าใจยาก นึกไม่ออกว่ามันเป็นยังไงอย่างตัวบ๊อบบี้ไครบพี เห็นในหนังสือเลย
 แต่หลายคนเค้าก็ชอบหนังสือมากกว่านะ มันได้จินตนาการกว่า อันนี้ก็แล้วแต่คนครับ” (ชนาเดช
 สังเสวี, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2546))

“ชอบแฮร์รี่ลีโอเนี่ยละ สวยดี เก่งด้วย เห็นรูปที่วาดเป็นการตูนญี่ปุ่นในเว็บไซต์แล้ว
 ประทับใจ ตาโตวัง ๆ ดี ชอบมากเลยละ อยากรู้แบบนั้นบ้าง ชอบที่สุดก็ตอนฝาด่านยาพิษละ แต่
 ไม่เห็นมีในหนังสือเลย” (อัจฉรา เกตุนิช, สมาชิกชมรม, สัมภาษณ์, 31 ธันวาคม 2546)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้
 เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย จึงอาจสรุปได้ว่า สมาชิกชมรมคน
 รักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเป็นกลุ่มแฟน (Fan) ของสื่อที่มีความคิดสร้างสรรค์และ
 กระตือรือร้นในลักษณะ Active Audience ที่ไม่ใช่เพียงแต่รับและเชื่อฟังสื่ออย่างเฉยเท่านั้น
 สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ยังมีการสร้างสรรค์เรื่องราว ภาพพจน์ เกี่ยวกับแฮร์รี่ พอต
 ตอร์ในรูปแบบของตนเองขึ้นมา จินตนาการเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งเคยเป็นแค่ตัวอักษร
 สามารถมีชีวิต และจับต้องได้จริงในชีวิตประจำวัน แม้ว่าการตีความภาพลักษณ์เกี่ยวกับแฮร์รี่
 พอตเตอร์ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจะแตกต่างไปจากจินตนาการ
 ดั้งเดิมในสื่อวรรณกรรม และมีการแสดงออกถึงความเข้าใจเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และตัว
 ละครต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามความเข้าใจและความต้องการเฉพาะตัวของสมาชิกแต่ละคน แต่เมื่อ
 สมาชิกซึ่งมีความชื่นชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จากที่ต่าง ๆ ได้มาอยู่ร่วมกัน ทำกิจกรรม
 เดียวกัน ในสถานที่เดียวกัน สมาชิกเหล่านั้นก็ยังสามารถรับรู้และแปลความหมายเกี่ยวกับ “แฮร์รี่
 พอตเตอร์” ซึ่งสมาชิกคนอื่น ๆ แสดงออกมาได้ อีกทั้งยังสามารถผูกพัน เชื่อมโยงเป็นกลุ่มเดียวกัน
 โดยมีความชื่นชอบในสิ่งเดียวกัน คือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นศูนย์กลางได้อีกด้วย

นอกจากนั้น ลักษณะความเป็น Active Audience ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอต
 ตอร์ในประเทศไทยยังได้รับการต่อยอดจากพฤติกรรมมารับสื่อประเภทอื่นเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอต

เตอร์ของสมาชิกด้วย นั่นคือ สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยยังมีการรับรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์จากสื่อภาพยนตร์ เว็บไซต์ การ์ตูนญี่ปุ่น และมีการสะสมของที่ระลึกเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์เพิ่มเติมจากการรับสื่อวรรณกรรมเพียงอย่างเดียว การรับสื่อประเภทอื่นเกิดขึ้นเพื่อเติมเต็มจินตนาการจากวรรณกรรมให้มีภาพพจน์ที่ชัดเจนขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจะหันไปรับสื่อประเภทอื่นแทนที่สื่อวรรณกรรม สื่อประเภทอื่นทำหน้าที่เป็นเพียงตัวเสริมภาพที่ชัดเจนให้กับสื่อวรรณกรรมเท่านั้น

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความนิยมชมชอบใน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการปรับเปลี่ยนจินตนาการ (Fantasy) จากวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรัก แฮร์รี่ พอตเตอร์ ในประเทศไทย มีจุดประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” 2) เพื่อศึกษาถึงความนิยมชมชอบในวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาถึงการปรับเปลี่ยนจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับชีวิตจริงของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) อีกทั้งได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ ส่วนที่ 1 เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรม และส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพด้านการศึกษาผู้รับสารด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหาสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

องค์ประกอบและลักษณะของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

องค์ประกอบที่พบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ประกอบด้วย โครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) กิจกรรม (Activities) สัญญา (Sign) จินตนาการ (Fantasy) และ แก่นเรื่อง (Theme) องค์ประกอบเหล่านี้ถูกเชื่อมโยงเข้าด้วยกันโดยมีโครงเรื่องเป็นจุดศูนย์กลางเพื่อทำหน้าที่เป็นแบบแปลนในการลำดับเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่อง โดยผู้ประพันธ์ผูกเรื่องราวให้แฮร์รี่ พอตเตอร์เติบโตขึ้นทีละปีในแต่ละภาค ดังนั้น ลักษณะการวางโครงเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงมีการวางโครงเรื่องแบบคงรูปโดยอาศัยโครงเรื่องหลักจากสูตรสำเร็จการสร้างตำนานวีรบุรุษ ซึ่งเป็น

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

การต่อสู้กันระหว่างวีรบุรุษซึ่งเป็นฝ่ายดีและศัตรูซึ่งเป็นฝ่ายร้าย ซึ่งความยิ่งใหญ่ของวีรบุรุษแต่ละคนจะขึ้นอยู่กับความชั่วร้ายของศัตรูที่เป็นฝ่ายตรงข้าม และมีการสรุปจบโดยให้วีรบุรุษเป็นผู้ชนะเสมอ อย่างไรก็ตามด้วยเหตุที่ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นวรรณกรรมชุดแบบต่อเนื่องจึงมีการดำเนินเรื่องราวที่แตกต่างกันไปในแต่ละภาค ซึ่งผู้ประพันธ์จะผูกโครงเรื่องเฉพาะขึ้นมาเพื่อเน้นความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละภาคภายใต้โครงเรื่องหลักอีกทีหนึ่ง

โครงเรื่องหลักของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นการสร้างตำนานวีรบุรุษ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” โดยมีตัวละครหลักคือ แฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งเป็นฝ่ายวีรบุรุษเป็นผู้ดำเนินเรื่องเพื่อไปประสพกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันอันเป็นกิจกรรมหลักของเรื่องคือการต่อสู้กับลอร์ดโวลเดอมอร์ตฟอมคผู้ชั่วร้าย โดยมีฉากหลักเป็นโรงเรียนฮอกวอตส์ซึ่งมีแนวคิดมาจากความเป็นจริงเกี่ยวกับโรงเรียนประจำในอังกฤษผสมผสานกับจินตนาการเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของฟอมคแม่แมคในยุคคลาง โดยมีการใช้สัญลักษณ์ที่แสดงความเป็นคู่ตรงข้ามเกี่ยวกับความดีและความชั่วถ่ายทอดผ่านการกระทำตัวละครหลักทั้งสองคือแฮร์รี่ พอตเตอร์และลอร์ดโวลเดอมอร์ต พัฒนาเรื่องราวไปสู่ตอนจบที่แฮร์รี่ พอตเตอร์เป็นฝ่ายชนะลอร์ดโวลเดอมอร์ต แสดงให้เห็นถึงแก่นเรื่องหรือหลักศีลธรรมที่ผู้ประพันธ์สอนให้เด็กมุ่งทำความดีเพื่อจะได้สิ่งที่ดีเป็นการตอบแทน

โครงเรื่องเฉพาะของแต่ละภาคเป็นเนื้อหาของเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีตัวละครพิเศษเข้ามามีบทบาทสำคัญเพื่อการพัฒนาเรื่องราวไปสู่จุดวิกฤติ (Climax) อันเป็นจุดที่ตื่นเต้นที่สุดของเรื่องอันเป็นกิจกรรมพิเศษที่เป็นตัวละครเงื่อนไขของปัญหาที่ผู้แต่งผูกไว้ตั้งแต่ต้นเรื่องให้ผู้อ่านได้รับรู้ ภายใต้ฉากพิเศษที่ถูกสร้างขึ้นอย่างวิจิตรพิสดารจากความเป็นจริงเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันผสมผสานกับจินตนาการจากตำนาน นิทาน และเรื่องเล่าปรัมปราต่าง ๆ ของยุโรป โดยการให้สัญลักษณ์เฉพาะเกี่ยวกับตัวละครและสถานที่ที่มีความสำคัญกับเรื่องราวในแต่ละตอนเพื่อนำไปสู่แก่นเรื่องซึ่งเป็นศีลธรรมที่ผู้แต่งต้องการเน้นให้เด็กได้รับรู้เป็นการเฉพาะเจาะจงในตอนจบของเรื่อง องค์ประกอบที่พบเฉพาะให้แต่ละตอนนี้จะมีความสำคัญกับสี่อรรถกถาเฉพาะตอนเท่านั้น โดยเมื่อเรื่องราวทั้งหมดสิ้นสุดลงองค์ประกอบเหล่านี้ก็จะหมดความสำคัญลงไปด้วย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

ความนิยมชมชอบที่ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยมีต่อสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์”

ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 2 ประการคือ

1. ปัจจัยด้านความบันเทิงจากตัวสื่อ โดยสมาชิกชมรมที่เปิดรับสื่อด้วยเหตุผลด้านความบันเทิงของสื่อเป็นสมาชิกที่มีการตัดสินใจเลือกรับสื่อด้วยตนเอง โดยมีเหตุผลหลักเกี่ยวกับความสนุกสนานไปกับจินตนาการที่ถูกปรับให้เข้ากับยุคสมัยของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ซึ่งปัจจัยด้านความบันเทิงนี้เท่ากับเป็นการตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของเยาวชนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นที่ต้องพบกับความเครียดทางอารมณ์สูง ต้องปรับตัวให้เข้าการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่ต้องรับความกดดันจากหลายสิ่งหลายอย่างรอบด้าน ความบันเทิงจากสื่อวรรณกรรมเยาวชนซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตวัยรุ่น มีตัวนำเรื่องเป็นเด็กที่มีความสามารถมากกว่าผู้ใหญ่ อย่าง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นพื้นที่ในการผ่อนคลายความเคร่งเครียดจากสังคมที่เด็กต้องเป็นฝ่ายเชื่อฟังผู้ใหญ่อยู่เสมอ ความบันเทิงที่มีต่อ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของสมาชิกชมรมจึงเกิดจากการยึดอำนาจของเด็กจากผู้ใหญ่ในสื่อวรรณกรรมซึ่งตรงกันข้ามกับความเป็นจริงในชีวิต

2. ปัจจัยด้านสังคม สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยที่เปิดรับสื่อด้วยปัจจัยทางสังคมเลือกเปิดรับสื่อเพราะเพื่อนหรือคนรู้จักเป็นผู้แนะนำ การตัดสินใจเลือกรับสื่อของสมาชิกเหล่านี้จึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสนุกหรือตัวสื่อวรรณกรรมเป็นหลัก แต่ขึ้นอยู่กับบุคคลภายนอกที่มีความสนิทสนมกับตัวสมาชิกเป็นหลัก ซึ่งหมายถึงกลุ่มเพื่อนและญาติพี่น้อง ส่วนปัจจัยด้านความบันเทิงเป็นปัจจัยรองที่ทำให้เกิดการรับสื่อต่อเนื่องไปในภาคต่าง ๆ การเลือกรับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ด้วยปัจจัยทางสังคมนี้ก็เป็นการตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของเยาวชนอีกรูปแบบหนึ่งด้วย กล่าวคือ มนุษย์เป็นสัตว์สังคมและเป็นธรรมชาติอยู่เองที่จะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเพื่อช่วยเหลือดูแลซึ่งกันและกัน สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ซึ่งเป็นเยาวชนซึ่งอยู่ในวัยรุ่น อันเป็นวัยที่กำลังปรับตัวเข้ากับสังคมและความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่กำลังต้องการต้นแบบและความอุ่นใจจากกลุ่มคนวัยเดียวกันมากเป็นพิเศษ วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มักจะทำ

อะไรตาม ๆ กัน เพื่อให้ตัวเองไม่ต้องเป็นคนนอกกลุ่ม การเลือกอ่าน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ตามกลุ่มเพื่อนหรือญาติพี่น้องเท่ากับเป็นหลักประกันว่าตนเองยังได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มสังคมคนใกล้ชิด อยู่ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการทางสังคมให้กับสมาชิกชมรมได้ในอีกทางหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปก็คือ ความนิยมชมชอบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเกิดขึ้นมาจากการตอบสนองความต้องการทางจิตใจให้แก่เยาวชน 2 ประการของตัวสื่อ คือ ความต้องการความบันเทิงเพื่อบรรเทาหรือผ่อนคลายความเคร่งเครียดทางอารมณ์และสังคม ซึ่งในนัยยะนี้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทำหน้าที่เป็นหลุมหลบภัยทางอารมณ์ให้กับเด็กและเยาวชน และตอบสนองความต้องการทางสังคมเพื่อให้เยาวชนสามารถเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคมระดับปฐมภูมิหรือครอบครัวและกลุ่มเพื่อน ซึ่งในนัยยะนี้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงทำหน้าที่เป็นหลักประกันทางสังคมให้กับสมาชิก

การปรับเปลี่ยนเพื่อเชื่อมโยงลักษณะความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสื่อวรรณกรรมเข้ากับชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย

จินตนาการเป็นสมรรถภาพทางสมองของมนุษย์ที่เกิดจากการนำความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และประสบการณ์ต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกันโดยสร้างเป็นรูปแบบขึ้นมาใหม่ จินตนาการที่พบในสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นการผสมผสานของผลงานทางความคิดจากความเป็นจริงที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวันของสังคมปัจจุบันกับความคิด ความเชื่อที่มีที่มาจากตำนาน เรื่องเล่า และความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประพันธ์ซึ่งไม่มีอยู่จริง ดังนั้น การปรับเปลี่ยนจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมเข้ากับชีวิตจริงจึงต้องมีลักษณะสำคัญคือเป็นการปรับเปลี่ยนที่มีลักษณะคล่องแคล่ว ยืดหยุ่น มีลักษณะของการแก้ปัญหา และต้องปราศจากความก้าวร้าว หรือกล่าวรวม ๆ ได้ว่าการปรับเปลี่ยนจินตนาการสู่ชีวิตจริงนั้นต้องเกิดขึ้นเพื่อสามารถแก้ปัญหาที่ไม่สามารถเป็นไปได้ให้เป็นความจริงได้ อีกทั้งยังต้องเป็นการแสดงความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ชื่นชอบในทางที่ดีอีกด้วย

ดังนั้น ลักษณะความเป็นจินตนาการของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ถูกปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความเป็นจริงในชีวิตจากบุคคล 2 กลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องกับชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทย คือ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมชมรมหรือคณะผู้จัดงานจากบริษัท

นานมี บุ๊คส์ และกลุ่มสมาชิกชมรม ด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน 2 ประการ คือ กลุ่มผู้จัดกิจกรรมต้องการสร้างบรรยากาศภายในบริเวณงานให้มีลักษณะเหมือน โรงเรียนฮอกวอตส์ในโลกเวทมนตร์ ส่วนกลุ่มสมาชิกชมรมต้องการเปลี่ยนตัวเองให้กลายเป็นตัวละครในเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของงาน ดังนั้น จึงอาจจำแนกกลวิธีในการเชื่อมโยงความเป็นจินตนาการ (Fantasy) จากสื่อวรรณกรรมเข้ากับชีวิตจริงออกได้เป็น 2 ประเภท ดังที่ Jerome Singer นักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกัน ได้กล่าวเอาไว้ ดังนี้ (ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 14)

1. กลวิธีการทดแทน เป็นการนำเอาสิ่งที่หาได้ทั่วไปในชีวิตประจำวันมาแทนที่สิ่งที่มีอยู่แต่เฉพาะในจินตนาการของวรรณกรรม เพื่อให้สิ่งที่ไม่ได้อยู่จริงกลายเป็นสิ่งที่มีตัวตน จับต้องได้เช่น การใช้น้ำแดงมาแทนน้ำฟักทอง น้ำพันซ์ผลไม้แทนบัตเตอร์เบียร์ ขนมรสผลไม้แทนเคลลี่ เม็ดทุกรสของเบอร์ดีบอด การใช้การทดลองทางวิทยาศาสตร์อย่างง่าย ๆ แทนวิชาการปรุงยา เป็นต้น กลวิธีการทดแทนเป็นวิธีการที่คณะผู้จัดกิจกรรมชมรมใช้เพื่อสร้างบรรยากาศโรงเรียนฮอกวอตส์และโลกเวทมนตร์ เป็นการกระตุ้นให้เกิดการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางผู้จัดงานได้จัดไว้ เช่น การแต่งแฟนซี การตอบปัญหาเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์กับภาคีนกฟีนิกซ์รอบปฐมทัศน์ เพื่อเป็นการเพิ่มยอดการจำหน่ายและยอดการสั่งจองหนังสือของบริษัท

2. กลวิธีการเติมเต็ม เป็นการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของจินตนาการ ที่พบในสื่อวรรณกรรมให้เข้ากับความเข้าใจหรือความสะดวกในชีวิตประจำวัน เป็นการแสดงออกถึงจินตนาการเฉพาะตัวตามความเข้าใจและความสะดวกในการสร้างสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริงให้ปรากฏออกมาในชีวิตจริงเฉพาะช่วงของแต่ละคน โดยกลวิธีการเติมเต็มนี้เป็นวิธีการที่สมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ใช้ในการแสดงออกถึงจินตนาการเกี่ยวกับตัวละครที่ตนเองชื่นชอบหรือคิดว่าจะสามารถเลียนแบบได้ในชีวิตจริง เช่น การแฟนหน้าด้วยรูปสายฟ้าฟาดแทนแผลเป็นของแฮร์รี่ พอตเตอร์แล้วสมมติว่าตนเองเป็นแฮร์รี่ พอตเตอร์ หรือการเขียนกระทู้หน้าเป็นสัญลักษณ์แทนตัวรอน วิสลิีย์ โดยกลวิธีการเติมเต็มจะแตกต่างกันไปตามระดับความเป็นสมาชิกของแต่ละคนในชมรม

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบข้อสังเกตประการหนึ่งว่า การปรับเปลี่ยนจินตนาการจากวรรณกรรมสู่ชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ทั้งในระดับผู้จัดกิจกรรมและสมาชิกชมรมเป็นการปรับเปลี่ยนจินตนาการแบบภายนอกเท่านั้น กล่าวคือ เป็นการเปลี่ยนแปลงบริเวณ สถานที่ และการแต่งกาย โดยไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะภายในหรือแก่นเรื่องของสื่อวรรณกรรมที่

ให้ข้อคิดหรือหลักศีลธรรมแก่เด็กและเยาวชนเลย ทั้งนี้ เนื่องจากการรวมกลุ่มชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเป็นการรวมกลุ่มแบบชั่วคราวเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่าง คือ การเปิดตัวหนังสือแฮร์รี่ พอตเตอร์ภาคภาคินกฟีนิกซ์ ดังนั้น เมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้นลง จินตนาการเหล่านั้นก็จะหายไปด้วย

การอภิปรายผล

Berger (อ้างถึงใน ปาริชาติ สุคนธ์พานิช, 2545 : 19) กล่าวว่าไว้ว่า การวิเคราะห์วรรณกรรมเชิงสัญลักษณ์มุ่งเน้นไปที่ความหมายในเนื้อหาสารซึ่งเป็นความหมายที่มีสาเหตุมาจากความสัมพันธ์ (Relation) โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์เรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมของตน เป็นแนวทางหนึ่งในการเรียนรู้วัฒนธรรมและการขัดเกลาทางสังคมผ่านเนื้อหาสารของสื่อวรรณกรรม วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นวรรณกรรมชุดที่มีเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตอน โครงเรื่องหลักของสื่อวรรณกรรมเป็นถูกวางขึ้นตามหลักการสร้างตำนานวีรบุรุษ ซึ่งเป็นการต่อสู้กันระหว่างฝ่ายพระเอก (Hero) กับฝ่ายผู้ร้าย (Villain) มีการเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเห็นถึงความแตกต่างระหว่างความดีและความชั่วอย่างชัดเจน และมีบทสรุปแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) โดยให้พระเอกเป็นฝ่ายชนะผู้ร้ายจากการต่อสู้ทุกตอน เพื่อเป็นการสอนหลักการของสังคมแก่เด็กและเยาวชนว่าให้ทำความดีแล้วจะได้รับสิ่งที่ดีตอบแทนหรือธรรมมะย่อมชนะอธรรมนั่นเอง

Perrine (อ้างถึงใน ปริญญา เกื้อหนุน, 2537 : 17) กล่าวว่า วรรณกรรมที่ดีนั้น นอกเหนือจากจะมีโครงเรื่องที่ดีแล้วยังความมึนงงประกอบที่น่าสนใจอันจะสร้างคุณค่าแก่วรรณกรรมด้วยไม่ว่าจะเป็นความสมเหตุสมผล (Plausibility) เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้สึกคล้อยตาม และมีเหตุผลที่จะเชื่อถือเรื่องราวของผู้ประพันธ์ มีความประหลาด (Surprise) ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความสนใจติดตามอ่านเรื่องไปจนจบ อีกทั้งยังต้องมีการสร้างความกระหายอยากรู้อยากติดตามเรื่อง (Suspense) อีกด้วย

ดังนั้น แม้ว่าสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จะมีการวางโครงเรื่องโดยอาศัยสัญลักษณ์เกี่ยวกับวีรบุรุษและตำนานพอมดแม่มดซึ่งเป็นจินตนาการโบราณในลักษณะ “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” แต่ก็เป็นการนำความเก่ามานำเสนอในรูปแบบใหม่ (Reformation) โดยการปรับปรุงรายละเอียดให้เข้ากับยุคสมัยปัจจุบัน มีการใช้หลักการทาง

วิทยาศาสตร์และสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นจริงในสังคมผสมผสานไปกับจินตนาการและตำนานที่มีอยู่เดิม ทำให้ได้เป็นเรื่องราวของพอมดแม่มดยุคไฮเทคขึ้นมา วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นวรรณกรรมทางเลือกใหม่แก่สังคม ซึ่งในขณะที่วรรณกรรมชุดเล่มแรก คือ แฮร์รี่ พอตเตอร์กับศิลาอาถรรพ์ออกวางตลาด ในประเทศไทยยังไม่มี การนำเสนอวรรณกรรมเยาวชนรูปแบบนี้แก่สังคมมาก่อน

ความแปลกใหม่ของลักษณะวรรณกรรมก่อให้เกิดกระแส “แฮร์รี่ พอตเตอร์ฟีเวอร์” เด็กและเยาวชนหันมาอ่าน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” กันทั่วบ้านทั่วเมือง ผู้มีชื่อเสียงในสังคมออกมาให้การรับรองว่า “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นวรรณกรรมสร้างสรรค์การอ่านและจินตนาการแก่เด็กและเยาวชน ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุนรวมทั้งซื้อหาวรรณกรรมชุดนี้ให้ลูกหลานอ่าน ดังจะเห็นได้จากยอดขายแฮร์รี่ พอตเตอร์ภาคศิลาอาถรรพ์ที่พุ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทย ความแปลกใหม่ของลักษณะวรรณกรรมของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เป็นตัวผลักดันให้แฮร์รี่ครองใจผู้อ่านจนมี ยอดขายหนังสือเล่มแรกสูงเป็นประวัติการณ์นั้นไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคต่อ ๆ มาอีก 5 ภาค คือ ภาคห้องแห่งความลับ นักโทษแห่งอัชคาบัน ถ้วยอัคนี ภาคินกพินิคซ์ และ เจ้าชายเลือดผสมก็ยังคงเป็นพระเอกอันดับหนึ่งที่ครองใจเด็ก เยาวชน และพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่ แม้ว่าจะมีวรรณกรรมทางเลือกใหม่ลักษณะเดียวกันออกวางตลาดมากมายนั้น ไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นบ่อยนักในสังคมไทย ทั้งนี้เพราะสังคมไทยมีลักษณะเฉพาะคือเป็นสังคมของคนล้มง่าย และระยะเวลาในการวางตลาดของ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แต่ละเล่มห่างกันเป็นปีและในภาคหลัง ๆ หลายปี แต่ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทุกภาคก็ยังคงมีผู้ซื้อหามาอ่านอยู่เรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง

Dorothy Rogers (อ้างถึงใน ปรานี รามสูต, 2528 : 16) ได้กล่าวถึงกลุ่มวัยรุ่น (Adolescence) ซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารหลักของสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ว่าเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตทั้งในด้านชีวะ สรีระ และจิตวิทยา ลักษณะของวัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเสริมสร้าง (Period of Reconstruction) ในการเจริญเติบโตทางร่างกาย วัยแห่งการเปลี่ยนแปลง (Period of Transformation) ทั้งในด้านความสนใจและความคิดเห็น เป็นวัยที่มีความคิดอยากเป็นอิสระ (Period of Independence) ซึ่งเป็นความคิดที่อยากพึ่งตนเองและต่อต้านผู้ใหญ่ ดังนั้น วัยรุ่นจึงเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวทางสังคม ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหาและความเครียดทางอารมณ์สูง และมีทัศนคติในการมองโลกและสังคมขัดแย้งกับผู้ใหญ่และหลักการของสังคมโดยทั่วไป

จากการวิจัยพบว่านอกเหนือจากความแปลกใหม่ในตัววรรณกรรมแล้ว ปัจจัยภายนอก จากตัวผู้รับสารหรือผู้อ่านสื่อวรรณกรรมจึงเป็นปัจจัยหลักสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ยังคงครองใจผู้อ่านในประเทศไทยอยู่ได้ ปัจจัยด้าน ผู้รับสารนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากความบันเทิงที่ผู้รับสารรู้สึกว่าได้รับจากการอ่านวรรณกรรมและอีก ส่วนหนึ่งเกิดจากกลุ่มเพื่อนหรือคนใกล้ชิดเป็นผู้แนะนำหรือชักนำไปให้อ่าน โดยความบันเทิงที่ผู้อ่าน ได้รับจาก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เกิดขึ้นจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการทางจิตใจ และอารมณ์ของผู้อ่านในด้านความต้องการเฉพาะตัวของผู้รับสารแต่ละคน ซึ่งต้องการหลบหนีไป จากความกดดันและการปรับตัวเข้าสู่สังคม ถือเป็นการหลบเลี่ยงโลกที่ไม่สมบูรณ์พร้อมในความเป็น จริงของชีวิต ไปสู่โลกแห่งจินตนาการที่สวยงาม ง่ายต่อการดำรงชีวิต อันเป็นโลกซึ่งง่ายต่อความ เข้าใจและการเชื่อมโยงตัวเองเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตำนานของวีรบุรุษ วิทยายุทธ์และชีวิตวัยเรียน ซึ่งผู้อ่านทุกคนย่อมเคยมีประสบการณ์แบบเดียวกับตัวละครมาแล้วหรือ กำลังประสบเหตุการณ์แบบเดียวกับตัวละครอยู่ อีกทั้งยังเป็นการแสดงตัวอย่างของพฤติกรรมอัน เป็นที่ต้องการของสังคม เช่น การทำความดี ความสามัคคี ความรักเพื่อนพ้อง ให้แก่เด็กและ เยาวชน กลุ่มผู้รับสารหลักของสื่อวรรณกรรมเยาวชนอีกด้วย ในขณะนี้ สื่อวรรณกรรมเยาวชน จึงทำหน้าที่ในการเป็นหลุมหลบภัยจากความเครียดทางอารมณ์ให้กับผู้อ่าน เป็นพื้นที่ที่ให้อำนาจ แก่เด็กซึ่งแตกต่างจากความเป็นจริงในชีวิตที่ผู้ใหญ่เป็นผู้มีอำนาจมากกว่าเสมอ พร้อมทั้งทำหน้าที่ เป็นแม่แบบในการหล่อหลอมลักษณะอันเป็นที่ต้องการของสังคมให้กับผู้อ่าน เพื่อเป็นการเตรียม ความพร้อมในการเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่แก่เด็กและเยาวชน ปัจจัยด้านความบันเทิงเป็นตัวก่อให้เกิด ลักษณะการรับสารอย่างต่อเนื่องของผู้อ่านต่อสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทำให้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทุกภาคมียอดขายสูงเป็นประวัติการณ์ในการเปิดตัวภาคใหม่ทุกภาค

นอกจากนั้น วัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีการคบค้าสมาคมกับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากที่สุด เด็กจะ ออกจากบ้านมากกว่าปกติและต้องการการเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยการ เรียนรู้นั้นไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะที่บ้านหรือโรงเรียนเท่านั้นแต่ยังเรียนรู้จากสื่อมวลชนและเพื่อน รุ่นเดียวกันอีกด้วย วัยรุ่นจะรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ ด้วยการประพฤติปฏิบัติอย่างเดียวกันหรือ ยึดถือวัฒนธรรมเดียวกัน ซึ่งจะทำให้มองเห็นลักษณะที่แตกต่างไปจากคนวัยอื่นโดยชัดเจน แต่ การรวมกลุ่มกันของวัยรุ่นจะไม่มีระบบเป็นแต่เพียงการเอาอย่างต่อ ๆ กันไปเท่านั้น ถือเป็นการ รวมกลุ่มกันเฉพาะกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นคนที่สนิทสนมกัน มีรสนิยมตรงกัน มีการปรึกษาหารือกัน และทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน โดยผลที่ได้ก็วัยรุ่นจะได้รับจากการรวมกลุ่มกันก็คือการเรียนรู้

และยอมรับค่านิยมและพฤติกรรมต่าง ๆ จากกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลมากพอที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดบางอย่างแก่เด็กวัยรุ่นได้

ดังนั้นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความบันเทิงที่ผู้อ่านได้รับจากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ยังเกิดจากปัจจัยการตอบสนองความต้องการทางสังคมแก่ผู้อ่าน นั่นคือ ผู้อ่านวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” มีการแนะนำหรือชักจูงให้บุคคลที่อยู่ใกล้ชีวิตรับสื่อวรรณกรรม “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ด้วย ซึ่งผู้ที่รับสื่อวรรณกรรมแบบเดียวกันก็จะได้รับหรือรู้สึกว่าได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการทางสังคมให้กับเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่ต้องการความมั่นใจในการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน ปัจจัยตอบสนองความต้องการของสังคมนี้เองเป็นตัวก่อให้เกิดลักษณะการรับสารแบบบอกต่อของกลุ่มผู้อ่านสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทำให้ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ทุกภาคมียอดขายต่อเนื่องสม่ำเสมอ แม้จะเป็นภาคเก่าแล้วหรือทิ้งช่วงการวางตลาดไปนานก็ตาม ทั้งนี้ เนื่องจากการบอกต่อทุกครั้งก็มักจะเกิดการรับสารเลียนแบบกันขึ้นมา

ลักษณะการรับสารแบบบอกต่อได้สร้างกลุ่มผู้มีความชื่นชอบในวรรณกรรม “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ระดับปฐมภูมิขึ้นมา แต่กลุ่มในระยะแรกเริ่มนี้ยังเป็นเพียงกลุ่มของคนที่อยู่กันอย่างกระจัดกระจาย มีการแนะนำ บอกต่อ และสื่อสารกันในระยะใกล้ชิดและเป็นกลุ่มเฉพาะตัว เช่น กลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน หรือญาติพี่น้องที่สนิทกันเท่านั้น ด้วยเหตุที่กลุ่มผู้ชื่นชอบ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ระดับปฐมภูมิเหล่านี้มีการรับสารอย่างต่อเนื่องและมีเสียงเรียกร้อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคใหม่ตลอดเวลา ทำให้บริษัทนามิ บู้คส์ ผู้นำเข้าและจัดจำหน่ายสื่อวรรณกรรมเยาวชนในเครืออัมรินทร์กรุ๊ปส์ ซึ่งเป็นบริษัทผู้นำเข้า แปล และจัดจำหน่ายวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จัดตั้งชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ (Harry Potter Fan Club) ขึ้นมาอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เพื่อรวบรวมกลุ่มคนที่ชื่นชอบในสื่อวรรณกรรมเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” เข้าด้วยกัน มีการพบปะ สังสรรค์ และทำกิจกรรมกันอย่างต่อเนื่องในระหว่างรอหนังสือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคต่อไปที่ยังไม่ได้ออกวางตลาด

ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ที่ถูกผลักดันให้เกิดขึ้นเพื่อการแสวงหาผลกำไรของบริษัทนามิ บู้คส์ การตอบสนองต่อการเข้าเป็นสมาชิกชมรมจึงเกี่ยวข้องกับความหลงใหล (Fascination) ความนิยมชมชอบ (Adoration) ในตัวสื่อวรรณกรรม รวมถึงความรู้สึกหงุดหงิดผิดหวัง (Frustration) และ

การต่อต้าน (Antagonism) ในตัวของผู้รับสารซึ่งอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ องค์ประกอบเหล่านี้เป็นตัวเชื่อมที่ผลักดันให้สมาชิกชมรมเกิดความรู้สึกผูกพันกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” อันจะทำให้เกิดความหลงใหลในสาร ทำให้เกิดอาการหิวกระหายหรือต้องการสารเหล่านั้นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการติดตามอ่าน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคต่าง ๆ และมีการร่วมกิจกรรมที่ทางชมรมจัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น กิจกรรมสำคัญที่สุดที่ชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยได้ร่วมกันจัดขึ้น คือ กิจกรรมการเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก ๆ ภายในงาน ดังนี้ การจัดบรรยากาศภายในงานให้จำลองจินตนาการโรงเรียนฮอกวอตส์ในโลกเวทมนตร์ การแต่งกายแฟนซีเลียนแบบตัวละครในวรรณกรรม และการจัดจำหน่ายสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคใหม่ รวมทั้งสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่องอื่น ๆ ในเครือฮานนี บุ๊คส์ และของสะสมอื่น ๆ เกี่ยวกับวรรณกรรมเยาวชนที่จัดจำหน่ายภายในงานด้วย โดยกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในงานเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ล้วนแล้วแต่ได้รับการตอบรับจากผู้ชื่นชอบ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และบุคคลใกล้ชิดเป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากการมารวมตัวอย่างแน่นหนาของกลุ่มคนรัก “แฮร์รี่ พอตเตอร์” และการให้การสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมจากพ่อแม่ผู้ปกครองของแฟนคลับ (Fan Club) เหล่านี้

Joli Jenson (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 35) กล่าวว่าความเป็นแฟนของสื่อขึ้นอยู่กับความรู้สึกของผู้รับสารที่มีต่อตัวบท (Text) ทางวัฒนธรรม โดยเป็นความสัมพันธ์เฉพาะเรื่องที่รวมแต่ละบริบทเข้าด้วยกัน บางคนให้ความสนใจกับตัวบทเพียงบางเรื่องเท่านั้น จึงนำไปสู่การตีความอย่างเฉพาะเจาะจงลงไป และบางครั้งอาจทำให้มีอำนาจในการปฏิเสธตัวบทอื่น ความรู้สึกพึงพอใจของแฟนจึงสามารถวัดได้จากระดับการยอมรับการบริโภคซึ่งมีความซับซ้อน และมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน เป็นความสุขจากการทำสิ่งที่ตนต้องการ เป็นความสนุกสนานจากการหลีกเลี่ยงกฎเกณฑ์ เกิดการเติมเต็มความรู้สึกเพื่อให้สมปรารถนาถือเป็นการผลิตวัฒนธรรมแห่งความพอใจเฉพาะกลุ่มขึ้นมา ดังนั้น แฟนจึงเป็นกลุ่มคนที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น เพราะสามารถผลิตวัฒนธรรมในแบบของตนขึ้นมาได้แม้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บีบรัด ดังนั้น การตีความหมายของตัวบทเกี่ยวกับแฮร์รี่ พอตเตอร์ของสมาชิกชมรมจึงมีลักษณะเฉพาะอย่างซึ่งให้ความสำคัญทั้งกับความหมายดั้งเดิมที่พบในสื่อวรรณกรรมและความหมายใหม่อันเป็นข้อตกลงเฉพาะกลุ่มและตัวสมาชิกเอง

การเชื่อมโยงความเป็นจินตนาการจากตัวหนังสือในสื่อวรรณกรรมออกมาเป็นความจริงที่สัมผัสได้ในชีวิตของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจึงมีลักษณะเด่นสำคัญ 2 ประการจากคน 2 กลุ่ม ดังที่ Jerome Singer (อ้างถึงใน ชไมพร แก้วประไพ, 2541 : 14) นักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกัน ได้กล่าวไว้คือ ลักษณะการทดแทนสิ่งที่ไม่ได้อยู่จริงด้วยสิ่งที่มีอยู่อย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยการหลอมรวมกันของส่วนต่าง ๆ ภายในงานสร้างเป็นบรรยากาศโรงเรียนฮอกวอตส์ในโลกเวทมนตร์ขึ้นมาจากกลุ่มผู้จัดงาน และลักษณะการเติมเต็มจินตนาการเฉพาะตัวของกลุ่มสมาชิกชมรมแต่ละคนที่มีต่อตัวละครที่ชื่นชอบหรือเลือกที่จะแต่งแฟนซีเป็นตัวละครนั้น โดยระดับการเชื่อมโยงจินตนาการสู่ชีวิตของเหล่าสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ที่มารวมตัวกันภายในงานเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์จะแตกต่างกันไปตามระดับความชื่นชอบหรือลักษณะความเป็นแฟนในตัวละครหรือวรรณกรรมของผู้รับสารแต่ละคน

การเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมสู่ความเป็นจริงในชีวิตของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยจึงมีตั้งแต่ระดับผิวเผิน ปานกลาง จนถึงระดับคลั่งไคล้ตามระดับความชื่นชอบในวรรณกรรมของแฟน “แฮร์รี่ พอตเตอร์” แต่ละคน โดยกลุ่มแฟนที่ชื่นชอบในระดับผิวเผินจะมีการรับสื่อวรรณกรรมอย่างโดดเดี่ยว (Obsessed Loner) ระดับแสดงออกถึงจินตนาการในชีวิตจริงจึงเกิดขึ้นน้อยถึงไม่มีเลยหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นแค่ผู้รับสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น การรับสารของแฟน กลุ่มนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการความบันเทิงเฉพาะตัวของตนเองเท่านั้น โดยไม่ได้มุ่งหวังการตอบสนองทางสังคมที่มีอยู่ในตัวละคร ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าแฟนในระดับนี้อยู่ในระดับเดียวกับสมาชิกของกลุ่มธรรมดา

กลุ่มแฟนแบบปานกลางเป็นกลุ่มที่มีความชื่นชอบในวรรณกรรมแบบตามอย่างกันกับกลุ่มเพื่อนหรือคนใกล้ชิด การแสดงออกถึงจินตนาการเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ของแฟนกลุ่มนี้จะจะมีลักษณะตามความสะดวกและอิงกับกลุ่ม โดยการให้บริการที่หาได้ในบริเวณงานและเชื่อมโยงสิ่งที่มีอยู่เข้ากับตัวละครในวรรณกรรมที่ตนเองชื่นชอบ ส่วนกลุ่มแฟนแบบคลั่งไคล้ (Frenzied Fan) เป็นกลุ่มที่มีการแสดงออกถึงจินตนาการในชีวิตจริงสูงที่สุด คือเป็นกลุ่มที่มีจินตนาการเกี่ยวกับตัวละครหรือวรรณกรรมตอนที่ชอบสูงที่สุด แฟนกลุ่มนี้จะมี “ภาพ” บางอย่างเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ไว้ในใจ และแสดงออกมาเมื่อมารวมตัวกันทำกิจกรรม แฟนแบบคลั่งไคล้ถือเป็นกลุ่มที่มีการสร้างวัฒนธรรมแบบเฉพาะของตนเองได้ดีที่สุด

จึงอาจกล่าวได้ว่า การแสดงออกของจินตนาการในชีวิตจริงของชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์ในประเทศไทยเป็นการแสดงออกของจินตนาการแบบชั่วคราว ทั้งนี้เนื่องจากการมารวมกลุ่มกันของสมาชิกชมรมเกิดขึ้นอย่างมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน คือ เพื่อมาร่วมในงานเปิดตัวหนังสือรอบปฐมทัศน์ ซึ่งมีเป้าหมายสำคัญในการมาซื้อหนังสือ “แฮร์รี่ พอตเตอร์” ภาคใหม่ เมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการแล้ว กลุ่มสมาชิกเหล่านี้ก็จะแยกย้ายกันกลับไปยังชีวิตปกติแบบเดิมของแต่ละคน และจะมารวมตัวกันใหม่เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเปิดตัวหนังสือขึ้นอีก ดังนั้น การเชื่อมโยงจินตนาการจากสื่อวรรณกรรมเข้าหาชีวิตจริงของสมาชิกชมรมจึงเป็นการเชื่อมโยงอย่างผิวเผิน แค่เพียงปรับเปลี่ยนการแต่งกายและสัญลักษณ์ที่พบเห็นได้ภายนอก แล้วแทนที่ตัวเองลงในเฉพาะสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ โดยไม่ได้มีผลใด ๆ กับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายใน เช่น นิสัย ความคิด อุดมการณ์ ในชีวิตประจำวันเลย

จากความเข้าใจของสังคมซึ่งเชื่อว่าวรรณกรรมเยาวชนเป็นสื่อบันเทิงที่สามารถสอนแนวปฏิบัติและคุณธรรมของสังคมให้แก่เด็ก ทำให้วรรณกรรมเยาวชนเป็นสื่อบันเทิงที่ได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ผู้ปกครองและสังคมโดยรวมว่าเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การซื้อหามาให้ลูกหลานได้อ่าน รวมไปถึงการเข้าชมรมเป็นสมาชิกของสำนักพิมพ์หนังสือก็เป็นสิ่งที่ดีที่แสดงว่าเด็กและเยาวชนรักการอ่าน แต่ในความเป็นจริงแล้ว สิ่งที่เด็กและเยาวชนได้รับจากการรับสื่อวรรณกรรมเยาวชนมีแค่เพียงความสนุกสนาน ตื่นเต้นไปกับเรื่องราวและจินตนาการที่แปลกใหม่ของผู้แต่งเท่านั้น คุณธรรมที่ถูกแฝงไว้ในสื่อวรรณกรรมไม่ได้ถูกรับรู้หรือนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันเลย รวมทั้งเหตุผลให้การเลือกรับสื่อก็ไม่ได้เกิดจากความชื่นชอบในตัววรรณกรรมเท่านั้น แต่ส่วนหนึ่งเป็นการรับสื่อเพียงแค่การเลียนแบบเพื่อให้ได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน อีกทั้งการจัดตั้งชมรมยังไม่ได้เกิดจากกลุ่มเด็กและเยาวชนเอง แต่เกิดจากการผลักดันของบริษัทผู้ผลิตหนังสือเพื่อประโยชน์ทางการค้าของกลุ่มตนเองเท่านั้น

โดยนัยยะนี้สื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเปรียบเสมือนกัญชาในขนมหวานที่กลุ่มผู้ผลิตหยิบยื่นให้เด็กและเยาวชน ขนมชนิดใหม่นี้เป็นขนมรสชาติอร่อย คุณจะเต็มไปด้วยคุณค่าและสาระประโยชน์มากมาย จนไม่ใช่แค่เด็กและเยาวชนเท่านั้นที่จะติดใจ แต่พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีวุฒิภาวะแล้วก็ยังหลงไปกับรูปลักษณ์ที่ดูมีประโยชน์ของความเป็นสื่อวรรณกรรมที่คุณจะควรค่าแก่การรับรู้ของลูกหลานไปด้วย “แฮร์รี่ พอตเตอร์” จึงเป็นกัญชาชนิดใหม่ที่สามารถมอมเมาเยาวชนและผู้ปกครองให้ติดอยู่กับสังคมบริโภคนิยมอย่างมีเหตุผลอันสมควรมารับ ดังจะเห็นได้จากลักษณะการจัดกิจกรรมซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดจำหน่ายและสั่งจองหนังสือ “แฮร์รี่

พอดเตอร์” ภาคใหม่ พร้อมทั้งจัดจำหน่ายภาคเก่าที่วางตลาดอยู่แล้วทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสื่อวรรณกรรมเยาวชนแบบชุดเรื่องอื่น ๆ เช่น อยากให้โลกนี้ไม่มีโจคร้าย และห้าวโมยแห่งบารามอส ซึ่งเป็นหนังสือที่บริษัทนานมี บุ๊คส์กำลังจัดจำหน่ายอยู่ การจัดการรวมตัวคนรักแฮร์รี่ พอดเตอร์ในครั้งนี้จึงเป็นการส่งเสริมการขายรูปแบบหนึ่ง ซึ่งให้ผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่ ด้วยยอดขายและยอดสั่งจองในงานนับพันเล่มในชั่วข้ามคืน อีกทั้งยังได้ความรู้สึกที่ดีจากกลุ่มผู้รับสาร ทั้งทางตรงและทางอ้อมอีกด้วยว่าเป็นการสนับสนุนให้เด็กรักการอ่าน มีความคิดสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันจะนำไปสู่การบริโภคสื่อและของสะสมชนิดอื่นเกี่ยวกับ “แฮร์รี่ พอดเตอร์” เพิ่มเติมอีกด้วย เช่น สื่อภาพยนตร์ VCD เกมส์ การ์ตูน และของที่ระลึกอื่น ๆ ด้วยเงินของพ่อแม่ผู้ปกครองนั่นเอง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ดังนั้นจึงควรมีการหันมาทบทวนว่าวรรณกรรมเยาวชนและชมรมคนรักการอ่านทั้งหลายที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ จัดขึ้นนั้นมีบทบาทในการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนรวมทั้งสร้างสรรค์สังคมอย่างแท้จริงหรือไม่ สังคมไทยไม่ควรฝากความหวังในการอบรมบ่มนิสัยหรือการสร้างสรรค์วัฒนธรรมให้กับอนาคตของชาติไว้กับตัวสื่อวรรณกรรม แต่ผู้ที่อยู่รอบข้างเด็กและเยาวชนอย่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ควรมีเวลาและความอดทนพอที่จะทำความเข้าใจกับความซับซ้อนทางอารมณ์ของเด็กและไม่เอาแต่ความคิดของตนเองเป็นใหญ่ในการตัดสินใจการกระทำของเด็ก ควรรู้จักฟังความคิดและสนับสนุนในสิ่งที่เด็กและเยาวชนต้องการบ้าง อีกทั้งควรมีการสร้างกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความอบอุ่นและรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ไม่แยกตัวไปอยู่ในโลกของจินตนาการ รวมไปถึงตัวเด็กและเยาวชนเองก็ควรรู้จักรับฟังสิ่งที่ผู้ใหญ่อบรมสั่งสอนและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวและครู อาจารย์ด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากสื่อวรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “แฮร์รี่ พอดเตอร์” มีการวางโครงเรื่องไว้ถึง 7 ภาค ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาสื่อวรรณกรรมภาคต่อไปอันได้แก่ แฮร์รี่ พอดเตอร์กับภาคินกฟินิกซ์ และแฮร์รี่ พอดเตอร์กับเจ้าชายเลือดผสม ซึ่งเป็นวรรณกรรมฉบับแปลที่ออกวางจำหน่ายแล้วในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและพัฒนาการในการวางโครงเรื่องและองค์ประกอบของเรื่องจากผู้ประพันธ์

2. ควรมีการศึกษากลุ่มชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์เกี่ยวกับการรับสื่อวรรณกรรมภาคใหม่ว่ายังคงลักษณะเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไป และมีการแสดงเกี่ยวกับจินตนาการของแต่ละคนเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ เพื่อให้ทราบถึงความต่อเนื่องในการรับสื่อและการตีความหมายเนื้อหาสื่อ
ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เนื่องจากสมาชิกชมรมคนรักแฮร์รี่ พอตเตอร์จะมีการรวมกลุ่มกันเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์แบบเฉพาะเจาะจงในการมารวมตัวกันในแต่ละครั้ง ทำให้การศึกษาลักษณะการปรับเปลี่ยนจินตนาการเข้าสู่ชีวิตจริงของสมาชิกชมรมสามารถพบได้เพียงทางบุคลิกภาพภายนอกที่สมาชิกชมรมแสดงออกเท่านั้น ทำให้ไม่สามารถทราบได้ถึงลักษณะนิสัยส่วนตัวอันเป็นบุคลิกภาพภายในของสมาชิกแต่ละคนว่าได้รับอิทธิพลจากการอ่านวรรณกรรมหรือไม่

Print2PDF
บรรณานุกรม

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ. (2544). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักซ์ .
- จินตวีร์ เกษมสุข. (2538). *บันทึกสำคัญช่วงวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ฟาร์จ.
- ธศา จิตโต. (2545). *เจ.เค.โรว์ลิ่ง อัจฉริยะเบื้องหลังแฮร์รี่ พอตเตอร์*. กรุงเทพฯ : ต้นไม้.
- นพพร ประชากุล. (2544). *โรลิ่งคัม บาร์ตส์ กับสัญศาสตร์วรรณกรรม*. กรุงเทพฯ : คบไฟ.
- ปริญญา เกื้อหนุน. (2537). *เรื่องสั้นอเมริกันและอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วนิช สุชาร์ตัน. (2547). *ความคิดและความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สุชา จันทร์เอม. (2529). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อลงกรณ์ ปรวิฑูมิพงศ์. (2540). *พฤติกรรมยอดฮิตของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ก่อศักดิ์.

บทความ

- ดร. ก่อ สวัสดิพานิชย์. (2519, 23 เมษายน). “พัฒนาการพื้นฐานวัยรุ่นไทย.” *ไทยรัฐ*.
- นที สีทันดร. (2542, 14 มกราคม). “แฮร์รี่ ฟรีเวอร์.” *ผู้จัดการ*.

วิทยานิพนธ์

- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2539). *การวิเคราะห์การเล่าเรื่องในเพลงลูกทุ่งไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศินี ศิลปี. (2539). *ชมรมแฟนภาพยนตร์ของหนังสือสตาร์พิคส์และซีเนี่ยมัค*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). **วัยรุ่นกับพฤติกรรมการเข้าสังคม**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชไมพร แก้วประไพ. (2541). **การวิเคราะห์แฟนของสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2515). **การใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของเด็กวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี रामสูต. (2528). **จิตวิทยาวัยรุ่นกับการแสดงออกด้านเพศ**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาริชาติ สุคนธ์พานิช. (2545). **แฮร์รี่ พอตเตอร์ : วรรณกรรมเพื่อพัฒนานิสัยการอ่าน**. วิทยา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หฤทัย रामสูต. (2542). **การศึกษาเปรียบเทียบการเสนอภาพเยาวชนในวรรณกรรมเยาวชนต่างวัฒนธรรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

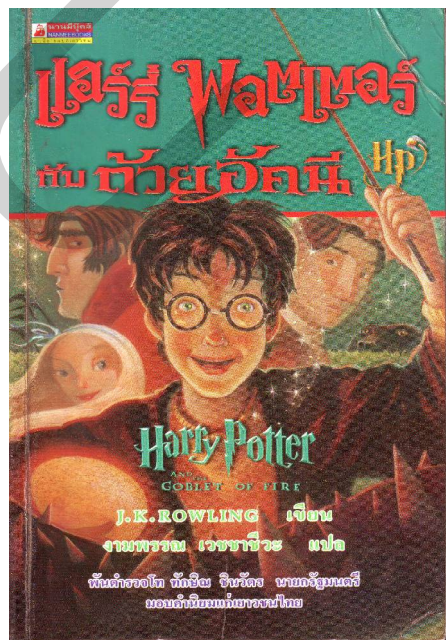
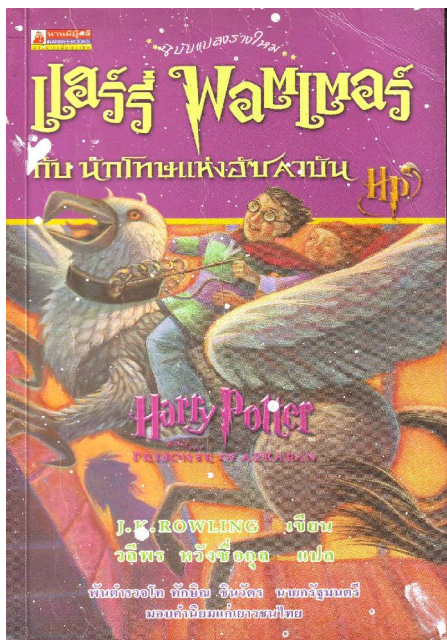
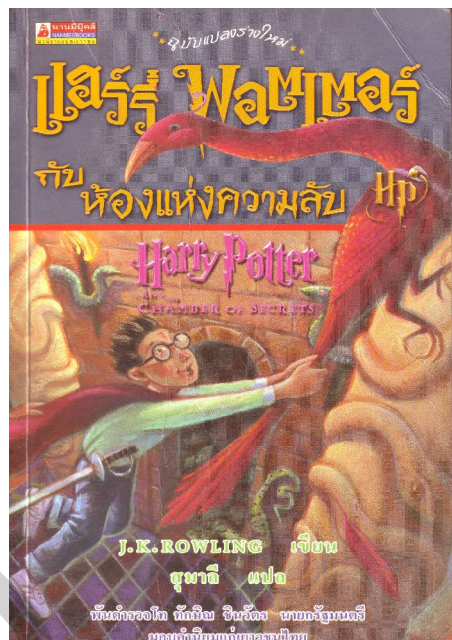
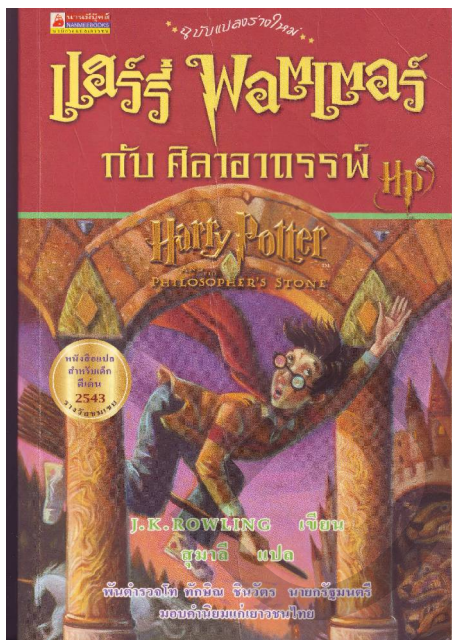
Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

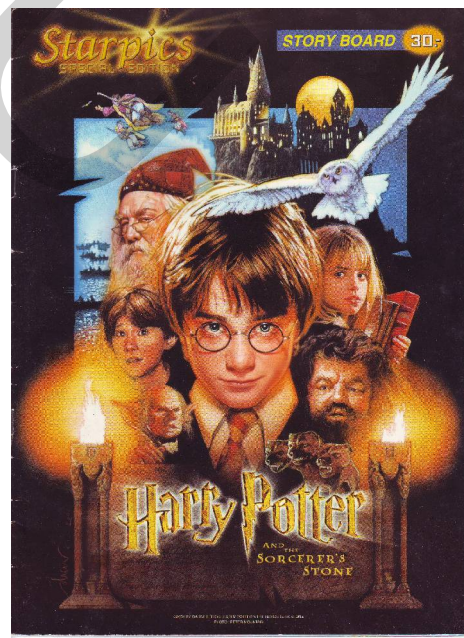
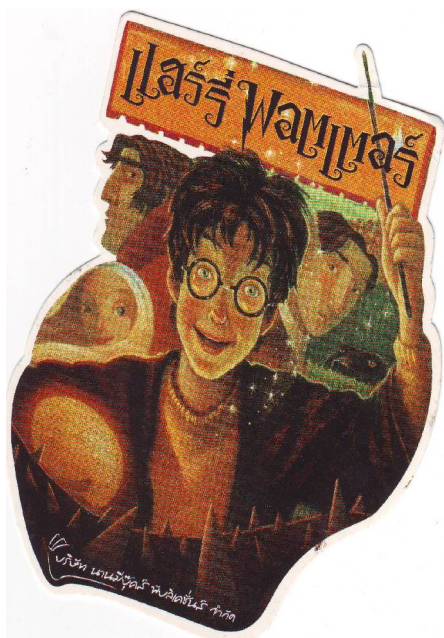
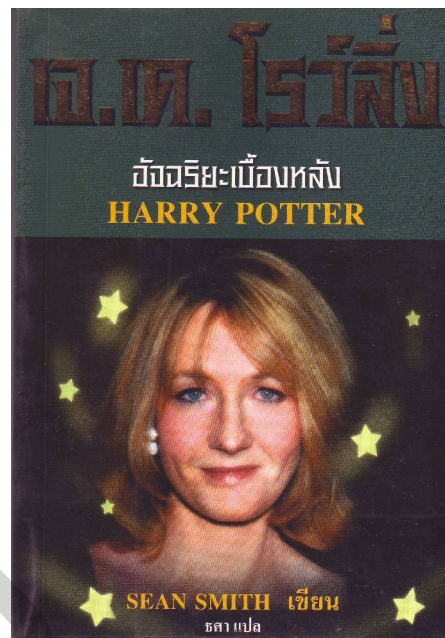
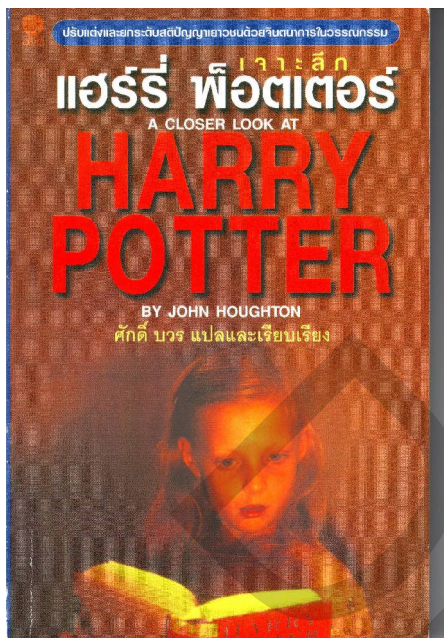
Print2PDF

ภาคผนวก

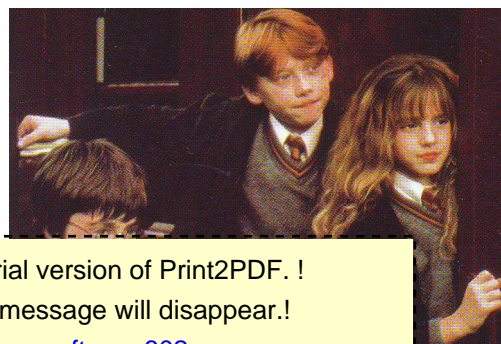
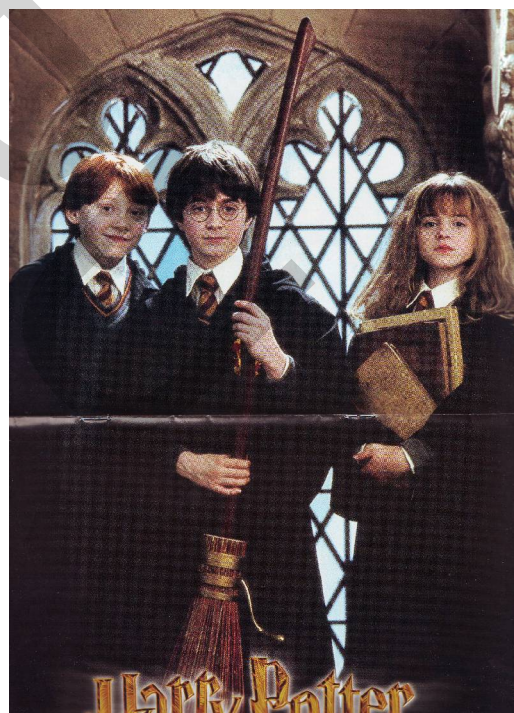
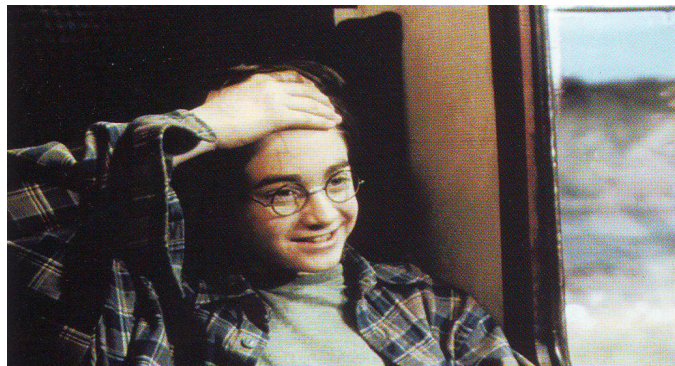
This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

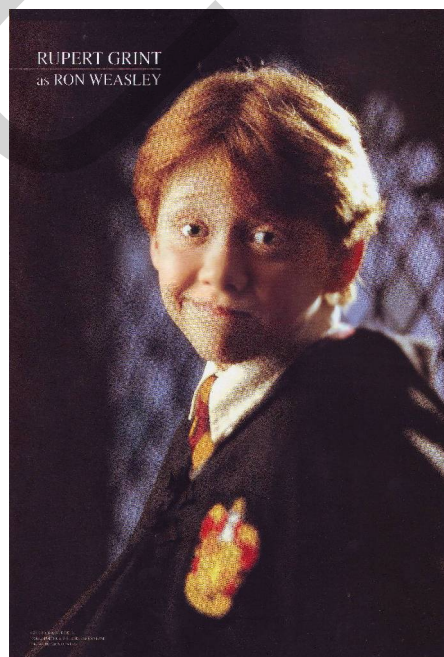
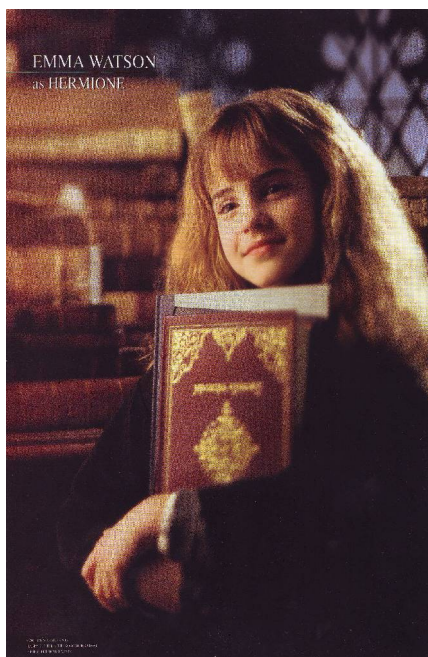
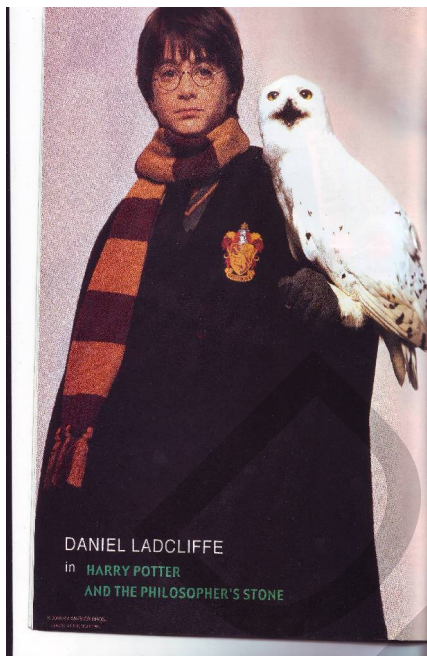
This document was created by the trial version of Print2PDF. !
 Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
 Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear. !
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>

Print2PDF

This document was created by the trial version of Print2PDF. !
Once Print2PDF is registered, this message will disappear.!
Purchase Print2PDF at <http://www.software602.com>